ב״ה. עש״ק פ׳ שלח י״ז סיון ה׳תשס״ה | גיליון 512 | באה״ק: 12 ש״ח. בחו״ל: 4 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

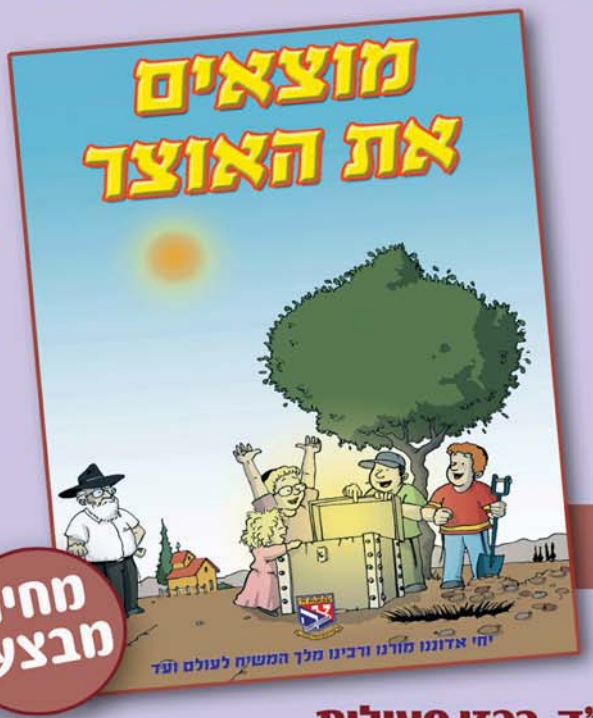
הפעלה הכנה!

כולנו מתגייסים למבצע של"ה!

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

הקיץ הזה כולנו מתגייסים ללמוד עם ילדי ישראל

מארגנים מועדוני ילדים. מוסיפים איתם בתורה ומצוות.
מלמדים אותם ענייני הגאולה. ומעבירים את רוע הגזירה!

מחיר מבצע!

עם החוברות
החדשות שירתקו
את הילדים בקיץ:

בהוצאה מיוחדת

שלוחים, בתי חב"ד, רכזי פעילות,
פעילים, תמימים, בנות התיכון וחיילי צבאות ה'

לפרטים: 04-6462770 050-2210770

***מבצע מיוחד** : בכל קניית חוברות אפשרות לקבלת פרסים וממתקים.

"מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם"

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

Mas512_A.qxd 6/20/2005 1:50 PM Page 3

תוכן עניינים

כתבות

20 | עלייה לעולים
פעילות ברוח משיח וגאולה שהביאה הצלחה מסחררת והפכה לארגון גדול בשם "מורה גאולה"

26 | הנחילם תורה ומצוות
שכנו, עדיין היה "רדום" אבל ראיתי בבירור שהוא מציץ מזווית עין אחת לקראת הבאות

28 | חובה להיות שותף למאבק בתוכנית הגירוש
רב שיח מיוחד בנושאים ה'בוערים' שעל הפרק

34 | הרה"ח ר' ישראל לוין ע"ה
דמות חסידית מהדור הקודם, דור מסירות הנפש, נעקרה לה לפתע מעולמם של חסידי חב"ד

38 | כ"ח סיון? – "מה איכפת לי"...
התגובה הזו לא נובעת מאדישות, אלא מעירנות-יתר לצדדיו הפנימיים והעיקריים של "היום הבהיר"

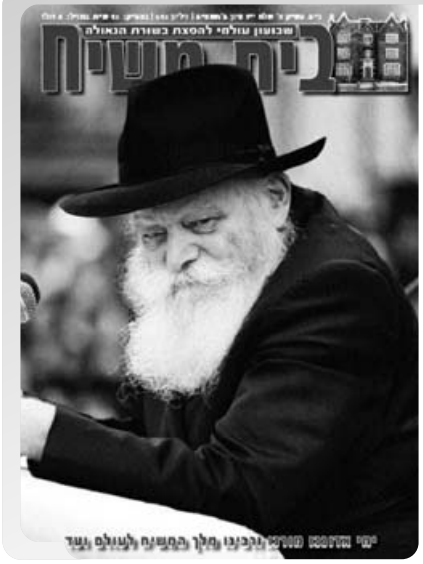
40 | "קינאתי בחסידים על יכולתם להשתחרר מעול הגטו"
פרק שלושה-עשר, בו יסופר על הקהילה החב"דית בקובנה שהייתה סמל למסירות נפש על קיום מצוות

48 | מהרוגי מלכות
מברק בהול לרבי הריי"צ לבקשת ברכה לרפואה שלימה עבור בנו – הוא שהביא עליו את גזר הדין

52 | מצוות הציצית והקשר לגאולה
מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות
8 | לוח שבועי
9 | דבר המערכת
10 | הפרשה החסידית
11 | מאוצר המלך
14 | התוועדות חסידותית
54 | יומנו של תמים ב-770
59 | שלימות הארץ
73 | במחנה צבאות ה'
80 | חסידים . . איין משפחה

צילום: זאב גולדשמיד

בית משיח
שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: (718) 778-8000
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: (718) 778-0800
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915
טלפון: (03) 9607-290
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: (03) 9607-289
דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il
מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il
מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
ישראל ברדוגו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות
©
Copyright 2005 by Beis Moshiach Inc

Kupas Rabbeinu
Lubavitch

קופת רבינו
תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

(718) 467-2500 • P.O.B. 288, Brooklyn, New York 11225 • **(718) 756-3337**

מגבית כ"ח סיון – ג' תמוז

ב"ה. י"ב סיון, ה'תשס"ה

לכל אנ"ש והתמימים שיחיו,

שלום רב וברכה מרובה!

"חסיד המקושר לרבו במידה הגדולה ביותר הנו עדיין חסיד חלש, על חסיד להיות מסור גם לפעולותיו של רבו" (כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ. ספר השיחות ש"ת ע' 32).

מתקרבים אנו ליום הגדול והקדוש שלישי בתמוז, הבא בסמיכות ליום הבהיר כ"ח סיון – יום בוא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לארה"ב בשנת תש"א.

מסוגלים ימים אלה במיוחד לחזק עוד יותר את ההתקשרות למלכנו נשיאנו הק'.

באשר "קופת רבינו" משתדלת להמשיך ולהרחיב את כל פעולותיו הק' של רבנו הקדוש, מובן אשר כל אחד ואחת שמשתתף בהחזקת והרחבת קופה זו – יש להם חלק בחיזוק וביסוס פעולות הרבי.

ובהתאם לזה – באנו לעורר ולעודד את כל אחד ואחת מאנ"ש והתמימים שי' לנצל ימי סגולה הנ"ל, להתעורר בהתעוררות אמיתית ולתרום ביד רחבה וביד נדיבה ל"קופת רבנו". ועי"ז תתחזק עוד יותר התקשרותם לנשיא הנצחי של הקופה הוא כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו.

וזה יפתח צנור נוסף לקבל השפעותיו וברכותיו הק' שממשיך להשפיע ולברך באופן תמידי.

והבה נקוה שעוד לפני ימים הנ"ל, ותיכף ומיד ממש – נזכה לקיום היעוד והקיצו ורננו גו', ונראה במוחש התגלות מלך המשיח הוא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, שיוציאנו מן הגלות המר הזה ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה והשלימה כפשוטה – בגאולה השלימה והאמיתית – נאו ממש.

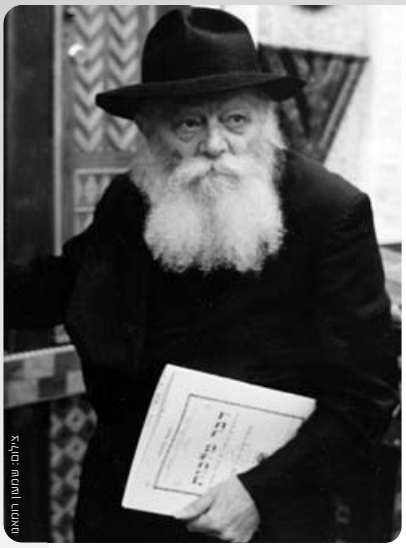
ועד קופת רבינו

נ.ב. נא לשלוח את כל התרומות רק עפ"י הכתובת הרשומה למעלה.

כמובן, כל אחד ואחת יכולים לשלוח לקופת רבנו כל כספי מעמד, מגביות, קרן השנה, וכו' וכו'.

הכתובת באה"ק: קרן קופת אדמו"ר ת.ד. 1247 קרית מלאכי.

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

לא להיות "בן יחיד ומפונק"

יהודי הוא אמנם "בן יחיד" של הקב"ה – אבל ביחד עם זה לא צריך "להתפנק"; כאשר מצווים אותו לעשות משהו, אינו צריך לחכות עד שיפרטו לו ובפרטיות • עצם השליחות והענינים שמצד עצמו לא יכול לדעת – אומרים לו; אבל הענינים שיכול וצריך להבין מעצמו – לא צריכים להגיד לו • משיחת ש"פ שלח, מברכים החודש תמוז, ה'תשמ"ח – תרגום מאידית

א. ... בנוגע לדיבורו של הקב"ה למשה "שלח לך אנשים" אמרו חז"ל: "שלח לך – לדעתך", אבל "אני איני מצוה אותך", "לפי שראו ישראל ואמרו נשלחה אנשים לפנינו כו', ומשה נמלך בשכינה, אמר אני אמרתי להם שהיא טובה כו'".

ונשאלת השאלה: מכיון שהקב"ה הבטיח לבני ישראל שיביא אותם ל"ארץ טובה והרחבה" – למה סבר משה שהי' צורך בשליחת המרגלים, ועד ש"וייטב בעיני הדבר" – וכי לא סמך משה, ח"ו, לגמרי על הבטחתו של הקב"ה?!

ומבארים המפרשים, שהכוונה בשילוח המרגלים היתה (לא בכדי לברר האם לילך לכבוש את ארץ ישראל, כי על זה הי' ציווי מפורש והבטחה מהקב"ה, אלא) בכדי לדעת באיזה **דרך ואופן** יותר קל לכבוש ארץ ישראל. וכמפורש בכתוב "נשלחה אנשים לפנינו וגו' וישיבו אותנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא אליהן".

וכפי שהוא הסדר במלחמה וכיבוש ארצות, שלפני-זה שולחים מרגלים "לדעת הדרכים ומבוא הערים" בכדי לדעת עם אלו עיירות ילחמו קודם ומאיזו דרך נוח יותר לכבוש את הארץ וכו'.

ומכיון ש(על-פי תורה) אין סומכין על הנס וצריך להתכונן למלחמה בדרך הטבע ("כי הכתוב לא יסמוך בכל מעשיו על הנס אבל יצוה בנחלמים להחלץ ולהשמר ולהארב כו'") – לכן סבר משה ("וייטב בעיני הדבר") לשלוח מרגלים (אבל מכל-מקום, לא רצה לסמוך על דעת עצמו, ו"נמלך בשכינה").

ועל פי זה מתרצים המפרשים עוד קושיא: בנוגע למרגלים ששלח משה "לרגל את יעזר", לא נאמר אפילו ש"נמלך בשכינה", ועשה זה (לגמרי) לדעתו. ועל דרך זה גם המרגלים ששלח יהושע. ולכאורה תמוה: היתכן שמשה ויהושע שלחו מרגלים מדעת עצמם, ובפרט לאחרי שראו התוצאות משילוח המרגלים דפרשתנו?!

ועל-פי הנ"ל מובן: ענין שילוח מרגלים בכדי לדעת "את הדרך אשר נעלה בה", לא רק שאין בזה חסרון אלא אדרבה, זהו הדרך (על-פי תורה) לקיים ציווי הקב"ה לכבוש את ארץ כנען. ומה שמהמרגלים דפרשתנו היו תוצאות בלתי רצויות, הי' מצד זה שהם **שינו** (תיכף בהליכתן) משליחות משה [והלכו לראות (לא "את הדרך אשר נעלה בה", אלא) האם כדאי לכבוש את הארץ]. ולכן לא נמנעו משה ויהושע אחר כך מלשלוח מרגלים, בחשבם (וכך הי' בפועל) שמרגלים **אלו** יקיימו את השליחות.

ב. על פי זה נשאלת השאלה לאידך גיסא: מכיון שלכיבוש הארץ צריך מרגלים, למה לא ציווה הקב"ה על זה, והשאיר לדעתו של משה?

והביאור בזה, שאדרבה, היא הנותנת: מכיון שלכיבוש הארץ צריך (על-פי טבע) לשילוח מרגלים – הרי לאחרי ציווי הקב"ה לכבוש את ארץ כנען, כבר **מובן מעצמו** שבכדי לקיים ציווי זה צריך לשלוח מרגלים, ואין צורך בציווי פרטי על פרט זה.

דוגמא לדבר:

כאשר ציווה הקב"ה לאברהם אבינו "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המורי' והעלהו שם לעולה" – לא הי' צריך לצוותו גם לחבוש את החמור ולקחת עצי עולה ומאכלת ואש (ואברהם עשה זה מעצמו), כי לאחרי שיש ציווי ה' לאברהם "והעלהו שם לעולה" – וקיום ציווי ה' צריך

להיות על-ידי השתדלות אברהם — מובן מעצמו, שלזה צריך אברהם להכין ושיהי׳ לו עצים, אש ומאכלת, ולפני זה — חבישת חמור שעם כל זה ילכו לארץ המורי׳!

ועל דרך זה הוא בנוגע לכל מצוות התורה, שעל ״מכשירי מצוה״ אין ציווי. ולדוגמא, מצות מילה, שאין ציווי להכין איזמל וכו׳.

[ועל פי זה אפשר לבאר זה שמן התורה אין מצוה מפורשת ובפני עצמה לחנך בניו ובנותיו. ובכלל יש בענין החינוך שקלא וטריא בגדרי חיובו וכמה דעות בזה.

ולכאורה תמוה: מובן בפשטות שהנהגת האדם בגדלותו (תיכף לכשיגדל) תלוי׳ בידיעותיו על דבר זה, ובחינוך שקיבל בקטנותו. ואם כן היתכן שאין ציווי (מן התורה) לחנך?

וביותר תמוה: רואים בפועל שעיקר החינוך תלוי באם [ובפרט חינוך על-ידי האם] הוא דבר המוכרח על-פי טבע האדם, הרי פשוט שיתעסקו בזה בכדי שכשיגדיל לתורה ומצוות יקיימם.

ויש לומר אחד הביאורים בזה, שאדרבה: מכיון שחינוך [ובפרט חינוך על-ידי האם] הוא דבר המוכרח על-פי טבע **האדם**, הרי פשוט שיתעסקו בזה בכדי שכשיגדיל לתורה ומצוות יקיימם].

ויש לומר הטעם על זה בפנימיות הענינים: זה שאין ציווי להכין הענינים שהם לצורך קיום המצוה, הרי זה בכדי לתת הזדמנות ליהודי שיחשוב ויתייגע בשכלו הוא איך לקיים את המצוה.

ועל פי זה יש לומר הפירוש בזה שהקב״ה אמר למשה רבינו ״שלח לך לדעתך אני איני מצוה לך״ — כי הדרך איך לקיים הציווי דכיבוש הארץ, לא אומרים על זה ציווי, וצריך להיות ״לדעתך״ — שצריך להתייגע על זה בדעתו הוא.

ג. ויש להוסיף, שב׳ ענינים הנ״ל (בנוגע לאופן קיום הציווי דכיבוש הארץ — (א) שהכיבוש צריך להיות לא על-פי נס אלא על-פי טבע (שילוח המרגלים) ו(ב) שאופן קיום הציווי צריך להיות ״לדעתך״ של האדם המקיים את המצוה) — שייכים במיוחד לכיבוש הארץ:

מבואר בלקו״ת פרשתנו (״הפרשה החסידית״) שזה שהמרגלים לא רצו ליכנס לארץ ישראל הי׳ מצד זה שלא רצו ״לירד״ מדרגתם הנעלית מצב של התבוננות במדבר, שלמעלה מעניינים ארציים, ודאגות הפרנסה (כי במדבר נתן להם הקב״ה הכל מן המוכן — לחם מן השמים, מים מבארה של מרים

כ״ק מו״ח אדמו״ר אמר פעם על איזה משולח שהטיל עליו שליחות מסויימת, והתחיל לשאול אודות פרטים ופרטי פרטים איך לקיים השליחות – ולאחרי שיצא מה״יחידות״ אמר כ״ק מו״ח אדמו״ר, שהלה מתנהג כמו ״בן יחיד מפונק״

וענני הכבוד שהנהיגו אותם והגינו בעדם וכו׳), ויכלו ללמוד תורה ולעבוד השי״ת במנוחה שלימה, בשלימות הלימוד והעשי׳.

אמנם שיטה זו (של המרגלים) היתה ״טעות גדול״, כי תכלית הכוונה היא לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, שמגשמיות העולם יעשה רוחניות ואלקות. ולכן הי׳ צורך לצאת מן המדבר וליכנס לארץ ישראל, ארץ נושבת, ששם צריך לעסוק בענינים גשמיים (חרישה, זריעה וכו׳), בכדי לעשות מהגשמיות דירה לו יתברך.

ומכיון שהכוונה בכיבוש הארץ והתיישבות בארץ היא בכדי לעשות ה״תחתונים״ דירה לו יתברך — לכן גם אופן הכיבוש והתיישבות צריך להיות קשור בגדרי ה״תחתון״: (א) שהכיבוש יהי׳ לו אחיזה על כל פנים בדרך הטבע, ו(ב) שהדרך לכיבוש יהי׳ (לא על-פי ציווי מלמעלה, אלא) ״לדעתך״ של ה״תחתון״, האדם המקיים את הכיבוש.

ד. ... על פי זה תובן ההוראה — ״והחי יתן אל לבו״ — שלומדים משבת מברכים חודש תמוז בפרשת שלח:

כמו כל הענינים בתורה הנצחית, גם הציווי לכיבוש הארץ הוא נצחי בכל זמן ובכל מקום — לכל יהודי ישנו הציווי ״לכבוש״ את גופו ונפשו הבהמית וחלקו בעולם, ״מלאו את הארץ **וכבשוה**״, לעשותם כלי לאלקות (ארץ ישראל — שהיא מקודשת מכל הארצות), כפתגם הידוע של הצמח צדק — ״עשה **כאן** ארץ ישראל״.

... ובעבודה זו יש להוראה מפרשת שלח — הוראה כפולה:

לכל לראש בנוגע לעצם העבודה: יהודי יכול לחשוב שעדיף להשאר ב״הר סיני״ וללמוד תורה, מלירד ולהתעסק בעבודת המצוות, עבודה בגשמיות העולם, ולמה צריך ליכנס לנסיונות וספיקות שיכולים להיות בעבודתו בעניני חול, מצד שזה ש״עז העם היושב בארץ״, ו״לא נוכל לעלות גו׳ כי חזק הוא ממנו״, ועד ש״ארץ אוכלת יושביי״, מוטב שישאר לישב בד׳ כותלי בית המדרש ובית הכנסת.

על זה בא הלימוד מטעות המרגלים — שהקב״ה ציווה שתכלית הכוונה דירידת הנשמה בגוף היא דווקא ליכנס ולכבוש את ארץ כנען ולעשותה ארץ ישראל. ואדרבה — ״טובה הארץ מאד מאד״, דווקא על-ידי העבודה בארץ הגשמית מתגלה תכלית השלימות דטוב (למעלה מכפי שזה במקום רוחני), ועד לאופן ד״מאד מאד״, כי נתאוה הקב״ה להיות לו יתברך דדירה בתחתונים דווקא.

ועד שזה פועל תכלית השלימות גם ביהודי, שלא רק שהעולם אינו מפריע לו, אלא **אדרבה** — ״לחמנו **הם**״, שזה נעשה הלחם המחי׳ אותו ופועל אצלו עלי׳ באין ערוך.

ונוסף לזה יש גם ההוראה דכיבוש הארץ בנוגע **לאופן** העבודה, שצריך להיות ״לדעתך״: לחשוב ולהתייגע בשכלו ודעתו ולחפש ולמצוא כל הדרכים (בהתאם לטבע העולם) איך לכבוש גשמיות העולם ולעשות ממנו ״ארץ ישראל״.

ה. ובפרטיות יותר — יש בזה לימוד במיוחד לדורנו זה:

משה רבינו שבדורנו — כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו — נתן לכל אחד ואחד מהדור, דור האחרון של הגלות, השליחות לגמור השיריים האחרונים דהעבודה ב״מדבר העמים״ דהגלות, ולהכין את הדרך לכניסה וכיבוש השלימות דארץ ישראל, ודכל העולם (שעתידה ארץ ישראל שתתפשט על העולם כולו).

נשיא דורנו שלח את כל היהודים — ״שלח״ — שיהיו שלוחים ״ויתורו את ארץ כנען״, לראות ולמצוא הדרך הכי טובה לכבוש את העולם על-ידי הפצת התורה והיהדות, ובמיוחד — הפצת המעיינות חוצה.

וזאת היא השליחות של דורנו — ולכן אף אחד אינו יכול להשתחרר מחובתו ולהשתמט מן האחריות ולעמוד מן הצד או על כל פנים באופן ש״נגרר״ אחרי כולם, אלא אדרבה — כל אחד צריך להשתדל ללכת קדימה — ״חלוצים תעברו לפני אחיכם בני

ישראל כל בני חיל", וישנה ההבטחה "ונכבשה הארץ לפניכם".

ו. ישנם כאלו שכאשר מקבלים הוראה לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה – מתלבלבלים מיד ובאים עם כל מיני שאלות: איפה ה"חוצה"; איזה ספר בנגלה, או קונטרס חסידות וכיו"ב צריך להפיץ; מה צריך להגיד לשני; איזה הכנות צריך לזה, וכו' וכו'.

על זה באה ההוראה הנ"ל, שלאחרי שישנו הציווי דנשיא דורנו לעסוק בשליחות מסויימת בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה – צריך שהשליח, בהיותו בר דעת, ישתמש בשכלו הוא ולחפש ולמצוא את הדרכים הכי טובות ומתאימות איך לקיים את השליחות – לא מבעי בנוגע להדברים המוכרחים שצריך כדי לקיים את שליחותו, אלא גם להעריך את המצב הפרטי, ולמצוא האותיות המתאימות איך לדבר עם השני, ואיזה ספר, קונטרס להפיץ וכיו"ב.

לא צריכים להיות כמו "בן יחיד ומפונק", שצריך לתת לו מן המוכן כל פרט הכי קטן. וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם על איזה משולח שהטיל עליו שליחות מסויימת, והתחיל לשאול אודות פרטים ופרטי פרטים איך לקיים השליחות – ולאחרי שיצא מה"יחידות" אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהלה מתנהג כמו "בן יחיד מפונק" ואומר "שאוני והטילוני אל הים"!

יהודי הוא אמנם "בן יחיד" של הקב"ה, וכמו בן יחיד שנולד להוריים לעת זקנותם, ועוד יותר יקר מזה (כתורת הבעש"ט) – אבל ביחד עם זה לא צריך "להתפנק"; כאשר מצווים אותו לעשות משהו, אינו צריך לחכות עד שיפרטו לו ובפרטיות: שמתכוונים **אליו ממש**, ולא רק כשומע, אלא המעשה **שלו** בפועל, "ואפילו" בימי המעשה בעניני חול של חבריו שמנהל אתם עסקים, ומתייעץ

ולהוסיף דבר המובן מעצמו, שגם פרטי אופני קיום השליחות – צריכים להיות מיסודים על הכללים דתורה והציווי מיוחד דהמשלח. וכאשר הכל בנוי על יסוד זה – כל הפרטים מתאימים לרצון המשלח

איפה לקנות אכילה ושתיה, וכיו"ב.

עצם השליחות והענינים שמצד עצמו לא יכול לדעת – אומרים לו; אבל הענינים שיכול וצריך להבין מעצמו – לא צריכים להגיד לו, כי זה מובן ומוכרח מעצמו, כמו שלא היו צריכים להגיד לאברהם שצריך לקחת חמור ומאכלת ואש ועצי עולה וכו', לקחת את השליחות **בכח עצמו**.

ונוסף לזה:

מובן ופשוט, שהמשלח נותן לו כל הכחות להצליח בשליחותו, וגם לכווין בנוגע להענינים שצריך להבחין בעצמו. ומיד כאשר הוא (השליח) משים את האצבע **שלו** הקטנה, הוא מצליח ועד – למעלה מן המשוער.

כמו שהי' אצל אברהם אבינו, שלאחרי שלקח את החמור וכל הצרכים שיוכל לקיים ציווי ה', ויצא לדרך, ועד שלא התפעל מהנסיונות שבדרך – עזר לו הקב"ה והצליחו, וכמסופר במדרש, שהשטן "הלך ונעשה לפניהם (אברהם ויצחק) נהר גדול, מיד ירד אברהם לתוך המים . . כיון שהגיע עד חצי הנהר הגיעו המים עד צווארו . . מיד נער הקב"ה את המעין ויבש הנהר ועמדו ביבשה".

ז. לאידך גיסא מובן מסיפור המרגלים, שמה שנתון לשכלו של השליח ("לדעתך") – הוא רק בנוגע **לאופן** קיום השליחות. מה שאין כן בנוגע לעצם השליחות (האם יקיימה כו') – בזה אין לו דעה:

מכיון שהמשלח – משה רבינו שבדורנו – אמר לו שזאת היא שליחותו, צריך לקיימה, ואסור לו לערב בזה את שכלו, שאולי זה קשה מדי, "עז העם" וכיו"ב;

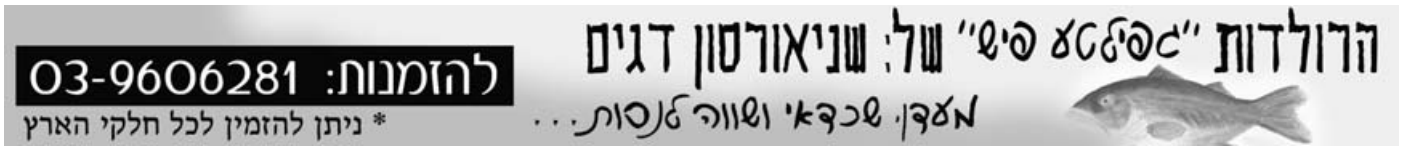
ולהוסיף דבר המובן מעצמו, שגם פרטי אופני קיום השליחות (שצריך להבחין מעצמו) – צריכים להיות מיוסדים על הכללים דתורה והציווי מיוחד דהמשלח. וכאשר הכל בנוי על יסוד זה – כל הפרטים מתאימים לרצון המשלח.

ובודאי שציווי המשלח הוא באופן **ברור**, כך שכל אחד ואחד יכול לדעת מעצמו ולהבין כל הפרטים באופן שיתאימו לרצון המשלח. מכיון שישנו הכלל שאיני מבקש כו' אלא לפי כחן.

ח. ויהי רצון שכל בני ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", ילכו בקרוב ממש לכבוש ארץ ישראל, ובקרוב ממש בשלימות, גם קיני קניזי וקדמוני, ועל ידי זה – להוסיף יותר בקדושת ארץ ישראל (נוסף על הקדושה שיש בארץ ישראל בכל זמן).

ובארץ ישראל גופא (שהיא "מקודשת מכל הארצות") – יתעלו בכל ה"עשר קדושות הן בארץ ישראל", ועד בירושלים ובבית המקדש השלישי, ויקיימו מצות יראת המקדש, "ולא מן המקדש אתה ירא אלא ממי שצוה על יראתו", ועד לשלימות היראה.

בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש, כן יהי רצון אמן.

לוח שבועי

שבוע פרשת שלח - קרח

פרקי אבות פרק בי

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה	
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק
יום שישי, י"ז סיון	5:35	5:25	9:09	9:12	12:43	12:58	7:50	8:31
שבת קודש, י"ח סיון	5:36	5:25	9:09	9:12	12:43	12:58	7:51	8:31
יום ראשון, י"ט סיון	5:36	5:26	9:10	9:12	12:43	12:58	7:51	8:31
יום שני, כ' סיון	5:36	5:26	9:10	9:12	12:43	12:59	7:51	8:31
יום שלישי, כ"א סיון	5:37	5:27	9:10	9:13	12:44	12:59	7:51	8:31
יום רביעי, כ"ב סיון	5:37	5:27	9:10	9:13	12:44	12:59	7:51	8:31
יום חמישי, כ"ג סיון	5:37	5:28	9:11	9:13	12:44	12:59	7:51	8:31

זמני השבת		
	כניסה	יציאה
ירושלים	7:08	8:30
תל אביב	7:29	8:33
חיפה	7:21	8:34
ניו יורק	8:13	9:21
פריז	9:40	11:04
לונדון	9:03	10:36
מוסקווה	10:00	12:00

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי י"ז סיון	הל' מכירה פרק יט-כא.	הל' פרה אדומה פרק ג.	מל"ת רנג.
שבת י"ח סיון	פרק כב-כד.	פרק ד.	מל"ת רנג.
ראשון י"ט סיון	פרק כה-כו.	פרק ה.	מל"ת רנב.
שני כ' סיון	פרק כח-ל.	פרק ו.	מל"ת רנב.
שלישי כ"א סיון	הל' זכיה ומתנה.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ז.	מ"ע רמה.
רביעי כ"ב סיון	פרק ד-ו.	פרק ח.	מ"ע רמה.
חמישי כ"ג סיון	פרק ז-ט.	פרק ט.	מ"ע רמה.
שישי כ"ד סיון	פרק י-יב.	פרק י.	מ"ע רמה.

לא לשתוק!

בעת כזאת אסור לשתוק, אסור לתת להבין כי רק חלק מאתנו מתנגד בתוקף למהלכים האומללים, ואסור לשתוק ולהרפות מהפעולה היחידה והעיקרית להתגלות מלך המשיח

כל שעוברים הימים – מתקרב הזמן אשר בו זוממים הוגי תכנית החורבן והגירוש, לממש רח"ל והיל"ת את תכניתם, להחריב יישובים יהודיים בארץ הקודש, להעניק פרס לאויבינו, ולסכן את חייהם של מיליוני יהודים בארה"ק ומחוצה לה. ככל שמתקרב תאריך זה, עוברים פעולות המחאה, וכל המהלכים לסיכולה של תכנית איומה זו, להילוך גבוה יותר. כולם מרגישים שכבר לא ניתן לשבת ולהמתין שייקרה משהו מבחוץ, אלא צריך לפעול, בכל התוקף ובכל המרץ, כפי שראוי לנושא שבנפשנו, שבנפשו של כל יהודי, ובפרט בארה"ק.

בקרב העם השפוי והבריא, אלו שמכונים 'מתנגדי ההתנתקות', יש ריבוי גוונים, דעות וסגנונות. באופן טבעי, כל חוג, קבוצה או יחיד מחפשים את אופני הפעולה המתאימים להם, אם מבחינת השקפתם, אם מבחינת הסגנון ואם בגלל התועלת אשר אמורה לצמוח מפעולה כזו או אחרת. אולם מכנה אחד משותף יש לכולם – אסור לשתוק!

גם בקרבנו, חסידי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, יכולות להישמע דעות שונות מהם הצעדים המתאימים בעת כזו, מהן הדרכים בהן הרבי מה"מ מצפה שנפעל, מה שייך אלינו בתור קהל חסידי חב"ד, ומה בתור 'סתם' יהודים החרדים לגורל העם והארץ. אולם דבר אחד חייב להיות ברור – אי אפשר ואסור בשום אופן לשתוק.

לשתוק – אין הכוונה רק לשתיקה ממש, מבלי להשמיע הגה. גם דיבור והשמעת קול שהם בבחינת 'קול דממה דקה', או אפילו קול חזק, אך שאינו יוצא החוצה – כל אלו, בהתחשב בחומרת המצב, לשתיקה ייחשבו. כל מי שלא נשמעת זעקתו, גם אם הוא סבור שהוא השמיע אותה, הוא עדיין בגדר שותק, עד אשר תישמע הזעקה והמחאה בכל מקום וזמן אפשריים.

אם עדיין יש מי שמפרש ומדווח, כי ההתנגדות למהלכיה המסוכנים והמופקרים של הממשלה בארה"ק, מקיפה רק חלק מאתנו, חסידי חב"ד, גם אם זהו החלק הגדול, המשמעותי והאמיתי, אך עדיין רק חלק – ישנה בעיה לא פשוטה. מי שנותן מקום לדעה ופרשנות כזאת; מי שממעיט בערך המחאה וההתנגדות למהלכים המסוכנים, באמצעות פרסומים שונים, או אפילו על-ידי הימנעות מפעולות מסויימות, יהיו השיקולים שמנחים אותו אשר יהיו – חייב לדעת כי הוא מציב את עצמו במקום בו הרבי מה"מ, אינו מוכן להיות.

הרבי תובע מכל אחד מאתנו למחות, לפרסם את דעת התורה וההלכה, ולהזהיר את עם ישראל מן הסכנה האיומה הנשקפת לו. מי שרק יעבור ליד חסיד חב"ד (אפילו כזה שרק 'מכונה' כך), ועל אחת כמה וכמה ליד מוסד או ארגון חב"די, חייב לחוש את גודל הסכנה. הוא חייב לראות את ההתגייסות המוחלטת שלנו לסיכולה של אותה סכנה. אם זה על-ידי הגברת הפעילות הרוחנית, הלימוד בישיבות, מבצעי הקודש וכו', כפי שמתבקש בעת חירום, ואם זה באמצעות הפעולות המקובלות והחדשות בתחום המחאה.

אנו עומדים בשבוע של ט"ו סיוון, יום תחילת המאסר של אדמו"ר הריי"צ, אשר מול מצב חירום, הורה ונהג בעצמו בצורה שהבהירה, שאסור ואי אפשר לשתוק. גם כאשר היה נראה שהמצב אבוד, וכדאי להוריד פרופיל – הורה הרבי להגביר את הפעילות. גם אל מול שלטון אכזרי, וגם מול חוסר פעילות של אחרים, אשר היה בידם לפעול, חוסר פעילות שנומק בנימוקים כבדי משקל, חלקם אפילו מתחום הקדושה, מול כל אלו, ניצב הרבי והכריז, איננו נכנעים, איננו מוותרים ואיננו שותקים.

כך חובה על כל אחד מאתנו לפעול ולהוכיח כי שום דבר אינו יכול להכניע או לשבור אותנו. להוכיח כי כולנו, כל מי שהרבי מה"מ יקר בעיניו, נלחם את מלחמת ה', עד לנצחון המלא. איננו מוותרים, לא במערכה הזו, ובעיקר לא במערכה העיקרית – השליחות של דורנו. הדרך האמיתית היחידה לנצח גם במערכה הנוכחית, היא לא לשתוק, לא להרפות ולא לותר, אלא לעשות הכל על מנת להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה – על-ידי מלך המשיח אשר לוחם מלחמות ה' ומנצח, מתוך ההכרזה: **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

הפרשה החסידית

כ"ק אדמו"ר הזקן

וישלח יהושע כו' שנים אנשים מרגלים חרש (הפטרת שלח)

פירוש "חרש" – לשון מחשבה, כמו "אל תחרוש על רעך". והיינו כי צריך להיות ממארי דחושבנא ולחשוב מחשבות להזהר בלבושי הנפש מחשבה ודיבור ומעשה שתהיינה בבחינת ריח ניחוח [="יריחו"] לה' כנ"ל.

('תורה אור' פרשתנו, נב,ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

וראיתם אותו וזכרתם .. ולא תתורו אחרי לבבכם (טו, לט)

"וראיתם אותו וזכרתם" קאי על מוח החכמה שנקרא בשם ראיה. וזהו "וזכרתם", כי מוח הזכרון הוא מבחינת חכמה, וזהו וראיתם אותו וזכרתם, שמצד בחינת מוח חכמה שיש בכל נשמה לא שיך בחינת שכחה כלל, כמ"ש "ולא תתורו אחרי לבבכם" שלא תוכלו לסור כלל. ובזה יובן המעשה דר' חיים ויטאל ביקש מה[א]ר"י ז"ל סגולה לזכרון ונתן לו מים מבארה של מרים, כי בארה של מרים הוא בחינת מלכות שרש נשמות ישראל, ויש בהם כח החכמה אשר אין בו בחינת שכחה כלל .. דכל אחד מישראל יש בו בחינת חכמה.

('מאמרי אדה"א' תקע"ז ע' רמ)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וזהו ענין מרגלים שלא רצו ליכנס לארץ ישראל, שהוא ענין השפלה למטה במצות מעשיות שהם ענינים גשמיים, ואמרו "ארץ אוכלת יושביה", שע"י דברים גשמיים שבמצות רק "רגליה יורדות" וזהו ענין שנקראו "מרגלים" על שם רגליה יורדות. אבל באמת טעו בזה כי היא "ארץ כנען" שהוא לשון הכנעה ושפלות, וע"י הכנעה ושפלות כשמקיים המצוה בהכנעה ושפלות אי-אפשר ליפול למטה בתאות גשמיים.

('סה"מ תרט"ו' ע' רעז)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

דור המדבר .. להיותם דור דיעה לא רצו להשפיל את-עצמם בעבודה דמצות מעשיות הגשמיים כמו תרומות ומעשרות וכל המצות שבצמח האדמה והעץ, וכדומה בכל פרטי המצות שכולם הם בגשמיות דוקא, כי-אם רצו ענין העבודה ברוחניות בקישור ודיבוק מחשבתם באלקות בדביקה וחשיקה וחפיצה בטעמי המצות וענינים הרמוזים בהם כמו: שבת – מוחין דאבא, ומצה – קטנות אבא וכדומה, ובאמת צריך-להיות קיום המצות בפועל ממש דוקא, שאם יחשוב כל הכוונות ולא יאכל בפועל-ממש לא עשה ולא כלום, ולכן נענשו במדה כנגד מדה ונשארו במדבר מ' שנה בחינת בינה "עד תום כל הדור" כו'.

('ספר המאמרים' תרל"ב ח"ב ע' שנא)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ועתה יגדל נא כח אדנ-י כאשר דברת לאמר (יד, יז)

וזהו "ועתה יגדל נא", כי היה צריך כאן לתקן בחינת המלכות, דהמרגלים פגמו בבחינת מלכות שלא רצו מצות מעשיות, וזהו שלא רצו לכנוס לארץ כי חשבו שיכולים לצאת בקיום המצות במחשבה ובכוונה, ולא רצו בעשיה בפועל-ממש .. ובכדי לתקן בחינת המלכות הוא ע"י ההמשכה מבחינת עצמות אור אין-סוף במלכות כו'. וזהו "ועתה יגדל נא" – שיהיה הגדלה בהשתלשלות בכלל ובבחינת מלכות בפרט, והוא מ"כח אדנ-י" – בחינת מלכות דאין-סוף שלפני הצמצום כו', וההמשכה הוא ע"י התורה, וזהו "כאשר דברת לאמר" – שכל אחד ואחד בכחו ויכולתו להמשיך אור-אין-סוף ע"י התורה כו' .. וזהו כאשר דברת, שהוא הדבור על ההגדלה. והיינו כאשר דברת במתן-תורה, וכן בכל פרשה של תורה שנשמות ישראל ימשיכו בחינת עצמות אור אין-סוף בהדיבור דתורה כו'.

('סה"מ תרע"ח' ע' שנא)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

והיה לכם לציצית (טו, לט)

הקשרים שבציצית הם כפולים להיות דאופני ההתקשרות הם בדרך מלמטה למעלה ובדרך מלמעלה למטה, והקשר הכפול הוא דנשמות ישראל ותורה שניהם מתקשראין בהעצמות ברוך-הוא.

('סה"מ תש"ב' ע' 123)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ויהי-רצון שע"י קיום השליחות דמשה שבכל-אחד-ואחד בהענין ד"העמידו תלמידים הרבה" נזכה תיכף ומיד ממש להשליחות ד"שלח נא ביד תשלח", "גואלם לעתיד", משיח צדקנו – דיש לומר, שבקשתו של משה רבינו ("שלח נא ביד תשלח") נתקיימה עי"ז שמשיח מדבר מתוך גרונו (על-דרך ש"שכינה מדברת מתוך גרונו")...

...ויש להוסיף בהשייכות ד"שלח לך" למשיח – ש"שליח" בתוספת יו"ד בגימטריא "משיח", שבזה מרומז שע"י עבודת השליחות בכל עשר כחות נפשו, ובפרט ע"י השליחות דהפצת התורה באופן ד"עשרה שיושבין ועוסקין בתורה", מתגלה ה"משיח" שבכל-אחד-ואחד מישראל, בחינת היחידה, שהיא ניצוץ מנשמתו של משיח צדקנו, בחינת יחידה הכללית, ועד לביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

(ש"פ שלח תש"נ)

פתגם השבוע בענייני גאולה

...וכן תהי' לנו – שתיכף ומיד ממש, ביום זה, יום השבת-קודש פרשת שלח, מתקיימת בפועל ממש הבשורה שבפרשת השבוע: "בישר להם שיכנסו לארץ", וכסיום וחותם ההפטורה: "נתן ה' בידינו את כל הארץ וגם נמוגו כל יושבי הארץ מפנינו",

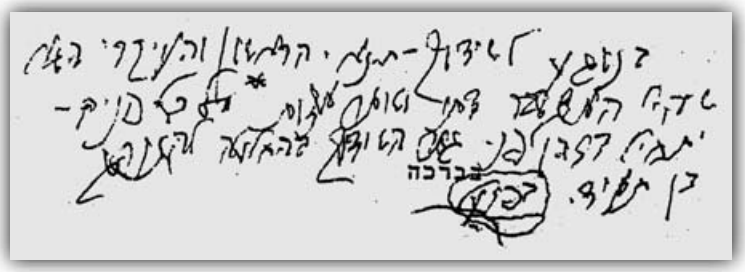
– כולל ובמיוחד (עי"ז) שגם ברגעי הגלות האחרונים עומדים בתוקף על שלימות הארץ בנוגע לחלקי הארץ שכבר ניתנו ע"י הקב"ה לבעלותם של בנ"י שלא להחזיר ח"ו אף שעל משטחי ארץ ישראל לאומות העולם –

וכל בנ"י באים לארץ ישראל בשלימותה, שלימות בשלימות...

(משיחות ש"פ שלח ה'תנש"א)

להתחייב לפני גמר השידוך

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בקשר לשידוך:

בנוגע לשידוך – תנאי הראשון והעיקרי הוא שיהי' המדובר דתי ושומר מצות על כל פנים –
יתחיל בזה <u>בפועל</u> לפני גמר השידוך בהחלטה להתנהג כן תמיד

למכירה:
סמוך לקרית - חב"ד בצפת
(רח' יוספטל - כנען)
בית גדול ומיוחד, 3 מפלסים
שילוב עץ ואבן ירושלמית
גינה, מחסן, חניה פרטית, הסקה מרכזית ועוד...
לפרטים: מימון
04-6974806 050-7229838

למכירה
קוטג' 200 מ"ר בנוי 7 חדרים
גג מרוצף + מטבח אמריקאי
+ מטבח פסח
+ גינה 300 מטר
מושקעת
לפרטים: 050-8762077

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

◆ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרנים: מקרר, מיקרוגל טוסטר, מיחם
◆ ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
◆ טלפון חופשי
◆ אינטרנט מהיר חופשי
◆ וידאו

קינגסטון הוטל

917-691-5212
718-473-5937

◆החלפת מצעים ומגבות
◆שרותים ואמבטיה מפוארים
◆סבונים ושמפו בשפע
◆שרות מלא!

מזל טוב!! מזל טוב!!

ברגשי גיל ושמחה באהבה ואחווה נשגר ונשלח בזה
את מיטב הברכות ואיחולינו הלבביים
לידידנו היקר והנכבד רב פעלים וחברנו לעבודה
הפועל רבות להצלחת ושגשוג פעילותינו בקירוב אחינו בנ״י בארץ ובעולם
המסור ונתון בכל לבו ונפשו לכל עניני נשיא דורנו כ״ק אדמו״ר מה״מ

הרה״ח הרה״ת ר׳ שמואל אהרן וזוגתו מרת **איילה** שיחיו **לוין**

לרגל שמחת הנישואין של בתם המהוללה חנה תחי׳

עב״ג מבחירי התמימים הרה״ת חיים אריה הכהן שי׳ **שטיינברגר**

בן ידידנו הנעלה מחשובי אנ״ש בנה״ח

הרה״ח ר׳ מרדכי הכהן וזוגתו **ליפשה** שיחיו **שטיינברגר**

וברכות מיוחדות לזקני החתן והכלה שיחיו.

יה״ר מהשי״ת שיזכו לבנות את ביתם בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוות
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות,
לנחת רוח כ״ק אדמו״ר מלך המשיח
ההורים וכל המשפחה שיחיו
ונזכה זעהען זיך מיטן רבון דא למטה והוא יגאלנו

הנהלת ארגון חמ״ה

יו״ר משה ניסילעוויטש

ארה״ב

ר׳ משיח חודייטוב
ר׳ הלל זלצמן
ר׳ בנימין מלכובסקי

אה״ק

ר׳ שלום בער גורליק
ר׳ ברוך כהן
ר׳ י״י ניסילעוויטש
ר׳ יוסף לדיוב
גב׳ זהבה דובקין

רוסיה

ר׳ דוד קרפוב
ר׳ בצלאל שטיין
גב׳ גרטה ייעלינסון

טלפון: 03 9606142, פקס: 03 9606833
כתובת: ת.ד. 13 כפר חב"ד 72915
דוא"ל neshehbd@netvision.net.il

ארגון נשי ובנות חב"ד בארץ הקודש ת"ו

הזמנה אישית

השנה בכנס – כרטיסים ממוספרים
תוכלי לבחור את מקומך מראש

עד לתאריך **כ"ח בסיון** המחירים הם:

באולם: 119 ש"ח, **ביציע:** 99 ש"ח, **במעגל סגור:** 65 ש"ח

המחיר **לבנות: ביציע** 70 ש"ח, **במעגל סגור** 50 ש"ח

לאחר תאריך זה המחירים עולים באופן משמעותי

לרכישת כרטיסים ולפרטים נוספים,
חייגי למרכז המידע ורכישת הכרטיסים, בכל שעה:

03 5022270

כנס ארצי של נשי ובנות חב"ד בארה"ק

הנך מוזמנת להשתתף
בכנס הארצי שיתקיים אי"ה
ביום רביעי, י"ג בתמוז ה'תשס"ה (20 ביולי 2005)
חג הגאולה
בבנייני האומה, ירושלים

11:45 כתיבת פ"נ ■ קבלת שי וערכת ארוחה קלה ■ קפה ועוגה

12:15 פתיחת דלתות האודיטוריום

13:15 מושב א':

חלקנו בתורתך

מופע פתיחה

דבר מלכות - קטעי וידיאו

לימוד בצוותא - שיחת הרבי בליווי מצגת

ברכות - הרב ש. עמאר הרב הראשי לישראל

'תורה כפולה ומכופלת' - מועמד סיום והגרלה

הרמב"ם היומי בטכנולוגיה חדשנית - השקה

הרמב"ם שלי - מופע

סוערות בדממה - קטעי תיאטרון - סיפור

תורתו של משיח

לחיות עם משיח - לימוד ענייני גאולה

הצונאמי לקראת הגאולה - שליחים מספרים

שירת הגאולה - חב"דיוקי

16:15 מושב ב':

מרצה אורח
הרב לוי גרליק
ארה"ב

שלהם - שלך הוא

כיצד מעצבים בית של תורה? -
הרצאה ועדות אישית
קטעי דרמה

כיצד מגדלים ילדים שאוהבים ללמוד תורה? -
שיח מחנכים
הצלחות של אימהות
מונודרמה

נשי ובנות חב"ד

הפעילות בסניפים - חלונות והבזקים

האתגר הבא של נשי חב"ד - סרטון

למען שלמות הארץ - דעת התורה

18:45
החלטות טובות ■ **הגרלה לנסיעה לרבי** ■ **מופע סיום**

שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך

לא להיות "מפוכחים"

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד

אותם קולות "מפוכחים" של מרגלי המדבר, מתגברים ומסבירים שצריך עתה לעזוב לרגע את התקוות היפות על ארץ ישראל ועל תכלית הכוונה, ולהתעסק ב"תכל'ס בשטח" – לשקם את עם ישראל, שעלול להישאר במצב קשה מאוד (ח"ו) ללא ראש ומנהיג. צריך להפסיק עם כל ה'חלומות' וצריך להמשיך לפתח ולקדם את כל הפעולות היפות והדברים הנחמדים המקובלים על כולם, ולא לטפס על עץ גבוה שאי-אפשר יהיה לרדת ממנו... – אבל זו הייתה הטעות הקשה!

מספר מזכירו של הרבי מלך המשיח שליט"א, הרב יהודה ליב שי' גרונר: "באחת ההתוועדויות דיבר הרבי על עניין מסוים שצריך לעשות. למחרת שאל אותי הרבי מה נעשה בקשר לזה, ואמרתי שלאחראים על הנושא יש איזה שאלה וספק איך לעשות את זה. אמר הרבי: 'אח! מדוע שואלים שאלות? למה לא עושים כפי שאמרתי? לו היו עושים כפי שאמרתי – היה הכל בהצלחה!'

והרבי המשיך ואמר לי: 'מה אתה חושב, כשבני ישראל ניגשו לים סוף, וכי לא היה באפשרותו של משה רבינו להעביר את בני ישראל על המים כמו שהולכים על היבשה? ואז לא היו צריכים לשום דבר, לא היו צריכים לינטה את ידך', לא היו צריכים את המטה, ושה' יוליך את הים ברוח קדים עזה כל הלילה לבקוע את הים וקריעת ים סוף – כל הדברים האלה לא היה צורך בהם אילו בני ישראל היו מאמינים במשה רבינו. כשמשה רבינו מצווה ללכת לתוך הים – לא צריך להגיע לנחשון בן עמינדב ולא צריך "ינטה את ידך". אילו לא היו שואלים שאלות, היהודים היו צועדים על הים בדיוק כפי שצועדים על היבשה. מדוע שואלים שאלות?! אצל משה רבינו התחילו עם שאלות – ויצעקו בני ישראל. מי צריך את ה"ויצעקו"?! כשמתחילים עם "ויצעקו" צריכים למצוא עצות אחרות".

בהתאם להוראה "לחיות עם הזמן", עם פרשת השבוע, הרי כשקוראים את פרשת שלח, אי אפשר שלא להתעכב ולמצוא בפרשה הוראה ברורה ומאירה למצבנו כיום, על פי שיחות הרבי מלך המשיח שליט"א, כאשר כל מילה בפרשה זועקת מסר אקטואלי ביותר למה שנדרש מאתנו כיום:

לאחר יציאת מצרים, שהובילה סוף-סוף למתן-תורה וקבלת התורה; לאחר שכבר הוקם המשכן, נשלחים המרגלים לתור את ארץ ישראל ולסלול את הדרך על מנת להיכנס אליה, נשלחים המשובחים והמובחרים ביותר, "כולם אנשים, ראשי בני ישראל המה". והללו, "ראשי אלפי ישראל",

מקבלים תדרוך ממשה רבינו כיצד לבחון ולבדוק את הנתונים בשטח: "וראיתם את הארץ מה היא ואת העם היושב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב".

— כל זה כדי שהכניסה לארץ-ישראל תהיה "בחפץ גדול" גם מצד התחתון, כדי שנבין ונרגיש גם מצד ה"כלים" והנבראים (ולא רק מפני ציווי ה') כמה טוב, נחוץ וחשוב להיכנס לארץ-ישראל.

אותם אנשי מעלה, שלוחי הקודש של משה רבינו, רואים בעיניהם את הנסים והנפלאות המלווים אותם מן הרגע הראשון בכניסתם לארץ ועד יציאתם: אותם שלוחי קודש שנקראים בתורה "ראשי אלפי ישראל", שהיו "מן הברורים שבכם, מן המסולתים (= מלשון סולת נקיה) שבכם", האנשים המתאימים ביותר מכל שישים ריבוא ישראל למלא שליחות זו.

ולמרות כל זאת הייתה התוצאה מאותה שליחות בכייה לדורות. אותם "ראשי אלפי ישראל" מובחרים חזרו ממשימתם בטענה שסחפה אחריה את כל העם "לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו" — "כביכול כלפי שכינה אמרו", כאילו הקב"ה "לא יכול" ח"ו לנצח ולכבוש את הארץ המובטחת. זאת אמרו אותם שראו בעיניהם את התגלות הקב"ה בכבודו ובעצמו במתן תורה וכל כך הרבה נסים ונפלאות — יציאת מצרים, קריעת ים סוף, מתן תורה, המן, הבאר, ענני הכבוד וכל הנסים המופלאים שליוו אותם במדבר יום יום, נוסף לנסים המופלאים שראו בשליחות זו עצמה כנ"ל — איך אפשר להבין שאחרי כל זה תעלה על דעתם כזו שטות כאילו הקב"ה "לא יכול" ח"ו לכבוש את הארץ, "כי חזק הוא ממנו"?!

מבאר הרבי: אכן. הם היו המובחרים ביותר והמתאימים ביותר, ולכן הם רצו למלא את שליחותם באופן הנכון ביותר. הם הבינו כי נשלחו כדי לראות כיצד ניתן לכבוש את הארץ בדרך הטבע, לא בדרך נס — שהרי כדי לכבוש בדרך נס אין צורך בשילוח מרגלים — ואם כן תפקידם הוא למצוא את הדרך הטובה ביותר בדרך הטבע כדי לכבוש את הארץ. זו השליחות וזו המטרה, ולשם כך הם הקדישו את כל כוחותיהם הגשמיים והרוחניים במסירות נפש מוחלטת. הם חיפשו, לפי הוראותיו הברורות של משה רבינו, את הדרך הטובה ביותר בדרך הטבע כיצד להיכנס ולכבוש את הארץ ולמלא את הכוונה האלוקית. הם התכוננו לבצע את השליחות נאמנה כפי מה שנדרש מהם לפי דעתם — להביא את התוכנית הטובה ביותר כיצד לכבוש את הארץ בדרך הטבע.

בדרך הטבע זוהי מלחמה אבודה מראש. ואם נתעקש להמשיך ללכת בדרך זו, מה שהולך לקרות הוא שואה היה לא תהיה – "נשינו וטפינו יהיו לבז". וגם אם איננו חושבים על עצמנו, הרי זה עלול להביא לחילול השם נורא ולחילול שמו של משה רבינו רח"ל...

אבל אחרי יגיעה ועמל רב באמיתיות הם הגיעו למסקנה — בדרך הטבע אי אפשר. אם מדובר על נסים אין ספק שהקב"ה יכול לעשות מה שהוא רוצה, אבל אם שלחו אותנו ומבקשים מאתנו חוות דעת מקצועית על מה שאנו מבינים בשכלנו, אנו חייבים לומר מסקנות מקצועיות בדרך הטבע. ואחרי כל החקירות והבדיקות בכל הדרכים ובכל הכיוונים האמת היא — שבדרך הטבע אין לכך שום סיכוי. בדרך הטבע זוהי מלחמה אבודה מראש.

ומכיוון שכאשר עומדים להיכנס לארץ רצון ה' הוא שהדברים יתבצעו דווקא בדרך הטבע, לפי גדרי העולם הזה התחתון — הרי מחויבים אנו למלא נאמנה את השליחות לשמה נבחרנו ונשלחנו ולהביא את המסקנה ההגיונית אליה הגענו אחרי מחשבה והתבוננות מעמיקים ורציניים. והיא: שבדרך הטבע זוהי מלחמה אבודה מראש. ואם נתעקש להמשיך ללכת בדרך זו, מה שהולך לקרות הוא שואה היה לא תהיה — "נשינו וטפינו יהיו לבז". וגם אם איננו חושבים על עצמנו, הרי זה עלול להביא לחילול השם נורא ולחילול שמו של משה רבינו רח"ל. אם לא נספר וננסה להעלים מסקנה זו, אותה נשלחנו והתבקשנו להביא, אנו מועלים בשליחות עליה נצטווינו מה' ביד משה עבדו! לכן, דווקא בגלל מסירותנו המוחלטת למילוי שליחותו של משה רבינו במסירות נפש, אנו חייבים להביא למשה רבינו ולציבור את מה שהוטל עלינו, מסקנה שכלית בדרך הטבע: "לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו"!

נשמע הגיוני ומשכנע מאד. דווקא שלוחי הקודש הנאמנים המסורים והאחראים ביותר, הדואגים ביותר לכבוד ה' ולכבודו של משה רבינו ("כבוד ליובאוויטש") כאשר הם נשלחים למסע ריגול שתכליתו לבדוק את הנתונים בדרך הטבע, הם מרגישים אחריות ומחויבות עצומה להביא למשה רבינו ולכל עם ישראל את המסקנות אליהם הגיעו בדי עמל, אחרי מאמצים רבים לפי הוראותיו של משה רבינו.

מה הייתה אם כן הטעות, מדוע התוצאה משליחות זו הייתה "בכיה לדורות"?

— משום שכאשר משה רבינו מורה ומצווה לעשות, אזי צריך להיות ברור למעלה מכל ספק: אין כזה דבר שאי אפשר. נקודה. אם יש ציווי — אפשר. השאלה היא רק איך עושים את זה. אבל מציאות של "אי אפשר" לא קיימת מלכתחילה.

וזאת, גם אם מדובר על שליחות מסוג מיוחד, כשהדברים לא נאמרים כל כך במפורש, "שלח לך, אני איני מצווה לך, אם תרצה שלח", אבל ברור שזהו רצונו של משה רבינו, גם אם יש טוענים שהציווי אינו מפורש כל כך, משום שבכניסה לארץ צריכים הדברים להיעשות יותר "באתעדותא דלתתא".

ואם משה רבינו מצווה לעשות זאת בדרך הטבע, זאת אומרת שאפשר וצריך לעשות זאת בדרך הטבע. ואם אני לא מוצא את הדרך, עלי לעמול עוד ועוד, לחשוב ולהתבונן, להתפלל ולהתחנן ולבקש, ולנסות לפעול בכל מיני צורות ואופנים, בדרך הטובה ביותר שאני חושב, אבל לומר שאי אפשר — אין כזה דבר! אם משה רבינו שולח — אפשר ואפשר! ואם הוא הטיל זאת עלי, הרי אני יכול ואני חייב ואני זכאי ואחראי ללכת קדימה ולעשות זאת. אילולא זאת, לא היו מטילים עלי שליחות זו.

זה מה שזעק השליח הנאמן כלב בן יפונה: עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה! אפילו יאמר לנו עשו סולמות ועלו לרקיע — לקפוץ מן הרצפה אל הרקיע (לא רק אל הגג, ודווקא בדרך הטבע, עם סולמות...) דבר בלתי אפשרי לפי כל קנה מידה אובייקטיבי — נצליח בכל דבריו!

כאשר חזרו השלוחים ממקום שליחותם, סיפרו למשה ואהרן וכל בני-ישראל אודות הטוב הנפלא המחכה להם בארץ-ישראל. אך אחרי תיאורם המופלא אודות ארץ-ישראל, כי "זבת חלב היא וזה פריה", הוסיפו מילה אחת: "אפס (כי עז העם)" (אבל...).

— "כן", טענו השלוחים, "הארץ טובה ורחבה, מצפה לנו שם כל טוב גשמי ורוחני וכו' וכו', אבל מי אנו שנהיה ראויים

לנפלאות שכאלו, והרי לא תמיד מסתדרים הדברים בשטח כפי שהם במקורם ובאמיתת מציאותם בתורה?

"וכי לא עלולים לצוץ כל מיני מניעות ועיכובים בהשפעת השפע מלמעלה? והלא אפילו יעקב אבינו — גם אחרי שהקב"ה בעצמו הבטיח לו 'והנה אנוכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת' — חשש ופחד 'שמא יגרום החטא'! והרי כולנו יודעים שאין אנו 'טלית שכולה תכלת'.

"האם מותר על-פי התורה", המשיכו השלוחים לטעון, "להעמיד בסכנת כלייה את כל מה שיש לנו עתה, על סמך הבטחה שכל כולה היא היפך הטבע והיפך המציאות, כאשר על-פי הטבע 'עז העם היושב בארץ, והערים בצורות גדולות מאד וגם ילידי הענק ראינו שם'. כל הנתונים בשטח מראים שאם נפתח עמהם במלחמה, ניפול ח"ו בחרב, 'נשינו וטפינו יהיו לבז'?

"אסור לקחת סיכון ו'ללכת על כל הקופה' כאשר עלולים ח"ו וח"ו להפסיד את הכל!", טענו השפויים 'המפוכחים', "עלינו להיות מוכנים לכל מקרה, גם אם ח"ו לא תתממש ההבטחה האלוקית בגלל החטאים שלנו, ולהמשיך להאמין בה' ולדבוק בתורה בכל מקרה ובכל מצב!".

אותם קולות "מפוכחים" מתגברים ומתחילים להסביר ולשכנע שצריך עתה לעזוב לרגע את התקוות היפות על ארץ ישראל ועל תכלית הכוונה, ולהתעסק ב"תכל'ס בשטח" — לשקם את עם ישראל, שעלול להישאר במצב קשה מאוד (ח"ו) ללא ראש ומנהיג. צריך להפסיק עם כל ה'חלומות' וצריך להמשיך לפתח ולקדם את כל הפעולות היפות והדברים הנחמדים המקובלים על כולם, ולא לטפס על עץ גבוה שאי-אפשר יהיה לרדת ממנו...

[שהרי שמועות עקשניות אומרות שמשה רבינו לא ייכנס עמנו לארץ-ישראל, והוא עצמו רמז לזה בתפילתו ב"שירת הים": "תביא**מו** ותטע**מו** בהר נחלתך" — תביא ותיטע **אותם** (ולא "תביא**נו** ותטע**נו**" — אותנו) מכיוון שהוא עצמו לא ייכנס לארץ. וישנם, אפילו, המוסיפים ומתלחשים שמינוי הרבנים שהיה בעבר — "שרי אלפים ושרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות" — היה בעצם כדי להעביר את ההנהגה לידי הרבנים...]

מול רוב שלוחי משה, עומדים ("המיעוט השולי") יהושע בן-נון וכלב בן-יפונה, ואלה מכריזים ללא היסוס "עלה נעלה וירשנו אותה, **כי יכול נוכל לה**!".

"וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם?!", זועק

הרי אנו, שאיננו חכמים ואיננו צדיקים ואיננו חסידים כדבעי, נישאר דבקים בתמימות ובפשטות באמונתנו ובביטחוננו במי שרק בו אפשר לבטוח באמת. נכריז בקול תרועה, מכיוון שעלינו הוטלה משימה זו "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה"! נעשה הכל, בכל הצורות והאופנים האפשריים, להחדיר זאת בכל יושבי תבל. שכן אם הרבי שולח אותנו לשם כך, אין מציאות כזאת של אי אפשר

השליח הנאמן אל ה"מתלבטים", והרי ראינו בעינינו פעמים כה רבות, כיצד כל מילה של משה רבינו התממשה כפשוטה, "בלי פשט'לאך", גם כאשר בתחילה היו הדברים נראים תלושים לגמרי מן המציאות!

יהושע וכלב, שני השלוחים הנאמנים, קוראים לכל העם: "הארץ אשר עברנו בה לתור אותה, טובה הארץ מאד מאד. אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו, ארץ אשר היא זבת חלב ודבש. אך בה' אל תמרודו, ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם, סר צילם מעליהם וה' אתנו אל תיראום".

אם נלך אחרי ה' ומשה רבינו ללא היסוס, אמרו שני השלוחים, אין ספק שנצליח וננצח. ניכנס לארץ ישראל ונגיע לתכלית הכוונה האלוקית. אך אם ח"ו נפקפק ולא נהיה מוכנים "ללכת על כל הקופה" — אזי (למרות שבוודאי ובוודאי "דער אויבערשטער וועט אויספירן און דער רבי וועט אויספירן" [=הקב"ה ימלא וישלים את רצונו והרבי ימלא וישלים את רצונו]) אנו ח"ו מורדים בה', משום שתכלית הכוונה היא, שהדברים ייעשו על-ידינו דווקא ובכוחות עצמנו דווקא.

שכן, "נתאווה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים". והכוונה בזה היא [לא רק **שמקום** הדירה יהיה "בתחתונים" (שהרי הקב"ה היה יכול לעשות בבת-אחת גם "תחתונים" וגם "דירה" שם לעצמותו) אלא] שה"תחתונים" **בכוחות עצמם ומצד עצמם** יעשו את ה"דירה". ויתירה מזו: שה"דירה" תיעשה על-ידי עבודה כזו השייכת לעניינים של ה"תחתונים" עצמם.

אם כן, כאשר ה"תחתונים" מתחילים לטעון שהדבר אינו מתקבל ב"כלים" שלהם, אזי ח"ו זה היפך ה"כלי" לשלב הסופי של ה"דירה", שצריכה להיעשות דווקא על-ידי התחתונים עצמם ומצד עצמם.

אמנם, ישנה נקודה שאינה תלויה בנו כלל וכלל, כי הדברים ייעשו בדיוק באופן אותו קבע הקב"ה, ובשר-ודם לא יכול "לקלקל להקב"ה את התוכניות" ח"ו. ואולם רצון הקב"ה הוא, שהדברים ייעשו דווקא על-ידי התחתונים ומצד עצמם, ולכן הוא יתברך קבע שכביכול "צריכים אותנו" — אף כי ביחד עם זה בוודאי "ער וועט אויספירן" בכל מקרה, וגם בזה שאנחנו נפעל את מה שאנו צריכים לפעול, "וועט ער אויספירן".

במצב כזה, העבודה הנדרשת כדי למלא את תכלית הכוונה ולהיכנס לארץ-ישראל, היא דווקא "הנחת עצמותו" — להניח בצד את כל החישובים והשיקולים, וללכת אחרי רצון ה' ומשה עבדו בנאמנות מוחלטת, ללא שום חשבונות. להכניס את כל ה"אורות דתוהו" **כמות-שהם**, מבלי להסתיר מאומה, אל תוך-תוכם של ה"כלים דתיקון" וה"אופן המתקבל".

ומה שאין צורך כלל לפרש את ההוראה לימינו ולזמן הכי נורא הוד ונפלא ללא שום הבנה כלל וכלל בו אנו נמצאים, ולהורות דווקא באצבע עבה ("מיטין גראָבן פינגער") את הנמשל. ובכל זאת נאמר זאת במפורש:

הרבי מלך המשיח שליט"א שולח אותנו למטרה שהיא כדבריו הקדושים "הדבר היחיד שנותר בעבודת השליחות — לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש". עלינו לכבוש את העולם כולו למלך המשיח, להביא את כל העם ואת כל העולם להכרה שישנו בתוכנו המלך המשיח, לקבל את מלכותו ולקבל את פניו בפועל ממש, להביא למצב של "ומלכותו ברצון קיבלו עליהם". וכדברי קדשו (ש"פ משפטים תנש"א) "המינוי דמלך המשיח כבר היה. דרושה רק קבלת מלכותו על ידי העם

ושלימות ההתקשרות בין המלך ובין העם בשלמות הגילוי בגאולה האמיתית והשלימה". ואת זאת עלינו לעשות בדרך הטבע, באופן של "אורות דתוהו, אבל בכלים דתיקון" דווקא, באופן שהכל חדור לגמרי גם בגלוי ובפשטות במשיח.

באים כל מיני מומחים למיניהם, ובידיהם "סקרים" והוכחות מן השטח ומכל הצדדים והכיוונים, ונניח לרגע שהם אמיתיים לגמרי ועם הכוונות הטובות ביותר, וזועקים: משוגעים, הפסיקו! העולם לא מקבל זאת! אתם הורסים את כל העבודה הנפלאה של ליובאוויטש בכל השנים שעברו! לפרסם היום את בשורת הגאולה, ובמיוחד הפרסום אחרי ג' תמוז, שהרבי חי וקיים ממש, וצריך לקבל את מלכותו וללכת אחריו, ועוד עם הסיסמה של "יחי אדוננו" בכל מקום – זהו הדבר הכי לא מתקבל ולא מציאותי. מי יסתכל על כך בכלל. זה מרחיק המונים מיהדות ומחסידות וכו' וכו'.

הרי אפילו לו נניח שאולי יש מקום לטענות אלו – וכמדומה דווקא המציאות בשטח מוכיחה את ההיפך, שהדברים מתקבלים ופועלים בעולם והולך ומתפשט –

הרי אנו, שאיננו חכמים ואיננו צדיקים ואיננו חסידים כדבעי, נישאר דבקים בתמימות ובפשטות באמונתנו ובביטחוננו במי שרק בו אפשר לבטוח באמת. נכריז בקול תרועה, מכיוון שעלינו הוטלה משימה זו "עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה"! "אפילו יאמר לנו עשו סולמות ועלו לרקיע" – לקפוץ מן הרצפה אל הרקיע (לא רק אל הגג, ודווקא בדרך הטבע, עם סולמות...) דבר בלתי אפשרי לפי כל קנה מידה אובייקטיבי – "נצליח בכל דבריו"! ונעשה הכל, בכל הצורות והאופנים האפשריים, להחדיר זאת בכל יושבי תבל. שכן אם הרבי שולח אותנו לשם כך, אין מציאות כזאת של אי אפשר.

אין לנו מושג עד כמה חשובה ונוגעת כל בקשה ודרישה, כל הכרזת "יחי אדוננו" וכל הדפסה והפצה של קריאה זו ומסר זה. אין לנו מושג עד כמה נוגעת ונחוצה הקביעה הברורה – גלוי לעין כל – שיש לנו רבי שהוא מלך המשיח, חי וקיים, מנהיג ומדריך לכלל ולפרט, עונה תשובות, נותן עצות, פועל ישועות ומדריך ומכוון את כל אחד ואחת בפרט ואת כולנו יחדיו!

אין ספק "אז דער אויבערשטער וועט אויספירן און דער רבי וועט אויספירן", אבל רצונו הוא ש**אנו** נפעל **ואנו** נעשה, ודווקא על-ידי "מעשינו ועבודתנו" תבוא ותתגלה הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

בס"ד

דרושות הלוואות !

כדי לגמור את

המקוה של הרבי ב"גוש-קטיף"

דרושים 80,000 $ בלבד !

חנוכת המקוה בע"ה ט' אב תשס"ה.

ערבויות ובטחונות למלווים!

כל הקודם זוכה !

פרטים: יגאל - 0545-684694

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

Open till 10:30PM

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

תודה וברכה

בשם תלמידי התמימים בישיבות חב"ד בארה"ק
הננו להביע תודה מעומקא דליבא להני תרי שסייעו להצלחתה של שבת משיח

הגה"ח הרב **מרדכי שמואל אשכנזי** שליט"א

מרא דאתרא דכפר חב"ד

ולהרב **בנימין** שי' **ליפשיץ**

יו"ר ועד כפר חב"ד

על עזרתם הרבה בכל לבם ומאודם, בארגון שבת שכולה משיח
לכאלף וחמש-מאות תלמידי התמימים שהתקבצו ובאו מכל רחבי ארה"ק,
להתחזק ולחזק בכל הקשור להפצת בשורת הגאולה והגואל

זכות עזרתכם הרבה תעמוד לכם בכל מילי דמיטב,
ויראו הצלחה רבה בכל מעשי ידיהם בגשמיות וברוחניות בטוב הנראה והנגלה

בשם התמימים חיילי בית דוד
מאיר אשכנזי

בשורה טובה!

ניתן להשיג את הספר החדש של "ליקוטי-שיחות" פרשיות

בארץ:
"חיש הפצת מעיינות"
הפצת ספרי חב"ד
טלפונים: 052-3770904
052-3770905
במחיר מיוחד של 1050 ₪

ניויורק:
merkaz stam
309 kingston ave.
tel: **718-773-1120**
fax: **718-773-0090**
price: **250$**

הכמות מצומצמת כל הקודם זוכה

חוויה רוחנית בלתי נשכחת

לאור ההצלחה העצומה בע"ה בתשע השנים הקודמות

מתארגנת בע"ה גם השנה קבוצת החסידים העשירית !

לשאת תפלה על ציוני רבותינו נשיאינו הקדושים ברוסיה ובאוקראינה

הבעל שם טוב (מז'יבוז'), המגיד ממעזריטש (אניפולי), אדמו"ר הזקן (האדיטש)
אדמו"ר האמצעי (ניעז'ין), אדמו"ר ה"צמח צדק" ואדמו"ר מוהר"ש (ליובאוויטש)
אדמו"ר מוהרש"ב (רוסטוב)

וכן גדולי החסידות הכללית:
הרה"ק ר' אברהם המלאך, הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיצ'וב, הרה"ק ר' זושא מאניפולי ועוד

הנסיעה משולבת בביקור באתרי חב"ד הסטורים, התוועדויות פנימיות ושיעורי תורה
המהווים יחד תשעה ימים של חוויה נשמתית בלתי נשכחת והתעלות רוחנית נדירה
התנאים הגשמיים אף הם מעולים, באש"ל מלא ומהנה

בשנה זו, מפני תכנית ההתנתקות הזדונית, הקדמנו את הנסיעה
ותהיה זו הזדמנות להתפלל על ציוני רבותינו נשיאינו לביטול הגזירה

היציאה בע"ה ביום שלישי י"ט תמוז תשס"ה (26.07.05)
החזרה בע"ה ביום חמישי כ"ח תמוז תשס"ה (04.08.05)

המעוניינים חייבים להודיע על כך עד ערב שבת פר' קרח כ"ד סיון!
לפאקס: 08-6600955
או לטלפון: 050-8754674
או לאי-מייל: WOLPO@012.NET.IL

גם תושבי ארה"ב ואירופה יכולים להצטרף

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

קשה שלא להשבות בקסמו של ר' מיכאל גוצל, אברך מכפר חב"ד, חייכן ונעים הליכות, שהחל לפעול עם העולים החדשים ממדינות חבר העמים, בהפצת תורה וחסידות ברוח משיח וגאולה. הצלחתו פשטה במהירות, ופעילותו הפכה להיות ממוסדת במסגרת ארגון "מורה גאולה" • סיפור על עלייתם של עולים

עליה לעולים

מאת: נתן אברהם

חיוך שובה לבבות. ר' מיכאל גוצל בפעילות עם ילדים.

רוחו של משיח נושבת בעלונים שמפיק ארגון "מורה גאולה"

קשה להאמין שממשרד כה קטן, שני חדרים, הממוקם באחד מחדרי 'בית רבקה' בכפר חב"ד ב', יוצא כל כך הרבה אור לעולם. את פליאתי זו שטחתי כבר בתחילת הראיון באוזניו של ר' **מיכאל גוצל** – וזה במקום לענות, העדיף לחייך את חיוכו המיוחד. "המשרד כאן", הסביר לי מאוחר יותר, "הוא רק אמצעי לוגיסטי מינימאלי, משהו בסגנון 'כלי' כדי לקבל את הברכות, העצות וההדרכות שכל פעולה ופעולה שאנו עושים מקבלת מהרבי מה"מ". כבר חמש שנים שר' מיכאל גוצל, אברך צעיר ומסביר פנים, פועל במסגרת ארגון שהקים "מורה גאולה". ר' מיכאל עלה ארצה מרוסיה לפני יותר מעשור ומתגורר בכפר חב"ד ב'. הוא מנווט פעילות ביד רמה, כשהמוטיב המרכזי הוא הפצת בשורת וזהות הגואל.

ממשרדו הקטן הוא חולש על פעילות רחבה על פני כל הארץ ומחוצה לה. אנשים רבים קשורים במידה זו או אחרת לר' מיכאל ופעילותו.

כשהחל את פעילותו בקנה מידה קטן, הוא הייתי סקפטי לגבי התגובות שיקבל מהציבור. "מי שמכיר את הציבור הרוסי, יודע שברובו אלו אנשים שכליים ודעתניים, רחוקים לגמרי מכל נושא של אמונה, התקשרות לצדיק, ביאת משיח, וכדומה. לאחר שנות דיכוי כה רבות שעברו בשנות הקומוניזם, הכול בוודאי ישמע להם כדבר מופרך לחלוטין.

"אבל באמת שהייתי מופתע, עשרות אנשים החלו לפנות מידי יום וביקשו לכתוב לרבי. זה פשוט העסיק את מרבית זמני. באותם ימים, חברי ר' שמוליק פורטמן המתגורר כיום במעלות, עמו הקמתי את הארגון, הכין עבורנו תוכנה מיוחדת באינטרנט שנוכל באופן קל יותר להכניס את בקשותיהם של הפונים לכרכי ה'אגרות קודש' ולקבל בעבורם ברכה.

"מאז ועד היום הכול היסטוריה. ההתעניינות הלכה וגברה, ואנחנו הבנו שצריך להפוך את זה למשהו רציני יותר, ובעקבות זאת הקמנו את הארגון. עשרות צעירים שלא ידעו מאומה אודות היהדות, הפכו לחסידי חב"ד לכל דבר ועניין, כאשר מאות נוספים נמצאים בתהליכים אלו ואחרים של התקרבות.

"זה לא הכול: כעשרת אלפים בתי אב רשומים כחברים במאגר המחשב של ארגון 'מורה גאולה' והמהפכה החיובית השקטה שעוברת אצל רבים מעולי רוסיה המתגוררים בארץ ישראל, היא למעלה מכל פרופורציה. אני יכול לספר לך על עשרות חנויות שמכרו 'דבר אחר' ונסגרו בעקבות הפעילות שלנו. רבים מבעליהם החלו להשתתף בשיעורים ולהתקרב לדרך אבות.

מיכאל גוצל נולד לפני יותר משלושים שנה בעיר 'קריבורוג' שבאוקראינה, הסמוכה לנהר הדנייפר. על אף שהוריו היו בעלי שורשים יהודים איתנים, הוא לא שמע כלל על יהדות, למעט פה ושם מילים באידיש שהוריו דיברו ביניהם.

בילדותו החל להתפרסם עלון בשם 'מסורת יהודית' שיצא לאור בלטביה ומיכאל היה קורא בו בשקיקה. שלא כילדים יהודים אחרים בני גילו, הוא דווקא לא הרגיש באנטישמיות; אדרבה, אפילו הילדים הגויים שלמדו בכתתו, התחרו בניהם מי יותר קשור לעם היהודי... אף על פי כן, לא היה לו כל קשר ליהדות והוא אף לא היה מהול.

לאחר נפילת המשטר הקומוניסטי, החלה לפעום בו בעוצמה הנקודה היהודית שבו, והוא אף אזר אומץ ופנה להשתתף בשיעור תניא שנמסר בבית הכנסת בדנייפרופטרובסק על ידי השליח הרב יחזקאל רפפורט. לימים, סיפר מיכאל, אותו שיעור ענה לו על שאלות רבות שהיו לו על היהדות.

למרות שהאתאיזם עדיין שלט ברוסיה, ואזרחים רבים לא האמינו במציאותו של בורא עולם, מיכאל התקדם והזדרז לרכוש ספר תניא מתורגם לרוסית. הוא קרא בו מתחילתו ועד סופו. על אף שלא הבין דבר, הבין כי זה משהו עמוק ושכלי, וזה מה שמשך אותו.

באותם ימים הוא אף התחיל ללמוד בטכניון בדנייפרופטרובסק, שם גם הגיע להשתתף בכמה סעודות שבת בביתו של הרב שמואל קמינצקי.

"בעת לימודיי בטכניון, התחלתי להרגיש את האנטישמיות. באחד הימים אף ניצלתי

כשהגויים עושים את העבודה

העבודה עם העולים ממדינות חבר העמים, מזמינה גם פעילויות שונות עם עולים גויים שהם חלק ניכר מציבור זה. על סוג פעילות אחת ותוצאותיה, מספר ר' מיכאל:

"בעת שהייתי ר"מ בישיבה בנחלים רוב אוכלוסיית הכיתה שלימדתי, היו בני נכר. כיוון שכך, התעכבתי במרבית שיעוריי על אודות שבע מצוות בני נח. לאחר כמחצית שנה ביקשה מהם הנהלת המוסד לעבור גיור והללו סירבו, וזאת בהתאם למה שלימדתי אותם שלהם ישנם שבע מצוות וכי הם לא רוצים להתגייר פיקטיבית.

"בעקבות התעקשותם שלא להתגייר, נשלחו מהמוסד ועברו ללמוד בפרדס חנה, משם הם שמרו איתי על קשר ובהשתדלותם אף הגעתי להתוועד עם תלמידיו היהודיים של אותו מוסד. כשהגעתי, ראיתי איך הם משכנעים את חבריהם לחזור לשורשיהם. כעת אותם נערים משרתים בצבא ואני שומע מהם כי הם דוחקים בחבריהם היהודים לשמור 'תורה ומצוות' כשהמוטיב המרכזי הוא להניח 'תפילין'.

בנס, ומעשה שהיה כך היה:

"באחד הלילות עלו אל חדרי שלושים צעירים חוליגנים, שיכורים, כשבידיהם בקבוקי וודקה, גרזנים וסכינים, כשמטרתם רח"ל לרצוח אותי ואת חברי לחדר, אף הוא יהודי. סגרנו את הדלת מבועתים, ונשענו עליה לבל תפתח. השיכורים הכו בדלת ואנו מעבר לה, רועדים מפחד. שתקנו כדי שיחשבו שאנו לא בחדר ויעזבו אותנו לנפשנו.

"דלת החדר הייתה דקה מאוד והיה חשש אמיתי שהדלת תתפורר לרסיסים. באותן דקות גורליות הפניתי את עיני לעבר החדר פנימה ועיני פגשו בסידור תהילת ה' שקיבלתי דווקא מחבר גוי שהשתתף בשיעור יהדות באודסה. מיהרתי לקחת את הסידור לידי וקראתי את מילות 'שמע ישראל' בהשתפכות הנפש. אחר כך דפדפתי וראיתי 'פתגם ליום רביעי', מה שהתברר לי לאחר מכן שיר של יום. בהשגחה פרטית היה זה יום רביעי ואני קראתי את הפסוק 'א-ל נקמות ה'', כשאני בוכה מרורים ומבקש נס גדול.

"כשסיימתי לקרוא את המזמור שמעתי צעקה מקפיאת דם, ואחריה שקט מתוח. לא מיהרנו לפתוח את הדלת, ורק לאחר כמחצית השעה בה נשמר שקט מוחלט, העזנו לפתוח את הדלת ואז נגלה לעינינו מחזה מחריד — כל הפרוזדור היה מלא דם. למחרת התברר לנו ששניים מהשיכורים שיחקו בניהם, האחד חשב שהוא מבין באומנות לחימה וביקש מחברו לנסות לדקור אותו ויראה כיצד הוא יצליח להגן על עצמו. בפועל הסכין ננעצה באחד מגידי רגלו וכמויות של דם החלו להישפך ממנו. השיכורים כולם נבהלו ונמלטו.

"זמן לא רב לאחר המעשה הזה, עליתי ארצה. כשהגעתי לארץ ישראל רציתי ללמוד יהדות באוניברסיטה, אך באחד הימים פגשתי בחולון את הרב מרדכי נחימובסקי שהסביר לי כי האוניברסיטה זה לא המקום האידיאלי ללימודי יהדות...

"ככל שהימים חלפו, כך התעניינותי להעמיק ביהדות, גדלה והעצימה. התחלתי לחבוש כיפה ולגדל זקן. תקופה מסוימת למדתי מתמטיקה מעשית במכון 'לב' בירושלים ולאחר מכן עברתי ללמוד בישיבה לחוזרים בתשובה במרכז גוטניק בירושלים בראשות הרב יקותיאל פרקש.

כאמור, מיכאל ועמו שמואל פורטמן ולצדם חברים נוספים, מיסדו וביססו את הארגון והפכו אותו לאבן שואבת עבור יהודים רבים מיוצאי ברית המועצות שמוצאים בו בית חם ולבבי, אוזן קשבת לכל מצוקה, וכתובת לכל עניין יהודי, אם בפן רוחני או אף בפן הגשמי כמו מציאת עבודה וכדומה.

אחד הערוצים המרכזיים של פעילותם, זה העלונים והעיתונים המונפקים מידי שבוע. גולת הכותרת של העלונים הוא המגזין "זה החיים" היוצא לאור מידי שבוע ומכנס בתוכו כתבות מרתקות ומאמרים בעניינים שונים. על כותביו נמנים עיתונאים בכירים בשפה הרוסית כמו אסתר סגל, עורכת תוכנית בערוץ תשע; אלכסנדר רימן מהעיתון 'ווסטי', העיתון הגדול ביותר בשפה הרוסית שיוצא לאור בארץ ישראל. במגזין נמצאים גם תשובות לשאלות בענייני יהדות אותו עורך הרב יהורם אולמן. העיתון מודפס על דפי כרומו ומופץ בעשרת אלפים עותקים, לא רק בארץ, אלא גם ברוסיה, ובקהילות יוצאי רוסיה שבארצות הברית ובאוסטרליה.

מערכת ההוצאה לאור של הארגון מוציאה בכל שבוע עלון מרתק היוצא לאור על בסיס שבועי ונקרא 'גאולה' והוא מופץ ב'מבצעים' בארץ ובעולם ליוצאי רוסיה. עוד עלון היוצא מפעם לפעם הוא ה'מורה' ובו מובאים חדשות הארגון. כמו כן תירגם הארגון את נוסח 'קריאת שמע' ו'זמני הדלקת נרות שבת' לשפה הרוסית.

מספר ר' שמואל פורטמן: "העיתון מצליח מאוד, ותעיד על כך העובדה, שכשיש עיכובים, אנחנו מקבלים מיד טלפונים למה העיתון לא הגיע. לעלונים השונים יש השפעה רבה; דרכם מתקשרים אלינו אנשים המעוניינים לכתוב לרבי או כאלו שמבקשים לברר על אודות השיעור הקרוב לביתם".

פעיל נוסף, ר' משה שפרלינג, מסביר את חשיבותו של המגזין: "המגזין מסייע לי להכין שיעורים ברמה גבוהה. רק לאחרונה התפרסמה כתבה 'המכשיר הסלולארי על פי ההלכה'. על נושא זה ביססתי את שיעורי, כשאתה מדבר עם אנשים על דברים אקטואליים כפי שהם מוצאים ביטוי בהלכה העתיקה, זה מרתק אותם יותר מכל".

בפיו של מיכאל סיפור מופלא בעקבות תפוצתו של העיתון: "היה זה לפני שנים אחדות, כשבאחד הימים התקשרה אלי אישה שהזדהתה כעולה חדשה המתגוררת בשכונת פרדס כץ שבבני ברק. לדבריה היא ראתה בעיתון ששם משפחתו של מנהיגנו הרוחני הוא שניאורסאהן וכיוון שזה גם שם משפחתה, ביקשה אפוא לברר על אותם שורשים. היא הראתה לי קלטת ווידאו שבתה תיעדה בעת ביקורה ב'ניעזין', שם הצביעה על כמה מקברי משפחתה, אך כשהגיעה לאוהל אדמו"ר אמצעי אמרה

ברכת הרבי

מספר ר' מיכאל: "ישנו יהודי יקר מאוד בשם **לאוניד זוקס**, הלה איש פרסום בכיר מאוד בתחום העיתונות הרוסית והוא בעצמו כיום בעלים של עיתון פרסומי מצליח מאוד בשפה הרוסית. הוא מסייע לנו רבות בפן הפרסומי. ומעשה שהיה כך היה, באותם ימים שפעילותי הייתה ממשרדו של הרב זימרוני ציק בבת ים, הוא הגיע לכתוב לרבי והתאונן על בעיות בעבודתו בפרסום באחד העיתונים. הרבי כתב לו שככל שיעזור לשלוחי חב"ד כך יצליח, והיום הוא מסייע רבות, עד שהגיע לנהל בעצמו עיתון. לכולם הוא מספר שזה בברכתו של הרבי".

אותו איני מכירה.

"סיפרתי לה שאותו קבר הוא קברו של מנהיגה השני של תנועת חסידות חב"ד. שוחחתי עמה עוד שעה ארוכה על שורשיה החסידיים, וביקשתי ממנה להעמיק את הקשר שלה עם היהדות. כשהגעתי לספר לה על הרבי מה"מ, שמקום משכנו בניו-יורק, נזעקה: 'בטח שאני מכירה אותו', ואז סיפרה בהתרגשות רבה שסבה היה יהודי שומר תורה ומצוות, ולפני ארבעה עשורים, כשרצתה להינשא לגוי, הוא דאג שיגיע שליח מ'רבי' גדול בניו-יורק ששכנעה שלא להינשא לו, וכך אכן היה..."

מוסיף ר' מיכאל ומספר: "סיפור נוסף שאירע לא מזמן: במגזין החודשי ניתנת אפשרות לכל מי שיתרום לארגון שבע מאות שקל, לקבל בתמורה דולר של הרבי. באחד הימים צלצל הטלפון במשרד ואישה מצפת אמרה שהיא מוכנה לתרום את הסכום ולזכות בדולר של הרבי. לא חלפו מספר ימים ואותה אישה התקשרה שוב וביקשה לרכוש שני דולרים נוספים לצדקה ולברכה.

"הבקשה סקרנה אותי גם משום שהיא לא נשמעה אישה אמידה במיוחד. שאלתי אותה לפשר בקשתה, והיא סיפרה בהתרגשות שאת הדולר הראשון רכשה לברכה לשידוך הגון שהתעכב מספר שנים. והנה, באותו יום שקיבלה את הדולר לידיה, נפגשה לראשונה עם בחיר ליבה. כשראתה אפוא את סגולותיו של הדולר, ביקשה לרכוש עוד שניים עבור הוריה"...

התוועדות חסידית ליוצאי רוסיה, עם הרב משה חיים לוין

"אין יום שאני לא מודה לה' על ששלח לי את מיכאל"

כששאלתי את מיכאל אם יש פירות לפעילות הענפה של פעילותו, הוא ענה בטבעיות: "בוודאי, ישנם כמאה חוזרים בתשובה מהפעילות שלנו". מיכאל פתח בעבורי את אחד מרשימות אנשי הקשר שלו, שם מופיעים מאות שמות לצד מספרי טלפון, והוא מבקש ממני לבחור באקראי שם. הבחירה הייתה לגמרי בהשגחה פרטית; היה זה ר' **לב נסיס**, משכונת פסגת זאב מזרח בירושלים, שסיפר לנו על הקשר שלו עם ר' מיכאל:

"את מיכאל גוצל הכרתי עוד בהיותו בישיבת 'נחלים'. אני שבאתי ממשפחה לא שומרת תורה ומצוות, נהגתי ככול העולה על רוחי. אך מהיום שהוא הגיע לשמש כר"מ בישיבה נשביתי בקסמו, יש בו את מידת האמת, נטולת טיוחים ושקרים. מצד אחד הוא מאוד חייכני ומאידך הוא ברור ביותר בכל מה שנוגע לשמירת תורה ומצוות. תחילה השתתפתי בכמה שיעורי גמרא שמסר, ומאוחר יותר השתתפתי גם בשיעורים בחסידות ובהתוועדויות שארגן, וכך נשאבתי אל תורת חסידות חב"ד. מאוחר יותר המשכתי לשמור עימו על קשר גם כשהקים את ארגונו, עד שהפכתי לחב"דניק מן השורה. כיום אני נשוי ואב לילדה, ואין יום שאני לא מודה לה' על ששלח לי את מיכאל"...

חת הפעולות שמתקיימות מידי יום, זה שיעורי התורה ולימוד בענייני גאולה ומשיח שנמסרים על ידי פעילי הארגון במקומות שונים ברחבי הארץ. כשאני שואל את מיכאל מי באוכלוסיית משתתפי השיעורים, הוא מפתיע אותי כשעונה שרובם בני שלושים וארבעים, ביניהם לא מעט גם בגיל ה'עשרה'. כשאני מתעניין אצלו איך אפשר למשוך את הצעירים לשיעורים הללו, הוא עונה בפשיטות:

"צריך להיות מפולפל. הנה לך דוגמה משנה שעברה: קנינו כמות גדולה של בשר, שתייה קרה, וכשאנו מצוידים בכלי מוסיקה שונים, יצאנו כמה מהפעילים לטיילת בחוף בת ים, שם מסתובבים צעירים עולים רבים מחוסרי מעש. העמדנו 'מנגל' והחלנו לדובב את הצעירים הללו וביקשנו מהם להצטרף אלינו. בד בבד עם הארוחה הדשנה ישבנו ולמדנו עם עניינים קלילים בחסידות ובענייני גאולה ומשיח. בין לבין ניגנו עימם ניגונים משובבי נפש המעוררים את הנשמה. עשינו זאת יום יום במשך כמה שבועות, וההשפעה על הצעירים הייתה גדולה".

אחד ממוסדי השיעורים והפעילים הבולטים בארגון הוא המחנך הרב מיכאל פוגל המתגורר באילת. בזמניו הפנויים הוא עושה פעילות במסגרת הארגון, כשבאופן קבוע יש לו שני שיעורים שבועיים בתניא ובגמרא. בימים אלו אף יסד מניין תפילה שבתי לדוברי רוסית שלאחריו נערך 'פאַרברייַנגען' חסידי.

בפיו של מיכאל סיפור מיוחד שנגזר מהשפעת השיעורים: "כשהתעוררה סערת הפאות הנוכריות, הבאתי בשיעור את דעתו הברורה של הרבי מדברי הזוהר שדווקא כיסוי כזה מביא שפע והצלחה. כשחלפו מספר ימים מאותו שיעור הגיע אלי אחד המשתתפים עם בקבוק משקה ואמר בוא נאמר 'לחיים'. ואז הוא סיפר כי לאחר השיעור הוא הגיע לאשתו ואמר לה כי אם היא רוצה לקיים את דברי הרבי, אזי היא חייבת ללכת בפאה.

"אשתו הייתה מפוטרת זה מספר חודשים וקיבלה דמי אבטלה, וגם זה עמד להפסק לה באותם ימים. בו במקום קיבלה על עצמה לחבוש פאה, והנה זה פלא — כבר למחרת התקשרו אליה ממשרדי הביטוח הלאומי ועדכנו אותה שטעו בחישוב ודמי האבטלה ימשיכו להגיע אליה. היא לא

גויה שביקשה לכתוב לרבי

מספר ר' מיכאל: "באחד הימים התקשרה אלי אישה שהציגה את עצמה כלא יהודייה. היא סיפרה כי נתקלה בעיתון שלנו וראתה שישנה אפשרות לכתוב לרבי באמצעות איגרותיו ולזכות בברכה. היא סיפרה שאביה יהודי, ומכיוון שבימים האחרונים נפל למשכב והרופאים אובדי עצות, היא רוצה לבקש ברכה בעבורו.

"שאלתי לשמו ולשם אמו, וכתבתי על כך לרבי. התשובה הייתה להקפיד על הנחת תפילין ונתינת צדקה. היא שאלה כמה היא צריכה לתת בעבור רפואתו, ואמרתי לה ככל שתחפוץ.

"לאחר מספר ימים התקשרה אלי וביקשה לתרום עבור פעילותי חמש מאות שקל. כשהבעתי בפניה את תודתי העמוקה יחד עם ציון העובדה שאין זה סכום רגיל, הסבירה: 'מאותו רגע שכתבת לרבי, מצבו של אבי הוטב וכיום הוא מתפקד כתמול שלשום'".

אחד הפעילים עם קבוצה במירון

הספיקה לשמוח על הידיעה המרנינה, והטלפון צלצל שנית והפעם על הקו היה מעסיק שקיימה אצלו ראיון עבודה, וזה בישר לה שהיא התקבלה".

השיעורים, כך מסתבר, מלכדים ומאגדים את משתתפיהם ולא פעם חברי השיעור – בעזרתו של הארגון – סייעו לאחד המשתתפים שנקלע לצרה. "לדוגמה", מספר ר' מיכאל גוצל, "היה יהודי, עולה חדש מגרוזיה שבטרם עלותו ארצה נלחם בשורות הצבא. פעם אחת נפצע קשה ורופאיו הביאו לו סם במקום תרופה כדי לשכך את כאביו. כשהגיע לארץ ישראל, הוא כבר היה מכור לסמים ולא ידע מימינו ושמאלו, עד שהיה רח"ל עם רגל אחד בעולם אחר. השתתפותו בשיעורים נתנה בו כוח רב. באחד השיעורים אספו הנוכחים כסף כדי להכניסו למכון גמילה. כיום הכול מאחוריו והוא מתעסק בעידוד אנשים הנמצאים באותו מצב ומסייע להם להיגמל. הוא עצמו שומר תורה ומצוות ופועל רבות בקרב חבריו לקרבם לאבינו שבשמים".

כשאני שואל את מיכאל איך אפשר להחדיר בקרב עולי רוסיה הנתפסים כאנשים שכליים, מנה גדושה של אמונה בדמות חסידות, התקשרות לרבי וכתיבה באמצעות ה'אגרות קודש', הוא משיב:

"ראשית, זה תלוי איך אתה מגיש את הדברים. עניני 'גאולה ומשיח' על אף שהם דברים מופשטים, לכאורה – אפשר להסביר אותם בצורה לימודית עמוקה. כבר בתחילת הפעילות היה לי חשש איך אצליח להחדיר את העניינים הללו בקרב העולים, אך המציאות טפחה על פניי. כבר בהתחלה הגיעו אלי עשרות טלפונים מאנשים שביקשו לכתוב לרבי והתעניינו בחסידות. או אז הבנתי בצורה מוחשית את דברי הרבי, כי העם מוכן לגאולה. אני לא בטוח שאם היינו מעבירים אותם מסרים לפני עשרים או שלושים שנה, היינו מצליחים לסחוף אותם"...

באמצעות אתר האינטרנט של הארגון, "גאולה" שמו, מתאפשר לר' מיכאל לשמור על קשר עם אלפי יוצאי רוסיה ולהרחיב את מאגר המושפעים. באתר מובאים החדשות של הארגון בצירוף תמונות, לצד מאגר נוסף של שיעורי תורה בנושאים שונים, כשלעיתים נמסרים שיעורים בצורה חיה על ידי הפעילים כשתוך כדי השיעור יכולים המאזינים לשאול שאלות ולקבל תשובות.

ואכן, אל ראשי הארגון מגיעות תגובות נלהבות מיהודים דוברי רוסית מכל העולם, כשהחלק הארי מגיע מישראל, ארצות הברית, רוסיה וגרמניה. "האתר בנוי בצורה של 'בניינים'" – מספר ר' מיכאל – "כל מי שנושא מסוים מרתק אותו, יכול להקיש עם הלחצן על ה'בניין' ושם לשמוע הרצאות מפורטות יותר.

סיפור חיים מעניין נקשר עם מי שמתחזק כיום את האתר, הת' מנחם מענדל סלוניקי, כפי שהוא מספר זאת בעצמו: "לפני שנתיים, בהיותי בגיל שש עשרה, ביקשה ממני דודתי שאלמד תנ"ך. אני שמאוד נקשרתי אל היהדות, על אף שלא הייתי באותה תקופה יהודי, השקעתי בכך את כל מרצי. בעיר מגוריי הייתה קהילה ובראשה שליח חב"ד ותמיד הערכתי וקנאתי בפעילותו. ידעתי מילדותי שתנועת חב"ד היא תנועה מיוחדת.

"לאחר שסיימתי את לימודיי, נתבקשתי למרבה האירוניה, לייצג את יהדות אוקראינה בחידון התנ"ך וכך הגעתי ארצה. ההתמודדות הייתה קשה אך למרבה פליאתי זכיתי במקום הראשון ונהייתי לחתן התנ"ך לאותה שנה. כשחזרתי לאוקראינה, פגשתי בנמל התעופה את ר' מיכאל גוצל ומיד ראיתי מולי בחור משכמו ומעלה, ללא גינונים של כבוד. הוא היה איש אמת ומאז נקשרתי אליו.

"באותה תקופה התעניינתי מאוד בתורת החסידות, ואת הקשר עם ר' מיכאל קיימתי באמצעות האינטרנט, כשאני באוקראינה והוא בארץ ישראל. לאחר שהתעמקתי רבות בספר התניא, החלטתי להצטרף אל העם היהודי. הגעתי לארץ ישראל על ידי תוכנית נעל"ה של הסוכנות היהודית. דודתי שלא רצתה שאתגייר, סיפרה לי על הקשיים, אך

יחס אישי לכל אחד

הייתי נחוש בדעתי. תחילה למדתי בירושלים בחוות הנוער הציוני, שם עברתי שנה של לימודים לקראת הגיור, כאשר כל העת אני מודרך על ידי מיכאל.

"סיפור מעניין ארע לי בעת גיורי, כשביקשו ממני לחזור רק על אחד עשר מעיקרי אמונה, ואני דווקא התחלתי מהשניים האחרונים הנוגעים לגאולה — הבוחנים נדהמו. בקרוב אני מתעתד לעבור ללמוד בישיבה בצפת".

כיום מנחם מענדל גאה לסייע לפעילות של מיכאל בהחזרתם של יהודים תועים אל צור מחצבתם, והוא עושה זאת באמצעות עדכוני אתר האינטרנט ואחזקתו. לדבריו, מידי יום מגיעות עשרות תגובות של יהודים מכל רחבי העולם שמבקשים להתעניין בנושאים שונים ביהדות. "אני יודע על יותר מיהודי אחד שחזר לדרך ישראל סבא בזכות האתר" — אומר מנחם בסיפוק. "מידי יום יש אלפי כניסות ואני מתמודד עם שאלות שונות. מי שמכיר את ציבור העולים, יודע שהם אנשי שכל, ופתאום כזו אמונה — זה מדהים. זה ממש ימות המשיח"...

אחת הפעילויות היפות ביותר של ארגון "מורה גאולה" המחזקת והמאחדת את מאגר המקורבים, היא הטיולים והשבתונים המאורגנים מידי חודש. פעילות זו החלה לקרום עור וגידים לאחר שהתרבו הבקשות מצד המקורבים לארגן טיול שורשים באתרים יהודיים בשביל להתחקות אחר ההיסטוריה היהודית. בפי רבים הייתה טענה על כתות נוצרים שמארגנים טיולים למאות יהודים תמימים מקרב עולי חבר העמים, ואלה מביאים אותם למנזרים השונים בעיצומה של שבת.

"כששמעתי כך, על אף העלות הגבוהה של פעילות מעין זו, הרמתי את הכפפה והתחלנו לקיים טיולים ושבתונים", אומר מיכאל.

"כמו בכל פעילות הכל נע סביב פרסום משיח, ולחיות עם משיח. הטיולים הללו מנוצלים היטב להחדרת יהדות, אך לא באמצעות הרצאות ונאומים. אנו משתדלים לצרף אלינו בכל נסיעה מדריך טיולים שיכניס בדבריו עניינים של 'אידישקייט' ומשיח; כשאנו הולכים בקבוצה, הסימן בכדי לא לאבד את הקבוצה, זהו דגל משיח גדול שמחזיק אחד ממשתתפי הטיול. במהלך הטיול אנו משתדלים להיכנס לכל מיני אתרים שיבטאו את הכמיהה לגאולה. פעם אחת ביקרנו בישיבה בצפת, ובמירון שם עצרנו ליד דוכן ה'אגרות קודש' ותמונתו של הרבי. היו שם גם מסכי הווידיאו שהקרינו מראות מחצרות קודשנו".

מוסיף הת' מנחם מענדל סלונימסקי: במהלך הטיולים היו נשמות רבות שנדלק אצלם הניצוץ, ואני יודע שכיום הם נוטלים חלק פעיל בשיעורי תורה במקומות מגוריהם. במהלך הטיול אנו מניחים תפילין עם מי שלא הניח, כשלחלקם זו הפעם ראשונה בחייהם. אנשים רבים מתקשרים לברר מתי הטיול הבא. אם בטיול הראשון היו מעט משתתפים, הרי שבטיול האחרון מילאנו שלושה אוטובוסים...

לא קל היה לראיין את ר' מיכאל ברצף, בכל רגע הוא נטש את הראיון לטובת סיוע לאחת הטלפניות שהעניקה סיוע בנושאי יהדות שונים. עד שכבר דיברנו ברצף על מלאכתו של הארגון עצמו, כבר היה קשה 'להוציא' ממנו מופתים. "יש לנו עשרות מופתים ביום, כל אחד שכותב לרבי באמצעות ה'אגרות קודש' רואה תשובות ברורות", אומר מיכאל שעה שביקשתי שייזכר בסיפורים שאירעו במהלך הפעילות.

לכל אורך הראיון מדגיש מיכאל את כוחו של הרבי שבברכותיו המאלפות ובסיועו מתקיימת הפעילות.

בימים אלה עמלים ראשי "מורה גאולה" על הכנת 'קעמפ' קיץ לילדי עולים שאינם שומרי תורה ומצוות. הקעמפ שצפוי להתקיים בחודשי הקיץ באחד ממקומות הקיט בארץ, יהיה בפנסיון מלא ויתקיים כולו ברוח של 'ימות המשיח'.

הנחילם תורה ומצוות

ידידי הראשון, היושב לידי במעבר, עקב אחרי ההתפתחויות בשמחה לאיד. גלויה לגמרי. הוא עומד לצפות, על פי כל התחזיות, בכישלוני המוחץ. זה עתיד לקרות בעוד שניה. שכנו, שישב בין השניים, עדיין היה "רדום" אבל ראיתי בבירור שהוא מציץ מזווית עין אחת לקראת הבאות

אמסטרדם. עיר ציורית ומיוחדת במינה. בשלושת הימים ששהיתי בה יחד עם רעייתי, הספקנו למלא די הרבה משימות. ביקרנו ידידים, התוועדתי בבית כנסת שם נוהגים לבקר "ישראלים", ואפילו נשאר לנו זמן לבקר במוזיאונים מפורסמים. הספק נאה מאוד לביקור כה קצר. ניצול איכותי של זמן.

למרות הקיצור הנמרץ, הספקנו לחוות כמה קוריוזים מעניינים. אבל ללא ספק, האירוע המסעיר ביותר התרחש אתנו בטיסה בחזור. הצטרפו נא עמנו לטיסתנו חזרה לארץ הקודש, מקום מגורינו...

•

למי שעדיין לא יודע (וספק גדול אם קיים אחד כזה בכל העולם), טיסה של חסיד חב"ד מן השורה אינה כטיסה של יהודי סתם. החב"דניק לא יתרווח בכסאו במנוחה וינום את שנתו העמוקה במשך שעות הטיסה. לא ולא. במיוחד אם הטיסה היא טיסת יום. לא בגלל שהוא לא עייף... אלא בגלל מצוות הרבי מלך המשיח וההזדמנות לקיימה בריחוף בין שמים וארץ.. כן, ניחשתם, מבצע תפילין!

אין חסיד שלא יושב דרוך וממתין לרגע המיוחל שהשלט המואר "נא לשבת ולהדק חגורות" כבה, קם הוא באחת, עם תפיליו בידו, ניגש לקדמת המטוס ומתחיל לסקור את קהל הנוסעים למצוא "קליינטים" עתידיים להנחת תפילין.

בטיסתי זאת, אני, ככלל החסידים הטסים מפה לשם, רציתי להתחיל במבצע ולהציע לנוסעים את קיום המצווה. קצת התלבטתי לגבי היהדות של רוב הנוסעים, ואיך בדיוק לגשת לשאלה העדינה במקצת: "אַר יו ג'ואיש?"

ברם, דאגותיי היו לשווא. בהתבוננות קלה למדתי שההולנדים אינם ניידים כלל. הם בקושי זזים. קרים ומאובנים מה. יהודים, להבדיל, וישראלים בפרט, נמצאים בתנועה מתמדת. משהו עלום ופנימי מניע אותם. תזוזה אין סופית. תנועות ידיים, הבעות פנים, קימות רבות ממקום מושבם. הרבה חיות ופעילות. אין אחד מהם שישב בחוסר תנועה ומעש.

התגלית הקלה על עבודתי. עם התפילין ביד, ניגשתי בפשטות לכל מי שזז..

הראשונים סירבו להצעה האדיבה, אחד אחרי השני, כבתגובת שרשרת. אחרי שה"נחשון" הסכים, הסכר נפרץ. עוד ועוד יהודים הסכימו להצטרף למצווה. לאט עשיתי את דרכי במעבר הצר בין המושבים, מציע את מרכולתי, ונענה בשמחה לבקשתי. עד שהאתגר פגש בי פנים מול פנים...

ה ם היו שלושה, ישובים זה ליד זה. הולנד בכלל, ואמסטרדם בפרט, הטיבו עמהם על פי מראיהם החיצוני. בכל מקום בו אפשר להידקר — היו להם עגילים. קעקועים עיטרו מחוזות שונים בגופם, ולסיום שערם קיבל צבעים מצבעי הקשת שלעולם לא נראו על ראש אנושי...

הבנתי מיד שפניה קונבנציונאלית לחברה הללו, לא תעבוד. הייתי קצת יצירתי, והחלטתי לדבר בשפתם: "היי חברה, יש כאן

מאת: הרב טוביה בולטון

אטראקציה יוצאת מן הכלל!! בא לכם לעשות משהו מופרע בא-מ-ת?? בואו הניחו תפילין— חינם אין כסף..."

הבחורצ'יק שישב ליד המעבר העווה את פניו כאילו להבדיל הצעתי לו להחזיק חתול מת... לאחר מכן הוא כיבד אותי בתנועה "ישראלית" טיפוסית בהרימו את כתפיו לגובה — סימן מובהק שכדאי לי מאוד להסתלק, והקדימה משובחת...

הפנמתי את המסר שלו, אך לא נתתי לייאוש להשתלט עלי. עדיין מלא מצב רוח ואמונה ב"פינטעלע איד", פניתי לשכנו: "ומה אתך, חבר?"

זריזות ישראלית ראויה לכל שבח הפילה עליו תרדמה מוחלטת. הוא עצם את עיניו בחוזקה, הטה את ראשו לאחור ופלט נחירה מרשימה לעברי. המסר נקלט, חד וברור.

אחרון אחרון חביב. הבחור השלישי ישוב ליד החלון, מתעמק בקריאת כתב עת כלשהו. נראה שההתרחשויות של הדקות האחרונות דילגו עליו. הרמתי את קולי טיפה, להקל עליו את השמיעה... "האם אתה חפץ להניח תפילין?"

הלה הביט בי, התבונן בפניי וחזר אחרי: "מה אמרת?"

ידידי הראשון, הישוב לידי במעבר, עקב אחרי ההתפתחויות בשמחה לאיד. גלויה לגמרי. הוא עומד לצפות, על פי כל התחזיות, בכישלוני המוחץ. זה עתיד לקרות בעוד שניה. שכנו, שישב בין השניים, עדיין היה "רדום" אבל ראיתי בבירור שהוא מציץ מזווית עין אחת לקראת הבאות.

חזרתי על השאלה, וכדי לחדד אותה, הרמתי את התפילין שהוא יוכל לראותם. במקרה שהשאלה לא היתה ברורה דיה.

הבחור השלישי היה מלא התפעלות.

"תפילין??" הוא שאל כלא מאמין, "אתה רוצה שאני אניח תפילין?"

הוא נעמד ממקומו באחת, התכופף מעט בגלל תא המטען הנמצא ממש מעל ראשו, החל להפשיל את שרוולו והכריז בחיוך גדול: "בוודאי שאני אניח תפילין!"

הידיד שישב במקום הראשון, נכנס להלם. השני ש"ישן" במקומו באמצע, פתח לאיטו עין אחת לוודא שהשמיעה שלו אינה לקויה... בינתיים, הבחור, מתוך שמחה גלויה נתן לי לעזור לו בהנחת התפילין. לאחר מכן התיישב במקומו, קורא בקול את ה"שמע ישראל" מהעלון שהגשתי לו.

ייתי עסוק מאוד עם הבחור, ולא שמתי לב שמאן דהוא עוקב אחריי בעניין רב. היה זה איש מכובד , לבוש בקפידה, לא יהודי על פי מראה פניו. ממושבו בשורה אחת בלבד לפני כל הדרמה המתרחשת, הסתובב כדי לצפות במתרחש.

כאשר קלטתי אותו במבטי, פניתי אליו בברכה קצרה ושאלתי אותו אם הוא יודע מה מעשינו כאן? הוא הניד את ראשו ל"לאו". הוא המתין בסבלנות עד שהבחור סיים את התפילה, והסרתי מעליו את התפילין.

כעת פניתי לזר והחלתי להסביר בהראותי לו את התפילין: "אלו תפילין. הם עשויים מעור של בהמה והם מצווה מה' לעם היהודי. בורא העולם ציווה לכל זכר בוגר להניח אותם כל יום, בדיוק כפי שראית את הצעיר מניחם".

לא היה קשה לראות את התרשמותו של הגוי. הוא הביט בי, בצעיר שסיים כעת להניח תפילין, ושוב בי. הוא היה מלא התפעלות:

"האם הבנתי נכון שהצעיר אינו דתי, והוא 'שם' את אלו רק בגלל שביקשת ממנו??? אילולי ראיתי במו עיניי לא הייתי מאמין לדבר כזה..."

התרגשותו היתה מדבקת. שאלתי אותו לשמו והוא הציג את עצמו בשם "פיטר".

המשכתי להסביר מה המשמעות של התפילין, ומה נמצא בתוכם. סיפרתי לו שבכל אחת מהקופסאות הללו נמצאת יריעת קלף, עליה כתוב קטע מה"בייבל". והחשוב ביותר — באחד הקלפים כתוב "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!"

רעש המטוס העמום לא הפריע לפיטר להקשיב ולהתרכז בדבריי. המשכתי לפתח את הנושא. חתרתי לעוד מבצע של הרבי מלך המשיח, שבע מצוות...

"אתה יודע מה פירושו של "שמע ישראל"? זה אומר שרק אלוקים בלבד בורא את הכל באופן תמידי. יש לך מושג מה משמעות הדברים?" עיניו התרחבו בפליאה. חבריו למסע הרימו את עיניהם לבחון את המתרחש.

"זה אומר לנו שהאלוקים הוא כל יכול והוא בורא אותך בכל רגע מחדש. הוא עושה את זה "בחינם". ואם כך, אולי נעשה בשבילו משהו "בחינם", בתמורה!"

כעת הגעתי לנקודה, ומשם הדרך היתה פתוחה לפניי להסביר את נושא שבע מצוות בני נח. בסיום דבריי הקצרים אך הממצים, לחצתי את ידו של פיטר בחום ופניתי לחזור למקום מושבי.

ללא אזהרה מוקדמת, התיר פיטר את חגורת הבטיחות, קם, החליק את חליפתו המהודרת, וסידר את עניבתו. אחרי כל ההקדמה, הגיעה ההפתעה המוחלטת.

פטר הצביע עלי באצבעו והחל **צועק בקול גדול**: "הרב הזה צודק בהחלט!"

אלמנט ההפתעה היה עצום. פיטר המשיך בהניפו את ידו אל על באלגנטיות רבה: "אני רוצה במעמד זה להתנצל. להתנצל ברבים על מה שאנחנו עוללנו לעמו. לקחנו ילוד אישה והאללנו אותו! התכחשנו לציוויים האלוקיים!"

את המילים האחרונות הוא שאג ממש. כעת כל מי שישב בשורות מסביב לא העתיק את מבטו ממנו.

וכמו הולנדי טיפוסי, בסיום דבריו שפרצו ממנו באופן מפתיע ביותר, הוא ניגש אלי, לחץ את ידי בחום אך ברישמיות, ישב על מושבו והמשיך לקרוא בספרו כאילו לא היה מאומה...

הוא אשר אמרתי, טיסה של חסיד היא אחרת לגמרי...

(מתורגם ומעובד מ"מרכז ניוזלטר מלבורן")

"כל חסיד חב"ד צריך להיות שותף במלוא כוחו במאבק לעצור את הגירוש. זה חובה!"

איפה חסיד צריך להתייצב במערכה? מה תפקידם של תלמידי התמימים לקראת הפינוי? האם על כל חסידי חב"ד להגיע ולהיות בגוש קטיף ובצפון השומרון ביום הגירוש? האם המוטו של ליובאוויטש "אהבת ישראל" סותר את פעולות המחאה? האם יש לחשוש ממיתוג "קיצוני" כתוצאה מהמאבק של חסידי חב"ד? ולמה יש ארגונים חב"דיים ששותקים? • רב שיח מיוחד בנושאים ה'בוערים' שעל הפרק

מראיין:
שי גפן

משתתפים:

הרה"ח הרב שלום דובער הלוי וולפא
רב קהילת חב"ד בקרית גת ומראשי המטה למען שלימות הארץ

הרה"ח הרב שמואל חפר
סגן יו"ר אגודת חסידי חב"ד בארה"ק ויו"ר מכללת בית רבקה

הרה"ח הרב זלמן נוטיק
משפיע בישיבת 'תורת אמת' ירושלים

אנו נמצאים פחות מחודשיים לפני מועד ביצוע ההינתקות הי"ת, לפי תכנון ראש הממשלה, מה התפקיד המוטל עלינו כחסידי חב"ד?

הרב שמואל חפר: כחסידי חב"ד ברור לנו מה שהרבי אמר כל השנים – חל איסור חמור למסור לערבים אף שעל מארץ הקודש, זאת בגלל ההלכה הידועה בהלכות שבת סימן שכ"ט, ומילתא בטעמא; ככל שנותנים יותר זה מסכן יותר את הביטחון של עם ישראל. הרבי הגדיר זאת **"סכנה למיליוני יהודים ר"ל"**.

אני מאמין באמונה שלימה שבסופו של דבר העניין יתבטל ולא יצא אל הפועל. זה יהיה חילול ה' נורא שמגרשים יהודים מביתם. יהודי גוש קטיף וצפון השומרון הם יהודים צדיקים שגרים במקומם במסירות נפש ומגינים על כל עם ישראל.

אוסיף עוד דבר. בדרך כלל אנחנו יודעים שכל מה שהתורה מצווה אותנו, גם הקב"ה מקיים. מצד האיסור של חילול ה', הרי הקב"ה לא יוכל להרשות שמעשה נורא שכזה יתרחש כאן אצלנו. כיצד ואיך זה ייעצר איני יודע. אבל אני מאמין באמונה שלימה שהדבר לא יצא אל הפועל.

הרב שלום דובער וולפא: דבר אחד צריך להיות ברור. לא יתכן שאנ"ש שי' ישבו בשקט, איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו שעה שמגרשים יהודים מארץ ישראל ומוסרים את בתיהם למחבלים. בנושא שהרבי משליך עבורו חייו מנגד, ובעניין של "מלחמות ה'", שהוא מעיקרי פעולותיו של מלך המשיח, אנחנו צריכים להוביל את העם, ולא שכולם יצטרכו להתחנן אלינו להיכנס למערכה.

בעוונותינו הרבים נוצר היום מצב, שלא רק שחב"ד אינה עומדת באופן רשמי בראש המבצע, אלא שגם כאשר אחרים קוראים אלינו קריאות הצלה נואשות, אין הם מצליחים לעורר את כלל חסידי חב"ד לצאת מהתרדמה העמוקה.

תפקיד אנ"ש הוא לעמוד בראש מלחמה זו, **כאשר כל המוסדות וכל הארגונים בחב"ד מתאחדים ומטכסים עצה ביחד**, איך לנצח את האויב המחריב את ארץ ישראל ומסכן את עם ישראל.

הרב זלמן נוטיק: אנחנו נמצאים בזמן שבו מתחוללת סכנה נוראה לעם ישראל. המהלכים הכי מסוכנים שארעו אי-פעם בהיסטוריה לעם ישראל, מתרחשים לנגד עינינו. פשוט סכנה אמיתית למיליוני יהודים

הקו הברור של הרבי שצריך לצעוק ולמחות ולסייע ככל האפשר. כולנו יודעים כיצד הרבי מכנה את "הרבנים השותקים". לחב"ד יש את מלוא הכוח, ויש לנו מה להסביר ולתת רוח לכל המאבק. אין ספק שכל חסיד חב"ד צריך להיות שותף במלוא כוחו במאבק לעצור את הגירוש. זו חובה על כל אחד ואחד.

ר"ל. אלו המבצעים את התוכנית הזאת, מודעים לסכנות לא פחות ממה שכל אחד מאתנו יודע, אבל בגלל שיקולים כאלו או אחרים, הם בכל זאת מבצעים זאת. משל למנתח בכיר שמנתח את החולה שלא על פי שיקולי הרפואה אלא לפי אינטרסים צרים. המדהים הוא שזה נעשה על ידי יהודים שחרטו על דגלם שלימות הארץ והדאגה לישוב היהודי בארץ הקודש.

המצב הנורא הזה רק ממחיש לנו שנמצאים ערב תקופת הגאולה כאשר 'יתבררו ויתלבנו ייצרפו רבים', כאשר כולם פולטים ומגלים את כל הרע הנעלם שבהם. מה שנשאר שזה הזמן להתעורר מכל האשליות הפוליטיות שהיו לנו בעבר.

זה הזמן שאנו צריכים לדעת שהישועה תבוא רק ממקום אחד, מהרבי ומהחיילים של הרבי 'חיילי בית דוד' הנלחמים בעוז ותעצומות נגד אלו שחרפו אויביך ה' וחרפו עקבות משיחך. וכפי שכל אחד בארץ ישראל רואה היום את המסירות האמיתית דווקא של חסידי חב"ד שנאבקים במסירות נפש.

בנוגע לחיילים: מדברים כיום על האיסור להיות שותף לגירוש ולסרב לפקודה, כפי שפסקו הרבנים, מה דעתכם בנידון?

הרב חפר: היה זה בפרשת 'אלטלנה' הידועה. הייתי אז נער צעיר, עולה חדש. שירתתי בהגנה. לקחו אז את גדוד 71 בחטיבה 7 להשתתף במבצע שבו היו אמורים לירות על ספינת 'אלטלנה'. ברגע שנודע לי במה מדובר ואיתי היה בחור תימני נוסף, ניגשנו למפקד ואמרתי לו בצורה ברורה: 'אני על יהודים לא יורה'. מפקד הגדוד גער וצעק, אבל זה לא עזר לו מאומה. באמת לא השתתפנו במבצע.

כל חייל צריך לסרב לפקודה כה קשה, לגירוש יהודים והעמדתם בסכנה של כל יושבי הארץ. זה צו מצפוני הלכתי. מצד ההלכה יהודי לא מרים יד על יהודי. אף אחד לא יכול להתמודד עם זה. לא רב ולא ערב רב.

ומעבר להלכה, מבחינה מצפונית אי אפשר לתת פקודה לאדם בשירות צבאי הנוגדת את צו מצפונו. הרי יש את סרבני גיוס פציפיזם וכו', לא יכול להיות שיכריחו חייל יהודי להיות שותף למעשה בו עוקרים יהודים מביתם.

הרב וולפא: צריך לדעת שעיקר המלחמה היום היא על לבם של החיילים והשוטרים. הצבא והמשטרה עורכים קורסים עם פסיכולוגים (יותר נכון: פסיכופטים) המסבירים להם **איך להיות אכזרי ורשע בלי להתרגש יתר על המידה**. התפקיד שלנו הוא לנטרל את ההשפעות ההרסניות האלו ולהעמיד כל חייל ושוטר לפני האמת המרה, שכל סיוע שלו לגירוש היהודים ב'מעגל הראשון' או בשאר המעגלים, הרי זוהי בגידה בעם ישראל, בארץ ישראל ובמדת האנושיות.

כל שוטר צריך לדעת, שלא יתכן בשום אופן שבגלל הפחד שלו מאיבוד הפרנסה, הוא במו ידיו יביא אסון לא רק על המשפחה שהוא מפנה אלא על העם כולו.

גם אם ח"ו יגיע יום הגירוש ואלה

יש להחליט כבר עכשיו שאף אחד ואחת לא נשארים בבית. צריך לסדר את הילדים לאותה תקופה, אצל סבתא או מטפלת וכו'. יש להחליט נפשית שהולכים להלחם בדרכים חוקיות נגד ההתנתקות, וזאת גם אם מלחמה זו תעלה לנו בישיבה ממושכת או קצרה על אם הדרך, בשמש ובחול, ואפילו בבית האסורים.

יתייצבו לפי הפקודה, רח"ל, עדיין חומר ההסברה יכול לעזור, מפני שכל חייל ושוטר שיקראו ויפנימו את החומר, הרי גם אם לא הצליחו להתגבר ולהודיע למפקדם שהם לא מתייצבים כלל למשימה, הרי בפועל לא יהיה להם כוח נפשי להלחם ביהודים ולגרשם בכוח מבתיהם, ולאחר יום-יומיים הם ישברו ויודיעו "המפקד, אינני יכול יותר".

לשם כך אנו מפיצים בין השוטרים את מכתב ילדי גוש קטיף, שיצא עכשיו מחדש בצורה גרפית נאה המושכת את העין והלב, לא רק בין השוטרים אלא גם בין כל שכבות העם, בכדי שהשוטר שחושב להשתתף בגירוש **יתבייש להסתכל בפניהם של שכניו, של אשתו וילדיו**. כמו כן הוצאנו גלויה שבה יש קריאה של החיילים והשוטרים אל כל אחד מהעם, לבא ולחסום את הפינוי בגופם, ובכך **להציל את השוטרים והחיילים** ולעזור להם להשתמט מביצוע הפשע הנורא.

הרב נוטיק: העבודה שלנו היא בהחלט לשכנע ולדאוג שח"ו לא יהיה איש ביטחון, שיהיה שותף לדבר שכזה, ולו רק מהטעם של לאפרושי מאיסורא, וכאן הרי כולנו יודעים שזה יוביל למצב נוראי של שפיכות דמים.

כל זה אולי מקבל משנה תוקף כאשר מתברר שכל פרשת ההינתקות היא בצל השחיתות של שרון כדי להציל את עורו?

הרב שמואל חפר: לנו זה היה ידוע קודם. בשבילי היה פלא שהתקשורת — שכל כך ששה ועטה על כל צל של הרים כהרים — וכאן לפתע מתעלמים ומנסים להשתיק את הפרשיה הזועקת לשמיים. זה צריך לדבר בעד עצמו, וכפי שאמר אחד מהם, כעת הם שומרים את שרון בעטיפה עד שהוא יבצע את המהלך להם הם כה מייחלים. אני מתפלא ששרון נופל בפח שטמנו לו.

לנו כחסידי חב"ד יש ניסיון מר איתו כשעשינו את הקמפיין 'ביבי טוב ליהודים'. שרון ישב אצלי במשרד שבוע לפני הבחירות וביקש פגישה דחופה עם רבני חב"ד. הוא שלח לי פקס כאשר הוא וביבי חתומים עליו בו הבטיחו שלא יחזירו אף שעל מארץ ישראל. שניהם לא נאמנים. מי שלא נאמן לתורה אינו נאמן לארצו ואינו נאמן לעמו. הם קרייריסטים עלובים.

מזעזע לשמוע את שרון אומר 'אני אבצע את הפינוי בכל מחיר', כאשר יש רוב בעם נגד התוכנית. אוזנו לא כרויה לפעימת הלב של העם. בכל מדינה דמוקרטית היו מפילים אותו או באמצעי זה או באמצעי אחר. ראינו מה שהיה באוקראינה, בלבנון ומקומות אחרים, כאשר המונים יצאו לרחובות והפילו את המשטר. מה שצריך כעת זה שהמונים יצאו לרחובות ולא יתנו לו לבצע את הגרוע מכל. זו הדרך הדמוקרטית ביותר, ואם חס ושלום הוא יאיים להפעיל את הצבא נגד האזרחים, סופו יהיה כמו כל הדיקטטורים שנפלו בשנים האחרונות.

הרב וולפא: הרי יש לנו עסק עם אדם שבגד בעמו ובמולדתו. עם מי שחשוד במעשים פליליים ובמטרה להינצל מהחקירות והעונש החליט לעקור אלפי יהודים מבתיהם, להרוס בתי כנסת ומוסדות תורה, לעקור מתים מקבריהם, לתת נחלת אבות למחבלים רוצחים, ולהעמיד מיליוני יהודים בסכנה. האם יש בגידה גדולה מזו? דברים אלו כבר אינם המצאה של מישהו מה"ימין", אלא מופיעים במחקר רציני בספר שהוציאו אנשים שאין להם כל קשר עם המלחמה נגד ההתנתקות, ואשר רואיינו בתכנית מכובדת בטלויזיה הישראלית. כל הרואה את התכנית עומד ומשתומם, איך ששרון הפנה עורף לאזהרותיהם של כל אנשי הצבא הבכירים, והמשיך עם התכנית הבוגדנית רק בכדי להציל את עורו מחמתה של הפרקליטות וכלי התקשורת השמאלנים.

מדובר איפוא בבוגד ונוכל, שבכל מדינה נורמלית היה מושב על ספסל הנאשמים בבית המשפט. ולא רק הוא אלא גם כל העוזרים שלו, וסגניו, ושרי הבטחון, האוצר, המסחר והחינוך וכו', שחלק מהם היו תמיד בדעה זו והאחרים התקפלו והתאימו עצמם להיות חלק מהבגידה הנוראה.

עצם הדבר שאנשי התקשורת לא עטו על ממצאים אלו, והדבר ירד מיד מסדר היום, מוכיח את שיתוף הפעולה המחריד, כמי שאומרים לשרון: אתה תמשיך לבצע את המדיניות שלנו, נגד היהודים ובעד המחבלים, ואנחנו נמשיך לשמור עליך.

הרב נוטיק: לא היה אח ורע לתופעה המבישה הזאת, אם בעבר כולם דמיינו שהסכמי השלום, הם באמת מתוך כוונה של ראשי הממשלה לשמור על הביטחון, הרי כיום כל ילד יודע, שכל המהלך המטורף של ההינתקות הוא חלק ממהלך כולל להצלת ראש הממשלה.

●

היכן חסידי חב"ד צריכים להיות משולבים במחאה הגדולה?

הרב שמואל חפר: כולנו מכירים את השיחות של הרבי ויודעים בדיוק מה הרבי רוצה מאתנו. כולנו יודעים איך הרבי מתייחס לאותם אלו השותקים. חסידי חב"ד צריכים לתת את כל הסימפטיה המוסרית ואת מלוא התמיכה למתיישבים בגוש קטיף וצפון השומרון, כדי שהדבר הזה לא יתבצע. חסידי חב"ד חייבים לזעוק ולצעוק ככל האפשר. יש לנו הרבה מטען להביא למאבק מה שאין לאחרים. חסידי חב"ד הולכים עם כוחו הגדול של הרבי. לא ייתכן שחסידי חב"ד ישבו בשקט. אי אפשר לעמוד מהצד ולהסתכל בשוויון נפש.

אני זוכר שבזמן השואה יהודי הונגריה אמרו אלינו זה לא יגיע וזה הגיע. אם לא יגיע בשלב הזה, זה יגיע בשלב הבא הילי"ת. זה הרי כל תורת השלבים של ערפאת ואש"ף. הם לא ינוחו עד שישליכו אותנו לים ר"ל. מי שמשלה את עצמו, הוא עיוור. אני חושב שרבני חב"ד צריכים להודיע ולפרסם את פעולות המחאה שעל חסידי חב"ד לנקוט בצורה בלתי מתפשרת.

הרב זלמן נוטיק: חסיד חב"ד צריך

לדעת שהוא משמש כיום כשופרו של הרבי ועליו להתייחס למצב בדיוק על פי הדוגמה שהרבי הראה לנו ביחס לאותו מצב. אם בפינוי ימית הייתה סכנה כיוון שסיני הפכה להיות מעבר לכלי נשק ותחמושת, הרי שכיום הסכנה היא מיידית. אם אז ראינו את הרבי בכל שבת מקדיש שעות רבות כדי לזעוק ולמחות, קל וחומר בן בנו של קל וחומר שצריך למחות ולהתריע בכל דרך אפשרית.

צריך לדעת שמחאה היא חובת גברא ואי אפשר להסתפק שאחד או שניים מוחים. חובת גברא שלנו זה לצעוק את הצעקה של הרבי. הרמב"ם פוסק שמי שרואה אחד שרודף אחרי השני להרוג אותו ולא עושה את הכל כדי לעצור אותו, הרי שהוא עובר על האיסור של 'לא תעמוד על דם רעך'.

הרב וולפא: צריך לדאוג לכך שכל בית ישראל ידע, שהרבי מלך המשיח מתנגד בצורה נמרצת למהלכים אלו, ושהוא מברך את כל מי שיעשה פעולות למניעתם. לכן הוצאנו עכשיו רבע מליון גלויות צבעוניות עם תמונה של הרבי ובהם מסר ברור בעניין זה. כמו כן הדפסנו עוד אלפי שלטי בד גדולים האומרים: "הרבי מליובאוויטש מלך המשיח מזהיר: ההתנתקות סכנה נוראה ליהודים". על אנ"ש לעזור בחלוקת החומר בכל ערי ויישובי ארץ ישראל.

כשיהיה ברור בכל הארץ והעולם שהרבי נכנס כאן לקרב, ושהמלחמה אינה פוליטית אלא בין מי שמביא סכנת נפשות למיליוני יהודים לבין מלך המשיח העומד להצלת עם ישראל, הרי ברור שהדבר יפעל מבחינה רוחנית והגזירה תתבטל.

האם על כל חסידי חב"ד להגיע ולהיות בגוש קטיף ביום הגירוש?

הרב חפר: כל אחד צריך לעשות את המוטל עליו. ביום פינוי, שהלוואי ולא יגיע, צריך לבוא ולעודד, ועוד לפני קודם לכן. חב"ד צריכה לתת הרבה סימפטיה למתיישבים ולחזק אותם. חב"ד צריכה להיות חלק מפעולות המחאה, כפי שהרבי גם הורה. הדברים ברורים ופשוטים. אני חושב שאין מה להאריך בדבר הכי פשוט.

הרב וולפא: בודאי שכל אחד ואחת מאנ"ש חייבים להיות שם, בגוש קטיף ובצפון השומרון, ביום פקודה. וכפי שינתנו הוראות ברורות בעניינים אלו בכנסים אזוריים ש"המטה להצלת העם והארץ" יוזם בתקופה זו, זאת לאחר כנס הפעילים שהתקיים השבוע ביום שלישי י"ד סיון בבני ברק.

הרב זלמן נוטיק: זה הזמן שאנו צריכים לדעת שהישועה תבוא רק ממקום אחד: מהרבי ומהחיילים של הרבי 'חיילי בית דוד' הנלחמים בעוז ותעצומות נגד אלו שחרפו אויביך ה' וחרפו עקבות משיחך. וכפי שכל אחד בארץ רואה היום את המסירות האמיתית דווקא של חסידי חב"ד שנאבקים במסירות נפש

יש לכך כמה מעלות. ראשית, מחזקים בכך את המתיישבים, שידעו שהם אינם לבד. שנית, בכדי שיהיה לנו עוז ותעצומות להלחם, יש לדעת על מה נלחמים, יש לראות בעיניים את בתי הכנסת, הישיבות, תלמודי התורה, בתי הספר, הגנים והמעונות. יש לראות את הבתים, הגינות, החממות ובתי החרושת, ולהבין לאיזו שפלות התדרדרו כל השרים וחברי הכנסת התומכים בפשע, כאשר כל בעייתם היא רק האם להרוס את הישובים או לתת אותם כמו שהם בפריחתם למחבלים.

הרב זלמן נוטיק: הרמב"ם בהלכות שבת כאשר מביא את ההלכה של סימן שכ"ט כותב מפורש: **ומצווה על כל ישראל שיכולין לבוא, לצאת ולעזור לאחיהם שבמצור ולהצילם מיד הגויים בשבת; ואסור להן להתמהמה למוצאי שבת.** כל מי שיכול לנסוע והנסיעה שלו לא גורמת חולשה כזאת או אחרת למקומות אחרים בהם הוא עסוק, חייב לנסוע. מעבר לכך המאבק צריך להיות גם בתוך הארץ ויש הרבה מה לעשות ולפעול לאותם אלו שיישארו בביתם.

איך למחות האם לנסוע או לא לנסוע — זה תלוי בשאלה של 'עשה לך רב' שלו. מובן שכל אחד צריך להגיד לו את מעמדו ומצבו ובמה הוא עוסק. ברור הדבר שיש לנסוע לשם אם זה לא בא על חשבון עניינים קיומיים.

לא מעט שואלים האם זה בכלל תפקיד של חב"ד. הרי חב"ד היא תנועה שכולה אהבת ישראל וצריכה לפנות לעוד חוגים?

הרב חפר: הקו הברור של הרבי שצריך לצעוק ולמחות ולסייע ככל האפשר. כולנו יודעים כיצד הרבי מכנה את "הרבנים השותקים". לחב"ד יש את מלוא הכוח, ויש לנו מה להסביר על הרבה דברים ולתת רוח לכל המאבק. אין ספק שכל חסיד חב"ד צריך להיות שותף במלוא כוחו במאבק לעצור את הגירוש. זו חובה על כל אחד ואחד.

עקירת יהודים מבתיהם על ידי יהודים, לא היה כדבר הזה בהיסטוריה. הגרועים שבאויבינו לא חלמו על זה. ולזה הם קוראים 'תוכנית מדינית'. הרי כל מי שעיניים פקוחות לו, מבין שזה לא ייגמר בגוש קטיף. ווייסגלס התחייב בוושינגטון שנחזור לגבולות 67, שמשמעותו לחזור בסופו של דבר לגבולות 47. מי בכלל יכול לעמוד שווה נפש מול מה שקורה כאן?! איך אפשר בכלל לשתוק?! ברור שאם לא נעצור כעת, מי יודע לאן נגיע!

הרב וולפא: אין ספק בדבר, וכבר התפרסמו כמה פעמים התשובות הברורות שקיבלו צעירי אגודת חב"ד בשנת תשנ"ג, ואשר בעקבותיהן הוציאו ועד רבני חב"ד בארה"ק הוראות ברורות לאנשים נשים וטף מאנ"ש, שעליהם להשתתף בפעולות המחאה בגופם.

לא זו בלבד, אלא שגם במבצע המביש של 'ביבי טוב ליהודים', הרי יוזמי המבצע והעומדים בראשו טענו שהם עושים זאת על פי התשובות שנתן הרבי בשנת תשנ"ג. כזכור, אז יצאו אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה בכדי להשפיע על תושבי ישראל לבחור באותו אדם שרימה את רבני חב"ד (כאשר השושבין היה ראש הממשלה הנוכחי). ומה נשתנה עתה? למה מה שהיה מותר וחובה אז אסור היום? אבל עכשיו לא מדובר כלל על מבצע בעל ניחוחות פוליטיים, אלא על **מלחמת קיום וקרב על החיים כפשוטם.** הרי ההתנגדות להתנתקות חוצה מפלגות, והיא קיימת בצורה חזקה גם במפלגתו של

ראש הממשלה. איננו בעד מפלגה או איש פוליטי כלשהו.

להיפך, דווקא העדר העשייה בזה, מראה לכולם שחב"ד עדיין קשורה פוליטית לשרון ולכן חוששת לצאת נגדו. הוא עצמו התבטא כמה פעמים שרק "פלג" מסוים בחב"ד יוצא נגדו.

הרב זלמן נוטיק: בתקופת הסכמי אוסלו, קבלנו הוראה מפורשת מהרבי לצאת ולהפגין ולמחות. בית הדין אף יצא בקריאה להפגין ולמחות בעקבות ההוראה שקבלו מהרבי. בזמן ימית לא היו הפגנות כי עיקר המחאה התמקדה אז במודעות ובסטיקרים. ידוע שהרבי הורה שיתלו מדבקת מחאה בתוך המזכירות. מי שנסע לימית כדי לסייע למתיישבים, קיבל אז עידוד רב מהרבי.

בכל זאת אתה שומע אנשים החוששים מתדמית הקיצוניים של חב"ד?

הרב שמואל חפר: אני לא מבין בתדמית. יש לנו משנה ברורה וסדורה מהרבי. הרי בעבר הלא רחוק, בתקופת הסכמי אוסלו, חסידי חב"ד יצאו להפגין ומחו כנגד הסכנות. הקיצוניים הם אלו שמביאים אותנו למצב הזה. לגרש ולעקור יהודים זה מצב קיצוני שאי אפשר להעלות על הדעת שזה יקרה בכלל. הדברים כל כך ברורים שאין לי עוד מה להוסיף.

ביחד עם זה, יש להוסיף בתפילה ובזעקה שהגזירה הזאת תתבטל תיכף ומיד, ונזכה להתגלות של הרבי במלוא הדרו.

הרב נוטיק: ממתי חסידי חב"ד הולכים לפי התדמית? אדרבה, הוכח שכאשר הולכים לפי ההוראות של הרבי, לא רק שאין נזק, אלא אדרבא ואדרבא. דווקא כאשר מנסים להתחכם ולומר 'שמועה זו נאה ואחרת לא כל כך', המצב נהיה גרוע. המאבק שלנו הוא מתוך אהבת ישראל ודאגה לשלומם של יהודי ארץ הקודש, כי כולנו יודעים את גודל הסכנה. דווקא אנחנו, חסידי חב"ד, חייבים להיאבק כעת ביתר שאת וביתר עוז. ובפרט לפי התשובות המפורשות של הרבי.

הרב וולפא: לצערי יש הטוענים שלא רוצים להתעסק בשלמות הארץ כי לא רוצים להזדהות פוליטית. אדרבה, כאשר חב"ד נאבקת למען ארץ ישראל יודעים שמדובר במניעים טהורים להצלת עם ישראל.

אבל גם אתה שומע את הטענה "הרי הכל סגור" ולכאורה מה יעזרו פעולות המחאה?

הרב שמואל חפר: מעולם לא מצינו אצל הרבי את המושג "הכל סגור". אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתייאש מן הרחמים. אנחנו מצווים למחות ולזעוק עד הרגע האחרון, ובעז"ה שומר ישראל ישמור שארית ישראל.

הרב זלמן נוטיק: הרבי הראה לנו דוגמא אישית מהעניין. הרבי לא חדל לזעוק ולמחות בנושא ימית עד הרגע האחרון ממש. הרבי התעניין, כידוע, מי הגיע לימית ורצה לדעת כל הזמן מה קורה עד הרגע האחרון. הרב וולפא ששהה בימית יום לפני הגירוש, קיבל הוראות מפורטות להכניס דברים בכלי התקשורת. רואים אצל הרבי שלא היה כזה מושג "דברים סגורים". הרבי עצמו שלח מכתבי עידוד למתיישבי סיני גם לאחר שלכאורה נחתמה הגזירה.

בכלל, מי שמאמין בתורה ובנצחיות עם ישראל, אין אצלו מושג כזה שהדברים חתומים. אצל עם ישראל במהלך שנות ההיסטוריה, לא פעם היו בטוחים שהדברים סגורים, אבל הקב"ה שומר ישראל הפך את הכול. לכן גם כאן צריך להיות ברור שצריך להיאבק ולזעוק עד הרגע האחרון, כדי שזה לא יקרה.

הרב וולפא: במשך ההיסטוריה היו גיבורים משרון שדיברו גבוהה גבוהה, והקב"ה, שמשפיל גאים עדי ארץ, הורידם מאגרא רמה לבירא עמיקתא. אנו צריכים לעשות את שלנו ובאתערותא דלתתא נזכה לאתערותא דלעילא.

כאשר דוד נלחם עם גוליית, הוא לא עשה חשבונות על פי הטבע אלא הלך למלחמה בשם ה' אלקי צבאות. הייתה לו הוכחה שהוא ינצח את גוליית, כי הרי הקב"ה הציל אותו מן הארי ומן הדוב, ובודאי שלא היו נעשים לו נסים כאלו כדי שלבסוף ייפול ביד גלית. גם בימינו אלה, הרי ראינו נסים גלויים כאשר כמעט 6,000 פצצות שנפלו בגוש קטיף וכמעט שלא הזיקו. האם הנסים הללו נעשו כדי שח"ו כל הישובים יעברו לידי המחבלים?!

לאחרונה רואים כבר בקיעים בחומת השחצנות של שרון. רק לפני זמן קצר הכריז שההתנתקות תתבצע במועדה **ושום דבר לא יעצור בעדו**, אבל לאחרונה אמר למקורביו שאם לא יצליח לבצע את ההתנתקות, הוא יתפטר מראשות הממשלה. גם הוא מבין שיש לו סיכוי למפלה גדולה.

במכתב שחותמים עתה אנ"ש שי' בכל מרחבי תבל, והמופנה אל "הדיקטטור שרון", הם מודיעים לו ברורות כי הוא עומד להתבזות בשידור חי לפני כל אומות העולם לאחר שהיוזמה המחפירה שלו לא תיצלח, והוא ייזכר לדראון עולם בתולדות עם ישראל. ההצלחה הבלתי מובנת שיש לו, כאשר הוא מתגבר על כל המכשולים הפוליטיים בדרך ליישום תכניתו הנבזית, יש לה רק הסבר אחד: "אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך, משם אורידך נאום ה'". כי אכן "איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און", כשכל הכוונה העליונה של הקב"ה בזה היא: לבטל פעם אחת ולתמיד את הרעיון שכאילו אפשר לעקור ישובים יהודים בארץ הקודש.

●

תכל'ס, מה צריך לעשות ביום פקודה?

הרב חפר: צריך להיות מונח אצל כל אחד מאנ"ש, שאי אפשר לשבת על זרי הדפנה. לדעתי הרבנים צריכים להתכנס ולהחליט מיידית על דרכי פעולה כדי שכל אחד מאנ"ש יוכל ליטול חלק בפעולות המחאה ויידע את אשר עליו לעשות בצורה ברורה. יש הרבה מאד מה לעשות. אנ"ש צריכים ויכולים לתרום הרבה מאד למאבק, ובימים אלו אי אפשר לשבת מהצד ולא לעשות כלום.

הרב וולפא: דבר ראשון יש להחליט כבר עכשיו שאף אחד ואחת לא נשארים בבית. צריך לסדר את הילדים לאותה תקופה, אצל סבתא או מטפלת וכו'. צריך לארגן את ענייני העבודה, שידעו שאתם בחופש. צריך לארגן את הבנק שלא יהיו לחצים בתקופה זו. כמו כן יש להכין תיק ובו כל מה שצריך לתקופה של עשרה ימים לפחות, כגון: מצות, סרדינים, עוגיות, הרבה מים וכו', וכמובן טלית ותפילין, חת"ת, רמב"ם, וספרים שונים. על התיק יש להדביק את שתי המדבקות שהוצאנו: "מסירות נפש", ו"תיק מעצר" ולהחליט נפשית שהולכים להלחם בדרכים חוקיות נגד ההתנתקות, וזאת גם אם מלחמה זו תעלה לנו בישיבה ממושכת או קצרה על אם הדרך, בשמש ובחול, ואפילו בבית האסורים.

כשיגיע היום, כולם יוצאים עם התיקים לכיוון גוש קטיף וצפון השומרון. כשנתקלים במחסומים, עומדים שם ומפגינים. **כשיהיו בכל ציר תנועה המוביל לישובים אלו עשרות אלפי יהודים, הצבא והמשטרה לא יוכלו לבצע את זממם**.

בעוד זמן לא רב, מי שלא "ישב" יתבייש להראות את הפנים שלו בצבור. מה נספר לבנינו ונכדינו כשישאלו אותנו: "מה עשיתם כאשר אריאל שרון רצה לעקור יהודים, ולתת את בתיהם לרוצחים"?

הרב נוטיק: ברור הוא שלשבת בשקט אסור. מאנ"ש דורשים את כוח מסירות הנפש

גם אם יצטרכו לשבת בכלא. חב"ד לא נרתעה מעולם מלשבת בכלא. השאלה מה יהיה ביום פקודה אינה קשורה לעכשיו, והיא נועדה להסיח את הדעת מהנושאים האמיתיים. אנחנו חיילים בשדה הקרב וחייל צריך לעשות את התפקיד המוטל עליו עכשיו. כל השאלות מה לעשות ביום פקודה – דיה לצרה בשעתה. כעת ברור שכל חסיד מחויב לצאת ולמחות בכל התוקף. לקחת שלט ולצאת לצומת ולהפגין. לשכנע, לדבר, לא להפסיק לזעוק ולהיות מונח בעניין הזה עד תום.

תלמידי התמימים, הם חיילי בית דוד, שבעניינים רבים עומדים בראש המערכה. מה תפקידם של התמימים במצב הזה? כיצד הם צריכים לנהוג בנושא של פעולות המחאה?

הרב שמואל חפר: בקשר לפעולות של תלמידי הישיבות ואופי הפעולות, ברור שזה קשור להחלטת ההנהלות בישיבות, וכמובן שהתמימים צריכים להיות ממושמעים וכפופים לכל ההחלטות של הישיבה.

הרב וולפא: כמובן שעכשיו אין לחסום כבישים וכדומה, כיון שכל הבחורים מגויסים היום ללימוד נגלה וחסידות, כל אחד בישיבתו. עם זאת, בין הסדרים ובימי ששי אחה"צ וכו', **ובהסכמת הנהלת הישיבה**, חובה לצאת ולחלק חומר, למכור אותיות לספר התורה שנכתב לזכות תושבי גוש קטיף והשומרון, ולעשות עוד פעולות מסוג זה.

לפי עניות דעתי, אין עניין עתה לחסום כבישים וזה בזבוז כוחות לפני הזמן. כך אמרתי גם בעת כינוס התמימים בכפר חב"ד בערב שבת והזהרתי מפני מבצעים של חסימת כבישים עתה.

הרב נוטיק: בכל הנוגע לתמימים, על כל אחד לעשות **אך ורק כהוראות ההנהלה שלו**. יש לכל הנהלה את השיקולים שלה להכריע ואך ורק על פי זה חייבים להתנהג. זה חלק מההוראות הברורות של הרבי. כל תמים שרוצה לעשות נחת רוח לרבי, צריך לקחת זאת לתשומת לבו. התמימים צריכים לדעת כי אין כל ספק שהוספה בלימוד התורה ושמירת הסדרים כדי למנוע את הנסיגה וההינתקות, זה הדבר שמועיל ביותר. וכפי שאומרת הגמרא 'השכם והערב עליהם והם כלים מאליהם'. בשנת תשכ"ט אמר הרבי במאמר שעל ידי שמוסיפים בלימוד פנימיות התורה, הקב"ה יזרוק את כל הגויים מארץ ישראל.

ברור שצריך לעשות פעולות גשמיות, אבל על פי הוראת ההנהלה בלבד. רבים שואלים על חסימת כבישים, וכאן חייב להיות ברור שיש פעולות רבות שהם לא בגדר עבירה על החוק, וקודם כל צריך להתחיל בהם. תליית שלטים, חלוקת פרוספקטים, שיחת שכנוע עם אנשים במבצעים. להסביר להם עד כמה הרבי שהוא אוהבם של ישראל דואג לנו ולכן אנו זועקים נגד מסירת שטחים. אפשר לעשות ביקורי בית, לסדר נסיעות מאורגנות לגוש קטיף וכו'. הדבר הזה בוודאי חובה לעשות, ואם הדברים ייעשו בצורה נכונה ההנהלות יעודדו.

לסיום?

הרב חפר: אני מאמין באמונה שלימה שהפשע הזה ייזרק לפח האשפה של ההיסטוריה. אני לא יכול להאמין שדבר כזה יתרחש. עם ישראל חייב לעשות הכול כדי להעביר את רוע הגזירה, וכאשר אנחנו נעשה את המוטל עלינו, גם הקב"ה יעשה את שלו ויעביר את רוע הגזירה. צריך להיות ברור, שכל אחד חייב להיות שותף למאבק. לפעול לסייע כפי יכולתו.

הרב וולפא: קשה מאד לעודד כאשר עומדים בפני גזירה נוראה שכזו. אולם כבר הובטחנו: "טראַכט גוט – וועט זיין גוט". אמנם "עת צרה היא ליעקב" אבל ברור ש"**ממנה יושע**" (וידוע ש"עת צרה" בגימטריא תשס"ה).

הטלויזיה (בערוץ 2) כבר קבעה כי ה"משיחיסטים" הם סכנה לדמוקרטיה! זוהי המחמאה הגדולה ביותר שקיבלנו עד היום, שאנחנו מהווים סכנה לדמוקרטיה הדיקטטורית של שרון. אבל יש לנו חדשות למר שרון ולתשקורת: לא רק שאנו סכנה אלא אנחנו גם ננצח בע"ה. הדמוקרטיה השיקרית המושחתת הפרו-חבלנית, תיזרק בקרוב לביבי השופכין של ההיסטוריה הציונית.

המצב הוא היום שכל העולם כולו, ממשלת ישראל ביחד עם אמריקה ואירופה ושאר שונאי ישראל, כולם עומדים מצד אחד, והרבי מלך המשיח עם חיילי בית דוד שלו עומדים מהצד השני. הרבי הודיע לנו שהמלחמה על שלימות הארץ היא היא "מלחמת ה'" של מלך המשיח. דבר ברור הוא, כי כשם שזכינו לראות את הרבי "בחזקת משיח", לוחם מלחמות ה', כן נזכה לראות את הניצחון הגמור, ועל ידי זה יכירו כל יושבי תבל ש"הרי זה משיח בודאי".

אם נרצה לסכם את מה שדובר עד כה: ברור שאסור לשבת בחיבוק ידים, וכל חסיד צריך לפעול. מדובר בחיוב מחאה על פסי תורה, והשתתפות במלחמתו של משיח על שלימות הארץ.

החיוב הבסיסי, שמוטל על כל אחד ואחת, ללא יוצא מן הכלל, הוא הפן הרוחני: להרבות בתורה, תפילה וצדקה לזירוז הגאולה וביטול הגזירה.

בצד המעשי, חיוב הפעילות משתנה מאדם לאדם: חברי כנסת צריכים לפעול במישור הפרלמנטרי; אישי ציבור ורבנים צריכים להורות, להסביר, לעודד ולמחות. וביום פקודה להגיע בגופם לגוש קטיף.

מי שאינו רב ואינו עסקן – עליו לקבל על עצמו להשתתף לפחות פעם בשבוע בפעולות המחאה בצמתים וחלוקת חומר הסברה. במקביל, אפשר להיות שותף לפעולות המחאה בכל ימות השבוע באמצעות תרומה למטה הפעילות, ומכירת אותיות בספר התורה. מי שיכול להרים סכומים גדולים לפעילות המטה למען שלימות הארץ – תבוא עליו ברכה!

נשים ובנות, צריכות להצטרף למסע ההסברה. כאשר הן יוצאות למבצעים, לקניות וכדומה – עליהן לקחת איתן חומר הסברה ולהסביר לכמה שיותר נשים על הסכנה שבתוכנית ההנתקות. נשים תעוררנה גם את בעליהן לתרום ביד רחבה לפעולות המטה למען שלימות הארץ.

ילדים קטנים, תינוקות של בית רבן, אין לבטלן מלימוד התורה, והשתתפותם במאבק היא בהוספה בתורה, תפילה וצדקה.

גם תלמידי הישיבות: עיקר כוחם בתורתם, וכדאי להשכים ולהעריב ולהוסיף בסדרי הלימוד, ואז כל הגזירות כלין מאליהן. בנוסף, בכפוף לאישור הנהלת הישיבה, יכולים התלמידים לנצל את יום שישי לחלוקת חומרי הסברה.

והערה כללית: כל הפעילות, של האנשים, הנשים והטף – חייבת להיות בתיאום ולפי הוראות ה"עשה לך רב" של כל אחד ואחת.

הרב זלמן נוטיק: אצלי אין ספק שכל התהליך הזה מוביל לגאולה האמיתית והשלימה. זהו תהליך של 'רגשו גויים', ומצב של 'יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים'. דווקא כעת, אנחנו חיילי בית דוד נבחנים במעשינו. האם אנו נאמנים במאת האחוזים להוראות הברורות של הרבי מלך המשיח, או שמא ככל הגויים בית ישראל?! בשעה שרואים שכולם נופלים ומחפשים את עצמם ולא יודעים מה לעשות, יש לנו תורה אחת ברורה ונצחית מיוסדת על ההלכה הברורה וההוראות הנצחיות של הרבי; כולנו מגויסים שכם אחד להציל את עם ישראל, ותיף ומיד ממש נזכה לראות בהתגלות של הרבי מלך המשיח.

הרה"ח ר' ישראל לוין ע"ה

דמות חסידית מהדור הקודם, דור מסירות הנפש, נעקרה לה לפתע מעולמם של חסידי חב"ד, עם פטירתו של הרה"ח ר' ישראל לוין, תושב כפר חב"ד, ביום רביעי שעבר והוא בן 93 שנים

ר' ישראל היה חסיד שחי וחווה את שנות מסירות הנפש היוקדות ברוסיה הסובייטית, בשנים בהן נרדפו החסידים ביום ובלילה, אך ורק בשל היותם שומרי תורה ומצוות, חסידים ומקושרים ל"שניאורסאהן". ר' ישראל עצמו עבר בצעירותו תלאות אינספור, וזאת בשל מסירות נפשו למען המשך לימוד התורה, למרות שמכל עבר איימו עליו משברי ים זדוניים ואיימו לבולעו חיים

הרה"ח ר' ישראל לוין נולד ביום שבת קודש, ז' תמוז תרע"ב, בעיר זיוויטוב שבאוקראינה לאביו הרב אפרים הלוי לוין ז"ל.

על חייו מלאי התלאות, לצד מסירות הנפש שלו, ניתן לקרוא בזיכרונותיו שרשם על פני כשלושים וחמש שנה, בזמניו הפנויים. את תמצית חייו הוא מסכם כבר בתחילת זיכרונותיו:

"ימי חיי ברוסיה קשים ומרים היו, הניסיונות היו איומים, ומסירות הנפש שנדרשה להן הייתה למעלה מכוח בשר ודם. רק אחד מני אלף ומרבבה הצליח בעזרת ה' יתברך להישאר בחיים וחזק ביהדות, ורק האמונה והתקווה אשר יבוא יום שנשתחרר מהגהנום הרוסי ונזכה להתראות פנים אל פנים עם הרבי, היא שעמדה לנו בכל התקופה האיומה הלזו".

ואכן, ימיו היו מרים וקשים כלענה; חיים של נדודים ורדיפות מיום עמדו על דעתו ועד לצאתו את רוסיה עשרות שנים לאחר מכן. זיכרונות חייו מתחילות כבר בימי הפרעות שאירעו כהמשך למלחמת העולם הראשונה. בכל תקופה הגיעו כנופיות שונות לערים ולעיירות, הרגו וטבחו כל יהודי, איש אישה, זקן ועולל רך ימים. בזיכרונותיו הוא מעלה 'תמונות' זוועה להן היה עד, והוא ילד קטן פחות משמונה שנים.

מקבל דולר לצדקה מהרבי, יחד עם חותנו ר' נחמיה יו"ט קסלר

בעקבות מאורעות אלה, נאלצה משפחתו לברוח מעירם זיוויטוב אל העיר ליפאוויץ. אם חשבו ששם ימצאו מנוחה לכף רגלם, הרי שבאותם ימים החלה תקופת השתלטותה של היבסקציה על הרחוב היהודי; אלו מיהרו לסגור את כל מוסדות הדת ומסכת התנכלויות רדפה את כל מי שנשאר שומר תורה ומצוות. אמנם רק בן שמונה היה אז, אך מאורעות אלו נחרתו עמוק בנפשו ובנשמתו.

כל ימיו איווה ללמוד תורה, אך בעירו לא הייתה כל מסגרת תורנית לאחר שכולן נסגרו על מנעול ובריח. בשל היותו עול ימים גם לא יכול היה לנסוע לערים אחרות.

על הימים הקשים שעברו עליו בבית – נער בוגר שרוצה ללמוד תורה, אך אין לו את האפשרות – הוא מספר: "בחורף תרפ"ז הייתי לבד בבית, וזה היה לי בעוזרי שאשאר

יהודי שומר תורה ומצוות. הרבה פעמים נשארתי לבד בבית הכנסת, כי היה חור בדלת ונכנסתי בעדה, למרות שפחדתי להיות לבד בבית הכנסת. מצאתי שם דפים ישנים של תהלים ואמרתי תהלים, וביקשתי בתחנונים מהשי"ת שאשאר יהודי".

רק כשהגיע לגיל ארבע-עשרה, נודע לו על מסגרת לימודית מתאימה לנערים בני גילו שקיימת בקייב. ישראל הצעיר לא היסס הרבה, והוא עזב את הבית ונסע לקייב הרחוקה כדי ללמוד במחלקה של 'תומכי תמימים'.

הוא אכן מצא שם את אשר איוותה נפשו — כיתת נערים שלמדו גמרא וחסידות. הלימודים התקיימו על אף התנאים הגשמיים והרוחניים הקשים ששררו שם: "הזמנים התחלפו ופחד התחיל לרחף באוויר על שמירת הדת, בפרט על הלימוד עם התלמידים" — הוא מספר. "התחלנו ללמוד במחתרת ובהיחבא. בכתה שלנו היו רק כמה תלמידים, אינני יודע הסיבה, כי לא הורגלתי עדיין בכתה כזו. פעם למדנו בבית הכנסת הגדול, זה היה באמצע החורף. ישבנו ארבעתנו והר"מ אמר לפנינו השיעור, והקור היה נורא, האצבעות של הרגליים שלי כאבו כמו אש, ופחדנו ללכת למקום אחר. פעם למדנו בביתו של זלמן לוין מקורסק, בחדר קטן. אצלו ישבנו על המטה וכך אמר את השיעור בדוחק גדול, מפני הפחד".

התשוקה שלו ללמוד תורה נבעה גם בשל הידיעה כי רק כך יזכה להשאר יהודי שומר מצוות וירא ה'. בנתיים המהפכה קומוניסטית הפילה חללים רבים, בעיקר בקרב הדור הצעיר, שרובו המכריע עזב אורח חיי תורה ומצוות. אפילו הוא עצמו נדהם כאשר חזר לחופשת חג הפסח לבית הוריו שבליפאוויץ "שם היה חורבן ממש בגשמיות וברוחניות. אני נשארתי נער דתי יחיד בכל ליפאוויץ. אפילו הזקנים התחילו לעזוב את הדת, כי הממשלה על ידי היבסקציה הכריחה לעזוב את הדת".

בראותו שכך, מיהר לעזוב את עירו מיד לאחר החג, אלא שהפעם נסע לויטבסק, שם הייתה מחלקה גדולה יותר של נערים שחפצו בלימוד תורה. שם גם ראה לראשונה בחייו בחורים רבים עם סימני פיאות וזקן, דבר שריגש אותו ביותר. "באו הרבה מאוד נערים, והתרגשתי לראות כל כך הרבה נערים עם הפאות וציציות ליובאוויצער דקות וארוכות, והסידורים נוסח האר"י, כשבעירי לא ראיתי אף ילד ונער אחד דתי. כתבתי הביתה כי ב"ה זכיתי ובאתי 'לארץ ישראל' ממש..."

נוסע לרבי, עם החסיד ר' דובער חן

שמחתו הגדולה לחזור שוב ללימוד תורה, האפילה על תנאי המחיה הקשים, כמעט בלתי אפשריים, שהיו לו. "בלילה שכבנו על כל הספסלים בשני בתי הכנסת ובעזרת הנשים. לי לא היה מקום, ושכבתי באופן כזה: הראש היה על סוף ספסל אחד והרגליים על ספסל שני, והגוף באמצע באויר... ב"ה ותודה לה' שהצלחתי, וסוף כל סוף נשארתי יהודי על ידי כל זה".

כל העת ליוותה אותו התחושה הקשה כי עליו 'לאחוז בציפורניים' כדי להשאר יהודי. חשש זה ליווה אותו ללא הרף, וזה אשר נתן לו את הכוחות להמשיך הלאה. על כך ניתן ללמוד מהמשך זיכרונותיו שם הוא מספר כי באותה שנה, תרפ"ח, הגיע לישיבה החסיד הנודע ר' יהודה עבער על מנת לבחון את התלמידים. הנער ישראל לוין שהרגיש כי הוא זקוק להתחזקות, השכים מידי בוקר בשעה חמש כדי ללמוד עם הת' בן ציון קצנלבויגן לקראת המבחן.

המבחן אכן עבר בהצלחה, אבל אצל ר' ישראל זה לא היה פשוט כל כך. הוא העיד על חרדתו לקראת הבחינה שלא הייתה עבורו על דפי גמרא בלבד: "בזה היה תלוי כל עתיד שלי, אם אשאר יהודי שומר תורה ומצוות או להיפך ר"ל, ועל ידי שידעתי היטב בבחינה, נגאלתי וניצלתי ונשארתי יהודי כשר"...

כאמור, מאז גיל ארבע-עשרה, כשיצא לישיבה, הוא עבר תקופה ארוכה של נדודים בישיבות המחתרתיות ברחבי רוסיה, במשך עשר שנים, עד למועד נישואיו.

במשך עשר השנים הללו נסגרו הישיבות בזו אחר זו על ידי הקומוניסטים. לכל מקום אליו הוא הגיע, שהה שם בלימודיו רק זמן מוגבל, עד אשר התגלתה הישיבה. "ברחנו מעיר לעיר והמשטרה החשאית אחרינו", הוא מספר. "נתפסנו כמה פעמים למאסר, וכששוחררנו, ברחנו לעיר אחרת שבה פתחנו שוב ישיבה מחתרתית עד אשר עלו שוב על עקבותינו".

רשימת המקומות בהן למד, מעידה על חיים של רדיפה ופחד בלתי פוסק: וויטבסק, פערעיאסלאוו, קייב, באקו, כותאיס, קולאש, קייב, מוסקבה, שוב פעם קייב, טשערניגוב, מלחובקה, לנינגרד, שוב מוסקבה, ווארוניז' קריביורוג וחרקוב.

לא רק האיסור ללמוד בישיבות ומעקבי הבולשת עמד בעוכריו, אלא גם חוקים נוספים כמו איסור להסתובב ברחוב ללא תעודה מאושרת שבה מפורט מצבו של נושא התעודה, האם הוא לומד או עובד. אסור היה לו להתגורר בעיירות הגדולות ללא אישור מיוחד, ועוד איסורים רבים מעין אלה. כדי לשרוד, היה עליו לזייף תעודות ומסמכים.

מצבו היה קשה יותר מאשר הרבה חבריו שיכולים היו להתחבא בבית קרוביהם, אולם הוא היה רחוק ממשפחתו, והסתובב בערים בהן לא היו לו קרובים או מכרים. הוא נדד מעיר לעיר וחי בישיבות המחתרתיות; התגורר בבית הכנסת המקומי, הסתובב ברחוב (בשעת הצורך) ללא אישור מגורים וללא ניירות — ובמקרה ה"טוב" יותר: עם ניירות מזויפים. כל עבירה כזו יכולה הייתה להעלות לו במשלוח לגלות עם עבודות פרך למשך שנים רבות.

בתנאים אלה חי במשך עשר שנים, והכול מתוך מטרה ללמוד תורה בשקידה, עד כמה שניתן היה.

ואכן, מספר פעמים נאסר לתקופות קצרות, בשל בעיות אלו. כך היה כאשר שהה במלחובקה, פרבר מוסקבאי שם היה קיבוץ של חסידי חב"ד, שם הוא למד.

היה זה לילה שגרתי, כאשר שוטרים ביקשו את תעודותיו ואישור מגורים במקום. כשאלו לא היו בידו, נאסר והובל לבית הסוהר, שם הוכנס לחדר אחד עם גנבים ושודדים.

לאחר מספר ימי מאסר, הוחלט לשחררו לא לפני שהוזהר כי אסור לו עוד להימצא באזור, וכי אם ייתפס, ייאסר לשנתיים ימים. הוא אף נאלץ לחתום על הצהרה ברוח זו.

ר׳ ישראל שרצה בכל מאודו להמשיך ללמוד באזור, נשאר במלחובקה ורק העתיק את מקום מגוריו לביתו של החסיד ר׳ זלמן ליברמן. אולם באחד הלילות שוב נאסר על ידי בלשים בשכבו באחד מבתי הכנסת. גם הפעם לא נמצאו בידו תעודות או אישורים מתאימים, והוא נאסר שנית. כעת, ידע, כי הוא צפוי לשנתיים מאסר.

במאסרו זה התגלה אומץ לבו למען קיום מצוות, ובפרט להנחת תפילין. היה זה בשלהי ליל המאסר. לאחר שכל הבלשים שתפסוהו הלכו לדרכם, נשארו שניים מהם כדי לשמור עליו בבית המשטרה המקומי. באור ראשון נפלה על השניים תרדמה, והוא הזדרז להוציא את תפיליו, הניחן וקרא קריאת שמע.

לאחר מכן הוכנס לתא בו שהו פושעים ורוצחים ורק בנסים גדולים ניצל מידיהם לאחר שנשא חן, משום מה, בעיני ראש האסירים בתא שהורה לחבריו לעזבו לנפשו.

למחרת, בבוקר השני למאסר, הוכנס לחדר המפקדה הראשי שבתחנת המשטרה, וכשנכנס החלו כולם לצחוק עליו. לפתע פנה אליו המפקד הראשי ושאלו לסיבת מאסרו. ר׳ ישראל השיב ״בגלל התפילה״.

״מה זה?״ שאלו הקצין מבלי להבין.

״אם אתם רוצים, אראה לכם״, לא התבלבל הנער.

הכול החלו לצחוק עליו, אך ר׳ ישראל ידע היטב מה הוא רוצה ומיהר להצביע להם על המקום בו מונחים התפילין. ״אם אתם רוצים – תנו לי את התפילין, ואראה לכם איך מתפללים״, חזר שנית על הצעתו. הם אכן הסכימו לתת לו את התפילין, ומיד החל לומר קריאת שמע לקול צחוקם.

אם לא די בכך, הרי שידע כי חברו שמשון חריטונוב אף הוא נאסר ונמצא באחד החדרים הסמוכים. ״בחדר הסמוך נמצא נער נוסף, וגם הוא יכול להראות לכם כיצד מתפללים״, העז.

הם אכן הכניסוהו לחדר, ור׳ ישראל אמר לו במהירות ״שמשון! נצל את ההזדמנות ולך תניח תפילין״. הלה התבלבל, נפחד ולא הבין מה קורה, אך ישראל דחק בו ״בא מהר ותניח תפילין״. או אז התעשת והניח את התפילין...

כאמור, שהותו בערים שונות הייתה בעייתית, כיוון שלא היו לו אישורי שהייה או תעודות מזהות. כל מהלך ברחוב היה בגדר סכנה מפני בדיקה שגרתית של שוטר שחלף ברחוב.

המצב החמיר בהגיעו לגיל גיוס, ועליו

בתוך אופל החיים הללו, זכה ר׳ ישראל לנס גלוי מהרבי הריי״צ שהורה לו להלביש משקפיים ״והשי״ת יעזרהו בגשמיות וברוחניות״. באופן נסי שלמעלה מדרך הטבע, קיבל פטור בזכות המשקפיים...

היה להתייצב ״מה יעשה בחור מפלך ווניצא שבאוקראינה שמגיע לגיל ההתייצבות לצבא, רחוק מהבית ומהמשפחה, מאחוריו כמה מאסרים ואין לו תעודת זיהוי ראויה״, הוא כותב בזיכרונותיו.

״ואם זה לא מספיק, חל זמן ההתייצבות ב״א בתשרי תרצ״ו, בעיר מוסקבה, אשר רק שבועות אחדים קודם לכן אסרו שם את כל ראשי אנ״ש ושלחום לארץ גזירה. פתאום מודיעים לי חברַיי, שבמשטרה החשאית מתעניינים אודות בחור אחד, שעל פי הסימנים נראה שהכוונה היא אלי...״

ואכן, בתוך אופל החיים הללו, זכה ר׳ ישראל לנס גלוי מהרבי הריי״צ שהורה לו להלביש משקפיים ״**והשי״ת יעזרהו בגשמיות וברוחניות**״. באופן נסי שלמעלה מדרך הטבע, קיבל פטור בזכות המשקפיים...

בחודש שבט תרח״צ, הגיע בקשרי תנאים עם מרת איטא דבורה, בתו של החסיד ר׳ מאיר גורקוב. כשהתראה עמה קודם לכן, סיפר לה כי זה שנים שהוא נרדף על ידי השלטונות, וכי בכל יום הוא עלול להיאסר בשל היותו שומר מצוות ו׳מלמד׳. אך היא, בגבורת נפשה, הסכימה לקבלו למרות המצב הקשה, באמרה כי אם זה בשביל יהדות וחסידות, הרי היא מוכנה לכך...

ואכן, כמה חודשים לאחר מכן, באו השניים בברית הנישואין, כשהיא עומדת לצדו לעזר – החל בחיפוי מול הרודפים והנוגשים, וכלה בהעמדת דור ישרים חסידי בשנים שלאחר מכן, בהיותם כבר מחוץ לרוסיה.

גזירת הנדודים שנגזרה עליו, לא פסקה עם נישואיו. גם לאחר מכן, בשנות מלחמת העולם השניה, נאלץ היה לברוח ולהתחבא ללא הרף, שכן בימים ההם נטלו לצבא בעל כורחו כל בחור שיש לו שתי ידיים ושתי רגליים. תנאי זה היה מספיק כדי להציבו בחזית הבוערת, משם לא חזרו עוד לעולם מיליוני חיילים.

ר׳ ישראל ורעייתו נאלצו לברוח לסמרקנד שבאסיה התיכונה, בנסיעה שנמשכה כמה שבועות ברכבת מסע. בעקבות מסע מפרך זה שכל את בנו הבכור.

גם בהיותו בסמרקנד בשנות המלחמה והרעב הקשות, נרתם מיד למען הפצת תורה, וביחד עם ידידו הרה״ח ר׳ מיכאל טייטלבוים ז״ל, הקימו סניף של ישיבת ׳תומכי תמימים׳, וכך העמידו מחדש חיים חסידיים מתוך מסירות נפש ממשית.

בשנת תש״ג נוצרה הזדמנות כלשהי לכתוב לרבי באמצעות אנ״ש בארץ ישראל, והם אשר שלחו את המכתבים לרבי.

היה זה באותה שנה, כאשר ר׳ ישראל יחד עם ר׳ מיכאל טייטלבוים, כתבו מכתב לרבי הריי״צ וביקשו את ברכתו. בין השאר ביקשו השניים ברכה לזרעא חייא וקיימא (שכן בנו בכורו נפטר במסע הארוך, וילדים נוספים לא נולדו). חלף הזמן, אך כל מענה לא התקבל. ארבעים שנה לאחר מכן, כשכבר שהה בארץ ישראל, נמצא בארכיון הספרייה מכתב תשובה שכתב הרבי, אך זה, משום מה, מעולם לא הגיע ליעדו: **״במענה על כתבו, ישמח השי״ת את . . בזרעא חייא וקימא, ויתן לו פרנסה טובה, בהרחבה ובמנוחה, בגשמיות וברוחניות״**.

ר׳ ישראל התרגש מאוד לקרוא את המכתב שלא קיבל מעודו, ובזיכרונותיו הוא מתאר את תחושותיו המהוות דוגמה חיה של אמונה יצוקה: ״עתה, אחרי שאני רואה את המכתב הזה, מבין אני איך הצלחתי לצאת מרוסיה. כארבעים שנה לא ידעתי מהמכתב הזה. כמה דמעות שפכנו כו׳, ולא ידענו שיש עבורנו מכתב מהרבי שאנו עתידים לזכות לראות בנים ובני בנים וכו׳. אמנם הכל הוא בהשגחה פרטית, כנראה והוצרכתי לשפוך לבי בדמעות שליש בלב נשבר ונדכה וכו׳, כדי לזכות שהברכה תתקיים בפועל למטה מעשרה נפחים בעולם הזה הגשמי והחומרי״...

בקיץ תש״ו הצליח לעזוב את רוסיה ב״עשאלונים״ הידועים, עד שמצא מנוחה קצרה במחנה הפליטים פאקינג – גם שם, הוא וחברו הטוב ר׳ מיכאל טייטלבוים, הזדרזו להקים מסגרת של ישיבת ׳תומכי תמימים׳. שניים אלו היו כמעט האחרונים שעזבו את המחנה הפליטים, כיוון שהרגישו אחריות להחזיק את הישיבה, בעוד שהרוב המכריע של אנ״ש

כבר היגר למדינות שונות, בהוראת כ״ק אדמו״ר הריי״צ.

בתקופה שלאחר מכן, שהה בפאריז, וגם שם עסק במסירות בהרבצת והפצת תורה לילדי ישראל. על כך אפשר ללמוד ממכתב שכתב לרבי הריי״צ באותם ימים:

״לעת עתה התחלתי לקיים עצת ופקודת כ״ק אד״ש בזה שהנני הולך בכל יום לעיר פאריז, והנני לומד עם בניהם של תושבי עיר פאריז אף על פי שבניהם מדברים רק צרפתית ואינם מבינים לשוננו, מכל מקום, הנני לומד עמם קמץ אלף ומניח עמם תפילין, וגם הוריהם עוזרים לי לדבר עמם וזה פועל מעט גם על הוריהם להתקרב ליהדות.

״בתחילה התחלתי ללמוד עם תלמיד אחד או שניים ועכשיו תודה לה׳ יש לי שמונה תלמידים. אף על פי שקשה עלי העבודה, כי לא הורגלתי עם תלמידים כאלו.

״אביא דוגמא — בהתחלה התחלתי עם תלמיד כזה אשר אמו התנתה שלא אלמד עמו רק מה שצריכים לידע, כמו הציונים, אבל לא בענייני מצוות, ולמד בפעמים הראשונים קמץ אלף בלא כובע, ואתמול הלביש כובע והניח תפילין...״

רק לאחר שלוש שנים מאז שעזב את רוסיה, הגיעו ר׳ ישראל ורעייתו לארץ ישראל, ובקיץ תש״ט הגיע להתגורר בכפר חב״ד, שם היה חי עד השבוע האחרון.

בחודש אלול תשכ״ב, זכה ר׳ ישראל לנסוע לראשונה בחייו לרבי מה״מ — ציפייה שליוותה אותו כל חייו. ״זאת הייתה אצלי השעה שקוויתי לה כל החיים, וב״ה ותודה לה׳ זכיתי לזה. הייתי בהתרגשות גדולה שאין לתאר אותה בכתב״.

בליל יום רביעי, אור ליום ו׳ בתשרי תשכ״ג, מעט לפני השעה שלוש בלילה, זכה ר׳ ישראל להיכנס לראשונה בחייו ל״יחידות׳ אצל הרבי. ״עשיתי שהחיינו. אלו היו הרגעים הכי גדולים ומופלאים בחיי, שכל החיים שלי חיכיתי וציפיתי וקיוויתי להשי״ת שסוף סוף יעזרני ויצליחני לאותם הרגעים הנפלאים״...

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

קנדי
לה-גרדיה
נוארק
$27
$60
JFK
LGA
NEWARK
Airport pickup
אפשרות איסוף משדה התעופה

Keter
Van Service
Reasonable Prices
נהגים
מאנ״ש
דוברי עברית

718-753-4054

ברכה חמה ולבבית

ברגשי גיל ואושר שמחים אנו לאחל את מיטב האיחולים והברכות לחברינו וידידנו האהוב, כרע ואח לנו, עוסק במלוא המרץ בקיום שליחות המלך, הרבי שליט״א מלך המשיח ומפיץ את בשורת הגאולה בסביבתו ואף מחוצה לה, חייל נאמן במאבק למען שלימות הארץ,

החתן הת׳ יהודה ישראל קולטון שיחי׳

לרגל בואו בקשרי שידוכין

עב״ג **חנה** למשפחת **גנון** שתחי׳

ומשנה ברכות להוריו העוסקים ללא הרף במבצעיו של כ״ק אדמו״ר שליט״א מלך המשיח הרה״ח ר׳ **רון** ו**יואלה קולטון** שיחיו

יהי רצון שיבנה את ביתו, בית חסידי אמיתי לנחת רוח כ״ק אדמו״ר שליט״א מלך המשיח,
שבו הרבי יהיה בעל הבית, מפיץ אור לכל סביבתו בית חב״ד.

מאחלים ומצפים לראותך, חבריך, תלמידי הקבוצה ב-770
אהרן מארק, מענדי ברון, אייל לוי, מנחם ליאני, יאיר פריגן, מנחם יהודה, יוסי שרון, אלון רוזנשיין

כ"ח סיון?
"מה איכפת לי"...

התגובה שבכותרת, לקוחה דווקא מדברי המדרש אליו מציין הרבי, ומתאר בדיוק את כ"ח סיון • והתגובה הזו לא נובעת מאדישות, אלא מעירנות-יתר לצדדיו הפנימיים והעיקריים של "היום הבהיר"

משלוש יוצא שלושים

"שלושים יום קודם החג" לגבי מועדים וימי-דפגרא חסידיים — הוא מושג שהורתו ולידתו בדור השביעי. אדרבה, ינסה למצוא מישהו האם בדורות קודמים ידעו על "י"ט חשון" כתחילת ימי ההכנה לי"ט כסלו, או על יו"ד בו כהכנה ליו"ד כסלו. אפילו תלמידי תומכי תמימים בליובאוויטש שבליובאוויטש לא התחילו להתרגש מב' אדר לקראת ב' ניסן. גם בלוח "היום יום, לוח אור זרוע לחסידי חב"ד" אין התייחסות גלויה לכך בתאריך המתבקש של י"ב סיון שלפני י"ב תמוז.

יוצא מכלל זה הוא יום הגדול והקדוש ג' תמוז. וכה כותב רבינו נשיאנו בלוחותיו היומיים לילדים ולתלמידים בתאריך ג' סיון בשנים תש"ג-תד"ש:

הראשון משלושת ימי "הגבלה" – הכנה ("פרעפערייישן").

בשנת תש"ד הושמטה אפילו המילה "הגבלה", ונותרה על כנה רק ה"הכנה". הבנתם? ג' סיון, הוא הראשון בימי ההכנה.

כך יצא, שמאז ומעולם הוקבע ג' סיון כראשון לימי הכנה, אלא שמאז ניתוסף על כך באורך ורוחב ועומק, ובמקום שלושה ימים — ישנם שלושים...

מתנת הדור השישי

אלא שזכינו לימי הכנה בתנאים משופרים במיוחד — שלושים יום עמוסי תאריכים אשר כל אחד קובע ברכה לעצמו: מיד בתחילתם, מופיע חג השבועות ושרשרת ימי תשלומיו; ללא הפסק בינתיים מגיע יום החתונה של הרב לוי יצחק והרבנית חנה, הוריו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח; ותיכף לאחריו בא ט"ו סיון, יום מאסרו של הרבי הריי"צ בשנת תרפ"ז, אותו קבע הרבי כיום סגולה להיותו "זריעה" של הגאולה שבאה אחריו; וקרוב לסיום החודש, מגיע יום ההצלה של הרבי והגיעו "איש וביתו" לחצי כדור התחתון, יום הבהיר כ"ח סיון [על דרך הצחות ניתן לומר כי חודש זה "מעונן חלקית (מתן תורה שהיה "בעב הענן" עד (יום ה)בהיר"].

לא צריך להיות "דרשן" גדול או מחפש רמזים כרוני כדי להבין, כי כל התאריכים הללו קשורים בקשר אמיץ וחזק. חלקם ברור ומובן גם משיחות הרבי. המסגרת כאן קצרה מלהתייחס לכל התאריכים כולם עד דק, אז לכן, כמו שנהוג לומר — נתחיל מהסוף. מה גם שראוי הדבר ונכון וטוב מצד עצמו — להיותו יומו הבהיר של הרבי בעצמו (ואפילו לתאריך זה גופא נצטרך להקדיש יותר מפעם אחת).

יוצא דופן ומיוחד הוא התאריך כ"ח סיון, היום בו ניצל הרבי מעמק הבכא האירופאי והגיע צלחה, איש וביתו, לארצות הברית. כל שאר ימי הגאולה של רבותינו נשיאנו — י"ט ויו"ד כסלו וי"ב תמוז, וכן היום-טוב הנוסף של הרבי עצמו — ראש-חודש כסלו — נקבעו כולם בקשר עם אירועים שהתרחשו בהיותם כבר נשיאי ישראל בגלוי. וזאת, אף שידועים בדברי ימיהם כמה נסים וגאולות בשנותיהם המוקדמות, ואף כאלה הקשורים בהצלה מהיפך החיים לחיים; בכל זאת, כימים-טובים לכלל החסידים נקבעו אלה שהיו כאשר ישבו על כסא מלכותם.

אולם, כ"ח סיון התרחש בתקופה אשר מלכנו היה עדיין בבחינת "חתנא דבי נשיאה", בזמן נשיאותו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ [ומכאן אולי פשר העובדה מדוע יום זה נותר עלום ונסתר תקופה כה ארוכה והתגלה רק בשנים האחרונות — כי מי הוא זה ואיזהו אשר יערבנו לבו לקבוע יום-טוב על ענין שכזה כאשר הרבי הריי"צ בחיים חיותו בעלמא דין?... אך תיכף שגילוהו חסידים בדור השביעי, קיבלו רבינו גם באופן רשמי וגלוי].

"באו חתניך"!

צורת ההתרחשויות באופן האמור, מעניקה נקודת מבט נוספת על גודל השמחה שביום זה: ידוע הסיפור בין חסידים, כי כ"ק אדמו"ר הריי"צ נמנע מלפגוש מיד את הרבי והרבנית, מכיוון שחסידות דורשת "מוח שליט על הלב". עד כדי כך גדלה שמחתו והתרגשותו!

ואכן, בתורתו של הרבי, מוצאים **התייחסות מפורשת למאורע מעין זה**, בהדגשה על גודל השמחה שבו. ואלו דבריו

באיגרת קודש המתייחסת למעלת בני ישראל כ"חתנים" למקום (שנתן להם את בתו היחידה, התורה), ביחס למעלתם כ"בנים":

"ועוד בדברי רז"ל דיש מעלה בחתן על הבן, בשיר-השירים רבה על פסוק נגילה ונשמחה בך: אמרו לה באו בניך כו' ומוסיף אחר כך: אמרו לה באו חתניך כו', דמשמע מזה דיש בזה שמחה נוספת על גאולת הבנים עיין שם. ועיין לקוטי תורה סוף הביאור דוכל בניך". (אג"ק ח"א ע' רסג. לקו"ש חי"א ע' 345).

עוד לפני שמעיינים במדרש, רואים כי הרבי מוכיח כי ישנה שמחה מיוחדת במינה מכך ש"באו חתניך" – גדולה אף יותר מכך ש"באו בניך"!!!

דברים כדור-בנות

עיון במקור, חושף הרבה מעבר לכך – ודווקא משום שבהשקפה ראשונה אפשר להסיק משמעות הפוכה. ואלה דברי המדרש:

"[משל] למטרונה [מלכה] שהלך המלך בעלה ובניה וחתניה למדינת הים, ובאו ואמרו לה "באו בניך" אמרה מה איכפת לי תשמחנה כלותי, כיון שבאו חתניה אמרו לה "באו חתניך" אמרה מה איכפת לי תשמחנה בנותי, אמרו לה "בא המלך בעליך" אמרה היא חדותא שלימא חדו על חדו [זוהי שמחה שלימה, שמחה על שמחה]. כך לעתיד לבוא באין הנביאים ואומרים לירושלים "בניך מרחוק יבואו" והיא אומרת להם מה איכפת לי, "ובנותיך על צד תאמנה" אמרה מה איכפת לי, כיון שאמרו לה "הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע" אמרה הא חדותא שלימא דכתיב "גילי מאד בת ציון" וכתיב "רני ושמחי בת ציון", באותה שעה היא אומרת "שוש אשיש בה' תגיל נפשי באלקי"... עד כאן דברי המדרש.

ראשית שימו לב לדיוק הנפלא: אף שנראה כי הן הבנים והן החתנים היו בבחינת "מה איכפת לי", הרי **סדר** הדברים, **שלאחר** ביאת הבנים (שלא גרמה לשמחה המיוחלת) באה הבשורה על ביאת החתנים – מצביע כי יש בכך שמחה מרובה יותר.

אך באמת – גם פרטי הדברים תואמים את השמחה של כ"ח סיון:

בו ביום אשר באו ו"אמרו לו – לרבי הריי"צ – באו חתניך", בפנימיותו היה בבחינת "מה איכפת לי תשמחנה בנותי" – וכי החידוש כאן הוא השמחה **שלי?** – הרי אדרבה, "תשמחנה **בנותי**", זוהי לכל לראש השמחה של "הבנות" – הדור השביעי, אשר אותו "חתן" הוא בבחינת "בועליך עושיך" לגבי כל הנשמות שבדור זה!

. . . ומשלוש יוצא אחד

ועבור כל הספקנים והמקשנים – מציין הרבי לביאור בחסידות, בו מודגש מה שלאמתו של דבר הוא **פשוטו** של המדרש – שאין המדובר בשלושה אירועים **שונים** המתרחשים בזה אחר זה (כמו שניתן להסיק משטחיות לשון המשל, שקודם באו הבנים, אחר כך החתנים, ואחר כך הבעל) – כי אם על שלושה רבדים **באותו אירוע**, אשר מבלי הבט על גודל השמחה מכך ש"באו חתניך", הנה באמת השמחה הפנימית צריכה להיות על זה ש"**מלכך** יבא לך צדיק **ונושע**".

וכפי שהוא בנמשל – זמן הגאולה עליו מדובר במדרש, אז יתקיים הן היעוד של "באו בניך" והן היעוד "באו חתניך", ועם זאת **עיקר** השמחה **ושלימותה** – "חדוותא שלימתא" – תהי' כלשון הפסוק עליו נאמר המדרש "נגילה ונשמחה **בך**" – בעצמותך. ובסגנון החסידות: עיקר השמחה לא תהי' מצד הגילוי והעילוי של **הנשמות** (הנקראים "בנים" ו"חתנים"), כי אם מכך שנשלמה הכוונה של **דירה בתחתונים**! (ראה גם 'אור-התורה' במדבר כרך ג' בהוספות עמ' 5-64).

וזה בעצם האתגר הגדול, וזה מה שצריך להנחות אותנו בגישתנו לשמוח בשמחת היום, אשר שש ושמח בדירתו בחצי כדור התחתון.

ולמי כן איכפת?

הן אמת שיש לנו את השמחה "הפרטית" על כך שביום זה "זכינו" ו"קיבלנו" את הרבי – שעושה מופתים, ומחלק דולרים, ואומר שיחות ומאמרים, ומעודד בשתי ידיו הקדושות את השירה, ועושה אותנו לרבנים ולשלוחים ולראשי-ישיבות ומנהלי מוסדות.

ולא רק במבט "אגואיסטי" ושטחי על הדברים שאנו מקבלים מהרבי, אלא בהסתכלות חסידית ופנימית יותר, היה מקום להתבטאויות בקרב חסידים, שצוטטו באופן כזה או אחר בדברי רבותינו נשיאנו – שעבור חסיד אין למעלה מההתקשרות לרבי, ואינו מחפש מאומה מעבר לזה.

[אף שגם בזה היו רמות שונות, וכמו שנהגו לומר, שהדבר הנורא ביותר שיכול לקרות לבחור הנמצא על מדריגות המטוס בדרכו ל"קבוצה" בשנים הטובות, שיודיעו לו שכעת הגיע משיח וצריך לנסוע לירושלים... ובאמת: למי שהיה מקום טוב בהקפות בשמחת-תורה – היה בכלל חשק או חלום למשהו טוב יותר?!].

והכל באמת טוב ויפה, ואפילו חסידי ו"שפיצי" עם כל ההידורים. אבל גם אם נניח שזו הייתה שיא החסידות וההתקשרות בימים עברו, הרי בוודאי ובוודאי שאין זו התכלית והכוונה בדורנו זה. ומה לנו יותר מהנאמר במאמר "ואתה תצוה" הידוע – גם אם **אצלך** מאיר גילוי אלוקות כמו בזמן הבית ממש, הרי כל עוד לא הגיעה **ה-ג-א-ו-ל-ה ה-א-מ-י-ת-י-ת ו-ה-ש-ל-י-מ-ה** ולכל העולם כולו, אין כאן שלימות אפילו במושגים של "גילויים" וכל שכן שאין זו התגלות העצמות ממש.

ובמילים פשוטות: כאשר חושבים על יום ההצלה של הרבי **רק** במושגים של "באו בניך" ו"באו חתניך" (וכאמור, כפי שהדבר משתקף גם ביחס ל"כלותיך" ו"בנותיך") **ותו לא** – הרי זה בבחינת "מה איכפת לי"? אין זה אלא מנהג "עולמ'שע" – לעשות סעודת מצוה, לשתות לחיים, לשמוח ולרקוד, כי "אשרנו שיש לנו רבי כזה". אבל לא זו הנקודה.

כאשר חוגגים את יום הצלתו של הרבי – צריך הדבר להיות חדור, ובאופן הגלוי ביותר, כי זהו שלב ומדריגה **בגילוי משיח**, "הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע". מלך המשיח לא "ברח" ולא רק "ניצל" – הוא **הגיע** לחצי כדור **התחתון**, והופך אותו למקור הפצת המעיינות לכל העולם כולו, ועד **ששם** עומד ומכריז "על גג בית המקדש" העיקרי שבזמן הגלות, "הגיע זמן גאולתכם". אתם לא צריכים להאמין לי לאף מילה – פשוט תקחו את שיחת כ"ח סיון תנש"א ותראו לבד.

במילים אחרות: האם דיינו בשמחת הבנות והכלות, אף אם "בעל השמחה" מכריז "מה איפכת לי" ("להבל ולריק")?!... או: האם מדובר בהרבה אנשים החוגגים שמחה **פרטית**, גדולה ככל שתהיה, או שמא מדובר כאן בענין של נשיא ישראל, אשר חייו הפרטיים ותפקידו בעולם – חד הם.

יש כאן עיסקת חבילה: רוצים יום הבהירי? שלמו גם על משיח.

● ● ●

אז לפחות **שלנו** יהי' "איכפת"...

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

"קינאתי בחסידים על יכולתם להשתחרר מעול הגטו"

קהילה חסידית גדולה ומפוארת הייתה בעיר קובנה הליטאית – קהילה שיסודה החל כמאה וחמישים שנה קודם לכן. קהילה זו נגדעה על ידי המרצחים הארורים ימ"ש • פרק שלושה-עשר, בו יסופר על הקהילה החב"דית בקובנה שהייתה סמל למסירות נפש על קיום מצוות גם בימי הגטו הקשים ובתקופת הרציחות האיומות

מאת: שניאור זלמן ברגר

רבותינו נשיאינו ורבני קובנה

קובנה — עיר ליטאית מובהקת ששמה נפוץ לפניה בקרב עולם הלמדנים הליטאי במשך שנים רבות. לא רבים יודעים כי בעיר זו פרחה קהילה חב"דית **מפוארת** במשך כמאה וחמישים שנה — החל משנת תקנ"ה. על כך ניתן למצוא בספר התולדות של אדמו"ר הזקן, שם מסופר על התחלת התפשטות תנועת החסידות בפלך קובנה:

"בעת ההיא — שנת תקנ"ה — חסידות חב"ד התפשטה בחלק גדול מפלך קובנה וכבר נוכחו ה'מתנגדים' לדעת, שחלק גדול מעם ישראל נכנס למפלגת החסידים".

רבותינו נשיאינו שמרו על קשר מיוחד עם קובנה, מתוקף דאגתם לכלל ישראל. אדמו"ר המהר"ש, אדמו"ר הרש"ב ואדמו"ר הריי"צ שמרו על קשר הדוק עם רבני ליטא ובהם רבני קובנה — הרב אברהם דובער שפירא, רבה של קובנה והגאון הרב יצחק אלחנן ספקטור. הקשר ההדוק התבטא בין היתר, בהתכתבות עניפה, ארגון אסיפות וניהול ענייני כלל ישראל.

קווים לחיי הקהילה החסידית

בטבורה של קובנה עמד בית המדרש של חסידי חב"ד. היה זה מבנה גבוה ומפואר בן שלוש קומות, ובו גם חדר מיוחד ל'עובדים' שהתפללו באריכות.

חסידי חב"ד בקובנה היו מקושרים בלב ונפש לרבותינו נשיאינו, והיו מהם שנסעו תדיר אל אדמו"ר הריי"צ כדי להסתופף בצילו.

בעת ביקורו של אדמו"ר הריי"צ בעיר ראקשיק, אף היא בליטא, בחודש אדר תרצ"א, הגיעה לשם משלחת חסידי חב"ד מקובנה וביקשוהו שיבקר בעירם, כפי שמסופר ברשימת הביקור:

"...על שבת קודש, באו צעירים מאנ"ש קובנה וסביבותיה לבקש את כ"ק אדמו"ר שליט"א לבקר גם את העיר קובנה, ליתן האפשרות גם לאלו אשר אי אפשר להם לבוא לראקשיק לראות ולהיראות. מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א היה, אשר בכללות אין העניין מושלל, אך לפני חג הפסח אי אפשר הדבר, ואי"ה אחר החג ידברו בזה".

בית כנסת חב"ד בקובנה

על חיי הקהילה בתפארתה, מספר הרה"ח ר' אריה לייב זיסמאן, בנו של הרה"ח ר' פייביש זיסמאן הי"ד מחשובי חסידי חב"ד בקובנה:

"בית כנסת חב"ד, היה גדול ומפואר. הוא התנשא לגובה רב, והיוה מרכז לכלל החסידים בעיר. בקובנה התגוררו כמאה משפחות חב"דיות לפני השואה, ובבית הכנסת התפללו מידי יום, חסידי חב"ד וקבוצות קטנות של חסידי גור, אלכסנדר קוידנוב ועוד".

בראש הקהילה החב"דית בעיר, עמד המשפיע הנודע הרב יהושע אייזיק (שייע) ברוך הי"ד. הוא היה חסיד ומקושר ביותר לאדמו"ר הריי"צ, והיה מרבה לכתוב לו במגוון עניינים, הן בענייני העסקנות הכללית והן בשאלות וביאורים בתורת החסידות. בכרכי אגרות קודש של אדמו"ר הריי"צ מצויים העתקי מכתבים שונים שנשלחו אליו, ובהם ביאורים בענייני חסידות. שניים מהמכתבים מתפרשים על פני עשרה עמודים!!!

ר' יהושע אייזיק היה שולח ביאורים בתורת החסידות למערכת "התמים" בוורשה. למרות שעסק רבות בענייני הכלל, היה מרבה ללמוד ולהתעמק בלימודו, בנגלה ובחסידות. דמותו הייתה חביבה ואף נערצת על תושבי קובנה.

על דמויות המשפיעים וההתוועדויות שהתקיימו בעיר, מוסיף ומספר ר' לייב זיסמאן:

"ר' יהושע אייזיק ברוך, הוא היה משפיע הקהילה, וכאשר הוא לא שהה בעיר, מילא את מקומו הרה"ח ר' סנדר [בלויז]. השפעתה של הקהילה החב"דית הייתה פרושה על כל יהודי העיר, למרות שרובם השתייכו לחוגים הליטאיים. עדיין זכורות לי היטב התוועדויות י"ט כסלו שנערכו בבית הכנסת מידי שנה.

"הנשים החב"דיות ובתוכן אמי הי"ד היו מבשלות מטעמים להתוועדות, וכמובן 'שוואַרצע קאַשע' — דייסה שחורה — שהוכנה בשפע כנהוג. רבים מבני העיר, גם ה'מתנגדים', הגיעו להתוועדות, שכן הקשר בין החסידים ל'מתנגדים' היה טוב. ר' יהושע אייזיק היה ראש המתוועדים, ובמהלך ההתוועדות קראו את מגילת י"ט כסלו ולמדו מתוך ספר התניא".

"כוסית 'לחיים' מבית רבי"

על האווירה החסידית המיוחדת של קובנה מוסיף ר' לייב ומספר:

"ההתקשרות של אבא לרבי, הייתה גדולה מאוד. הרבי הריי"צ אהב אותו מאוד. לקראת שמחת תורה תרצ"ז נסע אבא לאוטווצק אל אדמו"ר הריי"צ, ולמרות שלא היה משפיע או מחנך, אלא רק סוחר, זכה להיות מוזמן לסעודות החג בבית אדמו"ר הריי"צ.

"בסעודת שמיני עצרת, אמר אבא לאדמו"ר הריי"צ 'לחיים', וביקש שיהיה לו 'אור' וגם 'כלים' לקבל את האורות, והרבי בירכו. את הכוסית עליה אמר 'לחיים', לקח אבא עמו לקובנה, שם סיפר לכולם כי על הכוסית הזו קיבל ברכה שיהיה לו אור וכלי. המשפיע הרה"ח ר' יהושע אייזיק לקח את

הכוסית אחזה בידו, והתוועד עמה במשך שעות ארוכות, כאשר מידי פעם אמר: 'זוהי כוסית שהייתה בבית רבי'".

משלוח אתרוגים לליטא

עם פרוץ מלחמת העולם השניה, ליטא טרם נסחפה למערובלת הדמים ששטפה את אירופה. רק שלושת-רבעי השנה לאחר מכן, בחודשי הקיץ ת"ש, נכנסו הסובייטים לליטא וכבשו אותה, וכדרכם החלו מיד בדיכוי היהדות.

באותם ימים טרופים, כאשר אדמו"ר הריי"צ עזב את אירופה הבוערת והגיע לארצות הברית, לא פסקה דאגתו לאלפי החסידים שנותרו מאחור. הרבי דאג להם בכל לבו, ובדרכים שונות ניסה להוציא את החסידים מליטא; בינתיים דאג להם בעניינים שונים בגשמיות וברוחניות. ממכתבי אדמו"ר הריי"צ שנשלחו באותה תקופה, עולה בין היתר, כי באותם חודשים דאג למשלוח אתרוגים ליהודי ליטא — שלושה אתרוגים לקובנה ושלושה לוילנה.

למרות, ואולי בגלל, הקשיים ששררו באותה תקופה, חסידי חב"ד בקובנה ארגנו באותם ימים משלוח בגדים עבור התמימים שנמלטו מפולין והגיעו לוילנה, שם המשיכו ללמוד במסגרת 'תומכי תמימים' שפעלה בעיר, כפי שמספר הרה"ח ר' שמעון גולדמאן:

"באופן כללי הישיבה סיפקה את צרכינו ומפעם לפעם נעזרנו גם בגורמים אחרים. למשל, יום אחד הגיע עבורנו משלוח של בגדים מיהודי קובנה שכידוע היתה בה קהילה מכובדת של חסידי חב"ד. היו אלה אמנם בגדים משומשים, אבל עבורנו היתה בהם תועלת רבה. הבגדים הגיעו בכמה חבילות וכל אחד מאתנו הוזמן למצוא משהו שהתאים לו או משהו שהיה זקוק לו במיוחד".

מניין אנשי חב"ד בגטו

אולם לא לעולם חוסן, ובחודשי הקיץ תש"א פלשו כוחות הצבא הגרמניים לליטא. אלו באו בשעריה של קובנא ביום כ"ט בסיון תש"א. חודש ימים לאחר מכן, הקימו הגרמנים גטו בעיירה סלבודקה, שבפרברי קובנה.

קובנה עטופה הייתה בשתי שלוחות של נהר הניימן, מצידו האחד של נהר ניימן נמצאת העיירה סלבודקה, בה שכנה ישיבה ליטאית מפורסמת, ומהצד השני העיירה אלכסד. בקובנה ובשתי העיירות הסמוכות לה, התגוררו יהודים רבים ובהם גם רבים מחסידי חב"ד. הנאצים גירשו את כל היהודים מבתיהם והכניסו אותם לגטו, שהיה בשטח צר, משני עברי הרחוב הראשי של העיירה סלבודקה.

למרות הגזירות התכופות, המצב המסוכן והקשיים האדירים, כוחות הרשע לא הצליחו להרתיע את חסידי חב"ד ששהו בגטו קובנה. אלה המשיכו למסור נפשם על קיום מצוות. בספר "יהדות ליטא", מספר הרב אלחנן פרסון, מניצולי גטו קובנה, על אודות מנייני תפילה שהתארגנו בגטו קובנה ובהם מניין חב"די:

"עם הקמת הגטו נפתחו מניינים. מניין גדול היה ברחוב ויטניו 7, מניין שני היה אצל החסיד הרב פייביש זיסמאן, שם היה מניין של אנשי חב"ד בגטו. ביום שישי לפני קבלת שבת, היו לומדים שם תניא. בשבת היו עורכים שלוש סעודות ואומרים חסידות".

בסוכת החסידים

מר אברהם תורי שכיהן בתפקיד יו"ר מועצת הזקנים בגטו — מועצה יהודית שהנהיגה את הגטו — מתאר בספרו 'גטו יום יום' את חג הסוכות תש"ד, האחרון והקשה ביותר בגטו קובנה. בתוך תיאוריו הוא מביע את התרשמותו המיוחדת מסוכתו של החסיד ר' פייביש זיסמאן:

"כאשר הלכתי בבוקר נתקלתי בסוכה שהוקמה ליד גוש בתים גדול, תמהתי על רצון החיים של היהודים בגטו, הנה נדמה לי כי סכין חדה מונחת על הצוואר ואף על פי כן האנשים אינם מאבדים את עוז רוחם, אינם חדלים מלהיות יהודים.

"אחר הצהרים נקראתי באופן דחוף לבתי המלאכה, שם חיכו גרמנים ממשרד ה'שטאדט-קומיסר', מיהרתי ללכת לשם. בדרכי נתקלתי בסוכה נוספת. דלתה היתה פתוחה לרווחה. ואפשר היה לראות בתוכה יהודי מזוקן ולראשו כובע שחור. הוא היה לבוש בגדי חג, ופניו קרנו משמחה. בסוכה ישבו עוד מספר אנשים. הם שרו ניגון חסידי וליוו אותו במחיאות כפיים וברקיעת רגליים. הם שרו בהתלהבות ובדבקות, כאילו לא היו קיימים בעולם גטו ושליטים גרמניים.

"כאשר ראה אותי, יצא היהודי המזוקן מן הסוכה. הוא אחז בשרוולי ושאל שאלת תם: 'מה אתה עושה בסוכות בסביבתנו? שלום עליכם! ויום טוב שמח! הוא היה שרוי במצב רוח מרומם ואף נראה כי לגם כוסית משקה לכבוד החג. הוא לא הקשיב לתשובתי, שאני ממהר לפגישה ומחכים לי בבית המלאכה.

"'האם כבר ישבת בסוכה השנה? חקר אותי היהודי המזוקן.

'לא' עניתי. 'לא היה לי זמן. תסלח לי, אני ממהר'.

"היהודי, זיסמאן שמו, והוא אגב מכר שלי, סוחר מקובנה וחסיד. הוא הסתכל עלי בתמהון, כאילו הייתי כופר בעיקר. הוא תפס בזרועי ומשך אותי לתוך הסוכה. 'נא להיכנס' — רעם בקולו.

ואני שוב: 'אני ממהר לפגישה בענייני הכלל'.

דבריי לא השפיעו על היהודי המזוקן.

'אין דבר רק לרגע'. הוא הושיב אותי בכוח על ספסל בסוכה.

"הוא רמז לאשתו דרך החלון של הסוכה, ומיד נכנסה זו לסוכה, ובידיה יי"ש ועוגה. הוא בעל שמחה, היהודי המזוקן. בנו נהיה היום בר מצווה, הוא ביקש ממני לשתות כוסית יי"ש ולברך את ברכת 'שהכול', וכמובן לטעום מן העוגה. תוך כדי דיבור פצחו היהודים שוב בניגון.

"...היהודים שרו בדבקות ובאמונה בחסדו של השם יתברך, ואני שכחתי את עצמי ואת שליחותי הציבורית והצטרפתי לניגון ולאמונה... במשך כל היום הייתי תחת הרושם הטוב של אווירת החג בסוכת החסידים. קינאתי בחסידים על יכולתם להשתחרר מעול הגטו...".

חתן הבר-מצוה דאז, הבן, ר' לייב זיסמאן, זוכר את הביקור המיוחד כמו קרה אך היום:

"בו ביום מלאו לי 13 למצוות, ובסוכה ישבתי עם אבא ועוד שלושה חסידים, ולפתע ביקור של מר גולוב. הוא התפעל מאוד מבניית הסוכה ומהשמחה הגדולה ששרתה במעוננו למרות המצב".

אפיית מצות בגטו

חלפה חצי שנה, וחג הפסח התקרב. אפיית מצות בגטו בשנה זו — היתה חלומם של כל יושבי הגטו, אבל רק מעטים העזו

לנסות לממש את החלום. חסידי חב"ד, ובהם ר' פייביש, היו מאלו שעסקו באפיית המצות, אלא שהוא לא זכה לאכול מצות באותה שנה. וכך סיפר הרב אלחנן פרסון:

"מכונות לאפיית מצות לא היו וכן לא היו תנורים פנויים לאפיית מצות. המאפיות בבתי-המלאכה אפו אמנם מצות, אך רק בשביל העובדים בבתי-המלאכה. מחבר שורות אלו, יחד עם בן הישיבה יעקב מלמד מקלאצק, אירגן מאפית מצות באחד הבלוקים. עזר לנו הרבה דוב-בער פרידמן. בימים האחרונים של אדר התחילו לאפות מצות ואפו שלוש מאות ק"ג. הדרישה היתה גדולה, אבל השטן התערב. האס.אס. ביצעו אז את האקציה נגד הילדים". וכפי שיובא להלן ר' פייביש נהרג ב'פורט השביעי' בזמן אקציית הילדים.

"אחרי ה"אקציה" לא המשיכו לאפות מצות. קומץ בני תורה התאספו ואפו קצת מצות לעצמם. העבודה הייתה כרוכה בסכנה כפולה, שכן באותו זמן נמצאו בגטו משמרות של האס.אס.".

בהמשך מספר הרב פרסון על אודות מסירות נפש לאפיית מצות שמורה משעת טחינה:

"מסירות נפש מיוחדת גילה ר' אליהו שפירא מממל. יהודי זה נזהר גם בגטו בכל תרי"ג מצוות והיה אוכל רק מצה-שמורה. עוד בימי הקציר הכינו, הוא ועוד כמה חסידים מהגטו, חיטה וטחנו אותה לחוד".

"הצליח לשמור על דיוקנא דיהודאה"

ר' פייביש זיסמאן המשיך לגדל את זקנו במסירות נפש. מכל אלפי היהודים שהיו בגיטו, רק שניים מהם העזו לגדל זקן — ר' פייביש ורבה הראשי של קובנה! זה האחרון שכב חולה במיטתו ולא יצא מביתו. הנאצים ידעו את כתובתו, אבל לתקופה זו הניחו לו...

מלבד השניים, כל היהודים, ובתוכם תלמידי החכמים ורבנים רבים, הורידו את זקנם מחשש להתעללות שיכולה הייתה להסתיים אפילו במוות ובייסורים.

ר' פייביש, ברוח חב"דית עזה ועיקשת, לא נרתע והמשיך לגדל את זקנו. ואכן, באחד הימים תפסוהו הנאצים והחלו להתעלל בו, גילחו את חצי זקנו ושילחוהו לנפשו. מאז הקפיד ללכת עם צעיף מסביב לזקנו כדי שלא יבחינו בזקן.

מסירות נפשו על גידול הזקן, תועדה

ר' שרגא פייביש זיסמאן שמסר את נפשו בפועל בגין גידול זקן

ב"שו"ת ממעמקים" שנכתב בגטו (ספר זה מכיל שאלות שהגיעו בעת ההיא לפתחו של הרב אברהם דובער שפירא, רבה של קובנה. כיוון שבאותם ימים היה חולה וסבל ייסורים קשים, עמד לימינו הרב אפרים אושרי שסייע לו בכול. זה ניצל מאימי השואה והיגר לארצות הברית, שם קיבץ את השאלות והתשובות בספר "שו"ת ממעמקים"):

להלן השאלה בסימן י"ט:

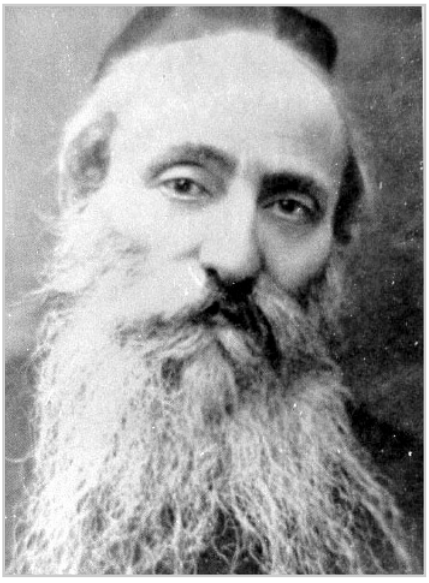
"כשהיינו נתונים בצרה ובשביה מושמים ללעג וקלס על ידי הגרמנים ימ"ש שהתנכלו לגרום לנו יסורי גוף ונפש על ידי גזרותיהם שהיו מחדשים עלינו בכל יום, היתה אחת התואנות שגוללו עלינו שמזוהמים אנחנו ומלאים חלאה ולכלוך וגורמים על ידי כך להפצתן של כל מיני מחלות מדבקות.

"בייחוד שפכו את זעמם והעירו את כל חמתם על כל יהודי מגדל זקן כדרכם של החרדים לדבר ה' עד שהייתה ממש סכנת נפש לכל בעל זקן להראות בחוצות הגטו, ובראות הזדים הארורים יהודי בעל זקן היה מוצג מיד לסכנת מוות.

"לכן הורידו כל יושבי הגטו את זקנם, וגם הרבנים וגדולי ישראל שהיו נמצאים שם נאלצו לעשות כן, אחרי שראו אי אפשרות גמורה להישאר בזקנם המגודל, אף שבמסתרים בכתה עליהם נפשם ולבם כאב ודאב עליהם על דמות דיוקנם שהורדה מעליהם וצלם אלוקים שנשחת מעל פניהם, וגדולי ישראל נאלצו לעשות כן מלבד הסכנה הנ"ל, גם בגלל העובדה שהגרמנים היו ממהרים לשפוך את דמם של גדולי ישראל ברצונם להשחית ולחבל עד כמה שאפשר

הרב אושרי מיד לאחר השחרור

הרב שפירא רבה של קובנה

יותר את כרם בית ישראל, לכן פגעו בראש ובראשונה במנהיגי ישראל, ומפני כן התאמצו גדולי ישראל שנמצאו בגטו לעשות הכול לבל יכירום הזדים הרוצחים כי רבנים המה, לזאת גם בגלל זה מוכרחים היו להוריד את הודם מעליהם ולגלח את זקנם כדי שיהיו דומים בכל ליתר יושבי הגטו ולא יתבלטו כרבנים ומנהיגים בישראל.

"רק שניים היו מבין כל יושבי הגטו ששמרו על הדרת פניהם ולא הורידו את זקנם, האחד היה הגאב"ד דקובנה הרב ר' אברהם דובר שפירא זצ"ל. הוא לא הוריד את זקנו בגלל העובדה שהיה ידוע ומוכר למדי לפריצי הגיסטפו שידעו שהוא הנהו הרב הראשי של קובנה, מנהיג ורועה נאמן לעדתו, ולזאת לא הייתה בהורדת הזקן אף

החסידים והישרים והתמימים

בני משפחת רסקין מקובנה הי"ד

משפחת רסקין, צאצאי הרה"ח ר' חיים בן-ציון רסקין, מפורסמת בקרב חסידי חב"ד. חלק מבני המשפחה היגרו מרוסיה לליטא, וחלקם התגוררו בקובנה, כמו הרה"ח ר' מנחם מענדל רסקין, זה נפטר בשנת תרצ"ו, אולם רבים מבני משפחתו, מחשובי חסידי חב"ד בקובנה, נספו בשואה.

הרה"ח מנחם מענדל רסקין ע"ה – בנם של הרה"ח ר' יהודה לייב ומרת צביה נולד בדוברובנא – ביילורוסיה. מרוסיה הגיע לוילנה, שם פתח עסק של מכירת קמח. לאחר זמן עבר להתגורר בקובנה.

בנותיו: **מרת ליבא בלומא הי"ד** – בעלה הרה"ח שרגא פייביש זיסמאן. נולד בקובנה למשפחה חב"דית. אביו ר' דובער וסבו היו מחשובי חסידי חב"ד בעיר. ר' פייביש שהיה הצעיר במשפחתו, התייתם מאביו בעודו ילד.

אף על פי שהוריו היו חסידי חב"ד, הוא למד בישיבת פונוביז' שבעיירה פונוביז', שם המשיך ללמוד חסידות בעקביות. ראש הישיבה הרב שלמה יוסף כהנמן הכיר במעלותיו וחיבבו ביותר. הוא אף הזמינו להצטרף אליו למעמד הכנסיה הגדולה הראשונה שהתקיימה בוינה. ר' פייביש שהיה בחור צעיר, זכה אז להצטופף בין גדולי ישראל של אותה תקופה.

לאחר שהנאצים כבשו את קובנה, נהרגה אמו מרת טאנע, וכן בתו צביה.

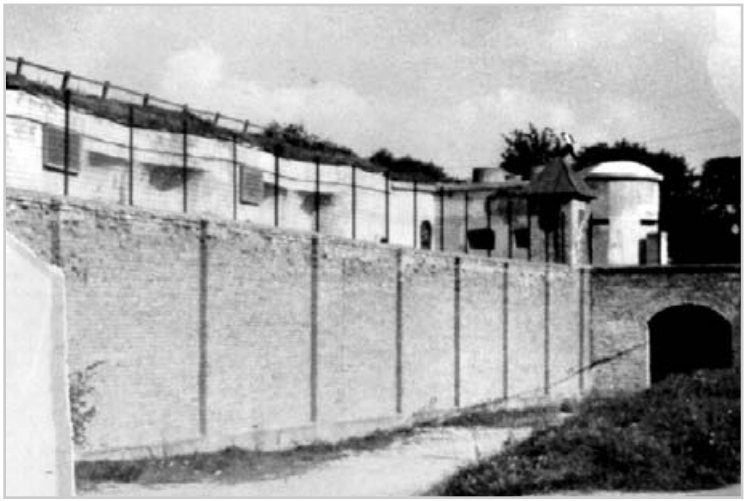
מרת צביה הי"ד – נישאה להרה"ח ר' פנחס מינץ. נולד באזאריץ ולמד ב'תומכי תמימים' שבליובאוויטש. ר' פינחס ומשפחתו התגוררו באלקסד הסמוכה לקובנה. ר' פנחס היה שו"ב בקובנה וניהל את תלמוד תורה "יגדיל תורה' שבקובנה עד המלחמה. במקביל עסק בלימוד חסידות עם בחורי ישיבה ליטאיים.

שנים-עשר ילדים היו להם: לייבל, נח-משה, שלום-בער, גרשון, חיים-אברהם, חנה, נחמה, רבקה, מרים, איטה, אסנה, דבשה.

בנוסף לאלו הייתה לו בת מאומצת – בתו של ידידו ר' אברהם נפתלי הרץ לוין (ניקולייבער) – אף הוא מבוגרי ישיבת 'תומכי תמימים' שבליובאוויטש.

כולם נספו בשואה. הי"ד.

מרת רחל לאה הי"ד – נישאה לבעלה הרה"ח אברהם בודנוב. נולד בעיירה קטמובר ולמד ב'תומכי תמימים' שבליובאוויטש. גר רוב ימיו בסלבודקה הסמוכה לקובנה ולפרנסתו עסק במסחר. מרת רחל לאה ובעלה נספו בשואה וכן ילדיהם: שמעון, בנימין, שרה, אסתר, צביה, מרישה, חיה (חלק מילדיהם שרדו את השואה והקימו משפחות חסידיות לתפארת).

הפורט התשיעי – במקום זה עודד ר' יהושע אייזיק ברוך את אלפי היהודים לפני שנרצחו

משום הצלה פורתא בשבילו, ומלבד זאת שמר על כבוד ישראל לבל יפולש בעפר על ידי הרוצחים ימח שמם.

"והשני היה אחד מבעלי הבתים החשובים בקובנה מחסידי חב"ד ר' פיבל זוסמן שמו שסיכן את עצמו למרות שהוזהר על הסכנה הכרוכה בדבר ולא הוריד את זקנו, ובמשך זמן ניכר הצליח לשמור על הודו והדרו דיוקנא דיהודאה".

דברים אלו הובאו בתשובה כבסיס לשאלה: האם מותר ליהודי במחנה עבודה להוריד זקן בתער כשאין לו מכשיר חד אחר? ועל כך מובאת תשובה ארוכה שמסקנתה הייתה להיתר.

• • •

בחודש ניסן תש"ד, החלו הנאצים לערוך אקציה כנגד הילדים בגטו. הם חיפשו אותם בכל פינה וחור במטרה לשולחם להשמדה. במהלך החיפושים הנרחבים מצאו גם את ר' פייביש, וביחד עם קבוצה קטנה של יהודים וילדים רבים, בתוכם בנו חיים ישראל, נשלחו לפורט השביעי להשמדה.

גם זה מתועד בספר "שו"ת ממעמקים": "בסופו של דבר נתפס בעת "פעולת הילדים" בימים ג' וד' ניסן תש"ד שחיפשו בחורין ובסדקין במחילות עפר ובעליות גג אחרי ילדי האומללים שנתפסו להרוג ולאבד ה' ינקום דמם הקדוש והטהור..."

מצוות קידוש השם בשמחה

מלאכת ההשמדה בקובנה וסביבותיה, התבצעה ב'פורטים' – מצודות שנבנו סביב קובנה על ידי ממשלת ליטא כהגנה מפני איום מצד רוסיה.

ה'אקציה הגדולה' בקובנה החלה ביום ח' במר-חשוון תש"ב. בשעה חמש לפנות בוקר החלו הגרמנים להוציא את היהודים מגטו קובנה. כתשעת אלפים יהודים, אנשים נשים וטף, ובהם המשפיע החסידי ר' יהושע אייזיק ברוך ועוד מחסידי חב"ד, נלקחו ל'פורט התשיעי'.

גם בשעה הרת גורל זו, כאשר חרב חדה היתה מונחת על צווארו של הרב ברוך ובני הקהילה, הוא המשיך לעודד את הקהל הגדול, על כך סיפר הרב אושרי לרב שמואל זלמנוב כי "הרב ברוך בדרכו להשמדה, עודד את הלבבות וקרא לקיים מצות קידוש השם בשמחה ומתוך תשובה וטהרה".

מלאכת ההשמדה נמשכה על פני יותר משנתיים, עד קיץ תש"ד. במהלך תקופה זו רצחו הגרמנים כשלושים אלף יהודים שאכלסו את הגטו הקובנאי; רבים אחרים נשלחו למחנות עבודה והשמדה. או אז הבעירו הנאצים את בתי הגטו על יושביהם האחרונים.

רק כאלפיים יהודים שרדו מכל הרבבות שאכלסו את הגטו, מתוכם נערים בודדים הצליחו להיוותר בחיים, ואחד מהם הוא ר' לייב זיסמאן, חסיד חב"ד המתגורר בניו יורק. כיום הוא כותב את זיכרונותיו משבעת מדורי הגיהנום שעבר, והוא העניק ראיון נרגש ל'בית משיח':

הרבי הביט בי ולא השיב

"כידוע, כשפרצה המלחמה, הצליח אדמו"ר הריי"צ לברוח מוורשה ולהגיע לריגא. בתקופת שהותו הקצרה בריגא, עשו החסידים בליטא מאמץ רב להגיע אל הרבי. כולם ידעו כי אירופה נמצאת בתחילתה של מלחמת דמים קשה ביותר, והכול רצו להתברך מפי הרבי.

"גם אבא החליט לנסוע לרבי ואף אותי צירף לנסיעה. כאשר נכנס אבא ל'יחידות', נכנסתי עמו. הייתי אז ילד בן 9, ורגעים אלו חרוטים במוחי עד עצם היום הזה. אבא ביקש ברכה גם עבורי, אך הרבי הביט בי ולא השיב. אבא ביקש שוב, והרבי המשיך להביט בי ולא ענה. אבא החל להפציר ולבקש שוב ושוב ואף החל לבכות; הוא הבין שיש דברים בגו (כאשר ר' לייב מספר על הסירוב, הוא מתרגש ודמעות ממלאות את עיניו). לאחר דקות ארוכות של בכי נאות הרבי ובירכני. לא ניתן לתאר את שמחתו של אבא באותם רגעים.

"ברכתו של אדמו"ר הריי"צ, היא שהצילה אותי מכל התלאות הרבות שעברתי בימי המלחמה האיומה. שלוש פעמים נלקחתי לכיוון תאי הגזים וניצלתי! והכל בזכות הברכה.

להיפרד מאימא?

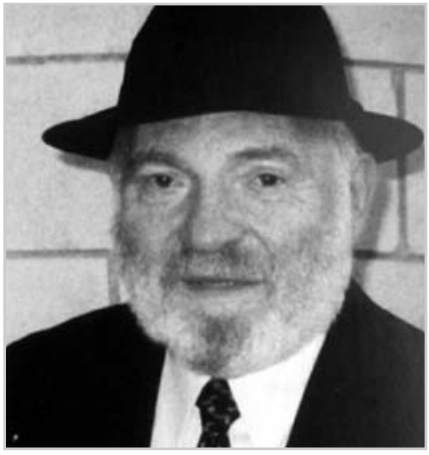
"את סיפורי בשואה, אתחיל כבר בשלב מאוחר יותר, מחיסול גטו קובנה. היה זה בחודש ניסן תש"ד, כאשר לקחו את אבא ואחי חיים ישראל באקציית הילדים. כמה שבועות לאחר מכן, בעת חיסול הגטו ומשלוח תושביו למחנות, נלקחתי אני, אחי ר' דובער שיחי' ואמי מרת ליבא בלומה, למחנה שטוטהוף שבגרמניה. היה זה מחנה נשים, ושם בוצעה חלוקה בין נשים וילדים לבין גברים. אימא הבינה מיד כי הגברים נשלחים לעבודה בעוד האחרים נשלחים להשמדה. הייתי בן 13 וחצי ומשום כך שלחו אותי לחלק של הנשים והילדים בעוד שאת אחי דובער שהיה בן 15, צירפו לגברים.

הסוף הגיע – גטו קובנה בוער

"אימא האיצה בי לרוץ במהירות לכיוון הגברים, אבל אני רציתי להיות איתה יחד. בכיתי והיא בכתה, ולבסוף שכנעה אותי לקיים את מצוות כיבוד-אם ולהיפרד ממנה. הייתה זו הפעם האחרונה שקיימתי מצווה זו והפעם האחרונה שראיתיה עלי אדמות.

"משטוטהוף נשלחתי עם אחי ועם יהודים רבים נוספים למחנה לנדסברג שבגרמניה. כעבור כשבועיים הוחלט שיש במחנה עודף ילדים, וביחד עם עוד 140 ילדים נשלחתי למחנה דכאו, בעוד שאחי המבוגר נותר בלנדסברג. מדכאו נלקחתי לבירקנאו הסמוך לאוושויץ".

ר' אריה לייב זיסמאן – נתפס באושוויץ
מניח תפילין, וניצל בנס

תפילין באושוויץ

כאמור לעיל, הייתה זו תקופה קצרה לאחר שר' לייב נעשה לנער בר מצווה, כשהחל להניח תפילין. בכל המחנות אליהם גורש, הסתובב ר' לייב זיסמאן שי' כשתפיליו עמו, והוא זיכה בהם יהודים נוספים עד שנתפס על חם. כיצד באמת הצליח לקחת עמו את תפיליו בתנאים-לא-תנאים ששררו. עדות מלאה על כך מובאת בחוברת 'ממעמקים קראתיך':

"ר' פייביש זיסמאן הי"ד, טרם שנהרג עוד הספיק לקנות לבנו הנער אריה לייב זוג מגפיים שהיו גדולים ממידתו, שם אמר לבנו להחביא את התפילין בעת צרה. הנער הצעיר נלקח באחת האקציות יחד עם קבוצת ילדים למחנה דכאו ומשם לאושוויץ-בירקנאו. שם ציוו על הילדים להתפשט ולנער את נעליהם.

"כל החפצים שהיו מוסתרים בבגדים ובנעליים נערמו בערימה גבוהה, ואריה לייב התמלא צער בהניחו את התפילין בערימה שהלכה וגבהה. ברגע מסויים החליט שהוא חייב לקחת את התפילין גם אם הדבר יהיה כרוך בסכנה. אריה לייב הצעיר עורר יחד עם עוד ילדים מהומה גדולה, והנאצי ששמר עליהם הסיח את דעתו מהערימה, ומיד אריה לייב החזיר את התפילין למגפיו. את התפילין האלו המשיך להניח באושוויץ ולזכות בהם אחרים, עד שנתפס עם התפילין. כפי שסיפר הרב אביעזר בורשטיין:

"אושוויץ-בירקנאו, בימי הזעם. באחת הפגישות בא ר' חיים טוטר בהודעה 'מרעישה', שהגיעו תפילין וסידור לתוך המחנה! בפנים קורנות משמחה סיפר, כי במו עיניו ראה את התפילין בידי נער מליטא שהגיע אמש למחנה.

"קשה היה להאמין שאמנם דבר כזה

היה אפשרי. מי כמונו ידע כמה בדיקות עובר האסיר עד שמכניסים אותו למחנה. לפני היכנסו למקלחת מורידים ממנו את כל בגדיו, ועורם כביום היוולדו יוצא הוא ביציאה אחרת. ואיו לו למי שהחביא משהו בתוך כפות ידיו. אולם ר' חיים קפץ ונשבע שנכונים דבריו, ולא נשאר לנו צל של ספק, שאמנם יש תפילין בינינו.

"הראשון שהתלהב מהידיעה הטרייה היה רבי יוסל'ה הרבי מנובומינסק, אשר קם והכריז, שכבר מחר עליו להניח את התפילין. ניסינו לדבר על ליבו של הרבי לבל יסכן את נפשו, כי כמוהו כמאבד את נפשו לדעת. אבל הרבי הוכיח שאין 'איבוד לדעת' חל באושוויץ, 'כי נפש קטלה קטלי'. ואם נזדמנה המצווה לידו, עליו לעשותה ויהי מה!

"אחרי שההפצרות והשידולים לא הועילו, החלטנו לוותר בבוקר על שתיית ה'מים המאוררים' (קפה בלע"ז...) ולהסתיר את הרבי בעת הנחת התפילין.

"למחרת בצלצול, התאספנו ליד 'בלוק' ד. שם חיכה כבר הרבי לנער שעמד בפינה עם תפיליו על הראש והתפלל ברגש. לגודל הפתעתי, היה זה הנער לייב'לה בן ר' פייביש מקובנה. לא עברו ימים מרובים והנער נתפס במצווה והוציאוהו מן המחנה".

יושבי המחנה חשבו כי הנער נשלח להשמדה, אך למעשה התפילין הוחרמו בעוד הוא הועבר למחנה מאוטהוזן שבאוסטריה. לאחר חג הפסח תש"ה החלה צעדת המוות ממחנה מאטוהוזן, והצועדים הגיעו עד למחנה גונסקירכן, שם הוחזקו בתנאים שנדמו להם כעין הוצאה להורג ממושכת.

בכ"א באייר תש"ה כבשו האמריקאים את האזור ושחררו את תושבי המחנה, ובהם גם את הנער לייב זיסמאן. זכה הוא, אחיו וכמה מבני דודיו, שנותרו שרידים יחידים מקהילת חב"ד המפוארת שהייתה בקובנה.

הרבי החל לבכות בכי תמרורים

מאירופה החריבה, הגיעו ר' לייב ואחיו ר' דובער לארצות הברית. בין השאר הגיעו ל-770 על מנת לפגוש את הרבי. השניים זכו ונכנסו ל'יחידות' אצל אדמו"ר הריי"צ, יחידות מיוחדת, עליה מוסיף ר' לייב ומספר:

"היה זה בחנוכה תש"ו. ליחידות נכנס עמנו המזכיר הרב משה לייב ראדשטיין ע"ה, ידידו של אבא הי"ד. באותן שנים נהגו המזכירים להיכנס יחד עם החסידים לחדר היחידות, כיון שהדיבור היה קשה על אדמו"ר הריי"צ ורבים התקשו בהבנת הדברים. המזכיר היה אפוא מבהיר את דברי הרבי כאשר לא הובנו.

"להפתעת כולנו, עם תחילת ה'יחידות' הורה אדמו"ר הריי"צ לר' משה לייב לצאת את החדר. הייתה זו הפתעה, אך כמצווה הוא יצא החוצה והשאיר את הדלת מעט פתוחה. אך הרבי הורה לו לסגור את הדלת היטב. לאחר שסגר, הביט בנו הרבי במבט עמוק; בבת אחת עלה בזיכרוני המבט הזה בדיוק כפי שראיתי שש שנים קודם לכן, כאשר באתי לרבי עם אבא הי"ד. כמה שניות חלפו, והרבי החל לפתע לבכות בכי תמרורים. נבהלנו מאוד, וגם אנחנו הצטרפנו לבכי.

"ר' משה לייב דפק בדלת, ברצותו להכנס, אולם הרבי לא אישר לו לפתוח, בעודו ממשיך לבכות.

"לאחר זמן ממושך נרגע מעט הרבי ובקול שבור ומרוסק שאל אותנו על גורלו של ר' יהושע אייזיק ברוך, על ר' סנדר, על אבא שלי ועל עוד רבים מחסידי קובנה. לצערנו נאלצנו לומר כי קהילת חב"ד בקובנה הושמדה כולה. רק שרידים בודדים נותרו לפליטה.

"בסוף ה'יחידות' נכנס ר' משה לייב לחדר, והרבי אמר לו לבקש מהרבנית נחמה דינה לתת לנו סוכריות, וכך אכן נעשה..."

●

זה סיפורה המצמרר של קהילת חב"ד הגדולה בקובנה, קהילה גדולה ומפוארת שטבעה בשטפון הדם והדמעות שמילא את אירופה בשנים ההן.

מקורות: "מאמרים קונטרסים", "התמים", "ליובאוויטש וחייליה", "ביטאון חב"ד", "תולדות אדמו"ר הזקן", "יהדות ליטא", "גטו יום יום", "ממעמקים קראתיך", "בית משיח" ומוסף "התמים", "כפר חב"ד", "יד-ושם", "גנזך-קידוש-השם", "בית לוחמי הגטאות" וראיונות בעל פה.

אור חיה
רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל 02-5326980
www.orchaya.org.il

בריאות בים המלח ב"עין גדי"
תאריך ראשון 3.7.05 כ"ו סיון
תאריך שני 17.7.05 י' תמוז
בריכה אולימפית
בריכות גופרית חינם
נקיון חינם
חמי בריאות עין גדי בחינם
מוצרים בהכשרים: הרב לנדא, בד"ץ העדה החרדית. משגיח צמוד מהרב ביסטריצקי

למכירה
בקרית הבעש"ט פ"ת
פנטהאוס מפואר 5 חדרים
דו מפלסי + מעלית 2 כניסות
בהזדמנות בלתי חוזרת
לקבלת פרטים:
03-9607039
054-4840741/2

למכירה
בשיכון חב"ד לוד
דירת 4.5 חדרים
+ סלון גדול מאד + מטבח חדש גדול
מיזוג מיני מרכזי 3 כיווני אוויר ק"ד
03-6168776

ישיבה קטנה "תפארת התמימים"
חב"ד ראשון-לציון

רח' שבזי 16 שכו' נחלת יהודה ראשון לציון פקס : 030396054
7700506740 – משרד ראשי: ת.ד. 361 כפר – חב"ד

הודעה משמחת

ההרשמה לישיבתנו

ישיבת "תפארת התמימים" נחלת יהודה (לשעבר בבית דגן)

לשנת הלימודים הבעל"ט בעיצומה.

הישיבה מיועדת לגילאי 14 17
תכנית הלימודים מתנהלת ברמות שונות עם גישה
חסידית אישית ותומכת ע"י צוות חנוכי ומסור,
בזאל החדש והמרווח אשר נתרם ע"י ר' משה מקייטן הי"ו

לפרטים והרשמה נא ליצור קשר עם משרד הישיבה
050-6735577 050-6740770 03-9607049

בית משיח Beis Moshiach 770
הכתובת שלך לכל עניין של משיח וגאולה

ההרשמה בעיצומה

נותרו מספר מקומות
(שיעור א, ב ו-ג')
בישיבה גדולה
ביתר עילית

לפרטים והרשמה:

054-4262-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לפרטים:
דניאל גולדברג
טל: 02-5803-613
DIRECTOR@BEISMOSHIACH770.COM
WWW.BEISMOSHIACH770.COM

חומה וזאת תורה

כל המעונין ליטול חלק במימון סעודה שתיערך
במהלך יום לימוד בעניני גאולה ומשיח בגוש קטיף –
לזכות הצלת העם וארץ ישראל – יפנה לטל':
054-7578643 ;08-9492168

זכות זאת תעמוד לו בכל המצטרך
בבני חיי ומזוניי ובכולם - רוויחי!
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ארגון נשי ובנות חב"ד בארה"ק
המכון לטהרת המשפחה ע"ש חנה סגל ע"ה
ת.ד. 13 כפר חב"ד טל. 9606142-03

יעדי העיון השנתיים לעיון ולהעמקה בסוגיות
הביה"ח

יתקייים אי"ה ביום ראשון-שני, כ"ד-כ"ה בתמוז
(31 ביולי - 1 באוגוסט 2005)
ליגה ופנסיון פלא בפלון היוקרתי 'ניר עציון'
היום מיועדים **לציבור הרחב של נשי חב"ד**
(לפרטיכות לכלות יתקיים אי"ה יום עיון בנפרד)
שיחי לב,
השתתפות ביתי העיון פותחת בריטום פראש.
ובתשלום כפי שפורסם.

הנחה של 30 ₪ לנרשמות עד ליום ראשון, י' בתמוז

לתשומת לבך: הקדימי והבטיחי מקומך
למעוניינות ללא לינה:
ליום ראשון, כ"ד בתמוז, המחיר: 220 ₪ (כולל ארוחת צהריים וארוחת ערב)
ליום שני, כ"ה בתמוז, המחיר: 160 ₪ (כולל ארוחת צהריים)
מחיר לתינוק בשמרטפיה: 45 ₪, עפ"י רישום מראש בלבד.
המספר להשתתפות תינוקות מוגבל.

ההרשמה במשרדי הארגון בטלפון: 03-9606142

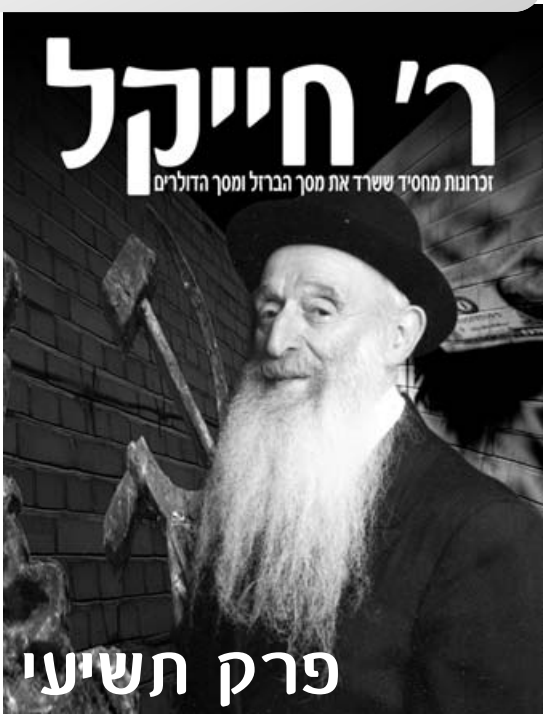

לבית חב"ד מטה בנימין

דרוש

זוג לשליחות לשנת תשס"ו
בתפקידים:
~ מלמד ורכז פעילות ~
~ גננת ~

נא ליצור קשר בטלפון: 02-9947770

לא מסחר בזהב, ואף לא האשמה בספסרות בשוק השחור חרצו את גורלו של ר' שמואל נמויטין • מברק בהול לרבי הריי"צ לבקשת ברכה לרפואה שלימה עבור בנו – הוא שהביא עליו את גזר הדין, שבעטיו נהרג על קידוש השם • וכאשר הרשעים מגרשים מהעיר גם את משפחתו האומללה – מצליח חתנו, ר' חייקל, להציל את ספריו

מהרוגי מלכות

מלכודת אכזרית

בשנות האימה (בשנות תר"פ-ז) עמד סבי על המשמר והי' מחיילי הרבי הריי"צ ששמרו על גחלת היהדות. התקשרותו לרבי היתה לשם דבר. למרות הסכנה הי' מבקר את בית רבינו בכל יום ויום, ובמסירות נפש אף לקח את ילדיו בכל שבת קודש להתפלל במנין של הרבי. בזכות זה זכו להכנס ליחידות כמה וכמה פעמים.

השנים תרצ"ג-תרח"צ היו שנים קשות מאד עבור החסידים. הנ.ק.וו.ד. ימ"ש אסרו את החסידים זה אחר זה חדשים לבקרים. על כל אחד מהם טפלו האשמות ועבירות חמורות כ"אנטי מהפכנים", וכמי שעושים תעמולה ציונית כדי לצאת מרוסיה וכדומה. את זקני הר"ש נמויטין הי"ד אסרו כמה פעמים.

עוד קודם כן, בשנת תרפ"ג (1923) נאסר ע"י הנ.ק.וו.ד. והיבסקציה על הרבצת התורה ועל עובדת היותו קשור לרבי. אחרי כמה שנים, בשנת תרפ"ח (1928) נאסר באשמה שיש לו "זאלאטוכע" (זהב) ואם אין לו, על כל פנים הוא בודאי יודע למי שיש ואינו רוצה למסור לממשלה את שמות החוטאים. כידוע, להיות בעל הון פרטי הי' איסור חמור ביותר שדינו מוות ביריה, בלי שום דין ומשפט.

ומעשה שהיה כך היה:

באמצעות ידיד שעבד עבור הג.פ.או. בלנינגרד נודע לזקני שרוצים לאסרו. אבי (שעוד לא הי' עדיין חתנו) וידידים נוספים יעצו לו שיברח מהבית. וכך היה, סבי ברח והרשעים באו כמה פעמים לביתו ולא מצאוהו בבית. לאחר כמה שבועות החליטו לאסור במקומו את בתו — אמי מרת חי' לאה ע"ה, והיא אז נערה בת 16 בלבד. הם ידעו בוודאות, שכשסבי ישמע שבתו נאסרה במקומו יבוא מיד להחליפה. ושוב יעצו לו ידידיו שימשיך להתחבא כי בודאי ישחררו את בתו תוך זמן קצר. אך לבו של האב הרחמן לא יכול היה לסבול את המחשבה שעלולים חלילה לענות את בתו, הוא לא שמע לעצת ידידיו, חזר תיכף ומיד והסגיר את עצמו לידיהם.

ברגע שה"דג" נתפס בחכתם שחררו את אימי. היא חזרה שבורה ורצוצה אחרי כמה ימים ששהתה בבית הסוהר.

פעמים רבות שיחזרה אמי את מה שחוותה על בשרה. הכניסו אותה לחדר גדוש באנשים. היא שיערה שהיו בו כאלפיים (!) איש דחוסים כסרדינים בקופסא. בגלל הצפיפות לא היתה אפשרות להתיישב, שלא לדבר על שכיבה. ובצפיפות כזו נשארה לעמוד כמה ימים (!!). אוכל לא ניתן להם וגם לא שתי'. את צרכיהם נאלצו לעשות במקום והצחנה גברה מרגע לרגע. אמי נהגה לסיים את התיאור באנחה והוסיפה: "קאַקאָ אודזיאַס"!" [= מה נורא!]. אמי לא יכלה לעזור לשונאי ישראל אלו, כי לא היה

מאת: הרב שניאור זלמן חאנין

בידה שום מידע אודות מקום המצאו של אביה. כאמור, לאחר ששבי שמע שמחזיקים את בתו כבת ערובה הסגיר את עצמו.

סבי הי"ו אסור כמה חדשים, אך לא הצליחו להוציא ממנו שום מידע. הם ידעו היטב שאין לו זהב או כסף, אבל ניסו לקבל ממנו שמות של אנשים שיש להם כסף. הם תבעו ממנו את שמות האנשים שמפקידים אצלו כספים על מנת שישתמש בהם לגמילות חסד. הם רצו לדעת מי הם הלווים ובעיקר מי הם המלווים, מהיכן יש להם כסף? שמא מעסקי ספסרות ורווחי הון?

הם צדקו. כולם ידעו שאצל שמואל נמויטין אפשר לקבל גמ"ח בעת הצורך. המשטרה החשאית שתלה מרגלי חרש בכל מקום, היא גייסה לשורותיה גם מאנשי שלומינו, אנשים שמתפללים בבית הכנסת ומשתתפים בהתוועדויות... הם אלו שמסרו שלסבי יש פקדונות, שאנשים נותנים בו אמון, מספרים לו סודות, מתייעצים עמו ומפקידים בידיו כספים על מנת לקיים בהם מצות גמ"ח.

למרות היסורים והלחץ שתק סבי ולא מסר להם שום ידיעה שתוכל לעזור להם. אחרי כמה חודשים מצאו אותו שוכב ברחוב שבור, רצוץ, כואב וחולה. אלמלא הכירו את קולו כשאמר את שמו לא היו מאמינים שזה אמנם שמואל נמויטין שחזר הבייתה.

ברית-המועצות נגד שמואל נמויטין

פעם אחרת אסרו את סבי בעלילה כי סחר באופן לא חוקי. באותה תקופה השתדלו כל אנשי שלומנו לעבוד בעבודות שונות בביתם כדי שלא יצטרכו לחלל את השבת. בהשתדלות לא מועטה של כ"ק אדמו"ר הריי"צ, העניק אירגון ה'ג'וינט' ונציגו ברוסיה מר יוסף ראזין, מכונות אריגה לרבים מן החסידים. לאחר ששבי סגר את המסעדה ונותר ללא פרנסה (וגם דירתו נלקחה ממנו) – השיג מכונת אריגה כזו, והחל, הוא ובני ביתו, לייצר גרבים.

ברוסיה, גם מי שהי' פועל עצמאי ועבד בביתו, עבד בעצם עבור הממשלה. הממשלה סיפקה חוטים וקיבלה את המוצר ובדרך אגב שילמה סכום זעום לעובד עבור עמלו. סכום זעום זה לא הספיק אפילו ללחם צר ומים לחץ. בגלל 'חוק' ההשרדות היו שהתחכמו, וכאשר קיבלו חוטים במשקל מסוים עבור מספר ספציפי של מוצרים: גרביים, חולצות, שקים וכדומה – ניצלו בצורה מקסימלית את חומר הגלם וייצרו כמות גדולה יותר של מוצרים, אותם מכרו בשוק השחור.

סבי, בהיותו אדם ישר, ירא שמים ואולי קצת נאיבי – לא ההין אפילו לחשוב על התחכמות שכזאת; ולמרות זאת, הנ.ק.וו.ד. העלילו עליו שהוא מסתיר סחורה ומוכרה בצורה לא חוקית.

פעם אסרוהו בתואנה שבביתו מתקהלים אנשים לעיתים תכופות, דבר שהי' אסור בתכלית בימי הקומוניסטים. ובכלל, הארורים הללו לא תמיד טרחו לחפש סיבה למאסר, בהרבה מקרים פשוט אסרו אנשים ללא עילה כלל.

בכלל היה סבי איש חזק, והנ.ק.וו.ד. לא הצליחו לשבור את רוחו למרות כל המאסרים והעינויים שעינו אותו. הדבר היחיד שדיכא אותו ביותר היתה הגירת הרבי מרוסיה באיסרו-חג של סוכות תרפ"ח. זקני התהלך כאילו עולמו חרב בעדו; הוא התאבל ובכה במר לבו, יומם ולילה ישב ושפך נפשו באמירת תהלים, ומה הייתה בקשתו? "ווען ווועט מען זוכה זיין זעהן זיך מיטין רביין" [=מתי נזכה ונתראה עם הרבי]. הוא נסה למצוא תחבולות להשיג היתר יציאה מרוסיא ולנסוע להתראות עם הרבי.

אגב, כתב האישום האחרון נגדו מטעם מדינת ס.ס.ס.ר. – בשנת תרצ"ז – כלל האשמה ב"הסתה" לצאת את ברית-המועצות על מנת לנסוע לפלסטינה ולראות את רבי שניאורסאהן.

המשימה: היתר יציאה

במשך השנים ההם – תרצ"ג-ד – הייתה התעוררות גדולה לנסוע לארץ הקודש, וכמה חסידים אמנם הצליחו לקבל היתרי-יציאה ע"י הנשיא קלינין, ויצאו את המדינה בצורה ליגלית. כשהגיעה גם שמועה שהרבי מסכים לזה – רצה גם זקני הרר"ש לעזוב מיד את רוסיה ולנסוע לאה"ק.

בשנת תרצ"ד שמע אבי שיש אפשרות לעזוב את רוסיה ולנסוע לאה"ק, אך לשם כך היה צריך לשלם מראש בדולרים לסוכן-נסיעות כדי לקבל דרכון וכרטיסי נסיעה, אולם עיקר הקושי היה בהשגת הניירות (היתרי יציאה מרוסיה, ו"סרטיפקטים", אישורי כניסה לארץ-ישראל מהשלטון המנדטורי).

אחד החסידים שנסע לאה"ק קיבל מאבי סכום כסף גדול מאד, בשביל השגת תעודות כולל "שכר טירחה", וכן כסף בשביל כרטיסים ודרכונים עבורו ועבור בני משפחתו. אותו חסיד לקח את הכסף, נסע לארה"ק אבל ניירות לא שלח. אבי שלח אליו הודעות על ידי כל מי שנסע אחר כך לארה"ק עד סוף שנת תרצ"ז-ח, אבל לא שמע ממנו כלום. רק אחרי המלחמה כשנפגשו, הי' לאבי תרעומת עליו, בטענתו שאם הי' מסדר לו את הניירות כבקשתו אולי היו המשפחה כולה עוד בחיים. אבל כנראה שההשגחה העליונה רצתה אחרת...

אח"כ עלה בדעתו של סבי לנסוע לארה"ב כי היו לו פה בני דודים שגרו בפילדלפיא. הוא שאל את כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ששהה אז בריגא. וקיבל הסכמה מהרבי לנסוע (ראה מסגרת), אבל ביני לביני אסרו אותו...

פתח ההצלה שנסגר

הנשיא קלינין הי' כנראה איש טוב לב, שהחיוך לא סר מעל פניו. גלוי הי' לכל שהוא עוזר לאזרחי המדינה כפי יכולתו ומי שמצליח לקבל פגישה עמו יש לו סיכויים גדולים שבקשתו תתמלא. באותו פרק זמן באמצעות קלינין יצאו אלפי יהודים והרבה מאנ"ש בתוכם את מדינת רוסיא.

אבל אליה וקוץ בה. היה קשה להתקבל לראיון עם הנשיא. מה עשו יהודים? הלכו למשרדו וחכו בחדר הקבלה להזדמנות בה יואיל לקבל את פני האנשים הבאים לפגשו. לפעמים חיכו שבועות להזדמנות כזו, אבל כדאית היתה הטירחה כי ראו בעליל אשר "לב מלכים ושרים ביד ה'" – לבו של קלינין הי' פתוח לבקשותיהם של בני ישראל, ונתן רשיון לכל אלו שביקשו ממנו לנסוע "לפלסטינה".

אבל כנראה, דברים טובים לא מחזיקים מעמד זמן רב. אנשים חסרי אחריות ניצלו את טוב לבו עבור ענינים פוליטיים, וכשהדבר נודע לקאלינין – הפסיק את מתן הרשיונות.

לדוגמא: אשה שהייתה פעילה בתא המחתרתי של המפלגה הציונית ברוסיא, שחתרה כמובן נגד הממשלה הרוסית. היא ביקשה מקלינין היתר יציאה והוא חתם לה עבורו. אך כיוון שהאישה הייתה תחת עינם הפקוחה של הנ.ק.וו.ד. הודיעו לו על זה והוא כעס מאד.

הרבי מורה: לצאת!

ב"ה, א' י"ט אדר שני, תרפ"ט
ריגא
כבוד ידידי הנכבד והנעלה וו"ח אי"א מוהר"ר שמואל שי' שו"ב
שלום וברכה!

במענה על מכתבו, בדבר שעוסקים במלאכת האריגה, טוב הדבר, ויזמין להם השי"ת מלאכה בפרנסה טובה שיוכל הוא וב"ב שי' לחיות בריוח ממלאכתם ותהי' פרנסתם במנוחה בגו"ר.

ע"ד שאלתו אדות נסיעה, הנה ע"ד המקומות הללו לפתוח בית אכל או מלאכת שו"ב, אין המקומות האלו מתאימים, כי גם בפה הפרנסה בדוחק ודוחק גדול ירחם השי"ת. וע"ד נסיעה לקרוביו שי' לארצה"ב הוא ענין נכבד ובפרט במלאכתו מלאכת שו"ב ראוי הי' לחשוב בזה, אבל שני עיקרים בדבר רשיון הכניסה, ותוצאות הנסיעה שעליו בעזה"י להשתדל בזה, והשי"ת יהי' בעזרו בגו"ר. ומ"ש קרוביו שי' שכאשר יכתבו יועיל, התועלת יכול להיות רק בזה שישלחו ניירות, אבל ניירות כאלו נפסלים אח"כ בחקירת ודרישת הקונסל, כי למען לנסוע לשם צריכים שיהי' הכל ברור לפי אמיתתו, ורואים אנחנו ל"ע את היסורים שסובלים הנוסעים ירחמם השי"ת, והשי"ת יזמין לו פרנסה במקומו בריוח ובמנוחה בגו"ר. ידידו הדו"ש ומברכו (אגרות קודש חט"ז ע' קטז).

ועוד סיפור, מיהודי שחיכה כמה שבועות לפגישה, וכשלא הצליח להשיג פגישה כזו שלח לו מברק בו ביקש שהנשיא קאלינין יקבע לו פגישה דחופה כדי שיתן לו את כל האישורים עבור הגירה מחוץ למדינת רוסיא.

עם קבלת המברק, שלח קאלינין את מזכירו אל שולח המברק לראות מהי הדחיפות ומדוע הי' עליו לשגר מברק לנשיא ולהטרידו? היהודי איבד את עשתונותיו והחל לשפוך בקול רם ולא בעדינות יתר את כל כעסו על הממשל שקלינין מיצג. עוד באותו לילה הגיעו אנשי הנ.ק.וו.ד. לביתו של היהודי ועקבותיו לא נודעו.

כך התבטלה ההזדמנות לקבל היתר יציאה ע"י קאלינין.

"בעוון" מברק לרבי

המאסר האחרון של סבי הי' בקיץ תרצ"ז ואז הרגו אותו, הי"ד. וכך היה המעשה:

בנו (ודודי) יוסף נסע למעון קיץ בעיירה ששמה לוגע, ולקח עמו מעט קופסאות שימורים. כנראה שחלק מהשימורים הי' מקולקל ודודי קבל הרעלת קיבה שהתפשטה ונעשתה לזיהום בתריסריון. בעיירה לוגע הי' בית-רפואה קטן אליו הביאו אותו; בנס היה שם רופא גדול ומפורסם בתורנות, ועוד באותו לילה לקח בעצמו החלטה לנתח בלי לקבל רשות מבני משפחתו כנהוג. בניתוח כרת חלק ממעיו.

למחרת הודיע הרופא לבני המשפחה על הניתוח, ואמר שדודי נמצא עדיין בסכנת חיים אבל הוא מקוה שהוא יחזיק מעמד ויתרפא. הוא גם הורה להם לבוא לבקר את החולה בבית הרפואה.

מיד כששמע זקני את הידיעה על מצבו של בנו, בלי לחשוב פעמיים, רץ תיכף ומיד לבית הדואר ושלח מברק לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שהי' אז בפולין, ובו הודיע כי חיים יוסף דוד בן איטא מערא זקוק לרחמים רבים.

את המברק שלח זקני בלשון הקודש אבל כתוב באותיות לטיניות. פקיד הדואר קרא את המברק ולא הבין מה כתוב בו. הוא משך בכתפיו, שלח את המברק ו... העביר העתק ממנו לנ.ק.וו.ד.

במוצאי שבת קודש פ' ראה, ר"ח אלול תרצ"ז, בשעות המאוחרות של הלילה הגיעו שלוחי השטן לבית סבי, פקדו עליו להתלבש ולהתלוות אליהם...

חטא כפול ומכופל רבץ על ראשו: ראשית, כיצד העז לשלוח מברק לחוץ לארץ. שנית, המברק נשלח בכתב סתרים, ועובדה שפקיד הדואר לא יכול הי' לפענחו. אבל עיקר החטא היתה העובדה שיש לו קשר עם ה"קונטרה רבולוציונר" (אנטי מהפכן), הרבי מליובאוויטש, עבירה שעליה חייבים היו ד' מיתות בית דין.

זקני הצליח לקחת אתו את הטלית והתפלין שלו ועוד ספר או שניים — ועזב את ביתו ובני משפחתו.

מות קדושים

מפוחדים ודואגים עמדו בני משפחתו במשך שעות בכל יום ליד בית הסוהר 'שפאלערקי' לברר את מצבו של אביהם. בכל פעם שראו את האשנב של הפקיד נפתח שאלו על האסיר שמואל נמויטין. לבסוף נענו "בעס פארווע פערעפיסקו", שפירושו: "אסיר ללא אישור קשר מכתבים עם קרובים בעת המאסר", הפקיד הוסיף, כמובן, ש"אין להם" שום מידע אודותיו.

אבי שהיתה לו היכרות עם כמה אנשי נ.ק.וו.ד. הצליח לשחד כמה מהם בכסף כדי שיבררו מה עלה בגורלו של זקני הי"ד. הם חזרו אחרי כמה ימים ואמרו שכשהתחילו לברר מהנעשה עם האסיר שמואל נמויטין — הודיעו להם בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, שאף אחד לא יהין לשאול על אסיר זה. הם הבינו שהוא אסיר מסוכן, "מען האָט צו אים צוגעטשעפעט אַ גרויסע דזעלע" — טפלו עליו עוון כבד והדביקו לו "תיק" חמור מאד.

אבי כשלעצמו הבין שרצחו אותו והענין נגמר. אבל מ"הרגשים" אי אפשר להסיק מסקנות, לכן החליט ללכת לאירגון 'הצלב האדום' אולי הם יצליחו לברר. אבל גם מנציגת האירגון, הגברת מאסקים גארקין, קיבל תשובה חד משמעית: אל תשאלו. נקודה! כשניסה בדרכים נוספות יעצו לו שלא יוסיף לברר אודותיו ולשאול לשלומו, כי בזה מכניס את עצמו בסכנה.

לאחר תקופה קצרה נתקבלה הודעה רשמית שזקני לא נמצא עוד בין החיים, ומכיוון שלא ידעו תאריך נקבע היאָרצייט לראש-חודש חשון.

כעבור 20 שנה תקפה העיתונות הרשמית של ברית-המועצות את המשטרה החשאית, בהאשמה שבתקופה ההיא התנהגו בברבריות כלפי האזרחים. באותה הזדמנות הודפסו רשימות האנשים שהוצאו להורג על ידם. גם שמו של סבי, שמואל נמויטין נזכר שם עם התאריך המדויק בו נורה למוות. הי"ד.

מאוחר יותר הגיע לידינו גם התיק הרשמי של הנ.ק.וו.ד. שכלל את כתב האישום וכתב ה"טיהור" של זקננו. בתיק צויין ביובש, כי הממשלה מנקה אותו מכל אשמה כי התברר לאחר זמן שעלילת שקר טפלו עליו, והוסיפו שהאחראים להריגתו הם אלו שהעלילו עליו... (ימ"ש וזכרם). כן צויין באותם מסמכים תאריך רציחתו ומקום קבורתו.

לפי מסמכים אלו נראה שגזר הדין בוצע

ביום כ״ב אלול תרצ״ז, ומאז שנתגלו המסמכים נהג בנו, דודי, הר״ר רפאל להתפלל ביום היארצייט. בזמן האחרון גם הצלחנו להקים מצבה על קברו.

ואת הספרים משאיר לכם...

בפעם האחרונה שבאו לאסור את זקני בשנת תרצ״ז, לפני שלקחוהו לבית האסורים שפאלערקע, עשו חיפוש בבית, ומצאו סכום גדול של כסף, וכן הרבה סחורה שייצרו במכונת הטריקוטז׳ שהיתה בביתו. את הכסף הם לא לקחו. הם הביאו את כל הצרור לידי סבתי ואמרו לה: ״באביצקע, עטא דלא טוואי דיטצייי״ [=סבתא, הכסף הזה הוא בשביל הילדים]. ימח שמם! בכסף לא היו מעוניינים, ה״נפש״ היתה חשובה יותר.

הכסף שמצאו אצל זקני לא הי׳ שלו, כמובן. אלו היו מעות שהופקדו אצלו ע״י אנשים שונים. סכום גדול מהכסף הופקד אצלו ע״י יהודי בשם פיינשטיין שלא רצה להחזיק את הממון ברשותו משום עינא בישא. הוא לא רצה שיהיו הוכחות אם חלילה יעלו על עקבותיו, וגם לא מזיק שבינתיים הנו מקיים מצות גמ״ח; והכסף? הוא הרי מובטח אצל בעל הגמ״ח ר׳ שמואל נמויטין — איש נאמן ויהודי חסידי, שאפילו אם כל הלווים ממנו יעלמו ברוח, יפרע הוא מכיסו את הפקדון עד הפרוטה האחרונה.

לזקני היתה מחברת בה רשם כל פרוטה שקיבל בתור פקדון, ובהשגחה פרטית לא נפלה בידי הצוררים כשעשו את החיפוש האחרון בביתו.

בכאב רב סיפר אבי אודות יהודי אחד ויחיד שבא לדרוש את כספו אחרי שכבר נודע מה עלה בגורלו של סבי. היטב חרה לו על חוסר ההתחשבות וחוסר הרגישות בהתנהגותו, אך למרות זאת לא רצה אבי שחלילה יהיה למאן-דהו איזה שהן טענות נגד חותנו הי״ד. הוא ביקש ממנו שטר או קבלה שאכן הכסף בסכום הנקוב הופקד בידי זקני, והחזיר לו את כל הכסף. בכלל אבי עבר על הרשימות כפי שצוינו במחברת, וכדי שלא ישאר זקני בעל חוב בעולם-הזה החזיר בהזדמנות ראשונה לכולם את הפקדונות.

אחרי שמחת תורה תרצ״ח, כחודשיים אחרי שזקני ר׳ שמואל נמויטין נאסר וכבר נודע שנהרג על קידוש השם, הופיעו שלוחי השטן, הנ.ק.ו.ד. ימ״ש, בבית זקנתי, מרת איטא מערא, והודיעו למשפחה בצורה חד משמעית, שמשפחת נמויטין הינה משפחה אזרחית שאינה רצויה כי היתה שותפה לבוגדים אנטי-מהפכנים, על כן המשפחה כולה נידונה לגירוש מהעיר. כל מי שבשם ׳נמויטין׳ יכונה צריך לעזוב את העיר תוך יום או יומיים ומותר לו לקחת עמו כמה צרורות בלבד. נאסר על בני המשפחה לשוב לעיר לנינגרד לעולם.

וכך נוסף שוד על שבר — בלי כתב אישום, בלי משפט, בלי דין ובלי דיין, נאלצו בני המשפחה לעזוב את העיר ולא היה לאל ידם להגן על עצמם או לערער על הגירוש.

על אמי לא חלה הגזירה, כי היתה כבר נשואה ושמה הרשמי הי׳ ׳חאנין׳ ועל כן הצליחה להשאר ביחד עם אבי בלנינגרד. בעזהי״ת הצליח אבי לקחת את כל ספרי הקודש מבית סבי ולעבירם למקום סמוי בבית הכנסת (ברוך ה׳, אחרי שנים רבות נמצא חלק גדול מהספרים והם נמצאים ברשותנו).

~ מגוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~
בשרית מזרחית גלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטת ליובאוויטש
כל המוצרים בד״ץ - ירק גוש קטיף
השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

האוזן אור - יהודה
מסעדה
אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

בס״ד
קו לב
08-8501340
קו פתוח ומענה אישי לנשים, אמהות ונערות
אוזן קשבת, יעוץ, ליווי והדרכה.
הקו פועל בכל יום:
בוקר: 11:00-13:00 - ימי ו׳ גם לדוברות רוסית
ערב: 21:00-23:00 - ימי א׳ בנושאי בריאות בלבד
בליווי והנחיית רבני חב״ד מומחים
סודיות מובטחת

הציצית והגאולה

על הציצית שהקב"ה התעטף • טעמי המצווה וסגולותיה • מנהגי הלבישה • ביאורו המופלא של הרבי • הסבר פסק דין של אדמו"ר הזקן • קיום המצווה מזרז את הגאולה • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

המצווה ומנהגיה

מיוחדת מצוות ציצית בהשוואה לשאר מצוות מעשיות, שלכולם עת וזמן מסויים (מלבד מילה), ואילו ציצית לובשים כל שעות היממה במשך כל השנה כולה, וכך זוכים במצווה והגנה תמידית.

סגולות המצווה: אמרו בתלמוד שציצית מצילה ומגינה מהחטא ומהיצר הרע. הסתכלות בכנף הציצית סגולה למנוע את מדת הכעס והרוגז, שכן "כנף (הציצית)" בגימטריא "כעס". הקדמונים לימדו שכל המעביר ציצית על עיניו כשהוא קורא פרשת ציצית מובטח שלא יתעוור בעיניו.

מנהגי לבישת הציצית: "טלית-גדול" לובשים על הבגדים ובנוגע ל"טלית קטן" יש מנהגים שונים: בשולחן ערוך כתוב ללובשה **מעל** הבגדים, האריז"ל נהג ללובשה **מתחת** הבגדים, אדמו"ר הזקן בשולחנו הכריע במעין פשרה: ללובשה תחת הבגדים אך הציציות משתלשלות חוצה.

הרבי מסביר את פשר המחלוקת: התורה אומרת על הציצית "וראיתם אותו", ובפשטות הכוונה לראייה בעיניים הגשמיות, לכן פוסק מרן ללובשם מעל הבגדים שיהיו גלויות; אך לפי תורת הסוד (טלית קטן, שהיא בחינת פנימיות) הראיה אינה גשמית אלא נפשית — התבוננות וזכרון במחשבה ובלב, לכן לובשים אותם תחת הבגדים, כי עיקרם הזכרון בלב [ואדרבה לעיתים ראיה גשמית משכיחה את הזיכרון הנפשי. לדוגמא: לעיתים דבר רשום על נייר ממהרים לשכוח יותר מדבר שאינו רשום, שלזכרונו מתאמצים לזכור חזק שלא לשוכחו].

טעמי המצווה

בפסוק כתוב: "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה", שכשרואים את הטלית נזכרים בכל המצוות, כי ציצית גימטריא 613 [ציצית = 600, ועוד 8 חוטים, 5 קשרים], כנגד 613 (תרי"ג) מצוות.

סיבות נוספות:

1) להזכיר את חסדי הקב"ה ש"הלביש ערומים" — את אדם הראשון, והמדרש מגלה שהבגד שהלביש לאדם הראשון היה ציצית.

2) כשלובשים בגד בגלל ציווי ה' זה מסמל שאנו עבדיו — "שגופו של אדם ונפשו, הכל להקדוש ברוך הוא", ואנו חייבים לקיים מצוותיו.

3) כדי שלא נטעה לחשוב שלבישת בגדים היא מטעמי נימוס בלבד, ויכולנו להתלבש בחוסר צניעות או להיות ערומים, לכן נצטווינו ללבוש טלית ולהטיל בכנפיה את חוטי הציצית, וכאשר ישאל אדם את עצמו: לשם מה נחוצים חוטים אלו? מה הם מועילים לי, הלא אי אפשר להתלבש בהם? נענה לו: החוטים מורים על חשיבות הבגדים ונתינתם על ידי הבורא, כדי שנשמור על קדושה וצניעות ונתרומם על שאר יצורי תבל.

4) בספר החינוך כתוב שהציצית היא רמז וזכרון שהגוף והנפש להקב"ה: "הצבע הלבן" שבציצית רמז לגוף שהוא מן הארץ שנבראת מהשלג הלבן, ואף החוטים רמז לגוף שתחילת בריאתו כעין חוטין, ו"הצבע התכלת" של הציצית רמז לנשמה, כי תכלת צבעו כעין הרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד שבעליונים.

בקבלה ובחסידות

חז"ל מספרים שברגע הנשגב שהקב"ה עבר על פני משה — "ויעבור ה' על פניו וגו'" — בי"ג מדות הרחמים הנעלות וסלח לישראל על החטאים, התעטף הקב"ה בטלית לבנה!

סיבת הדבר, מוסבר בפנימיות התורה כי הדרגה הרוחנית של הציצית גבוהה מאוד:

ב'תרגום יונתן בן עוזיאל' מדמים את הציצית וקדושתה למלאכי-מרום, וב'תיקוני זוהר' נאמר שארבע כנפות הציצית הם כנגד ארבע החיות שבמרכבת ה' העליונה (המוזכרת בנבואת יחזקאל), והמתעטף בהם "בונה את כיסאו של הקב"ה". הבעש"ט אמר: חוט אחד מהציצית חשוב ויקר יותר ממשת אלפי שנות עבודה במסירות נפש של הגדול שבמלאכי עליון — המלאך מיכאל!

[מסביר הרבי שהיות שמלאך מיכאל הוא רק כמו אחד מארבע חיות המרכבה העליונה, לכן הוא מקנא **בציצית אחת** שהיא כנגד ארבע החיות].

השל"ה הקדוש מפרט את דרגת הטלית גדול:

"לטלית גדול אין שיעור וערך (לגודלו, כלומר אין לו מידת מקסימום). כמו שהאין-סוף הוא מקיף לכל העולמות (ואין הגבלה

מאת: הרב יוסף קרסיק, רב אזורי בת חפר – עמק חפר

בגודלו, כך גם) בחינת הטלית .. (קשורה ל)אור המקיף הגדול. (וכמו שאור) המקיף משמר כל אדם מכל דבר רע (כך גם הטלית משמרת את האדם מכל רע)".

הדברים פורשו בהרחבה בתורת החסידות של רבותינו נשיאינו ולהלן תמציתם:

בורא העולם גבוה ונעלה באין-ערוך מהעולם וברואיו. הם אינם מסוגלים לקלוט את עוצמת קדושתו וכוחו האין-סופי. לכן הוא נקרא בשם 'אור המקיף, סובב כל עלמין', כי הוא מקיף את העולם ואינו מורגש בתוכם.

במובן הגשמי טלית שונה משאר הבגדים: הבגדים מותאמים לגודל וצורת אברי הגוף, אבל הטלית עוטפת את כל האברים בשווה ואינה מותאמת לצורת הגוף ואיבריו. גם בשורש הרוחני: בגדים קשורים לדרגת אור אלוקי שיש לה ערך והתאמה מסוימת לגוף, אבל הטלית יונקת וקשורה לאור אלוקי גבוה מאוד (שלמעלה מהצמצום), שלכן הוא מקיף את כל העולמות ואת כל אברי הגוף בשווה ואינו מותאם לכל אחד לפי ערכו.

אבל בחוטי הציצית (שהם לא עוטפים את הגוף כמו בגד הטלית), יש השפעה מדודה ומוגבלת, המתלבשת בפנימיות האדם ומותאמת לפי ערכו, הנקראת בקבלה 'אור פנימי'.

הזיווג והחיבור בין הטלית לציצית, שמטילים ציצית בכנפי הטלית, יוצר פעולה רוחנית אדירה ויוצאת-דופן: מקרבים להרגשה הפנימית של האדם את האור האלוקי הגדול שבטלית.

"וראיתם . . וזכרתם"

לפי זה, מסביר הרבי, את עומק כוונת הפסוק "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה'" – כביאור להתגלות האלוקית הנעלית שבציצית:

על-ידי ציצית מתקשרים ודבקים בעצמותו ומהותו של הקב"ה [ולא רק בכוחותיו וספירותיו הקדושות], כמו שכתוב: "למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי", לא נאמר 'מצוות י-ה' אלא "מצוותי", כי על ידי הציצית זוכים לעצמותו של הקב"ה עצמו ולא רק בשמו (כי שם י-ה זה על כוחות הבורא ולא על עצמותו ומהותו).

זה גם עומק הפסוק "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה'", שעל-ידי מצוות ציצית "ראיתם אותו" מגיעים לדרגה העליונה של עצמותו ומהותו יתברך.

על ידי ציצית "וזכרתם את כל מצוות ה'" – בשל היותה בדרגה אלוקית נעלית הכוללת את כל תרי"ג הכוחות המושפעות בתרי"ג המצוות.

מוסיף הרבי ואומר: "היות שעל-ידי מצוות ציצית היהודי מגיע לעבודת ה' בשלימות, מצד עצם הנשמה, כי יש בה מסירה ונתינה כללית להקב"ה, לכן זוכים להתחברות והתקשרות לעצמות הקב"ה ממש".

ביאור הלכה תמוהה

אדמו"ר הזקן פוסק בשולחן ערוך (סימן כא) שבשונה משאר המצוות, מותר להכנס בציצית לשירותים, ויתירה מזו – בחוטי הציצית אין שום קדושה ואם הם נקרעו מהטלית מותר מעיקר הדין לזורקם לאשפה (אך יש מחמירים לגונזם, ותבוא עליהם הברכה).

בפשטות הדבר מצביע לכאורה על פחיתות קדושה בציצית ביחס לקדושת שאר המצוות, לא כן מסביר רבינו האריז"ל, ציצית יש בה קדושה עליונה ונשגבת ביותר, שהקב"ה בעצמו מתעטף בה כאמור, "ואין בנו כח להשיג קדושת אור גדול של המקיף הזה", אם-כן אדרבה, דווקא בשל עליונות הקדושה הנשגבת שבה, אין היא נרגשת בציצית, ונוהגים בהם בפחיתות קדושה.

מזרזת את הגאולה

בספרי הרמז מסבירים שארבע כנפות הטלית הן כנגד ארבע כנפות הארץ, וכשמטילים בארבע כנפות ציצית, פועלים השפעת קדושה אל כל קצות הארץ. משיח צדקינו יפרוס את טליתו, אור הקדושה האלוקית, על כל קצווי תבל ולא תישאר פינה אחת בעולם – שלא יתגלה ויאיר בה אורו הקדוש.

וכשם שבציצית נאמר "וראיתם אותו" גם בעיניים הגשמיות, כך גם במובן הרוחני, הקדושה האלוקית תראה בעיניים הגשמיות בגאולה השלימה, בקרוב ממש.

מקורות: לקוטי שיחות: חלק יג, עמוד 198. חלק לג, עמוד 103. חלק לו, עמוד 159. ספרי המאמרים: תש"ל, עמוד 250. תשל"ב, עמוד 200. התוועדויות תשמח, חלק ב, עמוד 378. סידור עם דא"ח, עמוד 6. דרך מצוותיך, עמוד 27. רבינו בחיי ומלבי"ם לפרשה.

חג המו"צים בבית חיינו

ליל ויום שישי, ג' סיון

את מוסר השיעור בענייני גאולה ומשיח, הרב **גרשון אבצן**, כבר כולם מכירים. הוא מופיע רבות בפני התמימים, בפרט כשמדובר אודות ענייני גאולה ומשיח, נושאים בהם הוא מתמצא היטב. אך הדמות שבהחלט לא הייתה שגרתית אותו ערב, הופיעה דווקא לאחר מכן, בהתוועדות השבועית של ליל שישי.

לנגד עיניהם של התמימים שהסבו לריבוע השולחנות הגדול במערב 770, התיישב המרא דאתרא, חבר הבד"צ, הרב **אהרן יעקב שוויי** שליט"א. בין התמימים ניתן היה לראות גם אחדים מאנ"ש שחפצו להשתתף בהתוועדות של המרא דאתרא. עד לשעת לילה מאוחרת התוועד הרב שוויי עם התמימים ואנ"ש, כשבדבריו משתף הוא את התמימים בסיפורים בהם נכח בגופו.

כבכל ערב שבת, יצאו התמימים, חיילי-בית-דוד, לפעילות מבצעים, מציפים את רחבי העיר באור יהודי. אך בשונה מימים עברו, ערב שבת היה עבורנו גם ערב החג הקרוב, סביבו נסבו דברי התורה והשיחות בין הבחורים למקורביהם.

שבת קודש, ד' סיון

קהל האלפים שגדש את היכל התפילה, היה גדול מתמיד. כנראה גם רובם המכריע של אורחי המלך עמדו בתוכו; רבנים ומורי הוראה לצד שלוחים חסידיים שמצאו את חג השבועות, הרגל השלישי, נכון וראוי לביקור בבית חיינו.

קולו החזק של שליח הציבור, ר' **יעקב דוד ווילשאנסקי**, סייע לגבאים המשקיפים מעל הבימה במרכז, הדואגים לקהל שישתלבו בתפילת הציבור. התפילה שהחלה בשעה 8:30 לערך, סחפה את כולם על מזמוריה ומנגינותיה. ערב חג השבועות בבית המלך. ניחוחות החג הקרוב ממלאים כבר את הלב והרגשה מרוממת מלווה את השהות בין כתלי האולם הצפוף.

גם בריקוד ה'יחי' שפרץ לאחר 'לכה דודי', נראו בין הרוקדים רבני אנ"ש והשלוחים. הדמויות החדשות המופיעות על רקע הרוקדים המוכר, מנערות גם רמזים על 'מצוות אנשים מלומדה' ומעוררות חיות מרעננת בכל צליל ותו במנגינת הגאולה. מעגל הריקודים כמו עבור אורחי המלך, התמשך מעט מעבר לדקות הקצובות לו, סוחף את אלו שדרכו על מסלולו.

כבכל לילות השבת האחרונים, נחתם היום בשיעור גאולה ומשיח המתקיים בחלקו המערבי של 770. בשיעור שנמשך על פני שעה ארוכה, מתחלפים המשתתפים, משתנים סוגי התקרובת ורק הנושא נותר קבוע על מקומו — ענייני הגאולה בתורתו של משיח.

יום השבת

ספר התורה המונח בזרועותיו של בעל התפילה, ר' **יחזקאל הרץ**, משתרך לאיטו לעבר הבימה. שם, בין עמודי העץ הגודרים את תחומה, עומדים הילדים על המשמר, הופכים את הגישה לספר התורה קשה ומייגעת. בין החתנים שעולים לתורה, נראים גם רבנים ושלוחים המכובדים בעלייה. חזרת השיחה הנאמרת מפי הרב **שמעון ניובארט**, מובילה בסופה אל תפילת המוספין, אותה מתפלל לפני העמוד ר' **מנחם מענדל רייצעס**.

סוף-סוף החלו שבים מראות הפארבריינגענס הממלאים את הרחבה בחלקו המערבי של 770. סביב החתנים הצעירים מצטופפים חבריהם, נוטלים חלק בשמחתם על אשר זוכים הם להקים בית חב"ד, בית שבו הרבי יהיה בעל-הבית, נדבך נוסף ב'מלכותו בכל משלה'. בין השולחנות נראה שוב מתרוצץ הממונה על הפארבריינגענס, נושא על כפיו את מגשי הפארבייסין לחלוקה בין המתוועדים; ברקע ניגונו של הפרק החדש פורץ לכל עבר והמולת ההמונים רוחשת באולם. ההתוועדות של הרבי שליט"א.

שעות ארוכות לאחר מכן, כשעל שעון המחוגים הסתמנה השעה 5:00 אחר הצהרים, התכנסו מאות מילדי שכונת המלך למסיבת השבת. בין הניגונים שהושרו בפיהם של התינוקות, בלט היום הניגון 'צמאה לך נפשי'. תנועותיו רוויות הדביקות פרצו זכות מבעד למיתרי הגרון של הזאטוטים והרעידו כל לב שרותק לשירה.

דומה שזמן תפילת מנחה הגיע לשיאו. מעל בימת הקריאה הוכרזה היום שעת התפילה ל-7:45 מכאן, כך נראה, פתוחה לפניה רק הדרך חזרה. קהל המתפללים שיודע לנצל היטב את שעות ההפסקה עד לתפילה הבאה, מתכנס בהיכל זמן רב קודם לכן, איש איש לעיסוקיו הפרטיים. הצד השווה שבהם שלכולם ספר פתוח לנגד עיניהם.

לאחר תפילת מנחה אותה התפלל לפני העמוד ר' **יעקב שפריצער**, התאספו המתפללים במרכז ההיכל לקראת סדר הניגונים. ראשיתו מאמר דא"ח ואחריתו

צילום: מאיר אלפסי

הרב ישעיהו הרצל בהתוועדות חסידית עם תלמידי התמימים

צילום: אהרן מארק

החופות חוזרות לרחבת 770

צילום: מאיר אלפסי

הרב הלפרין ב'שלום עליכם' לרב ליפסקר

מעיין של מנגינות. רק בתפילת מעריב חשנו את נשימתו הקרובה של החג נושפת בעורפנו... 'היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעומר . . מלכות שבמלכות!'.

צאת השבת וערב החג

אמנם הם הגיעו לזמן קצר, יתכן לשבוע ימים בלבד, אך הם יודעים היטב לנצל אותו ב-770. בהתוועדות מלוה מלכה המתקיימת במסגרת סיום הרמב"ם, השתתפו גם האורחים שבאו לחג הקרוב, ביניהם הרב **ישעיהו הרצל**, רבה של נצרת עלית. שעה ארוכה סיפר הרב הרצל למסובים מעשיות חסידים, כשלסיום אף נוגע בעניין שהזמן גרמא לו – שלימות הארץ. בין הדברים עליהם דיברו בהתוועדות, עלה שמו של החסיד הנודע ר' דובער חן, אביו של ר' **מרדכי חן** שהיה בין המסובים, זאת בהקשר לתאריך פטירתו שחל ביום זה.

יום-טוב ראשון דחג השבועות

אולם בית הכנסת כבר מלא והומה אדם. הכובעים והסירטוקים יצרו מרבד צפוף של שחור אינסופי רוחש ומתנועע. זרם הנכנסים כמו אינו מתחשב בממדי האולם, לא פוסק לרגע אחד והקהל רק גדל והולך. אף אחד לא יכול היה להבטיח לעצמו מקום ישיבה נוח לתפילה, ובכל זאת, מספר האלפים שעמד בהיכל היה לפחות עשרה אם לא יותר. הם ידעו טוב מאוד – את החג מקבלים רק ב-770.

הניסיון להתגבר על עומס המתפללים בהיכל הענק ולהביא את קולה של התפילה גם ליושבים בסופו, הוגדר כמוצלח. קולו של שליח הציבור, הרב **קלמן ווינפלד**, חצה את אולם התפילה ונשמע היטב גם למתפללים בחלקו המערבי של 770. דקות ספורות לפני כן, הטביע היום-טוב את חותמתו הראשונה. שירת 'יחי' שלוותה בצלילי 'ישמחת בחגך', התיזה לכל עבר גיצי שמחה בוערים, הופכים את ההיכל למאכולת אש של רינה וצהלה. בנקודת השיא, פרצה לה התפילה באולם – 'שיר המעלות'.

גם בסיום התפילה, שילחה מנגינת החג את נעימותיה לחלל, מלווה בברכת 'צאתכם לשלום' את המתפללים העושים את דרכם לבתיהם, אל סעודת החג. רבים שביקשו לערוך את הסעודה בצוותא עם תלמידי התמימים, נראו מהלכים בחבורות גדולות לבתיהם, הם, בני ביתם וגדוד אורחים לא קטן.

'הלילה עוד לפנינו', אמרו המסובים, כך שגם סעודת החג זכתה לנתח זמן הגון, מנוצל לשיח חסידים, סיפורים ואמרות חג מעניינות. כוסיות 'לחיים', גם הן, זכו לתשומת לב הראויה, הופכות את קיום מצוות החג 'ושמחת' ל'מהדרין שבמהדרין'.

כשהגענו ל-770, היה האולם מלא מפה לפה. איש איש וספרו בידו, ממלמלים במרץ את תיקון ליל שבועות. אם למאן דהוא עלתה 'מחשבת חוץ' אולי לחטוף איזו שהיא תנומה קלה, הרי שפרצי שיר וניגונים שבקעו מחבורות תמימים תוססות, דחו אותה על הסף. בין פסקה לפסקה, כשהגוף דרש קורטוב של רענון, מלווה במתיחת ידיים ממריצת דם, התפתחו להן שיחות רעים מרובות משתתפים. צלוחיות הפירות שיצאו מלשכת עושי החביתין, תרמו להן נופך משמעותי, מנעימות את השהות הלילית על ספרי התיקון שלא נגמר... באווירה שכזו, לא פלא אפוא שבשעה 5:00 לפנות בוקר, כשבמקומות רבים נותרו אולי מניין של עייפים, היה 770 פעיל וערני.

שעה קלה לאחר מכן, הנהירה למקווה החלה צוברת תאוצה. מקווה יוניון שהכיר קהל גדול יותר בין כתליו, אירח את מאות הנעורים זמן קצר בטרם עלו על 'יצועם. מחר, ידעו כולם, יוצאים לתהלוכות ו..הגוף מוכרח להצטרף למסע... חיש קל ו'המפיל חבלי שינה' הפיל גם הפיל.

בוקר יום טוב ראשון דחג השבועות

בתחילה, בתפילת שחרית, היה הקהל ברובו אברכים ותמימים, אך ככל שחלפו השעות וזמן קריאת התורה הלך וקרב, הפכו הילדים לרוב המכריע. זאטוטים ופעוטות ששערם טרם צמח, מובלים בידי אחיהם הגדולים, חתרו בין רגליהם של המתפללים לעבר מקום אביהם. סביב כל אברך לבוש סירטוק עטוף בטלית, נאספו גדוד קטנטנים, צוהל על שהצליחו לאתר את אביהם. מלאכתם של הגבאים שעמדו על במת הקריאה ודרשו שקט מוחלט, הייתה קשה אך מושלמת. ברגע שבו החלה הקריאה, ניסר קולו של ר' **מיכאל סלווין** דממה לא מוכרת. קול אוושת המאווררים שחגו מעל, היה הרקע היחיד לקריאת עשרת הדברות.

"אנכי ה' אלוקיך", הרעים הבעל-קורא בקולו. עיני כולם היו מרוכזים בספר הפתוח. גם התינוקות שבידי אביהם חשו בגודל המעמד. הנה, עומדים אנחנו בהר סיני ומקבלים את התורה. רגעי השיא במקום השיא, מקומו של מלך המשיח. רק קול

ממטרי השקיות שנחתו על חתן צעיר, הפשירו את הדממה, מניחים לקטנטנים לזחול שוב על ארבע ולאסוף את השלל שניתך ארצה.

לאחר התפילה שהסתיימה בשעת צהרים מוקדמת, התפזרו המתפללים לבתיהם. סעודת חג, אולי גם מנוחה קצרה וקדימה — תהלוכות!

ההתעניינות בגוש הדפים שהודבק על לוחות המודעות, גדל והלך. אלו שהשתרעו כמעט לכל רוחב הקיר, פרטו את רשימת בתי הכנסת שבאזור, רשימת הממונים עליהם ושעות היציאה לעברם. החל מהשעה 3:00 אחר הצהרים, כשבקושי נותר זמן לסעודת חג ראויה לשמה, נראו יוצאות התהלוכות לדרכן. הליכה זריזה עד לקצה האופק, מבט אחרון לעבר בית חיינו ובשירת 'ופרצת' קצבית כקצב ההליכה, גומאים התמימים את מרחבי דרכם.

החום הכבד ששרר בימי החג, הקשה על המהלכים תחת השמש היוקדת. תמורת ממטרי הגשם ששטפו את הרחובות באחרון של פסח, הוצפו התמימים באגלי זיעה מכבידים. שעה ועוד שעה והאופק לא משתנה: בניינים, מכוניות חולפות ואנשי אומות העולם שמביטים בנו במבטי תמיהה והערכה מתחלפים.

מאור הפנים בו קיבלו אותנו אנשי בתי הכנסת, השיב מעט את רוחנו. כוסות שתייה שהובהלו יחד עם כסאות הישיבה, לוו בקריאותיהם הדואגות 'תנוחו, תנוחו מעט ואחרי זה נשמע מה בפיכם'. לנו, לא נותר זמן רב כדי לנוח. אחד התמימים נעמד והחל חוזר על שיחה של הרבי מענייני החג. אחריה, כמו ברגע זה קמנו ממנוחה בת שעתיים לפחות, הרמנו את מתפללי בית הכנסת לריקוד שמח סביב בימת התפילה. הם עשו חשבון פשוט: אם אלו שהלכו בחום הכבד כמה שעות ועוד לפניהם דרך ארוכה, קמים ורוקדים רעננים ומלאי מרץ, אנו שאכלנו ונחנו די הצורך בביתנו הסמוך, על-אחת-כמה-וכמה...

בברכת חג שמח ומשיח נאו יצאנו לדרכנו חזרה. רק בשעת לילה מאוחרת, כשברובם של בתי אנ"ש כבר סיימו את סעודת החג, החלו שבים חיילי-בית-דוד לבסיס. על הספסל הראשון שנקרה לפנינו צנחנו מלא קומתנו, אך בלבנו רקדו המילים 'שיהא הכל נחת רוח אליך'.

יום טוב שני דחג השבועות

תפילות החג ספוגות הניגונים ביטאו את אווירת החג כדרכן. בעלי התפילה, ר' **מרדכי צבי ברקוביץ'** ור' **שלום בער שנוביץ'**, ליוו את קטעי התפילה במנגינות שמחה מובהקות, כאשר המתפללים הרבים לא מניחים את ידיהם בחוסר מעש, אלא במחיאות כף קצובות מלווים את השירה.

סעודת החג שלאחר מכן, בסיומה התפנו כמה שעות מנוחה, היטיבה לתלמידי התמימים לאחר יום עמוס פעילות כשל אתמול. מה גם ששעות הלילה הקודם בו נותרנו ערים, תבעו את חסרונן בכל תוקף. לנו לא נותר אלא לתת תנומה לעפעפינו, צוברים כוח לפעילות הבאה: לפארברייגנען של הרבי שליט"א.

את פני הקהל שהתאסף לתפילת מנחה בשעה 7:45, קידם מראה ההיכל המוכר לקראת ההתוועדויות המרכזיות. שורות של ספסלים נמתחו לכל רוחב בית הכנסת מקצהו במערב עד לארון הקודש שבמזרח. בצד הכיורים כבר המתינו ארגזי הלחמניות, עליהם יטלו את ידיהם אלפי המשתתפים. תפילת מנחה קצרה וההכנות להתוועדות נכנסו להילוך מהיר. סביב מקומו של הרבי שליט"א ניכרה תכונה רבתי. הכסא שהובהל מבימת התפילה, נח בזהירות מעל השטיח שנפרש למרגלות שולחן ההתוועדות. עליו הונחה מפה צחורה וכוס קידוש מוכספת. קנקן המים עשוי הזכוכית ניצב לצד כן המפיות המקופלות, כשנגדם, תחת מפה זעירה, הסתתרה החלה. הכל היה ערוך ומוכן, מבהיק ביופיו. מה שנותר כעת היה לראות את היופי האמיתי — 'מלך ביופיו תחזינה עינינו'.

מעל שולחן שעמד בסמיכות למקומו של הרבי שליט"א, נעמד ר' שמעון ניובארט כשהוא מכריז לקהל: 'כפי שנוהג הרבי להורות להזכיר לפני ההתוועדויות, נזכיר לכל מי שעדיין לא נטל את ידיו, ללכת וליטול ידיים'. עם מאות הלחמניות חולקו גם כוסות ובקבוקי יין. דקות ספורות לאחר מכן, התבקשו הסמוכים למרכז להעביר חבילות של קונטרסים, בהם הופיע מאמר של הרבי מחג השבועות. בעודי מקפל את המאמר, זיהיתי בין המצטופפים סביב השולחן במרכז את הרבנים שהגיעו לחג. אלו — הרב **ישעיהו הרצל** מנצרת עלית; הרב **מנחם מענדל גלוכובסקי** מרחובות והרב **ישראל הלפרין** מהרצליה — ישבו לצד הרבנים המקומיים, רבני השכונה: הרב **אהרן יעקב שוויי** והרב **אברהם אזדאבא**.

כשנעמד הרב **שלמה מאיעסקי**, מנהל מכון חנה בקראון הייטס, על גבי השולחן הגבוה, הושלך הס בהיכל. אות אחר אות, בשפה ברורה ובנעימות, חזר הרב מאיעסקי את המאמר בדיבור המתחיל 'אנכי ה' אלקיך'. גם הדובר שלאחריו אחז בידיו את המאמר. היה זה הרב ישראל הלפרין שהדגיש מתוך המאמר את הנוגע לעניננו. "כאשר מאחדים את הגליא שבתורה עם הנסתר שבתורה, זה פועל איחוד בין הגוף של האדם עם נשמתו — איחוד מוחלט", ציטט הרב הלפרין מהכתוב. "הרבי פסק על עצמו", הכריז בקול רועם, "וכל מה שנראה לעיניים הרי זה העלם והסתר בלבד. זו לא המציאות האמיתית. על פי תורה הרבי שליט"א חי וקיים! וכפי שמובא בהמשך המאמר", עבר הרב הלפרין לנושא הבא, "הרי שהקב"ה יורד יחד עם בית-דין של מעלה לתחתונים כדי לשמוע מה פסקו בבית-דין של מטה. על פי זה, אנו פוסקים כאן פסק דין ברור שהרבי שליט"א מוכרח להתגלות תיכף ומיד לעיני כל ולגאול את עם ישראל גאולה שלימה. ובקול גדול נכריז: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!". קולו הטעון עוצמה התגלגל בהיכל, גובה מאלפי הנאספים שעקבו אחרי דבריו בדומייה, הכרזה נרגשת, מלוחלחת דמעות.

כמו בתזמון מופלא, עשרת הניגונים של הרביים פרצו מיד לאחר מכן, סוחפים את הקהל על נעימותיהם רוויות הדביקות. כעת, בלי מילים, נותנת הנשמה את קולה ומבקשת... תנועה חזקה שנוסקת אל על, סוחפת אחריה תביעה בלתי מתפשרת וכאשר הניגון מנמיך את צליליו, הרהור של חשבון נפש נוקב מתפשט בלבבות.

הנואם הבא, גם הוא מהרבנים האורחים, הינו הרב מנחם מענדל גלוכובסקי. שעה ארוכה מרתק הרב גלוכובסקי את הקהל, כשכדרכו משלב הוא בדבריו סיפורים מעניינים על הרבי מימים עברו. את נאומו נועל הוא בהכרזת 'יחי' מהדהדת, ממנה פונה הקהל לנגינת עשרת הניגונים של הרבי שליט"א.

לקראת סיום ההתוועדות עולה הרב **נפתלי גרינפלד** על גבי מקומו במרכז ההיכל, וכשפניו מופנות לעבר מקומו של הרבי שליט"א, מבקש הוא כל טוב לכלל חסידי חב"ד ולעם ישראל. כשמסיים את דבריו, בעוד ידו האוחזת בכוסית ה'לחיים' רועדת מהתרגשות, מכריז הרב גרינפלד את הכרזת הקודש, על ידה ממליך העם את הרבי למלך המשיח שיגאלנו תיכף ומיד.

בהזמנת אנ"ש תושבי השכונה לכינוס תורה שיתקיים, כהוראתו של הרבי, למחרת באסרו חג, נועל הרב **יקותיאל ראפ** את התוועדות, לא לפני שמשמיע מספר מילות

צילום: אהרן מארק

הרב מנחם מענדל גלוכובסקי בהבדלה שלאחר ההתוועדות, עם צאת החג

צילום: מנחם יהודה

רבני השכונה, הרה"ג אברהם אדזבא והרה"ג אהרן יעקב שוויי מקבלים רבנים מארץ הקודש

מחאה כנגד מהלכי הממשלה המסוכנים. לאחר תפילת מעריב והבדלה, מתפזר הקהל לביתו. מחוגי השעון נחים באותו עת על השעה 10:54.

יום רביעי, אסרו חג

לאחר שחרית, במזרח בית הכנסת, ערך הרב **מרדכי ענתי**, שליח הרבי שליט"א בפלורידה, את חגיגת הנחת התפילין לבנו. מקורבים ותמימים רבים תלמידיו, התיישבו לאמירת 'לחיים' לבבית וברכת 'חסיד, יראֿ שמיים ולמדן' על ראשו של הקטן שגדול נהיה...

בסיום תפילת מנחה, הזמין ראש הישיבה, הרב **שניאור זלמן לבקובסקי**, את תלמידי התמימים לבוא ולהתכנס בחלקו המערבי של 770 לקראת כינוס תורה שיתקיים כעת. את שולחן הנשיאות כיבדו בנוכחותם הרבנים האורחים מאה"ק ומאנגליה: הרב אשכנזי, הרב הלפרין, הרב הרצל והרב ליבערוב. עד לשעת ערב מאוחרת נמשך הכינוס, מלא ושופע דברי תורה ופלפולים פרי עמלם של התמימים והרבנים.

מראה החופות הנערכות תחת הכיתוב 'בית אגודת חסידי חב"ד' בכניסה לבית חיינו, 770, נעדר משך זמן רב, מאז החלה ספירת העומר בה אין נוהגין להתחתן. היום, כבר באסרו-חג, מהרגע הראשון בו הותר לערוך נישואין, נצפתה החופה הראשונה בדמדומי הערב, מצופפת סביבה את קרובי המשפחות ומכריהם בצל בניין המלך.

עד שעת לילה מאוחרת התוועדו תלמידי ה'קבוצה', בוגרי ישיבת צפת, עם הרב ישעיהו הרצל, רבה של נצרת עלית. בחן המיוחד לו הסביר הרב הרצל עד כמה נחוץ לנצל את החודשים האחרונים של שנת ה'קבוצה', הנותנת את הבסיס להמשך החיים בתור שלוחים של הרבי, כל אחד במקומו הוא.

פתגם מיוחד שזכה להתגלגל לאחר מכן שוב ושוב בין התמימים, אמר כך: לאחר התפילה, בסיום 'עלינו לשבח', מופיעות האותיות ק"י בראשי תיבות. ה'עולם' מפענח אותם כקדיש יתום, אך אנו, החסידים, מפענחים אחרת. ק"י הם ראשי תיבות – קצת י"ש...

יום חמישי, ט' סיון

מבצע ההכנה לקראת היום הגדול ג' תמוז, נאחז כבר ברובם של הלומדים בבית חיינו. על גבי קבצי הלימוד שנמכרו במחיר השווה לכל כיס, התיישבו תלמידי התמימים, לומדים ושוקדים על השיחות שבחומר המבצע. תנאי המבצע המבטיחים ספרי לימוד והגרלות על פרסים יקרי ערך, סחפו על כנפיהם את חובשי הספסלים ב-770, המכירים מקרוב את מבצעי ההכנה של 'את"ה 770'.

גם הערב, לאחר השיעור השבועי בענייני גאולה ומשיח, התיישב הרב ישעיהו הרצל להתוועדות עם התמימים. ההתוועדות שהתקיימה עד חצות הליל, נמשכה לאחר מכן בין התמימים לבין עצמם, מתחככים ומנצלים את חודשי ה'קבוצה' האחרונים. מי היה מאמין שכל-כך מהר יופיעו המילים הללו – "חודשי ה'קבוצה' האחרונים"...

יום שישי, י' סיון

חוויות החג שעברו עלינו, החל מהלילה הראשון בו נותרנו ערים וכלה במסלולי ההליכה שבחרנו לעצמנו בעיצומו של החג, הותירו רושם רב על המקרובים במבצעים. "זו מסירות נפש של ממש", אמר אחד מהם בהתפעלות עצומה, לאחר ששמע על אחד מאיתנו שהלך עד לרובע 'ברונקס' המרוחק. "לא ייאמן", מלמל למולנו...

שבת קודש, י"א סיון

רק במעגלי הריקודים הסוערים שלאחר 'לכה דודי', ירדה לתודעתי משמעות הביטוי: 'את המנגינה הזו אי אפשר להפסיק'. מגבאי השבת, ר' **זלמן ליפסקר** שהשקיף מעל הבימה על הטבעת האנושית ההולכת ומתרחבת, נדרשו כוחות נפש רבים כדי להפסיקה. הייתה זו קבוצה של מקורבים צעירים שבעיצומו של הריקוד השגרתי, המקיף את בימת הקריאה במרכז, התלכדו לאגודה אחת והפכו את השירה לסערת קולות אדירה. הם הניחו את זרועותיהם איש על כתף חבירו ורקדו במעגל שהתרומם מעלה מעלה ללא הפסקה. אפילו שני התמימים שהצטרפו למעגל בחדוות נעורים, הדביקו בקושי את קצב הריקוד.

רק לאחר שחלפו דקות ארוכות, נכנע הגבאי להפצרות מחוגי השעון המתקדמים בתאוצה לעבר השעה 9:20 (!) בערב. סימון קל אל החזית וקולו של הש"צ נשמע שוב מהדהד בחלל – 'מזמור שיר ליום השבת'.

בסיום התפילה, כשפונים המתפללים לעבר דלתות היציאה, נחסם הכביש ברחוב קינגסטון לתנועה ותוך שניות מוצף הוא במאות המהרים לבתיהם. הדורי לבוש, איש איש ומשפחתו צועדים בלוויית המלאכים אל סעודת השבת. מה יפה הוא

צילום: אהרן מארק

קהל גדול בכינוס תורה שנערך באיסרו חג השבועות

צילום: אהרן מארק

מימין לשמאל –הרבנים: שפרינגר, הלפרין, הרצל, אשכנזי (נואם), לבקובסקי וליברוב

המראה...

את חותם היום, עליו נאמר: 'מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת', נותן השיעור הקבוע במערב ההיכל בענייני גאולה ומשיח. לפניו ואחריו שוקק המקום במשלימי שיעורים – התחנה הסופית בטרם יעלו על יצועם.

יום השבת

משיעור בדבר המלך שהתקיים כסדרו במרכז בית הכנסת, פנו התמימים לתפילת הבוקר, כשלפני העמוד מתייצב שליח הציבור, ר' **וועלוול קוניקוב**, מנעים בסלסוליו את פרקי התפילה.

התכונה שרחשה על בימת הקריאה העידה טוב מכולם כי, אכן, שינוי דרסטי עומד להתחולל לנגד עינינו. שמועות שהתרוצצו מפה לאוזן היטיבו להגדיר את השינוי כ'גל של חתנים'. מה שהיה בשבת הקודמת, הסבירו, הוא כאין ואפס מול מה שהיום עומד להיות. למפרע התברר שצדקו. לא רק שהקריאה בתפילות שחרית ומנחה במניין של הרבי שליט"א עמדו לרשותם, אלא שלאחר כל תפילה התקיימה קריאה נוספת בתורה עבור העודף שהיה רב על העיקר. צהלות המוני הילדים שהתגודדו על הבימה רעשו מתמיד, ולא פעם נאלצו הגבאים להסות את התלהבותם שלעיתים אף הפריעה לשטף הקריאה.

דמותו של הרב שטיפס על הבימה לאחר סיום ההפטרה, עוררה עניין רב בקרב הסובבים. היה זה רבה של קהילת חב"ד ברחובות, הרב מנחם מענדל גלוכובסקי שטרם שב ארצה. בסגנונו הייחודי, כשהאנגלית בדבריו קולחת כבקי ורגיל, ריתק הרב גלוכובסקי את הקהל שעה ארוכה. סיפורים מעניינים שנשזרו בדבריו משכו את לבם של המתפללים, להם לא נותר אלא להטות אוזן ולהקשיב.

כשסיים, החלה תפילת מוסף בניצוחו של שליח הציבור, ר' **שלמה לייב אברמוביץ**'. גם קריאת התורה שהייתה ארוכה וגם בעלי התפילות שמשכו בנעימותיהם, הביאו לסיום תפילת הבוקר בשעה 1:15 בצהרים. מאז, במהירות הבזק, סחרחורת של הכנות לקראת ההתוועדות של הרבי שליט"א אחזה בכל פינות הבית: שולחנות נעתקו ממקומם והועברו מעל ראשי האנשים; ספסלים ארוכים נעמדו לגובה רב והסתדרו לצדם ובתווך, כשהם מפלסים את דרכם בין הקהל הרב, החלו האחראים על הפארברייגנגעס לערוך את השולחנות.

"מתחילת השנה לא זכור לי עומס כזה של התוועדויות", אמר אחד התמימים כשהוא מורה באצבעו לעבר שני טורי השולחנות שנוספו מהעבר השני של השולחן במרכז. בדרך כלל, בשבת רגילה, נערכים הפארברייגנענס של החתנים במערב 770 בלבד. היום, נוכח העומס, נפתחו שולחנות נוספים גם מהעבר השני. היו שידעו לומר שעל לוח המודעות ביציאה האחורית נספרו 18 הזמנות לחתונות! אחרים גרסו מספר קצת שונה – 32 חתנים בלי עין הרע. כך או כך, השמחה בבית המלך הרקיעה שחקים.

עד לשעת תפילת מנחה בשעה 7:30, נותר זמן רב כדי לנצל את בקבוקי המשקה עד תומם. חבורות חבורות ישבו בעלי השמחה, הם ומכריהם, כשמגשי הפארבייסן לא יודעים מנוח...

כשהחלה התפילה, הייתה רחבת ההתוועדויות מרוקנת מאדם. מעט שאריות ובקבוקי משקה מיותמים נותרו עדות למה שהתרחש כאן שעה קלה לפני כן. כאמור, גם קריאת התורה של מנחה נועדה לחתני השמחה, כך שלילדי ליובאוויטש הייתה זו שבת שלא תישכח במהרה.

סדר הניגונים שהתקיים במרכז, שם היה המקום נקי ומסודר לאחר עבודה מאומצת של צמד פועלים, מילא בקולו את השעה האחרונה של השבת. תפילת מעריב בשעה 9:20 הייתה זו שנפרדה לשלום לשבת המתרחקת.

אבא,
ניתן לומר שסגרנו מעגל! חגגנו את כל שלוש הרגלים, החל מסוכות וכלה בשבועות, בבית חיינו, 770. את שלוש הרגלים של השנה הבאה, מקווים כולם, נחגוג בע"ה יחד עם כל בית ישראל בין חומותיו של בית המקדש השלישי, הנוצץ מכולם...

מלב אוהב ומתגעגע
מענדי, בית משיח 770

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?
צלצל ישירות: 052-3940070
מנדי בוסטומסקי,
מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

הראשל"צ הרב אליהו: לשבת בכלא זו זכות

בפסק הלכה הכולל שו"ת מיוחד בנוגע לכל ההתייחסות לתוכנית הנפשעת של ההינתקות, מבהיר הגאון המקובל הרב מרדכי אליהו בצורה בהירה, את דעתו. באגרת מיוחדת ובה שאלות רבות שהצטברו על שולחנו, מתייחס הרב אליהו בפרטנות לכל השאלות.

הרב אליהו מבהיר את דבריו לאור ניסיונות שונים וחמורים לעוות את פסק ההלכה שלו לסרב פקודה. בין השאר הוא פוסק כי יש להשתמט משירות מילואים בעת הזאת, וחייל בסדיר אסור לו לפנות מתיישבים מביתם, ואם בכל זאת נאלץ, "יכנס לתוך בית המשפחה, ישב על הרצפה, יבכה איתם יחד וינצל מהאיסור ב'שב ואל תעשה'".

המטה העולמי: חולצות לקייטנות רק בצבע כתום

במכתב מרגש המופץ בימים אלו, פונים 'ראשי המטה העולמי להצלת העם והארץ' לצד תושבי גוש קטיף וצפון השומרון, למנהלי קייטנות וקעמפים בכל העולם: **להדפיס השנה את חולצות המחנות בצבע הכתום** – צבע המאבק כנגד ההתנתקות.

נודע כי עד עתה הגיעו תגובות חיוביות רבות מצד מנהלי הקייטנות הנשמעים לקריאה המיוחדת ומדפיסים את החולצות בצבע כתום עם הכיתוב "יהודי לא מגרש יהודי".

בכפר חב"ד מוחים נגד ההתנתקות

מזה כחודש יוצאת קבוצה של אנ"ש מכפר חב"ד, מידי יום חמישי אחר הצהריים, לצומת בית דגן הקרוב, שם הם תולים שלטים בדבר הסכנה שבתוכנית הגירוש, מחלקים חומר הסברה לנהגים הרבים וקושרים סרטים כתומים על הרכבים.

הפעילים מספרים על תגובות חמות ביותר ועל הרגשה של כיבוש הרחוב בכוחו של הרבי מלך המשיח.

המארגנים קוראים לאנ"ש בכל מקום שהם להצטרף למחאה איש איש במקום מגוריו, כדי להביא את דברי הרבי לעם.

מאות אלפי פרוספקטים ושלטים נגד ההינתקות

בכינוס הפעילים של חסידי חב"ד כנגד תוכנית ההינתקות שהתקיים בבית חב"ד שיכון ה' בבני ברק, הוצגו מגוון רחב של פליירים וחומר פרסומי חדש כנגד ההינתקות.

כמו כן יצאו לאור שתי גלויות חדשות: האחת מביעה את דעתו הקדושה של הרבי, שההינתקות היא סכנה נוראה ליהודים. גלויה נוספת מופנית לאזרחי ישראל מאת חיילי צה"ל ושוטרי ישראל, הקוראים לאזרחים לבוא ולסייע לעצירת הגירוש כדי להציל אותם מהמעשה הנפשע.

בעקבות ההחלטה שחסידי חב"ד יאיישו צמתים מרכזיים לפעילות, הודפסו 500 שלטים נוספים עם אזהרת הרבי: "ההתנתקות סכנה נוראה ליהודים".

ניתן להשיג את החומר אצל רכזי 'המטה העולמי' ברחבי הארץ.

וועדת החינוך החב"די
מיסודה של 'אגודת חסידי חב"ד באה"ק ת"ו
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש

ב"ה
יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

חינוך חסידי
שורשי, אמיתי (ע"ר)

ת.ד. 2025 כפר חב"ד

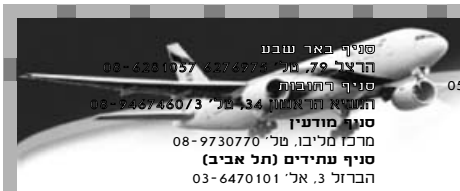
לשכות סיוע לאנ"ש

מחנכים מייעצים
יעוץ, הכוונה וליווי ע"י מחנכים ואנשי מקצוע מומחים

יד לילד המיוחד
תמיכה וליווי למשפחות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים

ימים א'-ה' בשעות הבוקר: 8:30-10:30. ניתן גם להשאיר הודעה בתא הקולי. פקס': 03-960-7219. דוא"ל: chinuch@015.net.il

דיסקרטיות מובטחת

חב"דניקים טסים לחו"ל עם לכיש טורס

משרד ראשי קרית-גת
מרכז מסחרי 6-8 טל' 08-6613407
סניף ירושלים
הסוכן החבדי שלכם יחיאל פליישמן 052-601014
ריסקין 9, מרכז וולפסון, טל. 02-5612282
סניף בני-ברק
הסוכנות החבדית שלכם ליאת או חיה
ר' עקיבא 106 טל' 03-5776000
סניף תל אביב
שלום עליכם 18, טל' 03-5285932
סניף קרית מלאכי
צה"ל 10/1, טל' 08-8587555
סניף אשדוד
קניון לב אשדוד, טל' 08-8652861

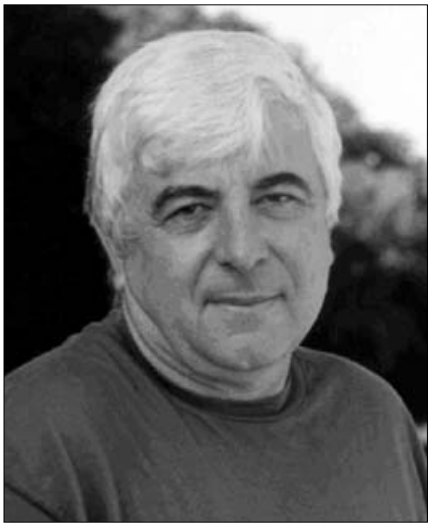
סניף באר שבע
הרצל 79, טל' 08-623[illegible]
סניף רחובות
המדע [illegible], טל' 08-946[illegible]
סניף מודיעין
מרכז מליבו, טל' 08-9730770
סניף נתיבות (תל אביב)
הברזל 3, אל' 03-6470101
סניף מבשרת-ציון
קניון הראל, טל' 02-5703501
סניף פתח-תקווה
הסוכנות החבדית שלכם ניתית דוידוביץ
וולפסון 7, טל' 03-9048770

מאת: שי גפן

מר יוסף הלוי בלום, מחבר הספר 'תהיה מלחמת אחים בקיץ', בראיון מיוחד ל'בית משיח':

"שרון רוצה לבצע את ההתנתקות גם במחיר הרג יהודים"

בפברואר 2005 התקיים דיון בפורום החווה, ובמעמד זה אמר לשרון קצין בכיר שיהיו נפגעים. שאל אותו שרון בכמה מדובר והקצין השיב שלהערכתו זה יסתכם ב-70 הרוגים. שרון הסכים • ראיון וקטעים מתוך ספר מצמרר הרואה אור בימים אלה

בשבוע שעבר הוציא מר יוסף הלוי בלום ספר חדש בו הוא מתאר את אשר צפוי בשלהי הקיץ הנוכחי, היו לא תהיה, במסגרת ההנתקות. שם הספר הוא לא פחות מאשר "תהיה מלחמת אחים בקיץ".

בלום הידוע בכתבותיו ומאמריו החשובים בנושא צבא וביטחון, רואה את תוכנית ההינתקות כדרך להתרסקות וסכנה לעתיד תושבי ישראל, ובספרו זה הוא מתכוון להזהיר כבר כעת מפני הצפוי.

על קצה המזלג: מה יש בספר שלך?

בספר שלושה שערים: בשער הראשון "התפוררות ושבר", נסקרות פרשיות בעבר בהן היה הישוב העברי קרוב מתמיד למלחמת אחים: על תקופת הסזון שהפקירו את אנשי אצ"ל לבריטים, תקופת אלטלנה, שביתת-הימאים, מרד וואדי-סליב ועקירת ימית.

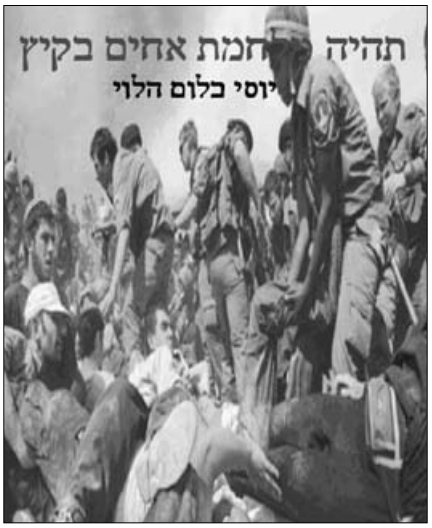
בשער זה נסקרים גם מהלכי ההונאה, השחיתות, והקומבינות הפוליטיות של בני משפחת שרון כפי שהתרחשו בחצר הביזנטינית של חוות השקמים. בפרקים מעוררי חלחלה אלה מוצג הגיבוי שפרסו שופרות תקשורת ישראליים על מנהיג שנוי במחלוקת שפועל בשיטות דיקטטוריות. שרון הנו אישיות שהובילה להתרסקות החברה היהודית, להתפרקות מוסדות המדינה ולפילוג מפלגת השלטון, לאחר שזו אולצה לבגוד במצעה ולהתעלם ממשאל

מוסכם של בוחריה.

זאת ועוד: הפשעים שחוקקה הממשלה והכנסת נגד בני עמם; הציניות והזדון המשפטי; הרס חוקי היסוד בידי בית המשפט העליון; דחיקת הציבור הציוני והלאומי לפינה — כל אלה מובאים לקורא הישראלי באמצעות תעודות היסטוריות וקישורים המציגים תמונת מצב פוליטית חסרת תקדים בחומרתה בתולדות הדמוקרטיות המערביות.

בשער השני, "זרע הפורענות" שמו, מובאים המהלכים, דרכי הפעולה והשיטות הפסולות בעזרתם הורתה הממשלה לצבא העם לפעול כנגד העם במלחמת אזרחים יזומה. אפשר למצוא שם מידע מלא ממקורות גלויים על הכנותיהם של הכוחות הצבאיים, המשטרתיים ומנגנוני המודיעין לקראת הטרנספר וההרס; דרכי הפעולה של העקירה והגירוש. כמו כן עסקתי שם בזדון הציני הכרוך בכוונת מופז ופרס למסור את הבתים והנחלות לרוצחי המשפחות היהודיות; על בגידת המשטר באזרחיו, על קריסת הביטחון האישי, התגברות הפשיעה בעת ההכנות לטרנספר, ועל שטיפת המוח שנערכה בחיילים ובשוטרים בהכנות לביצוע מעשים שדגל שחור של אי חוקיות מונף מעליהם.

בשער השלישי, "המלחמה", יוצג תסריט המתבסס על לימוד ומחקר שערכתי בישובים המועדים לפורענות, על דרכי הפעולה, השיטות הצבאיות המתוחכמות, הכוחות והמשימות במערכה להריסת 25 יישובי חבל עזה וצפון השומרון, במסגרת

"מלחמת שבת-אחים".

האומנם תהיה מלחמת אחים בקיץ?

בהחלט. כאמור, בתחילת הספר אני מנסה להגיע לשורשים — מאין צמחה לה תוכנית ההינתקות ואני מקביל את זה לתקופתנו. כעת המחקר שלי קיבל גם הצלבה מהספר 'בומרנג' של העיתונאים עופר שלח ורביב דרוקר שהתפרסם בשבוע שעבר. פורום החווה החליט ללכת להתנתקות בגלל שחששו מפני הגב' ארבל שהתכוונה להעמיד את שרון לדין. שרון מכר את עם ישראל והמדינה למען האינטרס האישי שלו. כל מעשה ההינתקות נועד להציל את עורו של שרון ובניו. שרון עשה מעשה של בגידה בעם ישראל ומכאן אני מנתח את הדברים.

איך אתה מגיע למסקנה שתתרחש כאן מלחמת אחים?

מהבחינה ההיסטורית אני מסביר שעל דברים פחותים יצאו למלחמות אחים.

למשל?

מלחמת האזרחים ב-1860 בארה"ב, שם המחלוקת התבססה על בסיס תעשייתי. הצפון היה יותר מתועש בעוד שבדרום היו עבדים. המחלוקת הייתה איך מתייחסים לעבדים הבורחים והמלחמה הזאת הביאה ל-600 אלף הרוגים! הרס עצום ירד על אמריקה, אבל לבסוף הם יצאו מזה מחוזקים. שם המלחמה לא הייתה על טריטוריה. כאן אנחנו מדברים על נכסי צאן ברזל של העם היהודי.

מלחמת האחים הקיימת כאן, היא לא רק בשל מסירת שטחים או לא; זו למעשה מלחמת תרבות עמוקה מאד. הגענו למצב שאין לנו שום דבר משותף. הזרעים למלחמת אחים כבר נבטו בקרקע. אפילו הצבא כבר אינו משמש כבסיס משותף. אני מנתח את פסק הדין האחרון של השופט ברק, ואני רואה שלמעשה אין לעם היהודי זכויות על ארץ ישראל. זה בעצם מה שאמר השופט אדמונד לוי בדעת יחיד, כאשר שלל את כל הבסיס החוקי של ההינתקות.

יש לך תרחישים למלחמה ששרון מתכנן?

גויסו שמונה אוגדות. שרון מגייס את כל המילואים והקרביים של צה"ל. בספר אני מתאר כיצד יתרחשו הקרבות באלי סיני. אתה רואה את הצבא נערכים מול אנשי ארץ ישראל עם כל הכוחות שלהם. שני כוחות זה מול זה. כל התרחיש הזה בהחלט יכול להוביל לפיצוץ גדול. רק הקב"ה יכול לדעת מה יצא מזה. דברים אלו צפויים להתרחש גם בכפר דרום ובנוה דקלים.

שרון לוקח אפשרות שתתרחש מלחמת אחים?

בפברואר 2005 התקיים דיון בפורום החווה, ובמעמד זה אמר לשרון קצין בכיר שיהיו נפגעים. שאל אותו שרון בכמה מדובר והקצין השיב שלהערכתו זה יסתכם ב-70 הרוגים. שרון הסכים. אותי זה מפחיד מאד.

המשך בעמוד 64

כרטיס ביקור

יוסף בלום, מחבר הספר, הנו חוקר של מלחמת יום הכיפורים. את שירותו הסדיר עשה בקומנדו הימי ולאחר מכן בגדוד הצנחנים 890. שרת בחטיבת הצנחנים 55 ששחררה את ירושלים וצלחה את התעלה. הוא השתתף בפעולות התגמול נגד הפתח עם הקמתו; במלחמת ששת הימים לחם בירושלים ובגולן; השתתף במלחמת ההתשה, ובמלחמת יום הכיפורים שרת בראש הגשר של כוח-הצליחה ונטל חלק בקרבות להגנת הגשרים ובקרב הסרפאום.

באינתיפאדה הראשונה שרת באזור איו"ש וחבל עזה. את שרות המילואים סיים באמצע שנות התשעים במרכז המחשבים של מענ"א.אט"ל.

מחבר הספרים: "כשקוראים לצנחנים" — מערכות 1972, "התקדשות — זיכרונות ממלחמת יום הכיפורים".

בוגר אוניברסיטת חיפה, בהיסטוריה וגיאוגרפיה; מנתח מערכות מחשבים; יועץ מחשוב ותוכנה בתעשייה האלקטרונית, במערכת הביטחון ובחברות שונות במשק הישראלי. חבר הפורום הישראלי לחקר קרבות.

מאת: שי גפן

גילויים מזעזעים

פעם היו אלו 'שמועות', 'לחישות', 'לשון הרע', 'השערות' והיו אף שהגדירו את הדברים כ'קונספציה מטורפת'. מאז שבוע שעבר, עם הגילויים הרשמיים והתיעוד הברור של צמד העיתונאים הנ"ל, הדברים מקבלים משנה תוקף. הדברים מצמררים ומרעידים את הלב, לאיזה שפל יכול אדם להגיע כדי להציל את עורו ואת משרתו

חטא המרגלים ועונשו

השבת נקרא בפרשת השבוע על פרשת המרגלים. בתרחיש כמעט מדויק, אנו מגלים כיצד המעשה של "וימאסו בארץ חמדה" חוזר במהדורה שנייה.

חטא המרגלים מאופיין בכמה נקודות מרכזיות: הנקודה הראשונית היא הפחד מהגוי "עז העם היושב בארץ", "כי חזק הוא ממנו". חוסר האמונה בדברי הקב"ה למשה ש"יכול נוכל". הרבי מלך המשיח בשיחה שנשא בשבת פרשת שלח תש"מ, מתמקד בלימוד ההוראה האקטואלית מפרשת המרגלים לימינו אלה:

ועל-דרך-זה טוענים שצריכים למסור את כל השטחים שהערבים רוצים, כיון ש"עז העם היושב בארץ" ו"חזק הוא ממנו" – הם חזקים מאתנו!

ונוסף לזה, "כל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות . . ושם ראינו את הנפילים בני ענק הנפילים" – האחד רוצח גדול, השני גזלן גדול, השלישי גנב גדול, הרביעי דיפלומט גדול, ואחר יודע הרבה שפות, וכיוצא-בזה..

ונוסף לזה, הם גם צועקים שמסירת כל השטחים לערבים, הוא מעשה של צדק ויושר, ובמילא, אכן צריכים לתת את כל שטחי ארץ ישראל לערבים.

ועל ידי זה ימנעו סכנה מכל היהודים, כיון שהיא "ארץ אוכלת יושביה": אם 'יגרו' את הערבים ולא יוותרו למה שהם רוצים – הם "יאכלו" את היהודים היושבים בארץ ישראל.

מה-שאין-כן כאשר יוותרו להם, וימסרו להם את השטחים שהם רוצים – יהיה שלום ו"שלום עכשיו"!

והטוענים זאת – הם יהודים, עדה קדושה מישראל, על-דרך המרגלים בזמנם. ואפילו הקומוניסטים המצטרפים אליהם – הם יהודים, היות ו"ישראל אף-על-פי שחטא – ישראל הוא".

ובכח זה שהם "עדה קדושה" מבני ישראל, באים הם וטוענים כיום שהערבים יותר מידי חזקים מכדי שנוכל לכבשם – "עז העם היושב בארץ", יחד עם שאר טענות "שלום עכשיו" האמורות לעיל, וכן טענות הקומוניסטים ו(להבדיל) הערבים.

טענות אלו הם תרגום מדויק מטענת המרגלים בשעתו!

אך כשם שאז ראו את מה שהמרגלים המיטו על בני ישראל, שדוקא הם העמידו בסכנה ממש – על-דרך-זה מובן – בנוגע למה ש"שלום עכשיו" מביאים עתה על היהודים ועל ארץ ישראל, שהם הינם ה"מהרסייך ומחרייך" של העם היהודי ושל ארץ ישראל, רחמנא ליצלן.

ולמרות שהם צועקים "שלום עכשיו" והרי אין לך דבר יותר גדול מהשלום – אבל לאידך – "אין שלום אמר ה' לרשעים": יודעים מה כוונותיו של אש"ף, וכפי שהם אישרו את-זה עוד הפעם לאחרונה באסיפה, שכוונתם היא לצוות על כל היהודים ללכת מכל ארץ ישראל!!

ואין זה סוד – הם אומרים זאת בגלוי, וזה הודפס בכל מקום, וכל אחד יודע מזה. ואין זה דבר חדש – כבר 32 שנה (החל מתש"ח) שהם מכריזים זאת! ואם-כן, מובן שכל הסכם שיסכמו אתם לא יוביל לשלום!

ואפילו כאשר מוותרים להם, בתנאי שיחתמו על פיסת נייר שעושים שלום לפי שעה לא רק שזה אינו מועיל, אלא זה מביא סכנה בפועל על היהודים! (ש"פ שלח תש"מ, מתוך הספר 'קראתי ואין עונה').

להניח את השכל בצד

נקודה שנייה שאפיינה את חטא המרגלים – חוסר האמונה שלהם בכוחו של משה. על כך ניתן ללמוד מגערתו של כלב בן יפונה שעה שהיסה את עם ישראל ונתן להם שיעור מאלף באמונה במשה רבינו. 'אם נשיא הדור אומר שאפשר לעלות לארץ, גם כאשר הדברים נראים סבוכים ומוקשים, צריך לעשות את זה'. זו הייתה התשובה לחטא המרגלים שעירבו את שכלם בדבר שבו היה דרוש ביטול מוחלט.

כאשר השר משה קצב עבר בפני הרבי ביו"ד שבט תשנ"ב ואמר שיש בעיות עם ארה"ב וכו', הרבי אמר לו משפט מופלא: **"ביטחון הוא מהקב"ה וכאשר עושים את רצונו של ה' אזי כל הדברים מסתדרים"**.

ואכן, אפשר לראות זאת לאורך כל ההיסטוריה האחרונה. מה לא ניסו בשנים האחרונות? הסכמי קעמפ דוויד, הסכמי אוסלו, וואי, חברון, הינתקות, אבל אין עצה ואין תבונה נגד ה'. ככל שהמשיכו לוותר לערבים כנגד דעת השולחן ערוך, כך המכות שחטפו היו יותר קשות. בעוד שדווקא כאשר הלכו בדרך התורה, אזי ראה עם ישראל נסים ונפלאות.

רק ביום ראשון השבוע נפגשה שרת החוץ של ארצות הברית עם ראש הממשלה שרון, וכן עם השרים פרס ושלום, וקבעה כי "ההתנתקות היא צעד ראשון בלבד בדרך למדינה פלסטינית שתקום על פי מתווה מפת הדרכים". מי שחשב שוויתור ונסיגה יביאו שקט למשך שנים ארוכות, טעה ובגדול!

זה הלקח מחטא המרגלים — יש להניח את השכל בצד. לדעת שאם קבלנו ציווי זה מה שצריך לעשות. אם קבלנו ציווי והוראה מהרבי למחות ולזעוק ולא לאפשר לסכן את עם ישראל היושב בארץ ישראל — יש לבצע את הדברים, כי בנפשנו הוא.

השותקים ממשיכים בשתיקתם

מי שעובר על שיחותיו של הרבי במהלך עשרות השנים, מקבל תמונה מעניינת בכל הקשור להתייחסות הרבי לשתקנים; אלו ששותקים ונותנים למהלכים המסוכנים לעבור מבלי להשמיע קול מחאה וזעקה. רעיונו של הרבי על השתקנים, עובר כחוט השני במהלך כל שיחותיו הקדושות.

הרבי אמר כמה וכמה פעמים כי אין בעיה עם אלו שמביעים דעה הפוכה, עימם אפשר להתווכח. אולם אלו השותקים ומנענעים בראשם מבלי להביע דעתם על המצב. לאורך כל ההיסטוריה עם ישראל סבל מאותם אלו ששתקו ולא מיחו, ובגללם החל למעשה אסון חורבן בית המקדש!

שתיקה גרועה עשרת מונים מאדם שמביע תמיכתו בהינתקות. שתיקה פירושה נתינת לגיטימציה למהלכים המסוכנים. שתקנים הם בבחינת גייס חמישי להכשלת המערכה, סיוע בשתיקה למהלכיו הזדוניים של ראש הממשלה. לא לחינם אותן עשרות רבות של שיחות הרבי המוקדשות ל"רבנים השותקים" או ל"עסקנים השותקים", מקבלים משנה תוקף במצב הנוכחי.

עם הרשעים והזדים במשך הדורות, עם ישראל ידע להסתדר, לעומת אותם כוחות אפלים ששותקים ורוקדים על שתי החתונות. ולמה כל כך גרועה השתיקה? הרי לכאורה זה בבחינת 'שב ולא תעשה עדיף'? ועל כל פנים שלא גרוע יותר מאותם המביעים דעות נגד התורה?

התשובה לכך היא פשוטה. השתיקה במעשים בכגון דא אינה שתיקה פאסיבית. שתיקה זו היא אקטיבית שמטרתה לתת למהלכים לזרום.

וכאן שואל הבן: למה אלה שזעקו בעבר כנגד מסירת השטחים, שותקים היום? מה שונה היום מאתמול (מלבד המצב החמור יותר מבעבר)?

מסתבר כי למאן דהו יש אינטרס להשתיק את המערכה. גם לשתיקה יש שכר (המגיע ממקומות לא רצויים). כך זה בקרב המפלגות "החרדיות", שתמורת כסף טבול בדם יהודי, תמכו ותומכים בכל המהלכים המסוכנים לעם ישראל.

כדי שחס ושלום לא נהיה מאותם שתקנים, עלינו לקום ולמחות בקול גדול! נעמוד ונזעק בקול רם, ונהיה שותפים פעילים, בגוף בנפש ובממון, לשבור ולנתץ את חומת ההינתקות.

להסיר את הכפפות

אם בעבר למישהו עוד היה איזה שהוא ספק באשר ללגיטימיות של ראש הממשלה ומהלכיו, וחשב שאולי שרון בסך הכל מתכוון להציל את עם ישראל מפני התדרדרות מדינית, הרי שהחשיפות האחרונות של צמד העיתונאים רביב דרוקר ועופר שלח שופכים אור חדש על פשע ההינתקות. לאור הגילויים שלהם לעין כל, ברור כי כל מי שלוקח חלק באותה תוכנית, במישרין או בעקיפין, הוא שותף למשפחת הפשע בישראל — משפחת שרון.

"הם היו מתקשרים ומזהירים אותנו להתרחק ממקומות לקראת הפגזה, לא ידענו מה לענות להם, היינו במבוכה. אתה מצפה להלחם באויב חזק ולהכניע אותו. כשאתה פוגש בחתולים מיללים, כל הכייף נגמר"

פעם היו אלו 'שמועות', 'לחישות', 'לשון הרע', 'השערות' והיו אף שהגדירו את הדברים כ'קונספציה מטורפת'. מאז שבוע שעבר, עם הגילויים הרשמיים והתיעוד הברור של צמד העיתונאים הנ"ל, הדברים מקבלים משנה תוקף. הדברים מצמררים ומרעידים את הלב, לאיזה שפל יכול אדם להגיע כדי להציל את עורו ואת משרתו.

וכך סיפרו שני העיתונאים בראיון שהעניקו לתוכנית 'משעל חם' עם צאתו לאור של ספרם החדש 'בומרנג':

רביב דרוקר: המיתוס על דובי וייסגלס בנושא הוא נכון "הוא אבי ההתנתקות". שרון רצה לשרוד פוליטית. באוקטובר 2003 לפני תכנית ההתנתקות, דובי וייסגלס אמר לעוזרים במשרד ראש הממשלה: 'תנו לי נתונים על מה שקורה בעזה, אני חושב שצריך לסגת משם. שרון עוד מתנגד לזה אבל הוא יסכים לזה בהמשך'.

באותה תקופה וייסגלס פיזר רמזים אצל אנשים אחרים ואמר להם: אם שרון לא ילך על זה הוא ירד מהבמה כזקן חסר משמעות. וייסגלס גם התחיל להפעיל לחץ על מופז לתמוך בזה, בגלל הקשר שבין השניים. יותר מהכל: וייסגלס הרגיש שיש לו את המפתח לשכנועו של שרון, הוא מכר את הנרטיב הנכון.

עפר שלח: דב וייסגלס נוסע לבד לוושינגטון, פוגש שם את קונדוליסה רייס, בלי המזכיר הצבאי קפלינסקי ובלי גיורא איילנד שהיה נלווה אליו בנסיעות. גורמים בכירים במערכת הבטחון אומרים לנו שזו הנסיעה שבה וייסגלס אומר לרייס: אנחנו נדבר בשלב ראשון על נסיגה בעזה, בשלב השני נסיגה עמוקה מיו"ש ובשלב שלישי מוכנים לדבר על קוי 67.

ניסים משעל: עד כמה החקירות, הפחד מהן, עדנה ארבל ברקע, והחשש שלו מכתב אישום השפיע על ההחלטה ההסטורית הזאת של ההתנתקות?

דרוקר: השפעה מכרעת. האנשים הקרובים ביותר של שרון אומרים לנו באופן

בשבוע שמזוז מתמנה, יש הזמנה לחקירה של שרון ויש הדלפות מהפרקליטות שיוגש נגדו כתב אישום, אז "פורום החווה" מתכנס, ויש אוירה ברקע שיש לצאת עם מהלך מדיני גדול שיבלע את הכל וישנה את סדר היום ומחליטים לצאת עם מהלך מדיני גדול, וזה המהלך המדיני הגדול.

מוחלט: לולא החקירות לא היתה נופלת ההכרעה. אפשר לראות זאת בסמיכות מקרים ובהחלטות שהתקבלו בפברואר 2004. בעוד גיורא איילנד הממונה מטעם ראש הממשלה לעבוד על התכנית, והמערכת, עובדת עליה כדי להשיג תמורה, מתמנה מני מזוז ליועץ המשפטי לממשלה, עדנה ארבל ברקע, ושרון משוכנע שלא תעזוב את תפקידה עד שתגיש נגדו כתב אישום.

בשבוע שמזוז מתמנה, יש הזמנה לחקירה של שרון ויש הדלפות מהפרקליטות שיוגש נגדו כתב אישום, אז "פורום החווה" מתכנס, ויש אוירה ברקע שיש לצאת עם מהלך מדיני גדול שיבלע את הכל וישנה את סדר היום ומחליטים לצאת עם מהלך מדיני גדול, וזה המהלך המדיני הגדול.

ניסים משעל: כל צמרת הבטחון, למרות שרובה נגד התכנית, 'מיישרת קו' עם ראש הממשלה?

רביב דרוקר: בצורה מדהימה. הדוגמא המובהקת היא מופז שאמר לפני כן, ש'מי שבעד נסיגה חד צדדית לא היה פה בשנתיים וחצי האחרונות'. אבל יש אחרים שלא שמו לב אליהם. כמה חודשים לפני שיצאה תכנית ההתנתקות, היה דיון בצמרת צה"ל בנוכחות הרמטכ"ל, והוצעו אופציות. אחת מהן היא יציאה חד צדדית, והיה קונצנזוס – הוסכם על הכל, שזה בשום פנים ואופן. ראש אמ"ן אז, זאבי פרקש, אמר: 'זה יהיה אסון כזה דברי', ראש חטיבת המחקר אמר: 'זה יהיה הדבר הכי גרוע'. אחרי כמה חודשים כשהם רואים ששרון נחוש, החלו מיישרים קו.

ונהי בעינינו כחגבים

מן הראוי לסיים לקח נוסף מפרשת השבוע, שם מעידים המרגלים כי "ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם".

ידועה האמרה שכאשר אדם רואה את עצמו כחגב, הרי כך גם מסתכל עליו הזולת. לצערנו, כל התהליכים שעשתה ממשלת ישראל מאז מלחמת ששת הימים, הם בבחינת 'ונהי בעינינו כחגבים'. המצב הזה מוביל את עם ישראל למצבים קשים ביותר. ביטוי מזעזע, שרק מוכיח עד כמה 'ונהי בעינינו חגבים', אפשר ללמוד מראיון שהעניק אבי אבות המחבלים מוחמד דחלאן ימ"ש ל'אל מנאהר' הלבנוני. 'שידור חי' של פרשת המרגלים...

"הם היו מתקשרים ומזהירים אותנו להתרחק ממקומות לקראת הפגזה, לא ידענו מה לענות להם, היינו במבוכה. אתה מצפה להלחם באויב חזק ולהכניע אותו. כשאתה פוגש בחתולים מיללים, כל הכייף נגמר.

"הם פועלים לצורכי מדיניות פנים בלבד. גם כשהם לוחמים זה לצאת ידי חובה. איפה כל הסיפורים שקראנו בילדותינו על העוצמה של ישראל, נדמה לי שאלה היו קשקושים. פשוט לא לחמו נגדם רק בגלל ההילה שהייתה בטעות. כשבאנו לבדוק את זה אחד על אחד, גילינו שהם פחדנים גדולים. ברגע של עצבים הם יכולים להרוס ישוב אבל לא לפני שהם בדקו שהנזק יהיה רק לבתים ולרכוש, זה מביך, היום לנצח את צה"ל כבר לא נחשב לגבורה גדולה כי כולם יודעים שהמפקדים שלהם לא יעשו משהו ממש קריטי בלי לתאם את זה איתנו. לפעמים אנחנו נתנו להם אור ירוק גבוה יותר ממה שהם רצו כדי להרתיע את הפלגים. גם החיסולים הממוקדים שלהם לא ממש מרתיעים, לומדים לחיות עם זה. במלחמה נהרגים אבל מותם של בודדים אינו מכריע את המלחמה. האווירה והנחישות היא הקובעת והיא נמצאת אצלנו. שם תמצא רק בלבול ופחדנות".

מהשיטה הקלוקלת הזאת, שיורדת מהדרג המדיני לדרג הצבאי הזוטר, נובעת כל המדיניות העלובה של כניעה והתפרסות בפני הגוי.

ראיון / המשך מעמוד 61

יהודים נלחמים ביהודים ומנגד ערבים ירו על כל מה שזז בשטח. זה הרי מצב אבסורדי.

המצרים הבטיחו שישמרו על השקט?

ההבטחה שלהם שווה כמו הכתיבה שלך על חול. עד כה הם נסוגו מכל ההבטחות ואי אפשר בכלל לסמוך עליהם.

מהן ההשלכות הצפויות לטווח הארוך?

התזה שלי היא כזאת: החלטת הממשלה על ההינתקות והחלטת בית המשפט, עשרה שופטים מול אחד, חידדו את המצב עד הקצה. מדינת ישראל סיימה את התפקיד שלה מבחינת המחויבות שלה לעם ישראל, ואת זה בעצם אומר פסק דינו היחיד של אדמונד לוי, שהתוכנית הזאת לא חוקית ואיננה חוקתית ומנוגדת לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. במצב שנוצר, מגילת העצמאות, המסמך המכונן של המדינה, הכל בטל.

אוהבים לצטט את בגין שאמר כי לעולם לא תהיה מלחמת אחים.

מלחמת אחים כבר כאן. שרון הביא אותה ובגדול. שרון עושה הכול שזה יקרה – וכל זאת בגלל הבעיות האישיות שהאיש הזה רצה לשרוד ולא לרדת מהבמה כזקן חסר משמעות.

לאן הם, שרון ואנשיו, מובילים את עם ישראל?

מאז האינתיפאדה הראשונה מסביר לנו השמאל שאי אפשר לדכא עם נגד רצונו. השמאל הם היחידים שלא פינו ישובים. ראית מישהו שמדכא עם נגד רצונו? אבל את היהודים הם יודעים לדכא, לפנות ולגרשם מביתם. לצערי עומק הקרע שהם מובילים את עם ישראל, יהיה בלתי ניתן לאיחוי. השבר הוא גדול מאד.

איך לעצור אותו, אם בכלל אפשר?

צריך להפיל את האיש הזה כמה שיותר מהר. העם צריך ללחוץ. אין דרך אחרת. המצב רק ילך ויחמיר. צריך לטכס עצה כדי לדעת מה עושים לאחר ששרון ייעלם וילך לביתו. ההרס שהוא השאיר – עצום. עם ישראל יושב על ערימה של כלים שבורים. אני מזהיר כעת שהכתובת רשומה על הקיר.

חדש במרכז כפר חב"ד

חדרים ממוזגים ומרווחים

על בסיס יומי שבועי או חודשי

לפרטים: 03-9607536

054-4300770

USA&CANADA-718-770-7746

א. אפת ב. ברכה
השקעות בע"מ
יזום נדל"ן
טל: 51335972#

TRUMP
INTERNATIONAL
HOTEL & TOWER, TORONTO

ההשקעה שתחתן את ילדיך

ידיעון הכפר

בלב מרכז העסקים היוקרתי של טורונטו-קנדה
ע"י קבוצת D.TRUMP בנין מגורים
הגבוה ביותר בקנדה. ההשקעה מבוטחת 100%
בחשבון נאמנות על שמכם במשרד עורכי דין
הגדול ביותר בטורונטו.
פוטנציאל להכפיל ולשלש את ההשקעה תוך 3 שנים

ללא סיכון

טל: 03-9607536 נייד: 054-4300-770 פקס: 03-9606278
E-mail: shm770@bezeqint.net
USA Canada 718-770-7746

ב"ה

חדשות עידכונים מעיר האבות חברון

א לפי גולשים מידי יום נהנים מאתר חי תוסס ושימושי ישר מהחוית

ניתן לפרסם באתר - לפרטים 054-5-690067

כמצוות רבותינו נשיאנו - קנה ד' אמות בחברון

www.chabad-hebron.com

ישיבה גדולה ליובאוויטש — Yeshiva Gedola Lubavitch

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

צוות איכותי ומסור • יחס חם ואישי לכל בחור • שיעורים מרתקים מפי ראש הישיבה הרב העשיל גרינברג שליט"א • קאֶך מיוחד בענייני גאולה ומשיח • דגש מיוחד על לימוד הלכה ועל עבודת התפילה • התוועדויות חסידיות עם טובי המשפיעים • ארוחות נהדרות ותנאי פנימייה מעולים

ההרשמה בעיצומה

לאחר שנת הצלחה מרובה בזכות ברכותיו של כ"ק אד"ש מה"מ,
הננו לבשר כי נמצאים אנו בעיצומה של ההרשמה לקראת שנה"ל הבאה – תשס"ו

לשיעור א' ושיעור ג'

ישיבה גדולה ("זאַל")

• הישיבה תשכון במקום חדש, גדול ומרווח, מחוץ לעיר ניו-יורק •

◆ מתקבלים תלמידים בעלי רצון ושאיפה ללמוד בהתמדה ושקידה נגלה ודא"ח, לעסוק בעבודת התפילה וחפצים להיות מקושרים בכל לב ונפש לכ"ק אד"ש מה"מ ◆ הנרשמים חייבים להביא מכתב המלצה וכדו' ממקום הלימודים הנוכחי.

לפרטים נוספים ניתן לפנות למנהל הישיבה הרב **שניאור זלמן הרצל** בטלפון: 718-756-8842

במה זכינו?

צבי וונטורה, רמת גן

שני סוסים רעו באחו, אחד היה בעל-כח והיו מרבים להשתמש בו לסחיבת משאות, לחרישה וכו'; לעומתו, הסוס השני לא היה בעל כח חזק במיוחד, ובכל זאת, למרבה הפלא טיפחו הבעלים דווקא את הסוס השני. הם דאגו לו למרעה שמן ולאוויר צח. משאות כבדים כמעט לא העמיסו עליו, והיו מתמסרים לאימוניו שעות על גבי שעות — באופן רצוף.

פעם, לעת ערב לא יכל הסוס הראשון להתאפק ושאל את חבירו — מדוע מקדישים לך כל-כך הרבה שעות, למה אין מעמיסים עליך כמעט משאות כבדים? מפני מה דואגים כל-כך למרעה דשן ולאוויר צח עבורך, בשעה שאני "מפיק-תוצרת" הרבה יותר ממך ואינני זוכה לכל זה?

הסיבה היתה פשוטה: אז, בימי-קדם, לא היו מכוניות-כיבוי ולכן היו אז מאמנים פלוגות של כבאים עם סוסים להיות מתורגלים במצב של שריפה להכנס אל תוך האש ולהציל מה שניתן. בעוד מחירו של סוס פשוט רגיל היה לערך עשרה רובל וסוסים טובים במיוחד היו יכולים להגיע עד 15-20 רובל הרי שסוס-הכבאים הנ"ל היה שווה פי כמה וכמה ומחירו הגיע עד חמש-מאות רובל ויותר.

בימים הרגילים לא נראו כל כך מעלותיו של הסוס השני, אדרבא הסוס הראשון היה מלא וגדוש טענות כנגד ה"פינוק" לו זוכה סוס הכבאים, אבל כשהיתה פורצת דליקה וכולם היו נמלטים לכל עבר, היה הסוס השני — סוס הכבאים פורץ אל תוך הלהבות תוך סיכון ומציל את כל מי שניתן היה להציל. בתושייתו היה מצליח למנוע את התפשטות הדלקה עד לכיבויה כליל. אז היו מבינים כולם את מעלותיו של הסוס ואת הסיבה להשקעה המרובה בו בכל ימות השנה.

משל זה סיפר המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס, כשהנמשל עמו:

זכינו אנו בדור השביעי לנשיאי-חב"ד, שהרבי מלך המשיח "פינק" אותנו עשרות שנים ו"נשא אותנו על כפיו" בהתוועדויות, בשיחות-קודש, מאמרי דא"ח, בברכות ובישועות למעלה מדרך הטבע. היה זה לכל אחד ואחד ולכולנו יחד בהדרכות אישיות מפורטות, בהנהגה מיוחדת במשך למעלה מארבעים שנה.

את התוצאה ראינו ורואים כולנו כאשר "פרצה הדליקה" — לאחר ג' תמוז תשנ"ד, כשכולם מסתובבים מבולבלים ומדוכדכים, כאשר המלך מסתתר מעינינו ו"משליך חייו מנגד" עבור נצחון המלחמה, כאשר לא שומעים בגלוי שיחות ומאמרים ולא מקבלים הדרכה מפורטת על כל צעד ושעל — אזי "מעמידים-בנסיון" את כל מה ש"השקיעו בנו" במשך השנים ומעמידים למבחן את כל החינוך התירגול וה"אימונים" שהיו מנת-חלקנו בשעה שהרועה הנאמן נשא אותנו על כפיים.

"ביסט טאַקע אַ פערד" [= אמנם הנך "סוס"] היה אומר המשפיע ר' מענדל, אבל אל תשכח לשם מה השקיע בך הרועה הנאמן, לשם מה נתן את כל נפשו עליך.

כש"פורצת-שריפה" עשה את המוטל עליך, את "העבודה היחידה שנותרה להכין את העולם לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממ"ש"!

פיתחו חלון!

מנחם זיגלבוים*

"ישנה אפשרות שיעמדו ליד אוצר גדול, באמצע היום, כאשר השמש מאירה בתוקפה, והעניים פקוחות — ולמרות זאת אין רואים דבר, משום שמביטים לצדדים".

את המשפט הזה אמר הרבי מה"מ בהתוועדות ג' בשבט תש"ל, בנוגע להתעוררות שפקדה את אנ"ש בארץ ישראל, בבקשם מהרבי לסיים את כתיבת ספר תורה של משיח, בעוד שאחרים לא ביקשו זאת.

את המשפט הזה, ציורי ומיוחד כל כך, הייתי משאיל גם לנושא דלהלן:

דומה כי מעולם לא ראה שוק הספר היהודי-חסידי (לאו דווקא התורני) רוויה כה כבירה כפי שיש בזמננו אנו. ברוך השם, חנויות הספרים החב"דיות מלאות בספרים, לסוגיהם השונים, על פי רוח תורה וחסידות. סיפורי מסורת חסידיים, סיפורי רבותינו נשיאינו, על דמויות חסידים, סיפורי 'מבצעים' וכדומה. לכל גיל, בכל גודל, בכל צורה ולכל רמה. רק להושיט יד.

במשך דורות שחלפו, כמעט ולא היו בנמצא ספרי סיפורים חסידיים, מלבד בודדים שהפכו לאבני יסוד כמו "שבחי הבעש"ט", "סיפורים נוראים", "דער ליובאוויטשער רבינ'ס זכרונות", ועוד לא רבים. למרות היותם בגדר סיפורת, אלו לא היו שייכים לנחלת הכלל. בוודאי לא לימינו אנו.

בשנים האחרונות חלה התעוררות רבה בכל תעשיית הספרים (הכללית ו)החסידית. בעשור האחרון קפץ השוק קפיצה של כמה מדרגות. נעשה מאמץ לתרגם, לשכתב, לעבד, לאייר ולנקד, כדי שהסיפורים העתיקים הללו שעברו מדור לדור, יהיו שווים לכל נפש, ויגיעו ללבו ולנשמתו של קשיש לצד זאטוט.

זכינו, חסידי חב"ד, שנפל בירושתנו אוצר סיפורים חסידיים עתיק, מגוון ועשיר. רובו ככולו הגיע מכ"ק אדמו"ר הריי"צ, שרשם ותיעד סיפורים מרבותינו נשיאנו וזקני החסידים בדורות קודמים כבר בהיותו נער צעיר. במשך השנים אף סיפר לרוב מאשר שמע וראה בחייו, בשבתו יחד בחצר כ"ק אביו עם זקני החסידים שעוד ראו את אדמו"ר ה'צמח צדק'.

לצד זאת, במשך השנים עודדו הרבי הריי"צ והרבי מה"מ את זקני החסידים להעלות ולרשום מזיכרונותיהם, מאשר ראו ושמעו

* גילוי נאות: כותב השורות עוסק בעיבוד סיפורי חסידים, וכתב עד כה 13 ספרים המכילים סיפורי חסידים.

בימי חלדם. עידודים אלו הניבו לא מעט ספרי זיכרונות גדושים ועשירים. רבים מכל אלה מעמידים לפנינו חיים עשירים וצבעוניים; העיירה היהודית, בית המדרש החסידי שבמרכזה, דמויות של גדולי החסידים לצד שואבי מים וסנדלרים; הצד השווה שבהם: שלבם לשמים.

כותב השורות מסיים בתקופה זו סידרת "סיפור של חג" — ליקוט סיפורים מרבותינו נשיאינו ומחסידים על כל חג מחגי השנה. כשניגשתי למלאכה, לא האמנתי כמה עשירה היא הספרות החב"דית, עד שעל כל חג ניתן למלא כרך שלם (!) של סיפורים. מקריאה רבת-שנים גם סיפורי חצרות חסידים אחרות, יודע אני כי בכולם גם יחד יש רק מקצת מהקיים בעושר הספרותי החב"די **האוטנטי**.

למרות ההתקדמות הרבה במלאכת 'הורדת' הסיפורים בהתאם להוויית בני הדור הנוכחי, עדיין יש עוד כתובים רבים שידם של רבים מחסידי חב"ד נמנעת מלהגיע לשם, הן בשל שפת האידיש הזרה להם, הן בשל השפה המעורבבת בין לשון-הקודש, עברית ואידיש מתובלת ברוסית, ועוד כהנה רבות.

• • •

'אוצר גדול כשהשמש מאירה', נקטנו בהשאלה אימרה זו בראשית הדברים. ואכן, סיפורי חב"ד אינם סיפורים גרידא, "כל סיפור הוא חלון" — אומר כ"ק אדמו"ר הריי"צ — "מבעד לחלון זה — זורח אור ה'עבודה' שמקורו בשמש החסידות. אור זה — מאיר את כל הפינות החשוכות של בני האדם".

'התנועה' הנדרשת כעת, היא דו-סטרית: מחד גיסא — על הורים ומחנכים לתת דגש יותר על הקניית הסיפורים החב"דיים לבני הדור הצעיר, ולא רק לנוער והטף, אלא להם עצמם. אין ספק שגם בקיאים ובעלי קריאה מובהקים, טרם מיצו את העולם הספרותי העשיר החב"די.

החיים מנחילים לנו הזדמנויות רבות: מתנות לימי הולדת, פרסים לילדינו, דורון דרשה לבר מצווה, מתנות סיום של בתי ספר ותלמודי תורה, ובכלל: להעניק לידידים, שכנים ול'מקורבים' מהספרות החב"דית הכל כך מיוחדת. בכך נפתח בעבורם "חלון" והאור כבר ייכנס לבד. אין מי מאתנו יודע השפעתו של ספר או סיפור חסידי, אם בהווה או בעתיד.

מאידך גיסא — על סופרים ואנשי הוצאה לאור, להוסיף אומץ וחיילים, ולפתוח פתח רחב יותר ב"חלון" החסידי ובכך להכניס או לבתינו ולילדנו. זו חובת השעה.

המלאכה מרובה ואי אתה בן חורין להיבטל ממנה.

לבטל הגזירה באמירת תהלים

מנחם יעקב רייניץ, לוד

עם ישראל לדורותיו ידע תקופות קשות לאורך הגלות, כאשר מפעם לפעם היו שונאי ישראל גוזרים גזירות קשות על היהודים במדינה זו או אחרת. מצבו של העם היהודי באותם זמנים לא איפשר אפילו להביע מחאה, והדרכים המסורתיות לביטול הגזירות היו שתדלנות של העסקנים מחד, והרבה הרבה אמירת תהלים על ידי המון העם מאידך.

גם בדורנו זה, עקבתא דעקבתא דמשיחא, יש גזירות על יהודים, ולצערנו הפעם הגזירות הן בבחינת "מהרסיך ומחריביך ממך יצאו". המציאות העכשווית מאפשרת לנו, וממילא מחייבת אותנו, למחות בכל התוקף נגד הגזירות שנגזרו בדורנו, הן בענייני שלימות העם, הן בענייני שלימות התורה והן בענייני שלימות הארץ.

בהזדמנויות שונות הבהיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שיש פעולות שלא נקטו בהן בדורות קודמים, אך ורק בגלל שיד ישראל לא הייתה תקיפה, והפעולות הללו היו כרוכות בסכנה. לדוגמא: הפצת העניין של שבע מצוות בני נח, שבדורות קודמים היה סכנה להתעסק בזה, אבל כיום — צריך וחובה להתעסק בזה.

— כך גם בעניין המחאה: למרות שבדורות קודמים לא נקטו פעולות של מחאה בנסיון לבטל גזירות — בכל זאת, מכיוון שבדורנו יש אפשרות למחות, ממילא יש חיוב מוחלט למחות. ובפרט כאשר רואים במוחש שהמחאה עשוייה גם להועיל בפועל ממש!

אבל, לצד פעולות המחאה, אסור לשכוח על העיקר, שכוחו של עם ישראל בפיו, ואמירת תהלים של יהודים פשוטים יש בכוחה לבטל את הגזירה מכל וכל.

אעתיק כאן קטע מדברי כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בשיחת י' אלול תש"ב, כפי שנדפס בקובץ מכתבים שבסוף התהלים (בתרגום חופשי): סיפרתי כבר פעם, שבימי הבעל שם טוב נ"ע, נגזר פעם על מושב ישראל כיליון. הבעל שם טוב קרא לר' מרדכי ור' קהת, חבריו מהצדיקים הנסתרים, הושיבו בית דין וחיפשו עצות כיצד לבטל את הגזירה. לבעל שם טוב הייתה עליית נשמה, והוא ראה שאין להשיב את הגזירה. בחזרתו דרך ההיכלות, הוא ראה בהיכל אחד אור גדול מאוד. ונודע לו שזהו היכל של כפרי, שהיה נוהג לומר תהלים תוך כדי חטיבת עצים, כמו בכל המלאכות שעשה, ובכך היה מסיים בכל יום את התהלים חמש פעמים. והאור הזה הוא מאותיות התהלים שלו. הבעל שם טוב נסע לאותו כפרי ושאל אותו: אילו היה יודע שבאמצעות עולם הבא שלו יכול הוא להציל ישוב יהודי, האם היה עושה זאת. הלה ענה מיד: אם יש לי עולם הבא — אני מוותר עליו. והגזירה התבטלה. עכ"ל.

הדברים מדהימים: הבעל שם טוב הקדוש, עם כל כוחות, האלקיים, יחד עם חבריו ר' מרדכי ור' קהת, שהיו מל"ו צדיקים נסתרים שעליהם העולם קיים — ניסו ככל יכלתם לבטל את הגזירה. הם אפילו הושיבו בית דין מיוחד לביטול הגזירה. אך ללא הועיל.

והנה מגיע יהודי פשוט, שבכל יום אמר את ספר תהלים חמש פעמים, ובכוח זה מצליח לבטל את הגזירה!

כך גם ראינו בהנהגתו של הרבי מלך המשיח, שכאשר התרגשה גזירה חדשה על עם ישראל, עורר הרבי לומר פרקי תהלים מסויימים לביטול הגזירות.

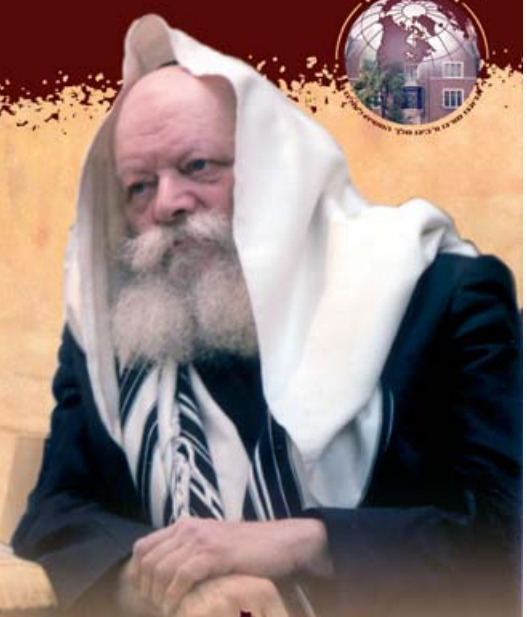
משום כך ראוי בתקופה זו להרבות באמירת תהלים — החל מהקפדה על אמירת שיעור התהלים היומי כפי שנחלק לימי החודש, ואמירת כל התהלים בהשכמה בשבת מברכים, כתקנת רבותינו נשיאינו, ועד לאמירת תהלים בשופי בכל רגע פנוי, בכוונה מיוחדת לביטול גזירת ההתנתקות.

ואסיים בקטע נוסף מרשימת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שנדפסה בקובץ מכתבים הנ"ל:

"אילו ידעתם — אמר לנו כ"ק אאמו"ר — כחם של פסוקי תהלים ופעולתם בשמי רום, הייתם אומרים אותם בכל עת. תדעו שמזמורי תהלים שוברים כל המחיצות, ועולים בעילוי אחר עילוי בלי שום הפרעה, ומשתטחים לפני אדון עולמים, ופועלים פעולתם בחסד וברחמים".

המדור מהווה במה לקוראים ופתוח לדעות ורעיונות מכלל הקוראים.

קריאת חרום!

לקראת ג' תמוז השתא, ובפרט לאור מצב הביקוח-נפש הבי גדול במסגרת תוכנית העקירה ר"ל נקראים כל אחינו תלמידי התמימים להתאחד ב:

מבצע התקשרות

ע"י לימוד תורת הגאולה בעניני ארץ ישראל

חומר לימוד:

שלב א'.
(לתלמידי ארץ הקודש ותלמידי חו"ל)
שיחת ש"פ מטות מסעי – הכנת משה לירושת הארץ לעתיד לבוא.
מבחן: יום א' יב' סיון (10 שאלות ברמה קלה).

שלב ב'.
(לתלמידי ארץ הקודש)
דבר מלכות ש"פ לך לך - העבודה ד"לך לך" השלמת כיבוש הארץ והכנה למ"ת דלעת"ל
דבר מלכות ש"פ פנחס – "עשה כאן ארץ ישראל" בזמן הגאולה
מבחן: יום ה' ל' סיון (10 שאלות ברמה קלה)

התמימים שיגיעו לממוצע של 70% בשני המבחנים, (לתלמידי חו"ל: במבחן הראשון80%) יזכו בספר המהודר:

"קובץ התקשרות"

התמימים שיעפילו לממוצע של 90% ומעלה יזכו באלבום המהודר והמפואר:

"נשיא וחסיד"

לתלמידי התמימים בישיבות קטנות אה"ק שיעפילו ללמעלה מ-80%, תינתן הנחה של 10% בישיבת הקיץ 'חיילי בית דוד' שע"י את"ה - 770.

יום משיח וגאולה
ביום כ"ח סיון
יום בא כ"ק אד"ש מלך המשיח איש וביתו לארה"ב.
מתאחדים כל תלמידי התמימים בכל רחבי תבל
ביום שיעורים מיוחד בענייני משיח וגאולה
פרטים בישיבות

כל אחד מתלמידי התמימים הדבק באילנא דחיי, וראי ישתתף במבצע נעלה זה במטרה להביא לפתרון האמיתי לכל ההעלמות וההסתרים: ביאת משיח צדקינו בפועל ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משרדי איגוד תלמידי הישיבות תות"ל המרכזית 'בית משיח' - 770 טלפון: 718-7734939 פקס: 718-7357279 אימייל: ATO770@Gmail.com

מכללת "בית רבקה"

מכללה לחינוך ולהכשרת עובדי הוראה

חדש
במכללת בית רבקה !

מסיימת כיתה י"ב יקרה,

לקראת שנת הלימודים תשס"ו פותחת בפנייך מכללת "בית רבקה" אפיקי לימוד חדשים,
בתנאים ייחודיים שרק מכללה איתנה ומקצועית יכולה להציע:

המסלול לסייעות לגיל הרך

במסגרת האגף לחינוך קדם יסודי ומרכז השלטון המקומי

דרכי עבודה בגן | ארגון הסביבה החינוכית | צוות הגן
תכנים ותחומי דעת | דיני עבודה בגן הילדים | ועוד

מסלול לימודים דו שנתי,
המאפשר תעסוקה כסייעת במערכת החינוך הפורמאלית

לבוגרות התוכנית תוענק תעודה מטעם משרדי החינוך והפנים

מספר מקומות מוגבל!

- צוות המרצים כולו מורכב מנשים חרדיות ומיומנות.
- לרשות הלומדות יועמדו מיטב מרצי המכללה בלימודי הקודש.
- מסגרת הלימודים כוללת פעילות חינוכית חסידית עניפה.
- אפשרות לשילוב שליחות במהלך תקופת הלימודים.
- אפשרות לקבלת מילגות למימון שכר הלימודים.
- למעונינות - אפשרות לפריסת תשלומים על פני 24 או 36 חודש, בהחזרים חודשיים נמוכים ביותר.

"בית רבקה" - המעניקת שלך לקידום חסידי ומקצועי.

הרשמי עוד היום אצל המזכירה הגב' חוה הלפרין בטל': 03-9602326, דוא"ל: chava@rivka.org.il

מכללת "בית רבקה"

מכללה לחינוך ולהכשרת עובדי הוראה

חדש במכללת בית רבקה !

מסיימת כיתה י"ב יקרה,

לקראת שנת הלימודים תשס"ו
פותחת בפנייך מכללת "בית רבקה"
אפיקי לימוד חדשים, בתנאים ייחודיים שרק
מכללה איתנה ומקצועית יכולה להציע:

לימודים גבוהים לתואר ראשון
בניהול ושיווק טכנולוגיה

בשיתוף עם בית הספר לטכנולוגיה, ירושלים

- התואר משמש כרטיס כניסה כללי למגזר הציבורי והעסקי, ומעניק שלל אפשרויות תעסוקה מגוונות ומתקדמות.
- צוות המרצים כולו מורכב מנשים חרדיות ומיומנות.
- לרשות הלומדות יועמדו מיטב מרצי המכללה בלימודי הקודש.
- מסגרת הלימודים כוללת פעילות חינוכית חסידית עניפה בריכוזה של הגב' יפה קדוש.
- אפשרות לשילוב שליחות במהלך תקופת הלימודים.
- הלימודים יתקיימו ברובם בכתות המכללה בירושלים. עלות ההסעות סמלית ומסובסדת.
- אפשרות לקבלת מילגות למימון שכר הלימודים.
- למעונינות - אפשרות לפריסת תשלומים על פני 24 או 36 חודש, בהחזרים חודשיים נמוכים ביותר.

מספר מקומות מוגבל!

"בית רבקה" - המעניקת שלך לקידום חסידי ומקצועי.

הרשמי עוד היום אצל המזכירה הגב' חוה הלפרין בטל': 03-9602326, דוא"ל: chava@rivka.org.il

הסתיימה בהצלחה שבת משיח לבנות חב"ד

בשבת האחרונה, פרשת בהעלותך, התקיימה בהצלחה רבה 'שבת משיח' עבור מאות בנות חב"ד שהתקבצו ובאו מכל רחבי הארץ. השבת שהתקיימה בכפר חב"ד נערכה מתוך מטרה לחזק את נושא הפצת בשורת הגאולה בקרב בני ובנות ישראל.

במהלך השבת שהתקיימה במוסדות 'אור שמחה' בכפר חב"ד, נערכה פעילות עשירה ומגוונת, התוועדויות, סדנאות, כשהחוט השני העובר בכל, הוא נושא גאולה ומשיח.

השבת התקיימה מטעם 'מטה משיח' בארה"ק.

דיווח נרחב יופיע בע"ה בגליון 'עטרת חיה' הקרוב.

קבלת פנים לרבנים שהגיעו לחג המוצי"ם

במוצאי חג השבועות, ארגן הבד"ץ דשכונת קראון הייטס קבלת פנים לרבני חב"ד שהגיעו מרחבי העולם. קבלת הפנים התקיימה בהתאם להוראת הרבי מה"מ כהתוועדות בבית דין צדק בשכונת 'כאן ציווה ה' את הברכה'.

במהלך התוועדות נשאו דברים הרבנים הגאונים הרב **אברהם אזדאבא** והרב **אהרן יעקב שווי** – חברי הבד"ץ ורבני שכונת קראון הייטס, לאחר מכן שוחחו הרבנים על נושאים רבים העומדים על הפרק.

דינר מפואר לטובת הישיבה בגוש קטיף

ביום ראשון התקיים דינר באולם האירועים במוזיאון צבאות ה' בשכונת קראון הייטס לטובת ישיבת חב"ד שהוקמה בגוש קטיף. בדינר דיברו נואמים שונים על הזכות לתרום לטובת הישיבה החדשה שבאה לחזק את ידי המתיישבים.

הרב **לוי יצחק שפירא** מזכיר הבד"צ קרא את פרקו של הרבי, כשלאחר מכן קרא הרב **שמואל בוגומילסקי** מכתב של הרבי בקשר עם שלימות הארץ.

במופע האמנותי הופיע לפני הקהל הזמר **יידל ורדיגר**. כמו כן נאמו רבנים ומרצים באירוע ועוררו על המחויבות שיש לכל אחד להיות שותף במערכה למען ארץ ישראל השלימה.

50 שנה להתייסדות צא"ח במונטריאול

וקדשתם את שנת החמישים" זו הייתה הסיסמה שליוותה את אירועי 50 שנה להתייסדות צעירי אגודת חב"ד במונטריאל.

בשבוע שעבר, ביום ט' בסיון התקיימה התוועדות שבת אחים גם יחד, ליותר מארבעים משלוחי המלך הפועלים במסגרת צעירי אגודת חב"ד בעיר מונטריאל וסביבותיה.

ההתוועדות החלה ב'דבר מלכות' – קריאת המכתב שהרבי שלח להתייסדות צא"ח במונטריאל משנת תשט"ו, לאחר מכן מסר יו"ר צא"ח השליח הרב **בערל** שי' **מוצקין** סקירה מהתייסדות צא"ח ומפעילויותיה על כל סניפיה.

ברית מספר 26,121 ליהודי בגיל 66...

"ברוך הבא", זוהי ההכרזה שמכריזים כשתינוק נכנס לברית. אך בברית שנערכה בשבוע שעבר על-ידי ארגון 'ברית יוסף יצחק' אף תינוק לא נישא בתוך עריס. הברית המדוברת נערכה בחדר הניתוחים בבית הרפואה של ווסצסטר ג'נרל, בדרום מיאמי שבפלורידה.

האיש שנכנס לברית המילה הוא מהנדס אזרחי בשם **ויקטור שר** בן ה-66, שכיום גר בפורט לודרדייל בפלורידה.

ויקטור שר נולד במוסקבה בתקופה בה כל עניין של יהדות היה אסור, אך תמיד רצה לעשות ברית. באחד הימים קרא ויקטור בעלון בשפה הרוסית על ארגון 'ברית יוסף יצחק'. ויקטור טילפן למספר שהופיע בעלון ותוך זמן קצר ביצע הארגון את הברית כולל ההכנות – מוהל, חדר ניתוחים, צוות רפואי ועוד.

'ברית יוסף יצחק' שביצע למעלה מ-26 אלף בריתות בלמעלה מ-200 ערים ברחבי הגלובוס, ערך גם הפעם את הברית על ידי מנהל הארגון בארצות הברית ר' **זלמן גאנזבורג**.

כשהמוהל ר' **ישראל הלר** סיים את המילה, ניתן לו השם "משה" – על שם סבו ע"ה. לאחר-מכן קיבל משה זוג תפילין מהודרות. לאחר הברית התבטא משה בהתרגשות רבה: "סבא שלי

וסבא-רבא שלי היו רבנים וכאשר גדלתי במוסקבה לא הייתה לי את ההזדמנות הזו, עכשיו, זהו הרגע המאושר בחיי".

טיול עם סדנת יהדות באיזור בנגקוק

למעלה מ-30 מטיילים נהנו במשך ארבעה ימים – מיום שלישי כ"ט באייר עד יום שישי ג' בסיון, בפעילות משולבת של ימי רוגע וטיול עם סדנת יהדות עם הרב **עמרם מויאל** ממכון 'אסנט' בצפת. הסדנא נערכה בכפר נופש במרחק כשלוש שעות נסיעה מבנגקוק. הפעילות נערכה בבית מלון יפהפה בנוי למרגלות נחל מים; אויר הרים צלול; חדרי שינה ממוזגים.

מידי יום קיבלו המשתתפים ארוחות כשרות למהדרין היישר מהמסעדה של בית חב"ד.

סיומי מסלולי לימוד בהוראה ובשחיטה

בימים האחרונים, לקראת סיום ה'זמן' ברחבי העולם, נערכו כינוסי תורה לצד בחינות במסלולי ההוראה השונים, וזאת על פי הוראת הרבי שכל תלמיד ידאג לקבל 'סמיכה' בטרם נישואיו.

תלמידי המכון ברחובות

בשבוע שעבר התקיים אירוע חגיגי במוסדות 'אור יעקב' שברחובות, במהלכו חולקו תעודות לתלמידים שסיימו את לימוד מלאכת הקודש, מלאכת שחיטת העופות. הרב **מאיר אהרון** – ראש הכולל והרב **שלום מעטוף** – רב אזורי חבל מודיעין המשמש גם כשו"ב, לצד השו"ב המומחים הרבנים **משה הלל** ו**יוסף בן דוד** בחנו את התלמידים ועמדו על בקיאותם.

לימוד השחיטה אורגן על ידי הרב **יוסף יצחק סגל**, והתבצע בעזרתו של הרב **שלמה מזרחי**, יו"ר מוסדות "אור יעקב אור זרוע" ורבו של כפר גבירול.

גם במונטריאל שבקנדה סיימו התלמידים מחזור ראשון במסגרת מכון הסמיכה לרבנות שנפתח רק השנה. בסיום מסלול הלימודים השנתי נבחנו התלמידים אצל רבני העיר: הרב **דוד באנון**, חבר בד"צ מונטריאל ואב"ד העיר שומאדי והרב **וואזנר**, רב חסידי סקווער במונטריאל.

תלמידי המכון במונטריאול

בראש המכון עומד הרב **אברהם בן-שמעון**.

תלמידי המכון בפארקסוויל

גם תלמידי מכון הסמיכה שע"י ישיבת התמימים בפארקסוויל נ.י. נבחנו על הלכות מליחה ע"י רבו של כפר חב"ד הרב **מרדכי אשכנזי**. המבחן הוא המשך למבחן בהלכות בשר בחלב שנערך לפני חג הפסח ע"י הגאון הרב **גבריאל ציננער**.

בין הנבחנים היו התמימים: **משה חאנין**, **בן-ציון חנוביץ**, **מנחם מענדל אנטיאן**, **משה בן-שמעון**, **ברוך דוד לידר** ו**זלמן בלאכמן**.

הרב **בן ציון חנוביץ** שליח הרבי במונטיסלו שבניו-יורק הוא אחראי על הלימודים במכון הסמיכה ומכין את הנבחנים לקראת המבחן. המכון הנו חלק מישיבת התמימים בראשות הרב **מרדכי שטרן**. בסיום המבחן שיבח הרב אשכנזי את הנבחנים על הצטיינותם בידיעת החומר והבנתו.

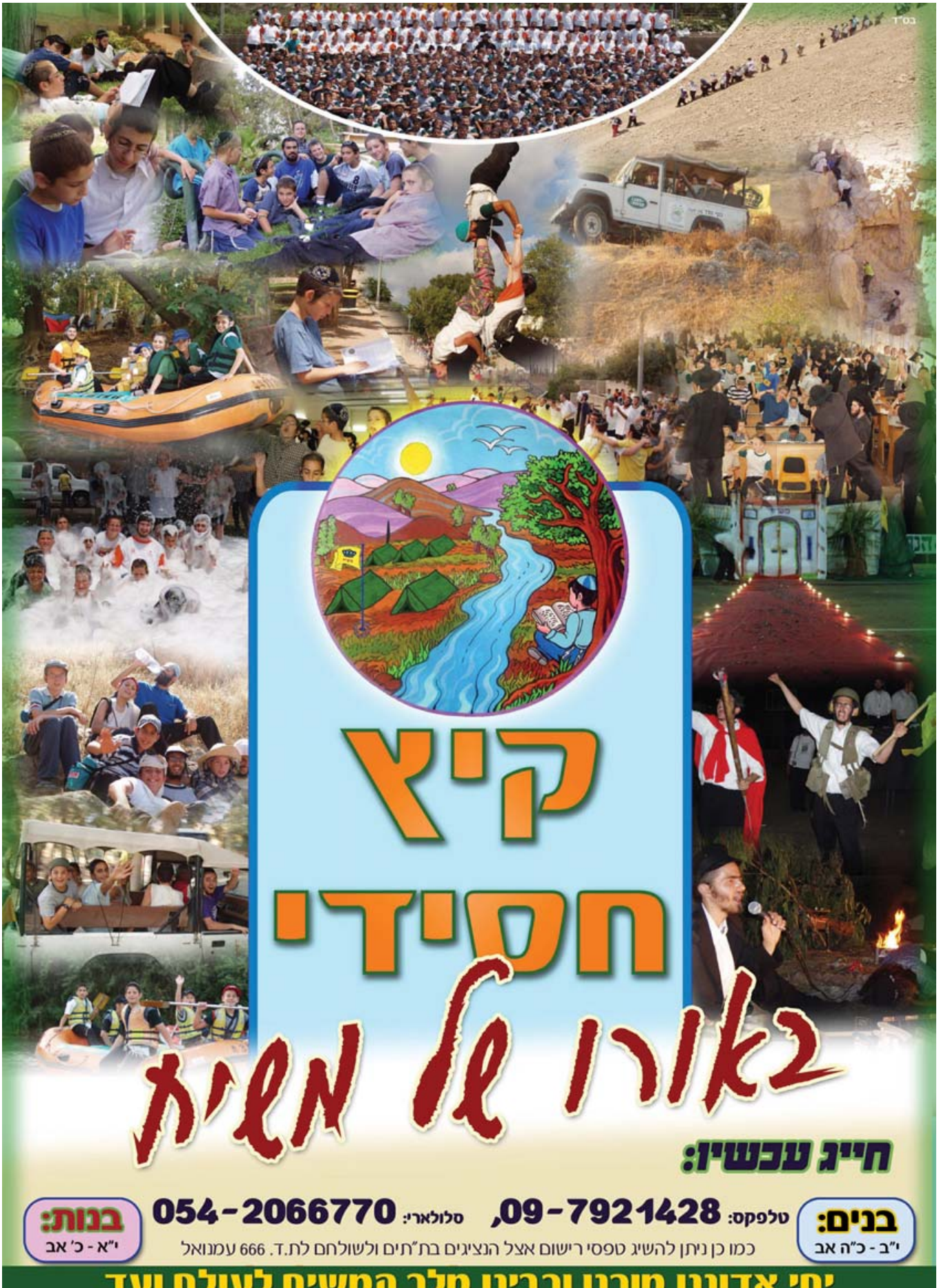
לוד: בר/בת-מצוה ל-140 תלמידים

ביום חמישי ט' בסיון התקיימה חגיגת בר/בת מצוה משותפת ל-140 תלמידי כתות ז, בחטיבת הביניים הממלכתית שבשכונת גני אביב בלוד. האירוע אורגן ביוזמתם של הרב **אברהם חזן**, רב השכונה ויו"ר בית חב"ד "שערי עליה"; מנהלת חט"ב הגב' **מיכל רבינוביץ** וצוות המורים.

בבוקר יום חמישי, הגיעו התלמידים ומוריהם, לבית הכנסת חב"ד בשכונה, להנחת תפילין ועליה לתורה, כאשר מעזרת הנשים צופות ומשתתפות המורות והתלמידות, וממטירות סוכריות על החתנים.

בחגיגה המרכזית שהתקיימה בערב בהשתתפות ההורים, נשאו דברים הרב חזן וחברי מועצת העיר אלי סער ואוריאל זאב שהעלו על נס את פעילות אנשי חב"ד למען הקהילה ברחבי העיר לוד.

קיץ
חסידי
באורו של משיח
חייג עכשיו:
בנים:
י"ב - כ"ה אב
טלפקס: 09-7921428,
סלולארי: 054-2066770
בנות:
י"א - כ' אב
כמו כן ניתן להשיג טפסי רישום אצל הנציגים בת"תים ולשולחם לת.ד. 666 עמנואל
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

במחנה צבאות השם

עיון עם הפרשה

עמדתי מול המדפים במכולת והצצתי ברשימה שנתנה לי אמא. "2 קמח מתפיח לאפיית עוגות". הסתכלתי על תווית המחיר. זה ממש יקר! פי 3 מקמח רגיל. למה צריך לבזבז כסף סתם? לקחתי קמח רגיל. הלאה: "3 שוקולד מריר". ערכתי השוואה זריזה וראיתי שמחיר השוקולד החלבי זהה לתאומו הפרווה. בבית, כולם אוהבים שוקולד חלבי. הוא הרבה יותר טעים מאשר המריר. לקחתי את החלבי.

כשהגעתי למקרר של מוצרי החלב ראיתי שיש מבצע של תנובה. בקניית 5 מוצרים מקבלים את השישי חינם. חבל לפספס כזה מבצע. העמסתי מתנובת הארץ לרוב, שיהיה.

כשעברתי בקופה ראיתי שכמות רצינית כזו לא אוכל לסחוב בעצמי והזמנתי משלוח לבית.

חזרתי הביתה נינוח וקליל. "איפה מה שביקשתי?" תמהה אמא.

- "זה היה כבד מדי. הזמנתי משלוח."
- "ברשימה שנתתי לך לא היה כמעט כלום."
- "נכון. אבל הוספתי מוצרי חלב. היה מבצע."
- "המקרר עמוס לגמרי מוצרי חלב. אין אפילו טיפת מקום."

אחרי שעתיים שאמא שלי ממש הייתה 'על קוצים' הגיע המשלוח. היא בדקה מה יש בשקיות. "למה שוקולד חלבי? ביקשתי מריר. זה מיועד לעוגת פרווה. ולמה קמח רגיל? אין לי זמן לחכות עד שהבצק יתפח, העוגה צריכה להיות מוכנה כמה שיותר מהר."

נותרתי בלי מילים. בסך הכול התכוונתי לטובה, ומה יצא?

"לא נורא." אמרה בסוף אמא. "תלמד להבא. אנשים גדולים וצדיקים יותר טעו בדיוק כמוך."

לפחות אני לא לבד, חשבתי. "מי האנשים?"

- "המרגלים ששלח משה רבינו." השליחות שלהם הייתה לדווח על העם היושב בה, ואם טובה הארץ. אך הם ערבו את שכלם וכשחזרו אמרו לבני-ישראל: לא נוכל לכבוש את הארץ. זו הייתה הטעות שלהם. לא לשם כך שלח אותם משה. הוא לא שאל אותם האם הארץ ניתנת לכיבוש או לא. הם היו צריכים להעביר דיווח מהימן על הקורה בארץ ותו לא. בגלל שערבו את דעתם האישית הגיעו לחטא שנודע כיום כ"חטא המרגלים.

כך גם כשמשה של דורנו - הרבי שליט"א - מצווה עלינו לפרסם את נבואתו ש'הנה זה משיח בא' אסור לנו לערב את השכל, אלא למלא אחר הוראות הרבי ככתבן וכלשונן."

הנהנתי בהסכמה. ראיתי כבר את התוצאות של מחשבה שלא במקומה...

(מעובד ע"פ לקו"ש חל"ג ע' 83-84)

2 השלישייה הנצחית
נא להכיר: שימי

4 שעת סיפור
ישראלובה

6 חיילים בהפסקה
מה דעתכם?

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מאת: מ. בן ישי

פרק י"א

תקציר: בעוד השלישייה עסוקים במשך הצהרים עד למעלה מראשם בבניית 'מחנה' ובתצפית ממנו על בית "בעל הקסקט", מצא אליעזר לעצמו תעסוקה. אליעזר היה זה שהודיע על תלישת המודעות ויצא לסיור עם שמוליק וכאשר שמוליק עקב אחרי המפגש בין 'הקסקט' לזקן, ראה אליעזר שהילד שהוביל את הזקן בכסא גלגלים, מסתכל עליהם במבט מוזר – והחליט באותו צהריים ארוך (הם סיימו את הלימודים מוקדם בגלל ראש-חודש) לעקוב אחר הילד.

נא להכיר: שימי

אליעזר דילג על גדרות האבן הנמוכות שהפרידו בין הבניינים, לעבר הרחוב המקביל בו גר שימי. הילד שמבטו מהבוקר נחקק בראשו של אליעזר כמסתורי ועלום - וכעת מנסה הוא לרדת מעט לעמקו.

אליעזר נעצר לפתע וליבו פעם בחוזקה. מהכניסה החשוכה מעט של הבניין שמעבר לרחוב, הופיע שימי בכבודו ובעצמו, מבטו מהורהר מעט ופסיעותיו מזורזות. הוא מיהר לאנשהו, וכלל לא ראה את אליעזר שעמד וצפה בריצתו כהלום רעם.

אליעזר הלך אחריו במהירות ושמר על מרחק סביר. כך הגיעו השניים כמעט לקצה השכונה, עד שהנער נבלע בפתח אחד הבניינים, ועלה לקומה הראשונה. אליעזר לא התפלא כלל שהבניין נמצא בדיוק ברחוב הסמוך לבית-הכנסת של ניצולי השואה בו 'נפגשו' בבוקר.

שימי לא דפק על הדלת. היה לו מפתח בצרורו, איתו פתח את הדלת לבדו. 'מה זאת? הרי אין זה הבית שלו?' חשב אליעזר ובליבו התרוצצה מחשבה מבהילה. אך מיד נרגע והבין שהלא זהו ביתו של הזקן, אותו הוביל שימי הבוקר.

• • •

שימי הוא ילד טוב ומצליח בלימודיו, חכם הוא, אך מאוד שקט. הגה מיותר לא יישמע ממנו. עיניו יביטו אך ורק לעבר המורה, או לאיזושהי נקודה נעלמת בחלל הכיתה. בעיה אחת יש לו, והיא - היותו בעל-מעוף, וכזה ששום דבר לא יפריע לו להשיג את מילוי שיגיונותיו. והיה עוד משהו: הקנאה...

את ליבו של שימי מילאה קנאה טורדנית בחברי השלישייה. שמעם והצלחת פעולותיהם הכבירות התפרסמו לתהילה ברחבי השכונה בה התגורר, ולמרות שלא למד באותו התלמוד-תורה שבו למדו, עם-כל-זאת ממש אהב את פעילותם ומחשבותיו דנו בהם רבות. אלא שבין לבין התערבה לה גם הקנאה בהם...

הוא חיפש והתייגע במה יוכל להדמות להם, ואף התחקה אחר מעשיהם, עד שלבסוף מצא מקום נאה להתגדר בו.

הוא שמע מאביו על זקן נפלא, בשם זאב-וולף, שסובל מבעיות ברגליים. הזקן לא יכול ללכת בכוחות עצמו וזקוק לכסא-גלגלים. בזמנו, כאשר עלה לארץ הקודש, הקים את בית הכנסת 'יד ושם'

בשביל ניצולי השואה, ובכך חרט את נצחון אור היהדות על הנאצים ימ״ש. אלא שכאשר הזדקן ועבר לכסא-גלגלים, רצה בכל מאודו להמשיך להתפלל מידי יום בבית-הכנסת שלו. מיד כששמע על כך שימי, החליט שהוא עוזר לו. כך התגלגלו העניינים ושימי החל לבקרו באופן קבוע ואף לערוך לו קניות במכולת. הוא קרא לו ׳סבאל׳ה׳, ובמיוחד אהב לשוחח איתו היות והזקן היה איש שיחה נהדר.

אלא שגם כאן, כאילו יד נעלמת דחפה זאת, התערבה לה השלישייה, ולוי׳ק במיוחד, ולשימי נדמה היה שהזקן, בו הוא משקיע את כל נשמתו, מעדיף אותו על פניו!... היה זה באחד הטיולים עימו, אי-שם מאחד החלונות נשמעו צלילים עדינים-רכים של מנגינת כינור נוגה ומרגשת. הזקן עצר את הטיול והרים את ראשו במין געגוע, ולפתע ראה שימי שמעיין של דמעות נובע מעיניו העצומות... מאז ביקש ממנו סבאל׳ה תמיד, שייקח אותו אל המקום ההוא, שמשם נשמע הכינור. הוא הבטיח לשימי שיום אחד יתוודע גם הוא לסיבה בגללה מתרגש הוא כל-כך מנעימת הכינור הלזו, אך אף פעם לא אזר עוז לספר לו על כך...

- והכינור הזה, הלא נתון היה בידיו של לוי׳ק מהשלישייה... - את זאת ידע שימי כשם שידע גם את כל הפרטים על הליכותיה של השלישייה, כולל אף את אלו החסויים ביותר; כגון הכניסה הסודית למרתף מהחצר האחורית, וכמו למשל העובדה שברגעים אלו הולך ונבנה ה׳מחנה׳ בקצה התחתון של השכונה – הוא פשוט היה אחריהם בשעה שירדו במדרגות עם הגרוטאות, וכן בשעה שהחלו להקים אותם בחורשה...

אלא שהוא מיהר להספיק להוביל את ׳סבאל׳ה׳ החביב לתפילת ׳מנחה גדולה׳ בבית-הכנסת שלו, ועזב את מקומו בין העצים עשרים וחמש דקות לפני שלוש. ובמצב הזה, כשהוא רץ מביתו, ממהר לבית הזקן, מצא אותו אליעזר.

משנכנס שימי לבית הזקן, רצה אליעזר לעלות את המדרגות הספורות ולרשום את השם המתנוסס על הדלת. הוא לא חשב לבדוק זאת בשם הרשום על תיבות הדואר, מפני שלא העלה על דעתו שכל-כך מהר יֵצא שימי מהבית. אך משהתקרב כבר למדרגות, היה המפגש בלתי נמנע...

אליעזר נבהל לראות מולו את שימי והחל להחוויר. אך לפתע שמע את קולו של שימי פונה אליו, שקט וביישני משהו: ״תוכל בבקשה לעזור לי להוריד את כסא הגלגלים?...״

הצבע חזר לפניו של אליעזר, והוא התאפק שלא לשחרר אנחת רווחה. ׳כעת אוכל ללכת איתם גם לתפילת מנחה.׳ חשב אליעזר לעצמו, ופנה לעקוב אחר מעשיו של שימי.

בדרך, הבליט שימי את העובדה שהוא מעיין במודעות ובכרזות הפזורות לרוב, כאילו היו אלו חדשות בשבילו. כך גרם לאליעזר לחשוב שזו הפעם הראשונה בה הוא פוגש את המודעות אודות המבצע של ה׳מועדון׳. ואליעזר בתמימות אכן התפתה לחשוב כך, וכבר רצה לרוץ לספר לשמוליק שהחשד בשימי כתולש המודעות הינו חשד שווא, אלא שלא היה לו שמץ של מושג היכן נמצאת השלישייה.

באשר לזקן, זאב-וולף, טעם נוסף היה לו בתפילות בבית-הכנסת בימים האחרונים, מאז שבנו עבר להתגורר באותה שכונה, תכפו גם ביקוריו. בנו מקפיד לבוא כמעט מידי תפילה כדי להתפלל איתו יחד ולפגוש אותו בבית-הכנסת שלו. פה הם משוחחים, ולפעמים אף מוציא הזקן מאחד הארונות אלבום מאובק או שניים, המכילים בתוכם תמונות ומסמכים מהשואה האיומה, שנאספו מהמתפללים שכבר הלכו לעולמם.

הוא לא העלה על דעתו שכל-כך מהר יֵצא שימי מהבית. אך משהתקרב כבר למדרגות, היה המפגש בלתי נמנע...

רק בשביל הצצה חטופה זו היה שווה לאליעזר להמתין לסיום התפילה - אפילו שהיום שוחחו השניים רק כעשר דקות - אף שאת מעקבו בעצם סיים.

אליעזר סיים, אך שימי לא. הוא קלט שאליעזר לא עקב אחריו בשליחות השלישייה (אחרת לא היה מצליח ׳להוריד׳ אותו ממנו כל-כך מהר..) והבין, שמעשיו כלל לא נגעו לשלישייה. – ׳כנראה שדברים חשובים יותר ממני מעסיקים אותם.׳ חשב בליבו, והיהירות הטבעית שלו טיפסה אט אט, עד כדי קמצוץ כעס שהפך לבצבוץ של... נקמה!

והשלישייה, אכן הייתה טרודה מעל גבי המחנה, בסימני שאלה קשים על ׳בעל הקסקט׳ שמגיע לביתו מבלי לצאת ממנו...

כל זה היה בצהרי יום שלישי. השלישייה וגם אליעזר פנו לישון עם כל סימני השאלה שצפו להם בראש. למחרת תזרח השמש על עוד בוקר של ראש-חודש אייר ויום לימודים מקוצר, ולשלישייה היו תיכנונים משלהם. היה עליהם להגביר ולהדק את המעקב, ומלבד זאת, הרי סאשה-אביחי מגיע מחר...

המשך יבוא בעז״ה...

סיפור

יִשְׂרָאֵלוּבָה

מאת: מש"י גולד

גַּם הַצַּדִּיק רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִ'ין בִּקֵּשׁ לֵישֵׁב בְּשַׁלְוָה בָּעוֹלָם-הַזֶּה אַךְ לֹא לְאֹרֶךְ יָמִים הִתְאַפְּשֵׁר לוֹ הַדָּבָר. שׂוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל טָפְלוּ עָלָיו עֲלִילָה שְׁפֵלָה אֲשֶׁר בְּעִקְבוֹתֶיהָ נֶאֱלַץ לִבְרֹחַ מִפְּנֵי מֶמְשֶׁלֶת רוּסְיָה שֶׁבִּקְּשָׁה אַחֲרָיו. בְּמַהֲלַךְ נְדוּדָיו הִגִּיעַ לִכְפָר קָטָן שֶׁשְּׁמוֹ "יִשְׂרָאֵלוּבָה". מַשֶּׁהוּ בַּשֵּׁם הַזֶּה, שֶׁהִזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ שֶׁלּוֹ - יִשְׂרָאֵל - עוֹרֵר אֶת תְּשׂוּמַת לִבּוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק. הוּא נָשָׂה לִבּוֹ אֶת מְקוֹר הַשֵּׁם אַךְ אִישׁ לֹא יָדַע לְהַסְבִּיר.

הַיָּמִים חָלְפוּ וּבְמַהֲלָכָם הִתְבָּרְרָה הָעֻבְדָּה שֶׁאִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַכְּפָר אֵינוֹ יְהוּדִי. לְאוֹר זֹאת גָּבְרָה הַתְּמִיהָה אֵצֶל הַצַּדִּיק מַדּוּעַ, אִם כֵּן, נִקְרָא הַכְּפָר עַל שֵׁם יְהוּדִי - "יִשְׂרָאֵל".

יוֹם אֶחָד לִפְנֵי שֶׁעָזַב אֶת הַמָּקוֹם, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּמַסָּעוֹ, אָמַר לוֹ עוֹבֵר אֹרַח כִּי יִתְּכֵן שֶׁקְּשִׁישׁ אֶחָד מִוָּתִיקֵי הַכְּפָר, כְּבֶן מֵאָה שָׁנִים, יוֹכַל לַעֲנוֹת עַל שְׁאֵלָתוֹ, שֶׁכֵּן בָּקִי הוּא לְהַפְלִיא בְּתוֹלְדוֹת הַכְּפָר.

רַבִּי יִשְׂרָאֵל חִפֵּשׂ אֶת מְקוֹם מְגוּרָיו שֶׁל הָאִישׁ, וְהִגִּיעַ אֶל בְּקִתָּה קְטַנָּה וּישָׁנָה בִּקְצֵה הַכְּפָר.

אֶת הַדֶּלֶת פָּתַח לוֹ זָקֵן מֻפְלָג שֶׁקּוֹמָתוֹ הָיְתָה כְּחוּשָׁה וּקְטַנָּה, אַךְ עֵינָיו הֵפִיקוּ חָכְמָה וְעֶרָנוּת. אֶת הַצַּדִּיק קִבֵּל הַזָּקֵן בְּחִיּוּךְ מָרִיר מְלֻוֶּה בַּאֲנָחָה חֲלוּשָׁה, וְהוּא הִזְמִין אֶת הַצַּדִּיק לְהִכָּנֵס.

רַבִּי יִשְׂרָאֵל שָׁאַל אֶת הַשְּׁאֵלָה שֶׁלְּשָׁמָהּ הוּא בָּא:

"שָׁמָא זוֹכֵר הִנְּךָ מַדּוּעַ נִקְרָא שְׁמוֹ שֶׁל הַכְּפָר "יִשְׂרָאֵלוּבָה"? הַאִם יֵשׁ קֶשֶׁר בֵּין שֵׁם זֶה לַשֵּׁם הַיְּהוּדִי יִשְׂרָאֵל"?

"שֶׁאֲנִי לֹא אֶזְכֹּר?..." גִּחֵךְ הַזָּקֵן וְהֵחֵל לְסַפֵּר:

"הָיָה זֶה כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עוֹד צָעִיר לְיָמִים. שִׁמַּשְׁתִּי כְּרוֹעֶה צֹאן וְנָהַגְתִּי אֶת עֶדְרֵי בֵּין הֶהָרִים בְּאֵזוֹר זֶה, שֶׁבְּאוֹתָם יָמִים לֹא הָיָה יִשּׁוּב בְּנֵי אָדָם. בְּאַחַד הַיָּמִים, כְּשֶׁהֶחְזַרְתִּי אֶת צֹאנִי לְמִכְלְאוֹתֶיהָ, סָפַרְתִּי אוֹתוֹ כְּדַרְכִּי וְגִלִּיתִי, שֶׁכִּבְשָׂה אַחַת חֲסֵרָה.

כָּךְ חָזַר עַל עַצְמוֹ הַמְּאֹרָע בְּכָל יוֹם. הָיִיתִי שָׂב בְּכָל עֶרֶב עִם הָעֶדֶר וּבְתֹם סְפִירַת הַכְּבָשִׂים הָיִיתִי מַבְחִין שֶׁכִּבְשָׂה אַחַת אֵינֶנָּה.

יוֹם אֶחָד, הִתְיַשַּׁבְתִּי לָנוּחַ קְמְעָה בְּצִלּוֹ שֶׁל עֵץ גָּדוֹל, וּפִתְאוֹם שָׁמַעְתִּי נְאָקָה חֲלוּשָׁה. הִתְרוֹמַמְתִּי בִּמְהִירוּת עַל רַגְלַי וְהִסְפַּקְתִּי לִרְאוֹת זְאֵב מִתְרַחֵק מִן הָעֵדֶר, כְּשֶׁכִּבְשָׂה אַחַת אֻמְלָלָה בֵּין שִׁנָּיו הַטּוֹרְפוֹת.

לְמָחֳרָת כְּבָר לֹא הֻנַּחְתִּי לְעַצְמִי לָנוּחַ, וּפָתַחְתִּי שֶׁבַע עֵינַיִם סְבִיבִי. לְעֵת הַצָּהֳרַיִם הִבְחַנְתִּי בִּזְאֵב הַמִּתְקָרֵב לְעֶבְרִי בְּצָעָדִים חֲרִישִׁיִּים. בֶּהָלָה תָּקְפָה אוֹתִי. לֹא חָשַׁשְׁתִּי כָּל כָּךְ לְעֶדְרִי כְּמוֹ שֶׁדָּאַגְתִּי לְחַיַּי. הִתְחַלְתִּי לִצְעֹק לְעֶזְרָה, אַךְ אִישׁ לֹא שָׁמַע אוֹתִי שֶׁכֵּן לֹא הָיְתָה בְּכָל הָאֵזוֹר נֶפֶשׁ חַיָּה.

איור: מיכל גז

פִּתְאוֹם הִבְחַנְתִּי עַל הַגִּבְעָה הַסְּמוּכָה בְּ"שְׁרוּל' (יִשְׂרָאֵל) - יְהוּדִי שָׁקֵט וּמִתְבּוֹדֵד שֶׁנֶּהֱג לְבַלּוֹת שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת בַּשֶּׁטַע, שָׁקוּעַ בְּמַחְשְׁבוֹתָיו וּבַסְּפָרִים שֶׁהֵבִיא עִמּוֹ. "שְׁרוּל, שְׁרוּל!" צָעַקְתִּי לוֹ בְּשֵׁמוֹ כְּדֵי שֶׁיָּבוֹא לְעֶזְרָתִי. כְּשֶׁהַזְּאֵב הָיָה בְּמֶרְחָק קָצָר מִמֶּנִּי, הִתְרוֹמֵם שְׁרוּל מִמְּקוֹמוֹ, נָתַן בִּי וּבַזְּאֵב מַבָּט יוֹקֵד, וְאָמַר: "אַל תִּפְחַד, הַזְּאֵב לֹא יִפְגַּע בְּךָ לְרָעָה, אַף פַּעַם לֹא."

וְאָכֵן, הַזְּאֵב צָעַד עוֹד מִסְפַּר צְעָדִים, הִתְנַדְנֵד עַל רַגְלָיו, נָפַל וּמֵת. לְתַדְהֵמָתִי לֹא הָיָה קֵץ. בְּאוֹתוֹ רֶגַע הִבְחַנְתִּי שֶׁשְּׁרוּל הַיְּהוּדִי, אֵינוֹ סְתָם אָדָם אֶלָּא אִישׁ קָדוֹשׁ בַּעַל כֹּחוֹת עַל-טַבְעִיִּים.

מֵאוֹתוֹ יוֹם הִתְחַלְתִּי לַעֲקֹב אַחֲרָיו. הִבְחַנְתִּי שֶׁבְּכָל בֹּקֶר כְּשֶׁהָיָה מַגִּיעַ לָאֵזוֹר, הָיָה פּוֹשֵׁט אֶת בְּגָדָיו וְנִכָּנַס לִטְבֹּל בְּתוֹךְ מֵי הַנָּהָר הַצּוֹנְנִים. הוּא טָבַל מִסְפַּר פְּעָמִים רָב, שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא הִצְלַחְתִּי לִסְפֹּר בְּדִיּוּק.

בְּאַחַד הַיָּמִים, הָיָה זֶה בְּעִצּוּמוֹ שֶׁל חֹרֶף קַר, רָאִיתִי אוֹתוֹ מַגִּיעַ לַמָּקוֹם, מֵסִיר אֶת בְּגָדָיו, וְנִכָּנַס לְתוֹךְ מֵי הַנָּהָר הַקְּפוּאִים. הוּא נֶאֱלַץ לִשְׁבֹּר אֶת שִׁכְבַת הַקֶּרַח הָעֶלְיוֹנָה כְּדֵי שֶׁיּוּכַל לְהִכָּנֵס לַמַּיִם. חָשַׁשְׁתִּי לִשְׁלוֹמוֹ וְהִתְקָרַבְתִּי בְּשֶׁקֶט לַמָּקוֹם. הִסְתַּתַּרְתִּי מֵאֲחוֹרֵי עֵץ וְהִמְשַׁכְתִּי לַעֲקֹב אַחֲרָיו. רַגְלָיו נִדְבְּקוּ אֶל הַקֶּרַח הַקַּר וְעוֹרוֹ הִתְקַלֵּף. כְּתָמֵי דָּם הוֹפִיעוּ עַל הַקֶּרַח שֶׁדָּמָה בְּאוֹתָהּ עֵת לְזִגּוּגִית שְׁקוּפָה.

לֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת בְּסִבְלוֹ שֶׁל יְהוּדִי פְּלִאִי זֶה. לְמָחֳרַת הִגַּעְתִּי בְּשָׁעָה

מֻקְדֶּמֶת יוֹתֵר אֶל הַנָּהָר, הִנַּחְתִּי מַטְלִיּוֹת יְבֵשׁוֹת עַל הַקֶּרַח, כְּדֵי שֶׁעוֹר רַגְלָיו שֶׁל הַצַּדִּיק לֹא יִקָּרַע. כַּעֲבֹר זְמַן סִפֵּר לִי לְתֻמּוֹ אַחַד הַכַּפָּרִיִּים שֶׁחָשׁ בְּרַע וּכְשֶׁעָבַר לְיַד הַנָּהָר וְלָמַם מִמֵּימָיו הוּטַב מַצָּבוֹ בְּצוּרָה נִפְלֵאת. אֶל סִפּוּר זֶה נוֹסְפוּ סִפּוּרִים נוֹסָפִים עַל אֲנָשִׁים שֶׁנִּרְפְּאוּ רְפוּאוֹת שׁוֹנוֹת עַל-יְדֵי מֵי הַנָּהָר.

סִפַּרְתִּי לַחֲבֵרַי אֶת הַמַּעֲשֶׂה בַּזְּאֵב וּבַיְּהוּדִי שְׂרוּל וְעַל טְבִילוֹתָיו בַּנָּהָר זֶה. כֻּלָּם הִסְכִּימוּ פֶּה אֶחָד שֶׁלַּנָּהָר יֵשׁ סְגוּלוֹת מַרְפֵּא מֻפְלָאוֹת בִּזְכוּת טְבִילוֹתָיו שֶׁל הַיְּהוּדִי הַקָּדוֹשׁ. תּוֹךְ זְמַן קָצָר הִגִּיעוּ כַּפְרִיִּים מִכָּל הַסְּבִיבָה אֶל הַנָּהָר, וְכַמָּה מֵהֶם הֶחְלִיטוּ לִבְנוֹת אֶת בֵּיתָם עַל גְּדוֹתָיו שֶׁל נָהָר זֶה. מְאֻחָר יוֹתֵר הִצְטָרְפוּ אֲלֵיהֶם עוֹד וְעוֹד אֲנָשִׁים וְאַף אֲנִי הָיִיתִי בֵּינֵיהֶם.

כָּךְ נוֹלַד הַכָּפָר וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּפִי כֹּל 'יִשְׂרָאֵלוֹבָה', עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַפּוֹאֵי, יִשְׂרָאֵל. יוֹם אֶחָד, קָרַב אֵלַי שְׂרוּל, וּבְפִיו תּוֹדָה עַל הָעָזְרָה שֶׁהוֹשַׁטְתִּי לוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם חֹרֶף קָפוּא. 'הֵרֵינִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בַּאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת' אָמַר לִי.

וְאַחַר הוֹסִיף: 'יוֹם יָבוֹא וְאֵל בֵּיתְךָ יַגִּיעַ אִישׁ שֶׁיְּבָרֵר אֶצְלְךָ אֶת מְקוֹר שְׁמוֹ שֶׁל הַכְּפָר שֶׁהֵקַמְתָּם עַל גְּדוֹת הַנָּהָר. קַבֵּל אוֹתוֹ בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת וְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל הַסִּפּוּר לִפְרָטָיו. עַד אָז מַבְטִיחַ אֲנִי לְךָ חַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשָּׁרִים'...''

הַזָּקֵן סִיֵּם אֶת סִפּוּרוֹ וַאֲנָחָה נוֹסֶפֶת בָּקְעָה מִגְּרוֹנוֹ. נִרְאֶה שֶׁהֵבִין הֵיטֵב אֶת מַשְׁמָעוּת מִשְׁפָּטוֹ הָאַחֲרוֹן שֶׁל שְׂרוּל, שֶׁעָלָיו חָזַר עַתָּה, מִקֵּץ עֶשְׂרוֹת שָׁנִים.

הַצַּדִּיק מֵרוּזִ'ין הוֹדָה לַזָּקֵן הַמַּפְלָג בְּחֹם וְנִפְרָד מִמֶּנּוּ לְשָׁלוֹם. לְמָחֳרָת נוֹדַע לוֹ כִּי הַזָּקֵן נָפַח אֶת נִשְׁמָתוֹ. מְאֻחָר יוֹתֵר גִּלָּה הַצַּדִּיק רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִ'ין אֶת זֶהוּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ הָאַלְמוֹנִי: ''אוֹתוֹ שְׂרוּל לֹא הָיָה אַחֵר מֵאֲשֶׁר רַבֵּנוּ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב בְּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ.''

פִּתרון החידה מגליון מס' 9 (פרשת נשא):

כבר סיימנו לצחצח את הכפתורים.

חידת מונה

בתמונה שלפניכם מסתתר רעיון מתוך ה'דבר מלכות לנוער' על פרשת שלח היוצא לאור ע"י תנועת הנוער 'צבאות השם'. זהו את הקשר ושילחו אלינו.

הרבי הרי"ז נאסר על-ידי הי"בסקציה' ב-ט"ו סיוון תרפ"ט לפנות בוקר. **הוא** הובל לבית הסוהר "שפאלערקי" שבלנינגרד (כיום פטרוגרד). **ב-ט"ו** סיון תרפ"ה עבר הרבי הרי"ז מהעיר וורשא שבפולין (בה התגורר שנתיים) לעיר אטווצק. **תיבת** נח נחה (לפי דעת ר' אליעזר) על הרי אררט ב-י"ז בסיון בשנת 2604 לבריאת העולם. **השלוחים** הראשונים לארץ-הקודש נשלחו על-ידי הרבי שליט"א בשנת תשט"ז. **בשנת** תשל"ו יצא הרבי מלך המשיח בקריאה שכל יהודי ישנן את 12 הפסוקים. **ארגון** "פבאות השם" נוסד על-ידי הרבי בשנת תשמ"א. **סיסמת** הארגון היא: "עוי וואנט משיח נאו" (אנו רוצים משיח עכשיו). **מאבקו** של הרבי בעניני שלמות הארץ החל בשנת תשכ"ג, מיד לאחר מלחמת ששת הימים. **את** התכלת לציצית הפיקו מצמו של דג החילזון שעולה מקרקעית הים אחת ל-סר שנה.

בגיליון בורעסקה

מאת: אבי רז

הבהרה: על-פי המקורות (הובא פעמים מספר בשיחותיו של הרבי), השפה היחידה שבה ידברו כולם בימות המשיח היא לשון הקודש, ולא כפי שפורסם במדור זה בשבוע שעבר.

מה דעתכם?

שלום! קוראים לי מירי ואני עוד מעט בת 12.

עוד מעט נסגרת ההרשמה לקייטנה בעירנו. אני לא כל כך רוצה ללכת לקייטנה הזו. לא שזה נמאס עלי חס-וחלילה, אבל אני רוצה לעשות משהו שונה. חשבתי לארגן קייטנה לילדים בגילאי 3 עד 6. לילדים כאלו בין-כה אין מסגרת מסודרת וההורים שמחים שמישהו שומר על הילדים והם לא משתעממים. בסוף אפילו יישאר לי קצת כסף. אמא שלי, לעומת זאת, מעדיפה שכן אלך לקייטנה. "יהיה לך עוד מספיק זמן לארגן קייטנות. נצלי את הזמן הזה שאת יכולה ליהנות עם החברות בגילך. בשביל מה את צריכה את האחריות הזאת על הכתפיים שלך?" כך אמרה לי.

מה אתם חושבים שאני צריכה לעשות?

דעתנו היא...

בגיליון מס' 9 כתבה לנו תמר על חברה שלה שהוריה לא מרשים לה להדליק נרות בערב שבת. לטענתם, המצווה הזו היא רק לנשים נשואות. מה צריכה הילדה לעשות? האם היא יכולה להדליק אצל תמר ללא ידיעת הוריה או שעליה לשמוע בקולם? כיצד תמר יכולה לעזור לה?

צבי פרקש, נחלת הר חב"ד: לדעתי צריך לדבר עם אמא של החברה ולהסביר לה שמגיל 3 בנות צריכות להדליק נרות.

ר. מבני ברק מסכים אף הוא לדברים: תמר יכולה להגיד לחברה שלה שתדליק אצלה, אבל עדיף לשכנע את ההורים שלה שירשו לה להדליק, אם בכל זאת הם לא יסכימו והיא תדליק אצל תמר, אין בזה שום עברה.

גיסי נוטיק מירושלים מסבירה שיש גם חוצפה חיובית: הרבי אמר שצריך להיות חוצפה ולנצל אותה לצד הקדושה, חברה של תמר תנסה להשפיע על ההורים שלה באופן של חוצפה חיובית (אבל חס וחלילה לא לצעוק עליהם), ולהסביר להם שהרבי מבקש ודורש שכל ילדה יהודיה מגיל 3 תדליק נרות, וכך היא תקיים את העניין של "חוצפה יסגא", ואז תמר לא תצטרך לקנות לה פמוט כי היא יכולה לדרבן אותה שתשפיע על ההורים שלה.

לעומת זאת טוענת **אורית מהקריות** שהילדה צריכה לשמוע בקול הוריה: אני חושבת שהרצון של הרבי שבנות מגיל 3 ידליקו נרות בכל ערב שבת הוא רק במקרה שזה לא גורם למריבות. במקרה כזה, שההורים בפירוש לא מסכימים, הילדה צריכה לעשות מה שהם אומרים וכאשר היא תתבגר היא תוכל לנהוג כבקשת הרבי.

מאת: ש. וייס

מסתתר בגלוי

היהודי שבציור נמצא בדרכו לבית-המקדש. היהודי שהיה עייף מעמל הדרך שכב לנוח תחת העץ, והניח במקום מוסתר כוס יקרה, אותה הוא מתכוון לתרום לבית-המקדש. כאשר התעורר, לא מצא האיש את הכוס. עזרו לו למצוא היכן הכוס מסתתרת.

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110.

פקס: 04-6578485

אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 08-9493770.

בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את הפרטים שלכם בקול ברור לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלת הפרסים.

פתרונות לגיליון מס' 9:

היכן הדרך: דוד צריך להרים את השלט ולכוון את החץ המורה על "צפת" לכיוון שממנו בא. כך יידע מהו הכיוון לירושלים.

תמונה מבולבלת:

הגרלה חודשית תתקיים בין הפותרים נכונה. בסוף החודש יפורסמו שמות הזוכים.

חסידים . . אין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת** ר' **ראובן אבשהאוס**, יוהנסבורג — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **חיים אוסטרוב**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק הרצל בוזגלו**, קרית גת — להולדת הבן **שלמה יוסף חיים**.

● **למשפחת** ר' **יעקב דוד בורנשטיין**, קראון הייטס — להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' משה נחמן בורנשטיין, קראון הייטס, משפחת ר' שמואל לייב, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **דוד גוטניק**, מלבורן, אוסטרליה — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל גולדשטיין**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **נדב הלוי גולדשטיין**, מגדל העמק— להולדת הבן **מנחם מענדל**; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב פגורי, עפולה.

● **למשפחת** ר' **שמואל דרוק** — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה דרוק, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' יהודה צבי קליין, כפר חב"ד; משפחת ר' שניאור זלמן קליין, נחלת הר חב"ד; ומרת פרלה קוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **בנימין הואן**, קליבלנד — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל הארליג**, אנדרסון — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **פסח וולוקוב**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **לוי וילהלם**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יצחק טננבאום**, לוס אנג'לס — להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' לוי טננבוים, קראון הייטס, משפחת ר' מנחם מענדל דוכמן, לוס אנג'לס. משפחת ר' יהודה לייב גרונר, מזכיר כ"ק אד"ש מה"מ ומנהל קופת רבינו, קראון הייטס. מרת דוכמן קראון הייטס, מרת העכט, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **לוי יצחק יוניק**, מונטריאל — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יששכר דב וולס, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק ג'יקובסון**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **לוי חונין**, מליבו — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יצחק יאסון**, לונדון — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **ירמיהו הכהן כהן**, טורונטו — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חי הכהן כהן, טורנטו; ומשפחת ר' שמעון דדון, לוד.

● **למשפחת** ר' **יוסף הכהן כץ**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל לבקיבקר**, צפת — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף יצחק לבקיבקר, מנהל תלמוד תורה אור מנחם בנים צפת; מרת חנה לבקיבקר, בני ברק; ומשפחת ר' ברוך מענדל קומער, צפת.

● **למשפחת** ר' **יצחק לובל**, עמנואל — להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת לובל, ירושלים; ומשפחת ר' גרשון פריז, לוד.

● **למשפחת** ר' **יוסף לזרוב**, ניו ג'רסי — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **לוי ליברוב**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שמעון ליברוב**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק ליפקין**, כפר סבא — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב משה ליפקין, ירושלים; ומשפחת ר' ישכר דב וולס, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **לוי יצחק מנדלסון**, ירושלים — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יואל רוטברט, ירושלים; מרת רחל מנדלסון, ירושלים; ומרת ציפורה מנדלסון, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **שלום ניו**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שמואל הלוי סגל**, בית שמש — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישבעם הלוי סגל, משפיע בכפר חב"ד; מרת הדסה שור, ירושלים; משפחת שור, קנדה; ומשפחת וואגל, אנגליה.

● **למשפחת** ר' **יוסף סילברשטיין**, לונדון — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל סלבטיצקי**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **איתן יעקב פיזם**, מנהל תלמוד תורה חב"ד קרית שמואל — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יגאל פיזם, ראש ישיבת תות"ל ורב קהילת חב"ד קרית שמואל; משפחת ר' שניאור זלמן פרידמן, רחובות; ומשפחת ר' שלום דובער פרידמן, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **לוי יצחק ציק**, כפר חב"ד — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' זמרוני זעליג ציק, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בת ים, ויו"ר האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה; ומשפחת ר' משה פרידמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **מיכאל קדלבורג**, עפולה — להולדת הבן **יוסף יצחק**.

● **למשפחת** ר' **משה קונסיפולסקי**, קראון הייטס — להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב קונסיפולסקי, סידני, אוסטרליה; ומשפחת ר' יוסף יצחק פינסון, ניס, צרפת.

● **למשפחת** ר' **אהרון יוסף קירשנבוים**, קראון הייטס — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן קניג**, כפר חב"ד — להולדת הבן **מנחם מענדל**; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל יעקב קניג, כפר חב"ד; משפחת ר' דוד אלכסנדר זושא קניג, ירושלים; משפחת ר' משה אהרן שיינר, כפר חב"ד; משפחת ר' אהרן חזן, בני ברק; משפחת הרב ישראל הרשקוביץ, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב קהילת חב"ד אופקים; משפחת ר' אברהם יעקב הרשקוביץ, ירושלים; ומשפחת ר' אברהם דונין, מיטב.

● **למשפחת** ר' **יוסף קפלנד**, לואיסוויל — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יאיר רפאל** — להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יוסף שם-טוב**, טולדו — להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' דובער שם טוב, דטרויט. משפחת ר' מרדכי חן, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **יניב שרון**, רחובות — להולדת הבן.

◆

● **למשפחת** ר' **מרדכי אבצן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ הונג קונג — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **דב בלונר**, לוס אנג'לס — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **דוד גולדמן**, לוד — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד תעזיז, לוד.

● **למשפחת** ר' **יצחק גרוס**, קראון הייטס — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **יוסף ירחמיאל הבלין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פרנקפורט, גרמניה — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת הרב משה הבלין, רב העיר ור"י תות"ל קרית גת; משפחת ר' יוסף יצחק גורביץ, משפיע בישיבת חב"ד תות"ל מגדל העמק; משפחת ר' יששכר דב גורביץ, צרפת; ומרת טובה אלטהויז, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יצחק הורביץ**, קראון הייטס — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **לוי הלל**, קראון הייטס — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום הלל, לוד; ומשפחת ר' אברהם שמח, לוד.

● **למשפחת** ר' **יוסף ווייסברג**, כפר חב"ד — להולדת הבת **רות**; **ולזקניהם** משפחת וייסברג, ירושלים; ומשפחת ר' צבי רוטנברג, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **אפרים טורנהיים**, כפר חב"ד — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **חי טננבוים**, מלבורן — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **אלון הכהן כהן**, כפר חב"ד — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב אצרף, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יצחק צבי ליפסקר**, לוד — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי ליפסקר, לוד; משפחת ר' יעקב פיל, לוד; ומשפחת ר' יהושע ברק, נצרת עלית.

● **למשפחת** ר' **שלמה יהודה ליצמן**, ביתר עילית — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' טוביה ליצמן, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' יעקב יצחק רוזנשיין, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ, ירושלים; ומשפחת ר' יהושע יוזביץ, מנכ"ל מוסדות תורת אמת ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יצחק הלוי סגל**, אלעד — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל הלוי סגל, בני ברק; ומשפחת ר' משה ינקוביץ, ראשון לציון.

● **למשפחת** ר' **משה קאן**, מלבורן — להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **שי קציר**, מגדל העמק — להולדת הבת **חנה**; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי קציר, צפת; ומשפחת ר' ישראל דוד, קרית ים.

הגיעו למצוות

● **למשפחת בן שושן (רויטבלט)**, נתניה — להגיע הבן התי' **יוסף יצחק** למצוות.

● **למשפחת** ר' **אליעזר יעקב הלוי ברוד**, רב כרמי יוסף, כפר חב"ד — להגיע הבן התי' **אריה הלוי** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל הלוי ברוד, כפר חב"ד; משפחת הרב מרדכי שמואל אשכנזי, מרא דאתרא כפר חב"ד; משפחת הרב משה אשכנזי, רב אנ"ש תל אביב וחבר אגו"ח בארה"ק; ומשפחת ר' יצחק זאב הלוי וולפא, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **שמואל גולדמן**, ירושלים — להגיע הבן התי' **משה** למצוות.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק זילברשטרום**, לוד — להגיע הבן התי' **חיים שמריהו** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי אהרן זילברשטרום, ירושלים; ומשפחת ר' שלום חסקינד, אשדוד.

● **למשפחת** ר' **רפאל יואל זימרמאן**, שיקגו — להגיע הבן התי' **ברוך** למצוות.

● **למשפחת** ר' **חיים יעקב יעקובוביץ**, צפת — להגיע הבן התי' **אליהו** למצוות; **וולזקניהם** משפחת ר' שמעון יעקובוביץ, ירושלים; ומשפחת ר' עקיבא גרינברג, קראון הייטס.

● **למשפחת ניו**, קראון הייטס — להגיע הבן התי' **דוד מנחם מענדל** למצוות. **ולזקניהם** משפחת ניו מלבורן אוסטרלי'. משפחת ר' שלום דובער דרזין, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **יצחק פריברט**, ירושלים — להגיע הבן התי' **עקיבא** למצוות.

● **למשפחת** ר' **מאיר ציקואשוילי**, לוד — להגיע הבן התי' **יעקב** למצוות; **ולזקניהם** מרת שרה ציקואשוילי, לוד.

● **למשפחת** ר' **גדי ראובני**, כפר חב"ד — להגיע הבן התי' **אליאסף מנחם** למצוות.

● **למשפחת** ר' **אברהם רוסטון**, בית שמש — להגיע הבן התי' **יוסף יצחק** למצוות.

● **למשפחת ר' יעקב ריבק**, בני ברק – להגיע הבן הת' **חיים ברוך** למצוות.

● **למשפחת ר' שלמה ריפקיינד**, צפת – להגיע הבן הת' **ישראל יוסף** למצוות.

● **למשפחת שמטוב**, הונגריה – להגיע הבן הת' **מאיר שלמה** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת ר' אהרון אטל**, פריז – לבוא הבן הת' **ברוך** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **כליפא אלוש** פריז.

● **למשפחת אקייב**, ירושלים – לבוא הבן הת' **דובער** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה** למשפחת **ביצ'קובה**, ירושלים.

● **למשפחת ר' אלעזר צבי בקשי**, רב קהילת 'בית רחמים' ושליח כ"ק אד"ש מה"מ ערד – לבוא הבן הת' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **יעל** למשפחת ר' **שמעון אמיתי**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר בקשי, ירושלים; משפחת ר' שלום בוגנים, באר שבע; ומרת לאה אמיתי, כפר חב"ד.

● **למשפחת גיטמן**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן הת' **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **לאה** למשפחת **מובסקי**, קייב.

● **למשפחת הרשקופ**, ירושלים – לבוא הבן הת' **שלמה** בקשרי שידוכין עב"ג **לאה** למשפחת ר' **מאיר טורנהיים**, לוד; **ולזקניהם** מרת חיה עלקא טורנהיים, ירושלים.

● **למשפחת וייזר**, וינה – לבוא הבן הת' **יחיאל** בקשרי שידוכין עב"ג **לאה** למשפחת ר' **נחמן יוסף טוורסקי**, קראון הייטס. **ולזקניהם** משפחת הרב משה אשכנזי, רב אנ"ש תל אביב וחבר אגו"ח בארה"ק.

● **למשפחת טאוב**, שיקגו – לבוא הבן הת' **דוד** בקשרי שידוכין עב"ג **דנה** למשפחת **קורער**, לונדון.

● **למשפחת ויינשטיין**, מונסי – לבוא הבן הת' **יעקב** בקשרי שידוכין עב"ג **אסתר** למשפחת **רוזנהאוס**, מוריסטון.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן וילשאנסקי**, ר"י תות"ל מוריסטון – לבוא הבן הת' **בצלאל** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **יונה מטוסוב**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מדיסון וויסקונסין; **ולזקניהם** משפחת ר' רפאל וילשאנסקי, קראון הייטס; ומשפחת ר' שלמה מטוסוב, קראון הייטס. משפחת ר' שלום דובער פופאק, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יעקב גרשון יהודה**, כפר חב"ד – לבוא הבן הת' **ישראל שלמה** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **אורי וייספיש**, ירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר ברנד, כפר חב"ד; ומרת מלכה רוזנבלט, ירושלים.

● **למשפחת ר' שמואל לאנגזם**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **זעליג** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה** למשפחת **שואו**, וואוסטער.

● **למשפחת לוינסון**, לונדון – לבוא הבן הת' **לוי** בקשרי שידוכין עב"ג **הינדא** למשפחת **ינקלוביץ**, פוסטוויל.

● **למשפחת לסקר**, לוד – לבוא הבן הת' **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **בלה** למשפחת ר' **מרדכי קסטל**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ רחובות; **ולזקניהם** משפחת ר' משה צבי לסקר, בני ברק; ומשפחת ר' ברוך גופין, כפר חב"ד.

● **למשפחת סילברמן**, מוריסטון – לבוא הבן הת' **חנא יוסף** בקשרי שידוכין עב"ג **רבקה** למשפחת **קופלר**, מונטריאל.

● **למשפחת סירוטה**, מוריסטון – לבוא הבן הת' **מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **אדל** למשפחת **בלנק**, מיאמי.

● **למשפחת סלומון**, קראון הייטס – לבוא הבן הת' **יעקב** בקשרי שידוכין עב"ג **אסתר** למשפחת **קיו קנין**, מונטריאל.

● **למשפחת פינקלשטיין**, יוהנסבורג – לבוא הבן הת' **ראובן** בקשרי שידוכין עב"ג **ריישא** למשפחת **סילברשטיין**, ניו יורק.

● **למשפחת ר' טוביה פלג**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן הת' **איל** בקשרי שידוכין עב"ג **ציפורה** למשפחת ר' **משה ריבר**, פתח תקוה; **ולזקניהם** משפחת ר' פסח אפרים ריבר, בני ברק; ומשפחת קרופר, פתח תקוה.

● **למשפחת ר' רון קולטון**, ירושלים – לבוא הבן הת' **יהודה ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **יוסף גנון**, ירושלים.

● **למשפחת שולמן**, טורונטו – לבוא הבן הת' **פנחס** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה** למשפחת **בלוי**, לונדון.

● **למשפחת שמלה**, מעלה אדומים – לבוא הבן הת' **ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **יוכבד** למשפחת **בן ארוש**, צרפת.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת ר' אליהו אסולין**, חדרה – לנישואי הבן הת' **משה** עב"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **יוסף מקמל**, קרית ים; **ולזקניהם** משפחת ר' שמעון אליטוב, ירושלים.

● **למשפחת ר' יהושע בירמן**, ארגנטינה – לנישואי הבן הת' **שאול דוד** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **מרדכי ליפסקר**, נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' יוחנן ספרנאי, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' מנחם חבקוק בלוי**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן הת' **צבי אליהו** עב"ג **גולדא מרים** למשפחת ר' **יחזקאל יונה גולד**, ראש כולל 'נשמתא דאורייתא' ירושלים.

● **למשפחת ר' אלי' בלכמן**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **שלום דב בער** עב"ג **גיטל** למשפחת ר' **יוסף יצחק לאש**, גבאי ביהכ"נ וביהמ"ד ליובאוויטש שבליובאוויטש, קראון הייטס; **ולזקניהם** מרת מרים בלכמן; מרת יהודית ראקסין.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל גאנזבורג**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **שלום דובער** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **אורי פויזנר**, ברוקלין; **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה לייב פויזנר; מרת טילה בליניצקי; ומרת וויטא מנוחה פינסון, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' אלייעזר גבירץ**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ כפר גדעון – לנישואי הבן הת' **יחזקאל שלמה** עב"ג **הניה רחל** למשפחת ר' **אלימלך בורנשטיין**, בני ברק.

● **למשפחת ר' חיים גדסי**, לוד – לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **שרה** למשפחת ר' **אשר דנה**, ירושלים.

● **למשפחת ר' אברהם גנוט**, קרית גת – לנישואי הבן הת' **מאיר פייביש** עב"ג **נחמה דינה** למשפחת ר' **חיים צבי רוכוגר**, ראשון לציון; **ולזקניהם** מרת מרים גנוט, בני ברק; מרת חנה רוכוגר, תל אביב; ומרת רבקה דאבי, באר יעקב.

● **למשפחת ר' יוסף דהן**, עותניאל – לנישואי הבן הת' **ניר** עב"ג **חנה כוכבה** למשפחת **אוחנה**, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יוסף אליעזר דנציגר**, טורונטו קנדה – לנישואי הבן הת' **חיים נתן** עב"ג **רחל** למשפחת ר' **אריה ליב שלמה עסטרין**, פיטסבורג; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר בלקין; מרת תלמה עסטרין.

● **למשפחת ר' יצחק דוד וואגשל**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **אברהם דובער ליפא** עב"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **הרצל אלוליאן**, בעוערלי היטס, קליפורניה; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל וואגשל; משפחת ר' יעקב אמינזדה; מרת עטקא ליווי; מרת הלני לאה אלוליאן.

● **למשפחת ר' דוד טייכטל**, משפיע קהילת חב"ד נצרת עילית – לנישואי הבן הת' **יהודה** עב"ג **רחל לאה** למשפחת הרב **יוסף העכט**, משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ ורב העיר אילת; **ולזקניהם** מרת רבקה העכט, ניו הייבן; משפחת ר' שלום דובער פאפאק, קראון הייטס; משפחת ר' חיים מנחם טייכטל, ירושלים; ומשפחת ר' שמואל הלוי גורביץ, לוד.

● **למשפחת ר' רפאל נחום הכהן כהן**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן הת' **יוסף יצחק הכהן** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **ראובן גרינפלד**, בית שמש.

● **למשפחת ר' מנחם הלל שלום הכהן כהן**, מצפה יריחו – לנישואי הבן הת' **ישראל שמעון הכהן** עב"ג **דבורה יוכבד** למשפחת ר' **פנחס מאיר אושר**, ירושלים.

● **למשפחת ר' יהשוע לויפער**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פראווידנס רוד-איילנד – לנישואי הבן הת' **משה בנימין** עב"ג **מירל** למשפחת ר' **חיים דוד אהרון טיפענברון**, לונדון; **ולזקניהם** משפחת ר' אלעזר קלמן טיפענברון, לונדון; מרת פייגא ציפא לויפער.

● **למשפחת ר' מיכאל עלוש**, ירושלים – לנישואי הבן הת' **אפרים** עב"ג **שרה** למשפחת ר' **משה לייב נאש**, חבר וועד הקהל קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף יהודא מנדלזון**, לוד – לנישואי הבן הת' **צבי** עב"ג **פריידא** למשפחת ר' **שלמה גרינפלד**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק יונה מנדלזון, לוד; משפחת ר' אברהם דב מנדלזון, ירושלים; מרת גרינפלד, ירושלים; ומרת רטובסקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' חיים מנור**, נהריה – לנישואי הבן הת' **ליאור** עב"ג **אסתר לאה** למשפחת ר' **שמואל עזאגווי**, נצרת עילית; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף עזאגווי, קראון הייטס; ומרת לאה אמיתי, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יוסף יהודא מרטון**, ירושלים – לנישואי הבן הת' **פנחס** עב"ג **אסתר** למשפחת ר' **גרשון סודקביץ**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' אפרים זלמן סודקביץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' אריה פישר**, שדרות – לנישואי הבן הת' **יעקב שלמה** עב"ג **שירן** למשפחת ר' **אברהם בן-זקן**, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' יהודה משה קלפמאן**, קראון הייטס – לנישואי הבן הת' **מאיר** עב"ג **נעמי רבקה** למשפחת ר' **דוב רושינק**, מלבורן אוסטרליה; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל קלפמאן; משפחת ר' יהושע רושינעק; מרת חשא רבקה אסטראו.

● **למשפחת ר' שמואל רבינוביץ**, ירושלים – לנישואי הבן הת' **חיים מרדכי** עב"ג **פנינה חנה** למשפחת **שטיינבאך**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת ר' הלל רבינוביץ, ירושלים; ומשפחת ר' פנחס רוזנשטיין, בני ברק; ומרת רחל שטיינבאך, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' מרדכי הכהן שטיינברגר**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן הת' **חיים אריה הכהן** עב"ג **חנה** למשפחת ר' **שמואל אהרן לוין**, נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת יחיאל מיכל הכהן שטיינברגר, בת ים; ומרת רחל סלאוויין, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' זלמן מרדכי לוין, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' דובער הכהן לרר, בני ברק; ומשפחת ר' אפרים צבי הכהן לרר, בני ברק; ומרת שרה דינספרסיג, בני ברק.